Treaty Series

Treaties and international agreements
registered
or filed and recorded
with the Secretariat of the United Nations

VOLUME 3115 **2016** **I. Nos. 53556-53559**

Recueil des Traités

Traités et accords internationaux
enregistrés
ou classés et inscrits au répertoire
au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies

UNITED NATIONS • NATIONS UNIES

Treaty Series

Treaties and international agreements
registered
or filed and recorded
with the Secretariat of the United Nations

VOLUME 3115

Recueil des Traités

Traités et accords internationaux
enregistrés
ou classés et inscrits au répertoire
au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies

United Nations • Nations Unies
New York, 2023

Copyright © United Nations 2023
All rights reserved
Manufactured in the United Nations

Print ISBN: 978-92-1-002920-9
e-ISBN: 978-92-1-358470-5
ISSN: 0379-8267
e-ISSN : 2412-1495

Copyright © Nations Unies 2023
Tous droits réservés
Imprimé aux Nations Unies

TABLE OF CONTENTS

I

Treaties and international agreements
registered in March 2016
Nos. 53556 to 53559

No. 53556. Finland and Kazakhstan:

Agreement between the Government of the Republic of Finland and the Government of the Republic of Kazakhstan for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income (with protocol). Helsinki, 24 March 2009 3

No. 53557. Finland and Morocco:

Agreement between the Republic of Finland and the Kingdom of Morocco for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income. Helsinki, 7 April 2006 131

No. 53558. Finland and Tajikistan:

Agreement between the Government of the Republic of Finland and the Government of the Republic of Tajikistan for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income (with protocol). Helsinki, 24 October 2012 247

No. 53559. Finland and Uruguay:

Agreement between the Republic of Finland and the Oriental Republic of Uruguay for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital (with protocol). Montevideo, 13 December 2011.. 327

TABLE DES MATIÈRES

I

Traités et accords internationaux
enregistrés en mars 2016
Nos 53556 à 53559

Nº 53556. Finlande et Kazakhstan :

Accord entre le Gouvernement de la République de Finlande et le Gouvernement de la République du Kazakhstan tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu (avec protocole). Helsinki, 24 mars 2009 3

Nº 53557. Finlande et Maroc :

Convention entre la République de Finlande et le Royaume du Maroc tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu. Helsinki, 7 avril 2006 131

Nº 53558. Finlande et Tadjikistan :

Accord entre le Gouvernement de la République de Finlande et le Gouvernement de la République du Tadjikistan tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu (avec protocole). Helsinki, 24 octobre 2012 247

Nº 53559. Finlande et Uruguay :

Accord entre la République de Finlande et la République orientale de l'Uruguay tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec protocole). Montevideo, 13 décembre 2011 327

NOTE BY THE SECRETARIAT

Under Article 102 of the Charter of the United Nations, every treaty and every international agreement entered into by any Member of the United Nations after the coming into force of the Charter shall, as soon as possible, be registered with the Secretariat and published by it. Furthermore, no party to a treaty or international agreement subject to registration which has not been registered may invoke that treaty or agreement before any organ of the United Nations. The General Assembly, by resolution 97 (I), established regulations to give effect to Article 102 of the Charter (see text of the regulations, vol. 859, p. VIII; https://treaties.un.org/Pages/Resource.aspx?path=Publication/Regulation/Page1_en.xml).

The terms "treaty" and "international agreement" have not been defined either in the Charter or in the regulations, and the Secretariat follows the principle that it acts in accordance with the position of the Member State submitting an instrument for registration that, so far as that party is concerned, the instrument is a treaty or an international agreement within the meaning of Article 102. Registration of an instrument submitted by a Member State, therefore, does not imply a judgement by the Secretariat on the nature of the instrument, the status of a party or any similar question. It is the understanding of the Secretariat that its acceptance for registration of an instrument does not confer on the instrument the status of a treaty or an international agreement if it does not already have that status, and does not confer upon a party a status which it would not otherwise have.

*

* *

Disclaimer: All authentic texts in the present Series are published as submitted for registration by a party to the instrument. Unless otherwise indicated, the translations of these texts have been made by the Secretariat of the United Nations, for information.

NOTE DU SECRÉTARIAT

Aux termes de l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tout traité ou accord international conclu par un Membre des Nations Unies après l'entrée en vigueur de la Charte sera, le plus tôt possible, enregistré au Secrétariat et publié par lui. De plus, aucune partie à un traité ou accord international qui aurait dû être enregistré mais ne l'a pas été ne pourra invoquer ledit traité ou accord devant un organe de l'Organisation des Nations Unies. Par sa résolution 97 (I), l'Assemblée générale a adopté un règlement destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte (voir texte du règlement, vol. 859, p. IX; https://treaties.un.org/Pages/Resource.aspx?path=Publication/Regulation/Page1_fr.xml).

Les termes « traité » et « accord international » n'ont été définis ni dans la Charte ni dans le règlement, et le Secrétariat a pris comme principe de s'en tenir à la position adoptée à cet égard par l'État Membre qui a présenté l'instrument à l'enregistrement, à savoir que, en ce qui concerne cette partie, l'instrument constitue un traité ou un accord international au sens de l'Article 102. Il s'ensuit que l'enregistrement d'un instrument présenté par un État Membre n'implique, de la part du Secrétariat, aucun jugement sur la nature de l'instrument, le statut d'une partie ou toute autre question similaire. Le Secrétariat considère donc que son acceptation pour enregistrement d'un instrument ne confère pas audit instrument la qualité de traité ou d'accord international si ce dernier ne l'a pas déjà, et qu'il ne confère pas à une partie un statut que, par ailleurs, elle ne posséderait pas.

*

* *

Déni de responsabilité : Tous les textes authentiques du présent Recueil sont publiés tels qu'ils ont été soumis pour enregistrement par l'une des parties à l'instrument. Sauf indication contraire, les traductions de ces textes ont été établies par le Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies, à titre d'information.

I

Treaties and international agreements

registered in

March 2016

Nos. 53556 to 53559

Traités et accords internationaux

enregistrés en

mars 2016

N°s 53556 à 53559

No. 53556

Finland
and
Kazakhstan

Agreement between the Government of the Republic of Finland and the Government of the Republic of Kazakhstan for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income (with protocol). Helsinki, 24 March 2009

Entry into force: *5 August 2010, in accordance with article 26*

Authentic texts: *English, Finnish, Kazakh, Russian and Swedish*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Finland, 9 March 2016*

Finlande
et
Kazakhstan

Accord entre le Gouvernement de la République de Finlande et le Gouvernement de la République du Kazakhstan tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu (avec protocole). Helsinki, 24 mars 2009

Entrée en vigueur : *5 août 2010, conformément à l'article 26*

Textes authentiques : *anglais, finnois, kazakh, russe et suédois*

Enregistrement auprès du Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies : *Finlande, 9 mars 2016*

[TEXT IN ENGLISH – TEXTE EN ANGLAIS]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF FINLAND AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF KAZAKHSTAN FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Government of the Republic of Finland and the Government of the Republic of Kazakhstan,

Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,

Have agreed as follows:

Article 1
Persons covered

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2
Taxes covered

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property.

3. The existing taxes to which the Agreement shall apply are:

a) in Kazakhstan:

(i) the corporate income tax;
(ii) the individual income tax;

(hereinafter referred to as "Kazakhstan tax");

b) in Finland:

(i) the state income taxes;
(ii) the corporate income tax;
(iii) the communal tax;
(iv) the church tax;
(v) the tax withheld at source from interest; and
(vi) the tax withheld at source from non-residents income;

(hereinafter referred to as "Finnish tax").

4. The Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.

Article 3
General definitions

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:

a) the term:

(i) "Kazakhstan" means the Republic of Kazakhstan and, when used in a geographical sense, the term "Kazakhstan" includes the State territory of the Republic of Kazakhstan and areas where Kazakhstan exercises its sovereign rights and jurisdiction according to its legislation and international law;

(ii) "Finland" means the Republic of Finland and, when used in a geographical sense, means the territory of the Republic of Finland, and any area adjacent to the territorial waters of the Republic of Finland within which, under the laws of Finland and in accordance with international law, the rights of Finland with respect to the exploration for and exploitation of the natural resources of the sea bed and its sub-soil and of the superjacent waters may be exercised;

b) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

c) the term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;

d) the term "enterprise" applies to the carrying of any business;

e) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

f) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

g) the term "competent authority" means:

(i) in Kazakhstan: the Ministry of Finance or its authorised representative;

(ii) in Finland: the Ministry of Finance, its authorised representative or the authority, which by the Ministry of Finance is designated as competent authority;

h) the term "national", in relation of a Contracting State, means:

(i) any individual possessing the nationality of that Contracting State;

(ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in that Contracting State;

i) the term "business" includes the performance of professional services and of other activities of an independent character.

2. As regards the application of the Agreement at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4
Residence

1. For the purposes of this Agreement, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation (registration) or any other criterion of a similar nature, and also includes that State, any of its central authority, statutory body or local authority. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

d) if his residence cannot be determined in accordance with the preceding sub-paragraphs, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5
Permanent establishment

1. For the purposes of this Agreement, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) a place of management;
b) a branch;
c) an office;
d) a factory;
e) a workshop;
f) an installation, structure or vessel or any other place used for the exploration of natural resources; and
g) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. The term "permanent establishment" also includes a building site or construction or installation or assembly project, or supervisory services connected therewith, but only if such site or project lasts for more than twelve months, or such services continue for more than twelve months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person – other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies – is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general

commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6
Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. a) The term "immovable property" shall, subject to the provisions of sub-paragraphs b) and c), have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated.

b) The term "immovable property" shall in any case include buildings, property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources.

c) Ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. Where the ownership of shares or other corporate rights in a company entitles the owner of such shares or corporate rights to the enjoyment of immovable property held by the company, the income from the direct use, letting, or use in any other form of such right to enjoyment may be taxed in the Contracting State in which the immovable property is situated.

5. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.

Article 7
Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. The permanent establishment shall not be allowed a deduction for amounts paid to its head office or any of the other offices of the enterprise by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission, for specific services performed or for management, or by way of interest on moneys lent to the permanent establishment.

4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

5. For the purposes of preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

6. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8
Shipping and air transport

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. Profits of an enterprise of a Contracting State from the use, maintenance or rental of containers (including trailers, barges and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise shall be taxable only in that State, except where such containers are used for the transport of goods or merchandise solely between places within the other Contracting State.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9
Associated enterprises

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of tax charged therein on those profits, where that other State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10
Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which controls directly at least 10 per cent of the voting power in the company paying the dividends;

b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

6. Nothing in this Agreement shall be construed as preventing a Contracting State from imposing on the profits of a permanent establishment of a company which is a resident of the other Contracting State situated in the first-mentioned State, a tax in addition to the tax which would be chargeable on the profits of a company which is a resident of that first-mentioned State. Such additional tax, however, shall not exceed 5 per cent of the amount of such profits which have not been subjected to such additional tax in previous tax years. The term "profits" as used in this paragraph means the profits attributable to the permanent establishment in accordance with the provisions of Article 7, as computed after deducting therefrom all taxes on profits (other than the additional tax) imposed in the Contracting State in which the permanent establishment is situated.

Article 11
Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 interest arising in a Contracting State and paid to the other Contracting State, any of its central authority, statutory body or local authority, its Central (National) Bank or any other organisation mainly owned by the Government of that other Contracting State as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States, shall be taxable only in that other Contracting State.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government or state securities and

income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

8. The provisions of this Article shall not apply if it is the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the debt-claim in respect of which the interest is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 12
Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties. Notwithstanding the preceding sentence, the beneficial owner of royalties constituting payments for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment may elect to be taxed, in the Contracting State in which such royalties arise, as if the equipment were effectively connected with a permanent establishment in that State. In such case the provisions of Article 7 shall apply to the income and deductions attributable to such equipment.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including computer software, cinematograph films, and films or tapes for television or radio broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret

formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience (know-how), and for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment (except the cases to which the provisions of paragraph 2 of Article 8 apply).

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

7. The provisions of this Article shall not apply if it is the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the right or property in respect of which the royalties are paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 13
Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in paragraph 2 of Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or other corporate rights, other than shares quoted on an approved stock exchange, in a company of whose assets more than half consists of immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.

4. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.

5. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of containers (including trailers, barges and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise shall be taxable only in that State, except where such containers are used for the transport of goods or merchandise solely between places within the other Contracting State.

6. Gains from the alienation of any property other than that referred to in the preceding paragraphs of this Article, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14
Dependent personal services

1. Subject to the provisions of Articles 15, 17 and 18, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days within any twelve-month period commencing or ending in the calendar year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State, may be taxed in that State.

Article 15
Directors' fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any other similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 16
Artistes and sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

Article 17
Pensions, annuities and social welfare payments

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 18, any:

a) pension or annuity arising in a Contracting State,

b) benefit, whether periodic or lump-sum compensation, awarded under the social security legislation of a Contracting State or under any public scheme organised by a Contracting State for social welfare purposes,

may be taxed in that State.

2. The term "annuity" as used in this Article means a stated sum payable periodically at stated times during life, or during a specified or ascertainable period of time, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth (other than services rendered).

Article 18
Government service

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State, any of its central authority, statutory body or local authority to an individual in respect of services rendered to that Contracting State, any of its central authority, statutory body or local authority shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the Contracting State of which the individual is a resident if the services are rendered in that State and the individual:

(i) is a national of that State; or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State, any of its central authority, statutory body or local authority to an individual in respect of services rendered to that Contracting State, any of its central authority, statutory body or local authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the Contracting State of which the individual is a resident if he is a national of that State.

3. The provisions of Articles 14, 15, 16 and 17 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State, any of its central authority, statutory body or local authority thereof.

Article 19
Students and trainees

Payments which a student or trainee who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 20
Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

Article 21
Elimination of double taxation

1. Subject to the provisions of the Kazakhstan's legislation regarding the elimination of double taxation, double taxation shall be eliminated in Kazakhstan as follows:

a) Where a resident of Kazakhstan derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Finland, Kazakhstan shall allow

as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Finland.

The amount of the tax to be deducted pursuant to the above provision shall not exceed the amount of the tax which would have been charged on the same income in Kazakhstan under the rates applicable therein.

b) Where a resident of Kazakhstan derives income, which in accordance with the provisions of the Agreement shall be taxable only in Finland, Kazakhstan may include this income in the tax base but only for purposes of determining the rate of tax on such other income as is taxable in Kazakhstan.

2. Subject to the provisions of the Finnish law regarding the elimination of international double taxation (which shall not affect the general principle hereof), double taxation shall be eliminated in Finland as follows:

a) Where a resident of Finland derives income which, in accordance with the provisions of the Agreement, may be taxed in Kazakhstan, Finland shall subject to the provisions of sub-paragraph b) allow as a deduction from the Finnish tax of that person, an amount equal to the Kazakhstan tax paid under Kazakhstan law and in accordance with the Agreement, as computed by reference to the same income by reference to which the Finnish tax is computed.

b) Dividends paid by a company being a resident of Kazakhstan to a company which is a resident of Finland and which controls directly at least 10 per cent of the voting power in the company paying the dividends shall be exempt from Finnish tax.

c) Where in accordance with any provision of the Agreement income derived by a resident of Finland is exempt from tax in Finland, Finland may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such person, take into account the exempted income.

Article 22
Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation

purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 23
Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 22, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 24
Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Agreement or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Agreement. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2 of this Agreement.

2. Any information received under paragraph 1 of this Article by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1 of this Article, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 of this Article but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 of this Article be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 25
Members of diplomatic missions and consular posts

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 26
Entry into force

1. The Governments of the Contracting States shall notify each other that the domestic legal procedures required for the entry into force of this Agreement have been complied with.

2. The Agreement shall enter into force on the 30th day after the date of receipt of the later of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect:

a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Agreement enters into force;

b) in respect of other taxes on income, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Agreement enters into force.

Article 27
Termination

This Agreement shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Agreement, through the diplomatic channel, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period of five years from the date on which the Agreement enters into force. In such event, the Agreement shall cease to have effect:

a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given;

b) in respect of other taxes on income, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Helsinki, this 24th day of March, 2009, in the Finnish, Swedish, Kazakh, Russian and English languages, all texts being equally authentic. In the case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

FOR THE GOVERNMENT OF
THE REPUBLIC OF FINLAND:

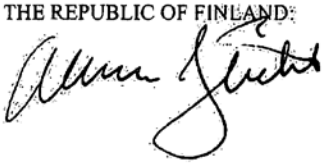

FOR THE GOVERNMENT OF THE
REPUBLIC OF KAZAKHSTAN:

PROTOCOL

At the signing today of the Agreement between the Government of the Republic of Finland and the Government of the Republic of Kazakhstan for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income (hereinafter referred to as "Agreement"), the undersigned have agreed upon the following additional provisions which shall form an integral part of the Agreement:

It is agreed that

With reference to Article 11:

for the purposes of paragraph 3 the expression "any other organisation mainly owned by the Government of a Contracting State"

a) in the case of Kazakhstan includes the Joint-Stock company "Fund of the national prosperity 'Samruk-Kazyna'";

b) in the case of Finland includes Finnish Fund for Industrial Co-operation Ltd (FINNFUND) and Finnish Export Credit Ltd.

With reference to Article 14:

The provisions of Article 14, paragraph 2, shall not apply to an employee who is hired out. For the purposes of the preceding sentence, an employee who is a resident of a Contracting State shall be deemed to be hired out if he is placed at another person's disposal by a person (the hirer-out) to carry out work in the business of such other person (the principal) in the other Contracting State, provided that the principal is a resident of, or has a permanent establishment in, that other State, and that the hirer-out neither has any responsibility nor bears any risk in respect of the result of the work.

In determining whether an employee shall be deemed to be hired out, a comprehensive review shall be carried out, with particular reference to whether:

a) the overall supervision of the work rests with the principal;

b) the work is carried out in a place of work which is at the disposal of the principal and for which he has responsibility;

c) the remuneration to the hirer-out is computed according to the time spent or with reference to any other relationship between the remuneration and the wages received by the employee;

d) the main part of the tools and materials are supplied by the principal; and

e) the hirer-out does not decide unilaterally on the number of employees or their qualifications.

DONE in duplicate at Helsinki, this 24th day of March, 2009, in the Finnish, Swedish, Kazakh, Russian and English languages, all texts being equally authentic. In the case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

FOR THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF FINLAND:

FOR THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF KAZAKHSTAN:

[TEXT IN FINNISH – TEXTE EN FINNOIS]

SOPIMUS
SUOMEN TASAVALLAN HALLITUKSEN JA KAZAKSTANIN TASAVALLAN HALLITUKSEN VÄLILLÄ TULOVEROJA KOSKEVAN KAKSINKERTAISEN VEROTUKSEN VÄLTTÄMISEKSI JA VERON KIERTÄMISEN ESTÄMISEKSI

Suomen tasavallan hallitus ja Kazakstanin tasavallan hallitus,

jotka haluavat tehdä sopimuksen tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi,

ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla
Sopimuksen piiriin kuuluvat henkilöt

Tätä sopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka asuvat sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.

2 artikla
Sopimuksen piiriin kuuluvat verot

1. Tätä sopimusta sovelletaan tulon perusteella suoritettaviin veroihin, jotka määrätään sopimusvaltion tai sen paikallisviranomaisten lukuun, riippumatta siitä, millä tavoin verot kannetaan.

2. Tulon perusteella suoritettavina veroina pidetään kaikkia kokonaistulon tai tulon osan perusteella suoritettavia veroja, niihin luettuina irtaimen tai kiintcän omaisuuden luovutuksesta saadun voiton perusteella suoritettavat verot.

3. Tällä hetkellä suoritettavat verot, joihin sopimusta sovelletaan, ovat:

a) Kazakstanissa:

1) yhteisöjen tulovero;

2) luonnollisten henkilöiden tulovero;

(jäljempänä "Kazakstanin vero");

b) Suomessa:

1) valtion tuloverot;

2) yhteisöjen tulovero;

3) kunnallisvero;

4) kirkollisvero;

5) korkotulon lähdevero, ja

6) rajoitetusti verovelvollisen lähdevero;

(jäljempänä "Suomen vero").

4. Sopimusta sovelletaan myös kaikkiin samanlaisiin tai pääasiallisesti samanluonteisiin veroihin, joita on sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen suoritettava tällä hetkellä suoritettavien verojen ohella tai asemesta. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava toisilleen verolainsäädäntöönsä tehdyistä merkittävistä muutoksista.

3 artikla
Yleiset määritelmät

1. Jollei asiayhteydestä muuta johdu, on tätä sopimusta sovellettaessa seuraavilla sanonnoilla jäljempänä mainittu merkitys:

a) sanonta:

1) "Kazakstan" tarkoittaa Kazakstanin tasavaltaa ja, maantieteellisessä merkityksessä käytettynä, sanonta "Kazakstan" käsittää Kazakstanin tasavallan valtioalueen ja alueet, joilla Kazakstan lainsäädäntönsä ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti käyttää täysivaltaisia oikeuksiaan ja tuomiovaltaansa;

2) "Suomi" tarkoittaa Suomen tasavaltaa ja, maantieteellisessä merkityksessä käytettynä, Suomen tasavallan aluetta ja Suomen tasavallan aluevesiin rajoittuvia alueita, joilla Suomi lainsäädäntönsä mukaan ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti saa käyttää oikeuksiaan merenpohjan ja sen sisustan sekä niiden yläpuolella olevien vesien luonnonvarojen tutkimiseen ja hyväksikäyttöön;

b) "henkilö" käsittää luonnollisen henkilön, yhtiön ja muun yhteenliittymän;

c) "yhtiö" tarkoittaa oikeushenkilöä tai muuta, jota verotuksessa käsitellään oikeushenkilönä;

d) sanontaa "yritys" sovelletaan kaikkeen liiketoiminnan harjoittamiseen;

e) "sopimusvaltiossa oleva yritys" ja "toisessa sopimusvaltiossa oleva yritys" tarkoittavat yritystä, jota sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa, ja vastaavasti yritystä, jota toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa;

f) "kansainvälinen liikenne" tarkoittaa kuljetusta laivalla tai ilma-aluksella, jota sopimusvaltiossa oleva yritys käyttää, paitsi milloin laivaa tai ilma-alusta käytetään ainoastaan toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä;

g) "toimivaltainen viranomainen" tarkoittaa:

1) Kazakstanissa: the Ministry of Finance tai sen valtuuttamaa edustajaa;

2) Suomessa: valtiovarainministeriötä, sen valtuuttamaa edustajaa tai sitä viranomaista, jonka valtiovarainministeriö määrää toimivaltaiseksi viranomaiseksi;

h) "kansalainen" tarkoittaa sopimusvaltion osalta:

1) luonnollista henkilöä, jolla on tämän sopimusvaltion kansalaisuus;

2) oikeushenkilöä, yhtymää tai muuta yhteenliittymää, joka on muodostettu tässä sopimusvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaan;

i) "liiketoiminta" käsittää vapaan ammatin ja muun itsenäisen toiminnan harjoittamisen;

2. Kun sopimusvaltio jonakin ajankohtana soveltaa sopimusta, katsotaan, jollei asiayhteydestä muuta johdu, jokaisella sanonnalla, jota ei ole sopimuksessa määritelty, olevan se merkitys, joka sillä tänä ajankohtana on tämän valtion niitä veroja koskevan lainsäädännön mukaan, joihin sopimusta sovelletaan, ja tässä valtiossa sovellettavan verolainsäädännön mukaisella merkityksellä on etusija sanonnalle tämän valtion muussa lainsäädännössä annettuun merkitykseen nähden.

4 artikla
Kotipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "sopimusvaltiossa asuva henkilö" tarkoitetaan henkilöä, joka tämän valtion lainsäädännön mukaan on siellä verovelvollinen domisiilin, asumisen, liikkeen johtopaikan, rekisteröintipaikan tai muun sellaisen seikan nojalla, ja sanonta käsittää myös tämän valtion ja sen keskushallinnon viranomaisen, julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen. Sanonta ei kuitenkaan käsitä henkilöä, joka on tässä valtiossa verovelvollinen vain tässä valtiossa olevista lähteistä saadun tulon perusteella.

2. Milloin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan asuu molemmissa sopimusvaltioissa, hänen kotipaikkansa määritetään seuraavasti:

a) hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa hänen käytettävänään on vakinainen asunto; jos hänen käytettävänään on vakinainen asunto molemmissa valtioissa, hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, johon hänen henkilökohtaiset ja taloudelliset suhteensa ovat kiinteämmät (elinetujen keskus);

b) jos ei voida ratkaista, kummassa valtiossa hänen elinetujensa keskus on, tai jos hänen käytettävänään ei ole vakinaista asuntoa kummassakaan valtiossa, hänen katsotaan olevan vain siinä valtiossa asuva, jossa hän oleskelee pysyvästi;

c) jos hän oleskelee pysyvästi kummassakin valtiossa tai ei oleskele pysyvästi kummassakaan niistä, hänen katsotaan olevan vain siinä valtiossa asuva, jonka kansalainen hän on;

d) jos hänen kotipaikkaansa ei voida ratkaista edellä olevien alakohtien perusteella, sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ratkaistava asia keskinäisin sopimuksin

3. Milloin muu kuin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan asuu molemmissa sopimusvaltioissa, sen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa sen tosiasiallisen johdon sijaintipaikka on.

5 artikla
Kiinteä toimipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "kiinteä toimipaikka" tarkoitetaan kiinteää liikepaikkaa, josta yrityksen toimintaa kokonaan tai osaksi harjoitetaan.

2. Ilmaisu "kiinteä toimipaikka" käsittää erityisesti:

a) johdon sijaintipaikan;

b) sivuliikkeen;

c) toimiston;

d) tehtaan;

e) työpajan;

f) laitteen, rakennelman tai aluksen tai muun paikan, jota käytetään luonnonvarojen tutkimiseen; ja

g) kaivoksen, öljy- tai kaasulähteen, louhoksen tai muun paikan, josta luonnonvaroja otetaan.

3. Sanonta "kiinteä toimipaikka" käsittää myös paikan, jossa harjoitetaan rakennus-, kokoonpano- tai asennustoimintaa, tai suoritetaan siihen liittyviä valvontapalveluja, mutta vain, jos toiminta kestää yli kaksitoista kuukautta tai palvelut jatkuvat yli kaksitoista kuukautta.

4. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä ilmaisun "kiinteä toimipaikka" ei katsota käsittävän:

a) järjestelyjä, jotka on tarkoitettu ainoastaan yritykselle kuuluvien tavaroiden varastoimista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;

b) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan varastoimista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;

c) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan toisen yrityksen toimesta tapahtuvaa muokkaamista tai jalostamista varten;

d) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan tavaroiden ostamiseksi tai tietojen keräämiseksi yritykselle;

e) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan muun luonteeltaan valmistelevan tai avustavan toiminnan harjoittamiseksi yritykselle;

f) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan a)–e) kohdassa mainittujen toimintojen yhdistämiseksi, edellyttäen, että koko se kiinteästä liikepaikasta harjoitettava toiminta, joka perustuu tähän yhdistämiseen, on luonteeltaan valmistelevaa tai avustavaa.

5. Jos henkilö, olematta itsenäinen edustaja, johon sovelletaan 6 kappaletta, toimii yrityksen puolesta ja hänellä on sopimusvaltiossa valtuus tehdä sopimuksia yrityksen nimissä ja hän valtuuttaan siellä tavanomaisesti käyttää, katsotaan tällä yrityksellä 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä olevan kiinteä toimipaikka tässä valtiossa jokaisen toiminnan osalta, jota tämä henkilö harjoittaa yrityksen lukuun. Tätä ei kuitenkaan noudateta, jos tämän hen-

kilön toiminta rajoittuu sellaiseen, joka mainitaan 4 kappaleessa ja joka, jos sitä harjoitettaisiin kiinteästä liikepaikasta, ei tekisi tätä kiinteää liikepaikkaa kiinteäksi toimipaikaksi mainitun kappaleen määräysten mukaan.

6. Yrityksellä ei katsota olevan kiinteää toimipaikkaa sopimusvaltiossa pelkästään sen vuoksi, että se harjoittaa liiketoimintaa siinä valtiossa välittäjän, komissionäärin tai muun itsenäisen edustajan välityksellä, edellyttäen, että tämä henkilö toimii säännönmukaisen liiketoimintansa rajoissa.

7. Se seikka, että sopimusvaltiossa asuvalla yhtiöllä on määräämisvalta yhtiössä – tai siinä on määräämisvalta yhtiöllä –, joka asuu toisessa sopimusvaltiossa taikka joka tässä toisessa valtiossa harjoittaa liiketoimintaa (joko kiinteästä toimipaikasta tai muulla tavoin), ei itsestään tee kumpaakaan yhtiötä toisen kiinteäksi toimipaikaksi.

6 artikla

Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta (siihen luettuna maataloudesta tai metsätaloudesta saatu tulo), voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. a) Sanonnalla "kiinteä omaisuus" on, jollei b) ja c) kohdan määräyksistä muuta johdu, sen sopimusvaltion lainsäädännön mukainen merkitys, jossa omaisuus on.

   b) Sanonta "kiinteä omaisuus" käsittää kuitenkin aina rakennukset, kiinteän omaisuuden tarpeiston, maataloudessa ja metsätaloudessa käytetyn elävän ja elottoman irtaimiston, oikeudet, joihin sovelletaan yksityisoikeuden kiinteää omaisuutta koskevia määräyksiä, kiinteän omaisuuden käyttöoikeuden sekä oikeudet määrältään muuttuviin tai kiinteisiin korvauksiin, jotka saadaan kivennäisesiintymien, lähteiden ja muiden luonnonvarojen hyväksikäytöstä tai oikeudesta niiden hyväksikäyttöön.

   c) Laivoja ja ilma-aluksia ei pidetä kiinteänä omaisuutena.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan tuloon, joka saadaan kiinteän omaisuuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä.

4. Jos yhtiön osakkeiden tai muiden yhtiöosuuksien omistus oikeuttaa osakkeiden tai yhtiöosuuksien omistajan hallitsemaan yhtiölle kuuluvaa kiinteää omaisuutta, voidaan tulosta, joka saadaan tällaisen hallintaoikeuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on.

5. Tämän artiklan 1 ja 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös yrityksen omistamasta kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon.

7 artikla
Liiketulo

1. Sopimusvaltion yrityksen saamasta tulosta verotetaan vain siinä valtiossa, paitsi jos yritys harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta. Jos yritys harjoittaa liiketoimintaa edellä sanotuin tavoin, voidaan toisessa valtiossa verottaa yrityksen saamasta tulosta, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi.

2. Jos sopimusvaltion yritys harjoittaa liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, luetaan, jollei 3 kappaleen määräyksistä muuta johdu, kummassakin sopimusvaltiossa kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi se tulo, jonka toimipaikan olisi voitu olettaa tuottavan, jos se olisi ollut erillinen yritys, joka harjoittaa samaa tai samanlaista toimintaa samojen tai samanlaisten edellytysten vallitessa ja itsenäisesti päättää liiketoimista sen yrityksen kanssa, jonka kiinteä toimipaikka se on.

3. Kiinteän toimipaikan tuloa määrättäessä on vähennykseksi hyväksyttävä kiinteästä toimipaikasta johtuneet menot, niihin luettuina yrityksen johtamisesta ja yleisestä hallinnosta johtuneet menot, riippumatta siitä, ovatko ne syntyneet siinä valtiossa, jossa kiinteä toimipaikka on, vai muualla. Kiinteälle toimipaikalle ei myönnetä vähennystä määristä, jotka se maksaa pääkonttorilleen tai yrityksen muulle konttorille rojaltina, maksuna tai muuna samanlaisena suorituksena vastikkeeksi patentin tai muun oikeuden käytöstä, tai provisiona, suoritetuista erityisistä palveluista tai johtamisesta, tai kiinteälle toimipaikalle lainattujen rahasummien korkona.

4. Tuloa ei lueta kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi pelkästään sen perusteella, että kiinteä toimipaikka ostaa tavaroita yrityksen lukuun.

5. Sovellettaessa edellä olevia kappaleita on kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettava tulo vuodesta toiseen määrättävä samaa menetelmää noudattaen, jollei pätevistä ja riittävistä syistä muuta johdu.

6. Milloin liiketuloon sisältyy tulolajeja, joita käsitellään erikseen tämän sopimuksen muissa artikloissa, tämän artiklan määräykset eivät vaikuta sanottujen artiklojen määräyksiin.

8 artikla
Merenkulku ja ilmakuljetus

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa laivan tai ilma-aluksen käyttämisestä kansainväliseen liikenteeseen, verotetaan vain tässä valtiossa.

2. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa tavarankuljetukseen käytetyn kontin (mukaan lukien perävaunu, proomu ja vastaavanlainen kontinkuljetuskalusto) käytöstä, kunnossapidosta tai vuokralle antamisesta, verotetaan vain tässä valtiossa, paitsi milloin konttia käytetään tavarankuljetukseen vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös tuloon, joka saadaan osallistumisesta pooliin, yhteiseen liiketoimintaan tai kansainväliseen kuljetusjärjestöön.

9 artikla
Etuyhteydessä keskenään olevat yritykset

1. Milloin

a) sopimusvaltion yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisen sopimusvaltion yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa osan sen pääomasta, taikka

b) samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat sekä sopimusvaltion yrityksen että toisen sopimusvaltion yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistavat osan niiden pääomasta,

noudatetaan seuraavaa:

Jos jommassakummassa tapauksessa yritysten välillä kauppa- tai rahoitussuhteissa sovitaan ehdoista tai määrätään ehtoja, jotka poikkeavat siitä, mistä riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, voidaan kaikki tulo, joka ilman näitä ehtoja olisi kertynyt toiselle näistä yrityksistä, mutta näiden ehtojen vuoksi ei ole kertynyt yritykselle, lukea tämän yrityksen tuloon ja verottaa siitä tämän mukaisesti.

2. Milloin sopimusvaltio tässä valtiossa olevan yrityksen tuloon lukee – ja tämän mukaisesti verottaa – tulon, josta toisessa sopimusvaltiossa olevaa yritystä on verotettu tässä toisessa valtiossa, sekä siten mukaan luettu tulo on tuloa, joka olisi kertynyt ensiksi mainitussa valtiossa olevalle yritykselle, jos yritysten välillä sovitut ehdot olisivat olleet sellaisia, joista riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, tämän toisen valtion on asianmukaisesti oikaistava tästä tulosta siellä määrätyn veron määrä, jos tämä toinen valtio pitää oikaisua oikeutettuna. Tällaista oikaisua tehtäessä on otettava huomioon tämän sopimuksen muut määräykset, ja sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa neuvoteltava keskenään.

10 artikla
Osinko

1. Sopimusvaltiossa asuvan yhtiön toisessa sopimusvaltiossa asuvalle maksamasta osingosta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Osingosta voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu ja tämän valtion lainsäädännön mukaisesti, mutta jos osinkoetuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva, vero ei saa olla suurempi kuin:

a) 5 prosenttia osingon kokonaismäärästä, jos etuuden omistaja on yhtiö (lukuun ottamatta yhtymää), joka hallitsee välittömästi vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön äänimäärästä;

b) 15 prosenttia osingon kokonaismäärästä kaikissa muissa tapauksissa.

Tämän kappale ei vaikuta yhtiön verottamiseen siitä voitosta, josta osinko maksetaan.

3. Sanonnalla "osinko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka on saatu osakkeista tai muista oikeuksista, jotka eivät ole saamisia ja jotka oikeuttavat voitto-osuuteen, samoin kuin muista yhtiöosuuksista saatua tuloa, jota sen valtion lainsäädännön mukaan, jossa voiton jakava yhtiö asuu, kohdellaan verotuksessa samalla tavoin kuin osakkeista saatua tuloa.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva osinkoetuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, ja osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan määräyksiä.

5. Jos sopimusvaltiossa asuva yhtiö saa tuloa toisesta sopimusvaltiosta, ei tämä toinen valtio saa verottaa yhtiön maksamasta osingosta, paitsi mikäli osinko maksetaan tässä toisessa valtiossa asuvalle henkilölle tai mikäli osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tässä toisessa valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan, eikä myöskään määrätä yhtiön jakamattomasta voitosta tällaisesta voitosta suoritettavaa veroa, vaikka maksettu osinko tai jakamaton voitto kokonaan tai osaksi koostuisi tässä toisessa valtiossa kertyneestä tulosta.

6. Sopimuksen määräysten ei katsota estävän sitä, että sopimusvaltio kantaa toisessa sopimusvaltiossa asuvan yhtiön ensiksi mainitussa valtiossa sijaitsevan kiinteän toimipaikan tulosta veroa sen veron lisäksi, jota olisi suoritettava ensiksi mainitussa valtiossa asuvan yhtiön tulosta. Tämä lisävero ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin 5 prosenttia sen tulon määrästä, joka ei ole ollut tämän lisäveron alaisena edellisinä verovuosina. Sanonta "tulo" tarkoittaa tässä kappaleessa 7 artiklan määräysten mukaan kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettavaa tuloa, josta on vähennetty kaikki siinä sopimusvaltiossa tulosta kannetut verot (muut kuin lisävero), jossa kiinteä toimipaikka sijaitsee.

11 artikla
Korko

1. Sopimusvaltiosta kertyvästä, toisessa sopimusvaltiossa asuvalle maksetusta korosta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Korosta voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos korkoetuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, vero ei saa olla suurempi kuin 10 prosenttia koron kokonaismäärästä.

3. Tämän artiklan 2 kappaleen määräysten estämättä korosta, joka kertyy sopimusvaltiosta ja joka maksetaan toiselle sopimusvaltiolle, sen keskushallinnon viranomaiselle, julkisyhteisölle tai paikallisviranomaiselle, sen keskuspankille tai muulle organisaatiolle, jonka tämän toisen sopimusvaltion hallitus pääosin omistaa, ja josta sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset saattavat keskenään sopia, verotetaan vain tässä toisessa sopimusvaltiossa.

4. Sanonnalla "korko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka saadaan kaikenlaatuisista saamisista riippumatta siitä, onko ne turvattu kiinteistökiinnityksellä vai ei, ja liittyykö niihin oikeus osuuteen velallisen voitosta vai ei. Sanonnalla tarkoitetaan erityisesti tuloa, joka saadaan valtion antamista arvopapereista, ja tuloa, joka saadaan obligaatioista tai debentuureista, siihen luettuina tällaisiin arvopapereihin, obligaatioihin tai debentuureihin liittyvät agiomäärät ja voitot.

5. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva korkoetuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta korko kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, ja koron maksamisen perusteena oleva saaminen tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan määräyksiä.

6. Koron katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta silloin, kun sen maksaja on tässä valtiossa asuva. Jos kuitenkin koron maksajalla riippumatta siitä, asuuko hän sopimusvaltiossa vai ei, on sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka, jonka yhteydessä koron maksamisen perusteena oleva velka on syntynyt, ja korko rasittaa tätä kiinteää toimipaikkaa, katsotaan koron kertyvän siitä valtiosta, jossa kiinteä toimipaikka on.

7. Jos koron määrä maksajan ja korkoetuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää koron maksamisen perusteena olevaan saamiseen nähden määrän, josta maksaja ja korkoetuuden omistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, tämän artiklan määräyksiä sovelletaan vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävästä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

8. Tämän artiklan määräyksiä ei sovelleta, jos koron maksamisen perusteena olevan saatavan luomiseen tai siirtämiseen osallisen henkilön pääasiallinen tarkoitus tai yksi pääasiallisista tarkoituksista on tämän artiklan hyväksi käyttäminen tämän luomisen tai siirtämisen avulla.

12 artikla
Rojalti

1. Sopimusvaltiosta kertyvästä, toisessa sopimusvaltiossa asuvalle maksetusta rojaltista voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Rojaltista voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos rojaltietuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, vero ei saa olla suurempi kuin 10 prosenttia rojaltin kokonaismäärästä. Teollisen, kaupallisen tai tieteellisen laitteiston käytöstä tai käyttöoikeudesta suoritettavan rojaltin etuudenomistaja voi edellisen lauseen estämättä valita vaihtoehdon, jossa häntä verotetaan sopimusvaltiossa, josta rojalti kertyy, ikään kuin laitteisto tosiasiallisesti liittyisi siinä valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan määräyksiä siihen tuloon ja niihin vähennyksiin, joiden on katsottava liittyvän tällaiseen laitteistoon.

3. Sanonnalla "rojalti" tarkoitetaan tässä artiklassa kaikkia suorituksia, jotka saadaan korvauksena kirjallisen, taiteellisen tai tieteellisen teoksen (mukaan lukien tietokoneohjelma, elokuvafilmi sekä televisio- tai radiolähetyksessä käytettävä filmi tai nauha) tekijänoikeuden, patentin, tavaramerkin, mallin tai muotin, piirustuksen, salaisen kaavan tai valmistusmenetelmän käytöstä tai käyttöoikeudesta taikka kokemusperäisestä teollis-, kaupallis- tai tieteellisluonteisesta tiedosta (know-how) tai teollisen, kaupallisen tai tieteellisen välineistön käytöstä tai käyttöoikeudesta (pois lukien tapaukset, joihin sovelletaan 8 artiklan 2 kappaleen määräyksiä).

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva rojaltietuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta rojalti kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, ja rojaltin maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan määräyksiä.

5. Rojaltin katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta silloin, kun sen maksaja on tässä valtiossa asuva. Jos kuitenkin rojaltin maksajalla riippumatta siitä, asuuko hän sopimusvaltiossa vai ei, on sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka, jonka yhteydessä rojaltin maksamisen perusteena oleva velvoite on syntynyt, ja rojalti rasittaa tätä kiinteää toimipaikkaa, katsotaan rojaltin kertyvän siitä valtiosta, jossa kiinteä toimipaikka on.

6. Jos rojaltin määrä maksajan ja rojaltietuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää rojaltin maksamisen perusteena olevaan käyttöön, oikeuteen tai tietoon nähden määrän, josta maksaja ja rojaltietuuden omistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, tämän artiklan määräyksiä sovelletaan vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävästä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

7. Tämän artiklan määräyksiä ei sovelleta, jos rojaltin maksamisen perusteena olevan oikeuden tai omaisuuden luomiseen tai siirtämiseen osallisen henkilön pääasiallinen tarkoitus tai yksi pääasiallisista tarkoituksista on tämän artiklan hyväksi käyttäminen tämän luomisen tai siirtämisen avulla.

13 artikla
Luovutusvoitto

1. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitetun ja toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa sellaisen yhtiön osakkeiden tai muiden yhtiöosuuksien (lukuun ottamatta hyväksytyssä arvopaperipörssissä noteerattuja osakkeita) luovutuksesta, jonka varoista enemmän kuin puolet koostuu toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

3. Voitosta, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvan irtaimen omaisuuden luovutukses-

ta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa. Sama koskee voittoa, joka saadaan tällaisen kiinteän toimipaikan luovutuksesta (erillisenä tai koko yrityksen mukana).

4. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa kansainväliseen liikenteeseen käytetyn laivan tai ilma-aluksen taikka tällaisen laivan tai ilma-aluksen käyttämiseen liittyvän irtaimen omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain tässä valtiossa.

5. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa tavarankuljetukseen käytetyn kontin (mukaan lukien perävaunu, proomu ja vastaavanlainen kontin kuljetukseen tarvittava kalusto) luovutuksesta, verotetaan vain tässä valtiossa, paitsi milloin konttia käytetään tavarankuljetukseen vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä.

6. Voitosta, joka saadaan muun kuin tämän artiklan edellä olevissa kappaleissa tarkoitetun omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa luovuttaja asuu.

14 artikla
Yksityinen palvelus

1. Jollei 15, 17 ja 18 artiklan määräyksistä muuta johdu, verotetaan palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva saa epäitsenäisestä työstä, vain tässä valtiossa, jollei työtä tehdä toisessa sopimusvaltiossa. Jos työ tehdään tässä toisessa valtiossa, työnteosta saadusta hyvityksestä voidaan verottaa siellä.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva saa toisessa sopimusvaltiossa tekemästään työstä, vain ensiksi mainitussa valtiossa, jos:

a) saaja oleskelee toisessa valtiossa yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, enintään 183 päivää kahdentoista kuukauden ajanjaksona, joka alkaa tai päättyy kysymyksessä olevan kalenterivuoden aikana, ja

b) hyvityksen maksaa työnantaja tai se maksetaan työnantajan puolesta, joka ei asu toisessa valtiossa, ja

c) hyvityksellä ei rasiteta kiinteää toimipaikkaa, joka työnantajalla on toisessa valtiossa.

3. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä voidaan hyvityksestä, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen kansainväliseen liikenteeseen käyttämässä laivassa tai ilma-aluksessa tehdystä epäitsenäisestä työstä, verottaa tässä valtiossa.

15 artikla
Johtajanpalkkio

Johtajanpalkkiosta ja muusta sellaisesta suorituksesta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa asuvan yhtiön johtokunnan tai muun sellaisen toimielimen jäsenenä, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

16 artikla
Taiteilijat ja urheilijat

1. Tämän sopimuksen 7 ja 14 artiklan määräysten estämättä voidaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa viihdetaiteilijana, kuten teatteri- tai elokuvanäyttelijänä, radio- tai televisiotaiteilijana tahi muusikkona, taikka urheilijana, toisessa sopimusvaltiossa harjoittamastaan henkilökohtaisesta toiminnasta, verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Milloin tulo, joka saadaan viihdetaiteilijan tai urheilijan tässä ominaisuudessaan harjoittamasta henkilökohtaisesta toiminnasta, ei tule viihdetaiteilijalle tai urheilijalle itselleen, vaan toiselle henkilölle, tästä tulosta voidaan, 7 ja 14 artiklan määräysten estämättä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa viihdetaiteilija tai urheilija harjoittaa toimintaansa.

17 artikla
Eläke, elinkorko ja sosiaalihuoltomaksu

1. Jollei 18 artiklan 2 kappaleen määräyksistä muuta johdu, voidaan:

   a) eläkkeestä ja elinkorosta, joka kertyy sopimusvaltiosta,

   b) sopimusvaltion sosiaalivakuutuslainsäädännön tai sopimusvaltion järjestämän muun julkisen sosiaaliturvan mukaan myönnetystä toistuvasta tai kertakorvauksellisesta etuudesta,

verottaa tässä valtiossa.

2. Sanonnalla "elinkorko" tarkoitetaan tässä artiklassa vahvistettua rahamäärää, joka vahvistettuina ajankohtina joko elinkautena tai yksilöitynä taikka määritettävissä olevana aikana toistuvasti maksetaan ja joka perustuu velvoitukseen toimeenpanna maksut täyden raha tai rahanarvoisen suorituksen (muun kuin tehdyn työn) vastikkeeksi.

18 artikla
Julkinen palvelus

1. a) Palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä (eläkettä lukuun ottamatta), jonka sopimusvaltio, sen keskushallinnon viranomainen, julkisyhteisö tai paikallisviranomainen maksaa luonnolliselle henkilölle työstä, joka tehdään tämän sopimusvaltion, sen viranomaisen, julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.

   b) Tällaisesta palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä verotetaan kuitenkin vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tämä henkilö asuu, jos työ tehdään tässä valtiossa ja henkilö:

      1) on tämän valtion kansalainen; tai

      2) hänestä ei tullut tässä valtiossa asuvaa ainoastaan tämän työn tekemiseksi.

2. a) Eläkkeestä, jonka sopimusvaltio, sen keskushallinnon viranomainen, julkisyhteisö tai paikallisviranomainen maksaa, tai joka maksetaan niiden perustamista rahastoista, luonnolliselle henkilölle työstä, joka on tehty tämän sopimusvaltion, sen viranomaisen, julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.

b) Tällaisesta eläkkeestä verotetaan kuitenkin vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tämä henkilö asuu, jos hän on tämän valtion kansalainen.

3. Tämän sopimuksen 14, 15, 16 ja 17 artiklan määräyksiä sovelletaan palkkaan ja muuhun sellaiseen hyvitykseen sekä eläkkeeseen, jotka maksetaan sopimusvaltion, sen keskushallinnon viranomaisen, julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen harjoittaman liiketoiminnan yhteydessä tehdystä työstä.

19 artikla
Opiskelijat ja harjoittelijat

Rahamääristä, jotka opiskelija tai harjoittelija, joka asuu tai välittömästi ennen oleskeluaan sopimusvaltiossa asui toisessa sopimusvaltiossa ja joka oleskelee ensiksi mainitussa valtiossa yksinomaan koulutuksensa tai harjoittelunsa vuoksi, saa elatustaan, koulutustaan tai harjoitteluaan varten, ei tässä valtiossa veroteta, edellyttäen, että nämä rahamäärät kertyvät tämän valtion ulkopuolella olevista lähteistä.

20 artikla
Muu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja jota ei käsitellä tämän sopimuksen edellisissä artikloissa, verotetaan vain tässä valtiossa, riippumatta siitä, mistä tulo kertyy.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta tuloon, lukuun ottamatta 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettua kiinteästä omaisuudesta saatua tuloa, jos sopimusvaltiossa asuva tulon saaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, ja tulon maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan määräyksiä.

21 artikla
Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen

1. Jollei Kazakstanin lainsäädännöstä, joka koskee kaksinkertaisen verotuksen poistamista, muuta johdu, kaksinkertainen verotus poistetaan Kazakstanissa seuraavasti:

a) Milloin Kazakstanissa asuva henkilö saa tuloa, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa Suomessa, Kazakstanin on vähennettävä tämän henkilön tuloverosta Suomessa maksettua tuloveroa vastaava määrä.

Edellä olevan määräyksen mukaisesti vähennettävä veromäärä ei saa ylittää sitä veromäärää, joka Kazakstanissa olisi samasta tulosta määrätty siellä sovellettavien verokantojen mukaan.

b) Milloin Kazakstanissa asuva henkilö saa tuloa, josta sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain Suomessa, Kazakstan voi sisällyttää tämän tulon veroperustaan, mutta vain sellaisen muun tulon verokannan määrittämiseksi, joka on Kazakstanissa veronalaista.

2. Jollei Suomen lainsäädännöstä, joka koskee kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamista, muuta johdu (sikäli kuin tämä lainsäädäntö ei vaikuta tässä esitettyyn yleiseen periaatteeseen), kaksinkertainen verotus poistetaan Suomessa seuraavasti:

a) Milloin Suomessa asuva henkilö saa tuloa, josta sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa Kazakstanissa, Suomen on, jollei jäljempänä olevan b) kohdan määräyksistä muuta johdu, vähennettävä tämän henkilön Suomen verosta Kazakstanin lainsäädännön mukaan ja sopimuksen mukaisesti maksettua Kazakstanin veroa vastaava määrä, joka lasketaan saman tulon perusteella kuin minkä perusteella Suomen vero lasketaan.

b) Osinko, jonka Kazakstanissa asuva yhtiö maksaa Suomessa asuvalle yhtiölle, vapautetaan Suomen verosta, jos saaja välittömästi hallitsee vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön äänimäärästä.

c) Jos Suomessa asuvan henkilön tulo on sopimuksen määräyksen mukaan vapautettu verosta Suomessa, Suomi voi kuitenkin määrätessään tämän henkilön muusta tulosta suoritettavan veron määrää ottaa lukuun sen tulon, joka on vapautettu verosta.

22 artikla
Syrjintäkielto

1. Sopimusvaltion kansalainen ei toisessa sopimusvaltiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi tämän toisen valtion kansalainen samoissa, erityisesti kotipaikkaa koskevissa olosuhteissa joutuu tai saattaa joutua. Tämän sopimuksen 1 artiklan määräysten estämättä tätä määräystä sovelletaan myös henkilöön, joka ei ole yhdessä sopimusvaltiossa tai kummassakin sopimusvaltiossa asuva.

2. Verotus, joka kohdistuu sopimusvaltion yrityksellä toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan, ei tässä toisessa valtiossa saa olla epäedullisempi kuin verotus, joka kohdistuu tämän toisen valtion samaa toimintaa harjoittaviin yrityksiin. Tämän määräyksen ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota myöntämään toisessa sopimusvaltiossa asuville sellaisia henkilökohtaisia verovähennyksiä, -vapautuksia ja veronalennuksia siviilisäädyn taikka perheen huoltovelvollisuuden perusteella, jotka myönnetään siinä valtiossa asuville.

3. Muussa kuin sellaisessa tapauksessa, jossa 9 artiklan 1 kappaleen, 11 artiklan 7 kappaleen tai 12 artiklan 6 kappaleen määräyksiä sovelletaan, ovat korko, rojalti ja muu maksu, jotka sopimusvaltiossa oleva yritys suorittaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle,

vähennyskelpoisia tämän yrityksen verotettavaa tuloa määrättäessä samoin ehdoin kuin maksu ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle.

4. Sopimusvaltion yritykset, joiden pääoman toisessa sopimusvaltiossa asuva tai siellä asuvat välittömästi tai välillisesti joko kokonaan tai osaksi omistavat tai joista he tällä tavoin määräävät, eivät ensiksi mainitussa valtiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi ensiksi mainitun valtion toiset samanlaiset yritykset joutuvat tai saattavat joutua.

5. Tämän sopimuksen 2 artiklan määräysten estämättä tämän artiklan sovelletaan määräyksiä kaikenlaatuisiin veroihin.

23 artikla
Keskinäinen sopimusmenettely

1. Jos henkilö katsoo, että sopimusvaltion tai molempien sopimusvaltioiden toimenpiteet ovat johtaneet tai johtavat hänen osaltaan verotukseen, joka on tämän sopimuksen määräysten vastainen, hän voi saattaa asiansa sen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi, jossa hän asuu tai, jos kysymyksessä on 22 artiklan 1 kappalcen soveltaminen, jonka kansalainen hän on, ilman että tämä vaikuttaa hänen oikeuteensa käyttää näiden valtioiden sisäisessä oikeusjärjestyksessä olevia oikeussuojakeinoja. Asia on saatettava käsiteltäväksi kolmen vuoden kuluessa siitä kun henkilö sai tiedon toimenpiteestä, joka on aiheuttanut sopimuksen määräysten vastaisen verotuksen.

2. Jos toimivaltainen viranomainen havaitsee huomautuksen perustelluksi, mutta ei itse voi saada aikaan tyydyttävää ratkaisua, viranomaisen on pyrittävä toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan asia siinä tarkoituksessa, että vältetään verotus, joka on sopimuksen vastainen. Tehty sopimus pannaan täytäntöön sopimusvaltioiden sisäisessä lainsäädännössä olevista aikarajoista riippumatta.

3. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan sopimuksen tulkinnassa tai soveltamisessa syntyvät vaikeudet tai epätietoisuutta aiheuttavat kysymykset. Ne voivat myös neuvotella keskenään kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi sellaisissa tapauksissa, joita ei säännellä sopimuksessa.
4. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat olla suoraan yhteydessä toisiinsa myös sellaisessa yhteisessä toimikunnassa, johon ne itse kuuluvat tai johon kuuluu niiden edustajia, päästäkseen sopimukseen edellä olevissa kappaleissa tarkoitetussa merkityksessä.

24 artikla
Tietojen vaihtaminen

1. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava keskenään sellaisia tietoja, jotka ovat ennalta katsottuna olennaisia tämän sopimuksen määräysten soveltamiseksi tai sopimusvaltioiden tai niiden valtiollisten osien tai paikallisviranomaisten lukuun määrättäviä kaikenlaatuisia veroja koskevan sisäisen lainsäädännön hallinnoimiseksi tai toimeenpanemiseksi, mikäli tämän lainsäädännön perusteella tapahtuva verotus ei ole tä-

män sopimuksen vastainen. Tämän sopimuksen 1 ja 2 artikla eivät rajoita tietojen vaihtamista.

2. Sopimusvaltion tämän artiklan 1 kappaleen perusteella vastaanottamia tietoja on käsiteltävä salaisina samalla tavalla kuin tämän valtion sisäisen lainsäädännön perusteella saatuja tietoja ja niitä saadaan ilmaista vain henkilöille tai viranomaisille (niihin luettuina tuomioistuimet ja hallintoelimet), jotka määräävät, kantavat tai perivät tämän artiklan 1 kappaleessa mainittuja veroja tai käsittelevät näitä veroja koskevia syytteitä tai valituksia, taikka valvovat edellä mainittuja toimia. Näiden henkilöiden tai viranomaisten on käytettävä tietoja vain tällaisiin tarkoituksiin. He saavat ilmaista tietoja julkisessa oikeudenkäynnissä tai tuomioistuimen ratkaisuissa.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleiden määräysten ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota:

a) ryhtymään hallintotoimiin, jotka poikkeavat tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännöstä ja hallintokäytännöstä;

b) antamaan tietoja, joita tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan tai säännönmukaisen hallintomenettelyn puitteissa ei voida hankkia;

c) antamaan tietoja, jotka paljastaisivat liikesalaisuuden taikka teollisen, kaupallisen tai ammatillisen salaisuuden tai elinkeinotoiminnassa käytetyn menettelytavan, taikka tietoja, joiden ilmaiseminen olisi vastoin yleistä järjestystä (ordre public).

4. Jos sopimusvaltio pyytää tietoja tämän artiklan mukaisesti, toisen sopimusvaltion on käytettävä tiedonhankintakeinojaan pyydettyjen tietojen hankkimiseksi, vaikka tämä toinen valtio ei ehkä tarvitse näitä tietoja omiin verotuksellisiin tarkoituksiinsa. Edelliseen lauseeseen sisältyvän velvollisuuden osalta sovelletaan tämän artiklan 3 kappaleen rajoituksia, mutta näiden rajoitusten ei voida milloinkaan katsoa sallivan sitä, että sopimusvaltio kieltäytyy antamasta tietoja vain sen vuoksi, että ne eivät sen osalta koske kansallista etua.

5. Tämän artiklan 3 kappaleen määräysten ei voida milloinkaan katsoa sallivan sitä, että sopimusvaltio kieltäytyy antamasta tietoja vain sen vuoksi, että tiedot ovat pankin, muun rahoituslaitoksen, välittäjän tai edustajan tai uskotun miehen hallussa tai ne koskevat omistusosuuksia henkilössä.

25 artikla
Diplomaattisen edustuston ja konsuliedustuston jäsenet

Tämä sopimus ei vaikuta niihin verotusta koskeviin erioikeuksiin, jotka kansainvälisen oikeuden yleisten sääntöjen tai erityisten sopimusten määräysten mukaan myönnetään diplomaattisen edustuston tai konsuliedustuston jäsenille.

26 artikla
Voimaantulo

1. Sopimusvaltioiden hallitukset ilmoittavat toisilleen täyttäneensä kansallisessa lainsäädännössään tämän sopimuksen voimaantulolle asetetut edellytykset.

2. Sopimus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona myöhempi I kappaleessa tarkoitetuista ilmoituksista on saatu, ja sen määräyksiä sovelletaan:

a) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sopimuksen voimaantulovuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

b) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sopimuksen voimaantulovuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

27 artikla
Päättyminen

Tämä sopimus on voimassa, kunnes jompikumpi sopimusvaltio sen irtisanoo. Kumpikin sopimusvaltio voi viiden vuoden kuluttua sopimuksen voimaantulopäivästä irtisanoa sopimuksen diplomaattista tietä antamalla irtisanomisilmoituksen vähintään kuusi kuukautta ennen kunkin kalenterivuoden päättymistä. Tässä tapauksessa sopimuksen soveltaminen lakkaa:

a) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan irtisanomisilmoituksen antamisvuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

b) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään irtisanomisilmoituksen antamisvuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Helsingissä 24 päivänä maaliskuuta 2009, kahtena suomen-, ruotsin-, kazakstanin-, venäjän- ja englanninkielisenä kappaleena kaikkien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset. Tulkintaerimielisyyden sattuessa on englanninkielinen teksti ratkaiseva.

SUOMEN TASAVALLAN
HALLITUKSEN PUOLESTA:

KAZAKSTANIN TASAVALLAN
HALLITUKSEN PUOLESTA:

PÖYTÄKIRJA

Allekirjoitettaessa tänään sopimusta Suomen tasavallan hallituksen ja Kazakstanin tasavallan hallituksen välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi (jäljempänä "sopimus") allekirjoittaneet ovat sopineet seuraavista määräyksistä, jotka ovat sopimuksen olennainen osa:

On sovittu, että

Viitaten 11 artiklaan:

sovellettaessa 3 kappaletta ilmaisu "muu organisaatio, jonka sopimusvaltion hallitus pääosin omistaa"

a) käsittää Kazakstanin osalta "Fund of the national prosperity 'Samruk-Kazyna'" osakeyhtiön;

b) käsittää Suomen osalta Teollisen yhteistyön rahasto (FINNFUND) Oy:n ja Suomen Vientiluotto Oy:n.

Viitaten 14 artiklaan:

Sopimuksen 14 artiklan 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta vuokrattuun työntekijään. Edellä olevaa lausetta sovellettaessa pidetään sopimusvaltiossa asuvaa työntekijää vuokrattuna, milloin joku henkilö (vuokranantaja) asettaa hänet toisen henkilön käytettäväksi tekemään työtä tämän toisen henkilön (toimeksiantajan) liiketoiminnassa toisessa sopimusvaltiossa, edellyttäen, että toimeksiantaja asuu tai hänellä on kiinteä toimipaikka 3 tässä toisessa sopimusvaltiossa ja että vuokranantaja ei vastaa työn tuloksesta eikä kanna siihen liittyvää riskiä.

Kun määritetään sitä, onko työntekijä katsottava vuokratuksi, on suoritettava laaja arviointi, jossa erityisesti otetaan huomioon:

a) kuuluuko työn yleinen johto ja ohjaus toimeksiantajalle;

b) tehdäänkö työ työpaikalla, joka on toimeksiantajan määräysvallassa ja josta hän vastaa;

c) lasketaanko vuokranantajalle suoritettava hyvitys käytetyn ajan mukaan tai muun, hyvityksen ja työntekijän saaman palkan välisen yhteyden perusteella;

d) asettaako toimeksiantaja suurimman osan työvälineistä ja tarvikkeista käytettäväksi; ja

e) jos vuokranantaja ei yksipuolisesti määrää työntekijöiden lukumäärää ja niiden soveliaisuutta.

Tehty Helsingissä 24 päivänä maaliskuuta 2009, kahtena suomen-, ruotsin-, kazakstanin- venäjän- ja englanninkielisenä kappaleena kaikkien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset. Tulkintaerimielisyyden sattuessa on englanninkielinen teksti ratkaiseva

SUOMEN TASAVALLAN
HALLITUKSEN PUOLESTA:

KAZAKSTANIN TASAVALLAN
HALLITUKSEN PUOLESTA:

[TEXT IN KAZAKH – TEXTE EN KAZAKH]

ФИНЛЯНДИЯ РЕСПУБЛИКАСЫНЫҢ ҮКІМЕТІ МЕН ҚАЗАҚСТАН РЕСПУБЛИКАСЫНЫҢ ҮКІМЕТІ АРАСЫНДАҒЫ ТАБЫСҚА САЛЫНАТЫН САЛЫҚҚА ҚАТЫСТЫ ҚОСАРЛАНҒАН САЛЫҚ САЛУДЫ БОЛДЫРМАУ ЖӘНЕ САЛЫҚ САЛУДАН ЖАЛТАРУҒА ЖОЛ БЕРМЕУ ТУРАЛЫ КЕЛІСІМ

Финляндия Республикасының Үкіметі мен Қазақстан Республикасының Үкіметі

Табысқа салынатын салыққа қатысты қосарланған салық салуды болдырмау және салық салудан жалтаруға жол бермеу туралы келісім жасасуға ниет білдіре отырып,

мына төмендегілер туралы келісті:

1-бап
КЕЛІСІМ ҚОЛДАНЫЛАТЫН ТҰЛҒАЛАР

Осы Келісім Уағдаласушы Мемлекеттердің біреуінің немесе екеуінің де резиденттері болып табылатын тұлғаларға қолданылады.

2-бап
КЕЛІСІМ ҚОЛДАНЫЛАТЫН САЛЫҚТАР

1. Осы Келісім алу әдістеріне қарамастан, Уағдаласушы Мемлекеттің немесе оның жергілікті билік органдарының атынан алынатын табысқа салынатын салықтарға қолданылады.

2. Жылжымалы немесе жылжымайтын мүлікті иеліктен айырудан алынған табыстарға салынатын салықтарды қоса алғанда, табыстың жалпы сомасынан немесе табыстың жеке элементтерінен алынатын салықтың барлық түрлері табысқа салынатын салықтар болып саналады.

3. Осы Келісім қолданылатын қазіргі салықтар мыналар болып табылады:

a) Казақстанда:

(i) корпорациялық табыс салығы;

(ii) жеке табыс салығы;

(бұдан әрі – "Қазақстан салығы" деп аталатын);

b) Финляндияда:

(i) мемлекеттік табыс салықтары;

(ii) корпорациялық табыс салығы;

(iii) коммуналдық салық;

(iv) шіркеу салығы;

(v) проценттен алынатын көзден ұсталатын салық; және

vi) езидент еместердің табысынан алынатын көзден ұсталатын салық

(бұдан әрі "Фин салығы" деп аталатын).

4. елісім сондай-ақ Келісімге қол қойылған күннен кейін қолданыстағы салықтарға қосымша немесе олардың орнына алынатын бірдей немесе мәні бойынша ұқсас кез келген салықтарға қолданылады. Уағдаласушы Мемлекеттердің құзыретті органдары өздерінің салық заңнамаларындағы кез-келген елеулі өзгерістер туралы бірін-бірі хабардар етеді.

3-бап
ЖАЛПЫ АНЫҚТАМАЛАР

1. гер түпмәтіннен өзгеше туындамаса, осы Келісімнің мақсаттары үшін

a) мына:

(i) "Қазақстан" – Қазақстан Республикасын білдіреді және, географиялық мағынасында қолданғанда "Қазақстан" термині оның заңнамасына және халықаралық құқыққа сәйкес Қазақстан Республикасының мемлекеттік аумағын және Қазақстан өзінің егемендік құқықтары мен заңды құзырын жүзеге асыра алатын аймағын қамтиды;

(ii) "Финляндия" термині Финляндия Республикасын және географиялық мағынасында қолданғанда, Финляндия Республикасының аумағын және Финляндия Республикасының аумақтық суларына жапсарлас кез келген аймақты білдіреді, оның шегінде Финляндия заңнамасы бойынша және халықаралық құқыққа сәйкес Финляндия теңіз түбіндегі табиғат ресурстарын және теңіз түбіндегі және жағалаудағы су қойнауларын барлау мен өндіруге қатысты құқықты жүзеге асыра алады;

b) тұлға" термині жеке тұлғаны, компанияны және тұлғалардың кез келген басқа да бірлестігін білдіреді;

c) "компания" термині салық салу мақсаттары үшін корпорациялық құрылым ретінде қарастырылатын кез келген корпорациялық құрылымды немесе кез келген экономикалық бірлікті білдіреді;

d) "кәсіпорын" термині кез келген кәсіпкерлік қызметті жүзеге асыруға қолданылады.

e) "Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорны" және "екінші Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорны" термині тиісінше Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті басқаратын кәсіпорынды және екінші Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті басқаратын кәсіпорынды білдіреді;

f) "халықаралық тасымал" термині теңіз немесе әуе кемесі екінші Уағдаласушы Мемлекеттің пункттері арасында ғана пайдаланылатын жағдайлардан басқа, Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорыны пайдаланатын теңіз немесе әуе кемесімен кез келген тасымалды білдіреді;

g) "құзыретті орган" термині:

(i) Қазақстанда: Қаржы министрлігін немесе оның уәкілетті өкілін;

(ii) Финляндияда: Қаржы министрлігін, оның уәкілетті өкілін немесе Қаржы министрлігі құзыретті орган ретінде анықтайтын органды білдіреді;

h) Уағдаласушы Мемлекетке қатысты "ұлттық тұлға" термині:

(i) осы Уағдаласушы Мемлекеттің азаматтығы бар кез-келген жеке тұлғаны;

(ii) өзінің мәртебесін осы Уағдаласушы Мемлекеттің заңнамасы негізінде алған кез-келген заңды тұлғаны, әріптестікті немесе қауымдастықты білдіреді.

i) "кәсіпкерлік қызмет" термині кәсіби қызметтерді немесе тәуелсіз сипаттағы басқа қызметті жүзеге асыруды қамтиды

2. Уағдаласушы Мемлекет осы Келісімді кез келген уақытта қолданған кезде, онда айқындалмаған кез келген термин, егер түпмәтіннен өзге мағына туындамаса, Келісім қолданылатын салықтарға қатысты осы Мемлекеттің заңнамасы бойынша осы кезде қандай мағынаға ие болса, сондай мағынаны иеленеді, осы Мемлекеттің қолданылатын салық заңнамасы бойынша терминнің кез келген мағынасы осы Мемлекеттің басқа заңдары бойынша термин берілетін мәннен басымдыққа ие болады.

4-бап
РЕЗИДЕНТ

1. Осы Келісімнің мақсаттары үшін "Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті" термині осы Мемлекеттің заннамасы бойынша оның тұратын жері, резидеттігі, басқару орны немесе құру (тіркеу) орны немесе осындай сипаттағы кез келген басқа өлшем негізінде онда салық салынуға жататын кез келген тұлғаны білдіреді, сондай-ақ Мемлекеттің өзін, оның кез келген орталық билік органын, мемлекеттік органын немесе жергілікті билік органын қамтиды. Алайда осы термин осы Мемлекеттегі көздерден алынатын табысқа қатысты ғана осы Мемлекетте салық салынуға жататын кез келген тұлғаны қамтымайды.

2. Егер 1-тармақтың ережелеріне сәйкес жеке тұлға Уағдаласушы Мемлекеттердің екеуінің де резиденті болып табылса, онда оның мәртебесі мынадай түрде айқындалады:

a) ол өзінің иелігінде тұрақты баспанасы бар Уағдаласушы Мемлекеттің ғана резиденті болып саналады; егер оның иелігінде Мемлекеттердің екеуінде де тұрақты баспанасы болса, ол неғұрлым тығыз жеке және экономикалық қатынастары (өмірлік мүдделер орталығы) бар Мемлекеттің резиденті болып саналады;

b) егер оның өмірлік мүдделер орталығы бар Мемлекетті айқындау мүмкін болмаса немесе Мемлекеттердің ешқайсысында өзінің иелігінде

тұрақты баспанасы болмаса, ол өзі әдетте тұрып жатқан Мемлекеттің резиденті болып саналады;

c) егер ол әдетте екі Мемлекетте де тұрса немесе олардың ешқайсысында да тұрмаса, ол өзі азаматы болып табылатын Мемлекеттің резиденті болып саналады;

d) егер резиденттің мәртебесі алдағы тармақшаларға сәйкес айқындалмаса, Уағдаласушы Мемлекеттердің құзыретті органдары осы мәселе бойынша шешімді өзара келісім бойынша қабылдайды.

3. Егер 1-тармақтың ережелеріне сәйкес жеке тұлғадан өзге тұлға Уағдаласушы Мемлекеттердің екеуінің де резиденті болса, ол оның тиімді басқару орны орналасқан Мемлекеттің ғана резиденті болып саналады.

5-бап
ТҰРАҚТЫ МЕКЕМЕ

1. Осы Келісімнің мақсаттары үшін "тұрақты мекеме" термині кәсіпорынның кәсіпкерлік қызметі толық немесе ішінара жүзеге асырылатын тұрақты қызмет орнын білдіреді.

2. "тұрақты мекеме" термині атап айтқанда мыналарды:

a) басқару орнын;

b) бөлімшені;

c) кеңсені;

d) фабриканы;

e) шеберхананы;

f) қондырғыны, үй-жайды немесе кемені немесе табиғат ресурстарын барлау үшін пайдаланылатын кез-келген басқа орынды;

g) шахтаны, мұнай немесе газ ұңғымасын, карьер немесе табиғи ресурстар өндіретін басқа да кез-келген кен орнын қамтиды.

3. "Тұрақты мекеме" термині сондай-ақ егер мұндай алаң немесе обьекті 12 айдан астам уақыт бойы жұмыс істеп тұрған немесе мұндай қызметтер 12 айдан астам уақыт бойы көрсетілген болса ғана, құрылыс алаңы немесе құрылыс, немесе монтаждау, немесе құрастыру обьектісі, немесе олармен байланысты қадағалау қызметтерін қамтиды.

4. Осы Баптың алдыңғы ережелеріне қарамастан "тұрақты мекеме" термині мыналарды:

a) құрылыстарды кәсіпорынға тиесілі тауарларды немесе бұйымдарды сақтау, көрсету немесе жеткізу мақсаттары үшін ғана пайдалануды;

b) кәсіпорынға тиесілі тауарлар немесе бұйымдар қорын сақтау, көрсету немесе жеткізу мақсатттары үшін ғана ұстауды;

c) кәсіпорынға тиесілі тауарлар немесе бұйымдар қорын өзге кәсіпорынның қайта өңдеу мақсаттары үшін ғана ұстауды;

d) тұрақты қызмет орнын тауарлар немесе бұйымдар сатып алу мақсаттары үшін немесе кәсіпорынға арналған ақпарат жинау үшін ғана ұстауды;

e) тұрақты қызмет орнын кәсіпорын үшін дайындық немесе көмекші сипаттағы кез келген басқа қызметті жүзеге асыру мақсаттары үшін ғана ұстауды;

f) тұрақты қызмет орнының осындай тәсілдеменің нәтижесінде туындаған жиынтық қызметі дайындық немесе көмекші сипатта болған жағдайда тұрақты қызмет орнын а) тармақшасынан е) тармақшасына дейін көрсетілген қызмет түрлерінің кез-келген тәсілдемесін жүзеге асыру үшін ғана ұстауды қамтитын ретінде қарастырылмайды.

5. 1 және 2-тармақтардың ережелеріне қарамастан, егер оған 6-тармақ қолданылатын тәуелсіз мәртебесі бар агенттен өзге тұлға кәсіпорын атынан әрекет етсе және Уағдаласушы Мемлекетте кәсіпорын атынан келісім-шарттар жасауға өкілеттігі болса және оны әдетте пайдаланып жүрсе, тек егер осындай тұлғаның қызметі 4-тармақта айтылған қызмет түрлерімен шектелмесе, ол егер кәсіпкерлік қызметтің тұрақты орны арқылы жүзеге асырылса да, осы кәсіпкерлік қызметтің тұрақты орны осы тармақтың ережелеріне сәйкес тұрақты мекемеге айналдырылмаса, онда кәсіпорын осы тұлғаның кәсіпорын үшін жүзеге асыратын кез келген қызметі жөнінде осы Мемлекетте тұрақты мекемесі бар кәсіпорын ретінде қарастырылады.

6. Кәсіпорын осы Мемлекеттегі кәсіпкерлік қызметін делдал, комиссионер немесе тәуелсіз мәртебесі бар кез келген басқа агент арқылы жүзеге асырғаны үшін ғана, егер осындай тұлғалар өздерінің әдеттегі қызметі шеңберінде әрекет жасаған жағдайда, Уағдаласушы Мемлекетте тұрақты мекемесі бар кәсіпорын ретінде қарастырылмайды.

7. Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылатын компанияның екінші Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылатын компанияны бақылауы немесе оның бақылауында болуы немесе осы екінші Мемлекетте кәсіпкерлік қызметпен айналысуы (не болмаса тұрақты мекеме арқылы немесе өзге жолмен айналысуы) фактісінің өзі-ақ осы компаниялардың бірін екіншісінің тұрақты мекемесіне айналдырмайды.

6-бап
ЖЫЛЖЫМАЙТЫН МҮЛІКТЕН АЛЫНАТЫН ТАБЫС

1. Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті басқа Уағдаласушы Мемлекетте орналасқан жылжымайтын мүліктен (соның ішінде ауыл шаруашылығынан немесе орман шаруашылығынан алынатын табысты қоса алғанда) осы басқа Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

2. a) "Жылжымайтын мүлік" термині қаралып отырған мүлік орналасқан Уағдаласушы Мемлекеттің заңы бойынша b) және c) тармақшаларының ережесін ескере отырып қандай мағынаға ие болса, сондай мағынаға ие болады.

b) "Жылжымайтын мүлік" термині кез-келген жағдайда ғимаратты, жылжымайтын мүлікке қатысты қосалқы мүлікті, ауыл шаруашылығы мен орман шаруашылығында пайдаланылатын мал мен жабдықтарды, жер меншігіне қатысты жалпы құқық ережелері қолданылатын құқықтарды, жылжымайтын мүлік узуфруктын және минералдық ресурстарды, кен көздерін және басқа табиғи қазбаларды игеру үшін берілетін өтемақы ретіндегі өзгермелі немесе кесімді төлемдерге арналған құқықтарды және жоғарыда аталғандарды игеру құқығын қамтиды.

c) Теңіз және әуе кемелері жылжымайтын мүлік ретінде қарастырылмайды.

3. 1-тармақтың ережелері жылжымайтын мүлікті тікелей пайдаланудан, жалға беруден немесе кез келген басқа нысандағы үлгіде пайдаланудан алынатын табысқа қолданылады.

4. Егер компанияда акциялармен немесе басқа корпоративтік құқықтармен иемдену осындай акциялар немесе корпоративтік құқықтардың иесіне компанияға жататын жылжымайтын мүлікті пайдалану құқығын берсе, онда тікелей пайдаланудан, жалға беруден немесе осы пайдалану құқығын кез-келген басқа үлгісінде пайдаланудан алынатын табысқа жылжымайтын мүлік орналасқан Уағдаласушы Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

5. 1 және 3-тармақтардың ережелері кәсіпорынның жылжымайтын мүлкінен алынатын табысқа да қолданылады.

7-БАП
КӘСІПКЕРЛІК ҚЫЗМЕТТЕН АЛЫНАТЫН ПАЙДА

1. Егер кәсіпорын екінші Уағдаласушы Мемлекетте сонда орналасқан тұрақты мекеме арқылы кәсіпкерлік қызметті жүзеге асырмаса, Уағдаласушы Мемлекет кәсіпорнының пайдасына тек осы Мемлекетте ғана салық салынады. Егер кәсіпорын, жоғарыда айтылғандай, кәсіпкерлік қызметті жүзеге асырса, онда кәсіпорынның пайдасы екінші Мемлекетте, бірақ осындай тұрақты мекемеге жататын бөлігінде ғана салық салынуы мүмкін.

2. 3-тармақтың ережелерін ескере отырып, егер Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорны екінші Уағдаласушы Мемлекетте сонда орналасқан тұрақты мекеме арқылы кәсіпкерлік қызметін жүзеге асырса, онда егер осы әрбір Уағдаласушы Мемлекетте тұрақты мекеме осындай немесе ұқсас қызметпен шұғылданатын оқшауланған және бөлек кәсіпорын болған болса, нақ осындай немесе осыған ұқсас жағдайларда дәл осындай немесе оған ұқсас қызметпен айналысып, өзі тұрақты мекемесі болып табылатын кәсіпорыннан мүлдем тәуелсіз әрекет жасағанда алуы мүмкін пайда осы тұрақты мекемеге жатқызылады.

3. Тұрақты мекеменің пайдасын айқындау кезінде шығындар тұрақты мекеме орналасқан Мемлекетте немесе басқа жерде жұмсалғанына қарамастан басқару және жалпы әкімшілік шығындарын қоса алғанда тұрақты мекеменің мақсаттары үшін жұмсалған шығындарды шегеріп тастауға болады. Тұрақты мекеменің бас офисіне немесе кәсіпорынның басқа офистерінің кез-келгеніне патенттер және басқа құқықтарды пайдаланғаны үшін роялти, қаламақы немесе басқа да ұқсас төлемдер төлеу арқылы немесе нақты қызметтер көрсеткені үшін яки менеджмент үшін комиссиялық ақы төлеу арқылы немесе тұрақты мекемеге қарызға берілген сомаға проценттер төлеу арқылы төленген сомаларды тұрақты мекемеге шегеріп тастауға болмайды.

4. Осы тұрақты мекеменің кәсіпорын үшін тауарлар немесе бұйымдар сатып алуы себепті ғана тұрақты мекемеге қандай да болсын пайда есептелмейді.

5. Егер осындай тәртіпті өзгерту үшін жеткілікті және дәлелді себептер болмаса, осы баптың алдағы тармақтарының мақсаттары үшін тұрақты мекемеге тиесілі пайда жыл сайын біркелкі тәсілмен айқындалады.

6. Егер пайда осы Келісімнің басқа баптарында олар туралы жеке айтылатын табыс түрлерін қамтитын болса, онда бұл баптардың ережелері осы баптың ережелерін қозғамайды.

8-бап
ТЕҢІЗ ЖӘНЕ ӘУЕ КӨЛІГІ

1. Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорнының теңіз немесе әуе кемелерін халықаралық тасымалдауда пайдаланудан алған пайдасына тек осы Мемлекетте ғана салық салынады.

2. Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорнының тауарларды немесе бұйымдарды тасымалдау үшін пайдаланылатын контейнерлерді (трейлерлер, баржалар және контейнерлерді тасымалдауға байланысты жабдықтарды қоса алғанда) пайдаланудан, ұстаудан немесе жалға алудан алған пайдасына салық екінші Уағдаласушы Мемлекетте осындай контейнерлерді тек пункттер арасында ғана тауарларды немесе бұйымдарды тасымалдау үшін пайдаланылатын жағдайды қоспағанда осы Мемлекетте ғана салынады.

3. 1 және 2-тармақтардың ережелері бірлескен кәсіпорынның немесе көлік құралдарын пайдалану жөніндегі халықаралық ұйымдардың пулға қатысудан алынатын пайдаға да қолданылады.

9-бап
ҚАУЫМДАСҚАН КӘСІПОРЫНДАР

1. Егер:

a) Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорны екінші Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорнын басқаруға, бақылауға немесе оның капиталына тікелей немесе жанама түрде қатысса; немесе

b) белгілі бір тұлғалар Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорнын және екінші Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорнын басқаруға, бақылауға немесе оның капиталына тікелей немесе жанама түрде қатысса;

және кез келген жағдайда екі кәсіпорынның арасында олардың коммерциялық немесе қаржы өзара қатынастарында тәуелсіз екі кәсіпорынның арасында орын алуы мүмкін жағдайлардан өзгеше жағдайлар жасалса немесе орнықса, онда кәсіпорынның біріне есептелуі мүмкін, бірақ осы жағдайлардың бар болуына байланысты оған есептелмеген кез келген пайда осы кәсіпорынның пайдасына қосылып, оған тиісінше салық салынуы мүмкін.

2. Егер Уағдаласушы Мемлекет екінші Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорны осы Уағдаласушы Мемлекетте салық салынатын пайданы осы Мемлекет кәсіпорнының пайдасына қосып, тиісінше салық салса және осылай қосылған пайда алғашқы аталған Мемлекеттің кәсіпорнына есептелуі мүмкін пайда болса, егер екі кәсіпорынның арасында жасалған жағдайлар тәуелсіз кәсіпорындардың арасындағы жағдайлардай болса, егер осы екінші Мемлекет түзетулерді негізделген деп санаса, онда осы екінші Мемлекет осындай пайдадан алынатын салық сомасына тиісті түзетулер жасайды. Осындай түзетулерді айқындау кезінде осы Келісімнің басқа ережелері қаралуға тиіс және Уағдаласушы Мемлекеттердің құзыретті органдары қажет болған жағдайда бір-біріне консультация беруге тиіс.

10-бап
ДИВИДЕНДТЕР

1. Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылатын компанияның екінші Уағдаласушы Мемлекеттің резидентіне төлейтін дивидендтеріне осы екінші Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

2. Алайда осындай дивидендтерге дивидендтер төлейтін компания резиденті болып табылатын Уағдаласушы Мемлекетте де және осы Мемлекеттің заңнамасына сәйкес салық салынуы мүмкін, бірақ егер дивидендтердің іс жүзіндегі иесі екінші Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылса, онда осылайша алынатын салық:

a) егер компания дивидендтер төлейтін компанияда дауыс беру құқығының ең кем дегенде 10 процентін тікелей бақылауға алатын компанияда іс жүзіндегі иесі болып табылса, онда дивидендтердің жалпы сомасының 5 процентінен;

b) қалған барлық жағдайларда дивидендтердің жалпы сомасының 15 процентінен аспауы тиіс.

Осы тармақ компанияның дивидендтерден төленетін пайдаға қатысты салық салуын қозғамайды.

3. "Дивидендтер" термині осы бапта пайдаланылғанда акциялардан немесе борыш талаптары болып табылмайтын басқа да құқықтардан алынатын табысты, пайдаға қатысудан алынатын табысты, сондай-ақ резиденті пайданы бөлетін компания болып табылатын Мемлекеттің заңнамасына сәйкес акциялардан алынатын табыс сияқты дәл осындай салықтық реттеуге жататын басқа да корпорациялық құқықтарынан алынатын табысты білдіреді.

4. Егер Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылатын дивидендтердің іс жүзіндегі иесі дивидендтерді төлейтін компания резиденті болып отырған екінші Уағдаласушы Мемлекетте орналасқан тұрақты мекеме арқылы онда кәсіпкерлік қызметті жүзеге асырса және төленіп жүрген дивидендтерге қатысы бар холдинг осындай тұрақты мекемемен нақты байланыста болса, онда 1 және 2-тармақтардың ережелері қолданылмайды. Мұндай жағдайда 7-баптың ережелері қолданылады.

5. Егер Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылатын компания екінші Уағдаласушы Мемлекеттен пайда немесе табыс алып отырған болса, осы екінші Мемлекет, мұндай дивидендтер осы екінші Мемлекеттің резидентіне төленетін немесе өзіне қатысты дивидендтер төленетін холдинг осы екінші Мемлекетте орналасқан тұрақты мекемемен нақты байланыста болатын және де компанияның бөлінбеген пайдасынан, тіпті егер төленетін дивидендтер немесе бөлінбеген пайда толығымен немесе ішінара осы екінші Мемлекетте пайда болған пайдадан немесе табыстан тұрса да компанияның бөлінбеген пайдасынан салық алынбаған жағдайды қоспағанда, осы компания төлейтін дивидендтерге салық төлеуден босатуы мүмкін.

6. Осы Келісімдегі өзгеше де Уағдаласушы Мемлекетке осы бірінші аталған Мемлекетте орналасқан екінші Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылатын компанияның тұрақты мекемесінің пайдасына осы бірінші аталған Мемлекеттің резиденті болып табылатын компанияның пайдасына есептеген салыққа қосымша салық салуға бөгет ретінде ұғынылмайды. Осындай қосымша салық бірақ, алдыңғы салық салынған жылдардағы қосымша салыққа ұшырамаған осы пайданың 5 процентінен аспауы тиіс. Осы тармақта "пайда" терминін қолдану кезінде тұрақты мекеме орналасқан Уағдаласушы Мемлекетте пайдаға (қосымша салыққа қарағанда өзге) салынатын барлық салықтарды шегергеннен кейінгі 7-баптың ережелеріне сәйкес тұрақты мекемеге қатысты пайданы білдіреді.

11-бап
ПРОЦЕНТТЕР

1. Уағдаласушы Мемлекетте пайда болатын және екінші Уағдаласушы Мемлекеттің резидентіне төленетін проценттерге осы екінші Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

2. Алайда мұндай проценттерге сондай-ақ олар пайда болатын Уағдаласушы Мемлекетте және осы Мемлекеттің заңнамасына сәйкес салық салынуы мүмкін, бірақ егер проценттердің іс жүзіндегі иесі екінші Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылса, онда осылай алынған салық проценттердің жалпы сомасының 10 процентінен аспауы керек.

3. 2-тармақтың ережелеріне қарамастан Уағдаласушы Мемлекетте пайда болатын проценттерге және екінші Уағдаласушы Мемлекетке, оның кез-келген орталық билік органына, мемлекеттік органға немесе жергілікті билік органына, Орталық (Ұлттық) Банкке немесе негізгі бөлігі Уағдаласушы Мемлекеттің құзыретті органдары арасында келісілуі мүмкін осы екінші Уағдаласушы Мемлекеттің Үкіметіне жататын кез келген басқа ұйымға төленетін проценттерге тек осы екінші Уағдаласушы Мемлекетте ғана салық салынады.

4. "Проценттер" термині осы бапта пайдаланылған кезде кепілмен қамтамасыз етілген немесе қамтамасыз етілмеген, борышкерлердің пайдасына қатысу құқығын беретін немесе бермейтін қандай да болсын борыш талаптарынан алынатын табысты және атап айтқанда, үкіметтік немесе мемлекеттік бағалы қағаздардан алынатын табысты және осы бағалы қағаздар, облигациялар және борыштық міндеттемелер бойынша төленетін сыйлықтар мен ұтыстарды қоса алғанда, облигациялардан немесе борыштық міндеттемелерден алынатын табысты білдіреді.

5. Егер Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылатын проценттердің іс жүзіндегі иесі проценттер пайда болатын екінші Уағдаласушы Мемлекетте сонда орналасқан тұрақты мекеме арқылы кәсіпкерлік қызметті жүзеге асырса және проценттер төлеуге негіз болып отырған борыш талабы шын мәнінде осындай тұрақты мекемеге қатысты болса, 1, 2 және 3-тармақтардың ережелері қолданылмайды. Мұндай жағдайда 7-баптың ережелері қолданылады.

6. Егер төлеуші осы Мемлекеттің резиденті болып табылса, проценттер Уағдаласушы Мемлекетте пайда болады деп есептеледі. Алайда, егер проценттер төлеуші тұлға Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табыла ма, жоқ па – оған қарамастан Уағдаласушы Мемлекетте проценттер төленетін қарыз пайда болған тұрақты мекемесі болса және мұндай проценттерді осындай тұрақты мекеме төлейтін болса, онда мұндай проценттер осындай тұрақты мекеме орналасқан Мемлекетте пайда болады деп есептеледі.

7. Егер төлеуші мен проценттердің іс жүзіндегі иесі арасында немесе сол екеуі мен қандай да болсын басқа бір тұлғаның арасында арнайы қатынастар болуы себепті төленетін борыш талабына қатысты проценттердің сомасы мұндай қатынастар болмаған кезде, төлеуші мен проценттердің іс жүзіндегі иесі арасында келісіле алатындай сомадан асып кетсе, онда осы баптың ережелері

соңғы айтылған сомаға ғана қолданылады. Мұндай жағдайда, төлемнің басы артық бөлігіне осы Келісімнің басқа ережелерін ескере отырып, әрбір Уағдаласушы Мемлекеттің заңнамасына сәйкес салық салынуы тиіс.

8. Егер өзіне қатысты проценттер төленетін борыш талаптарының жасалуына немесе берілуіне байланысты кез келген тұлғаның негізгі мақсаты немесе негізгі мақсаттарының бірі осы борыш талаптарын жасау немесе беру арқылы осы баптан пайда табу болса, осы баптың ережелері қолданылмайды.

12 -бап
РОЯЛТИ

1. Уағдаласушы Мемлекетте пайда болатын және екінші Уағдаласушы Мемлекеттің резидентіне төленетін роялтиге осы екінші Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

2. Алайда мұндай роялтиге ол пайда болатын және осы Мемлекеттің заңнамасына сәйкес Уағдаласушы Мемлекетте салық салынуы да мүмкін, бірақ роялти алушы оның іс жүзіндегі иесі екінші Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылса, онда осылайша алынатын салық роялтидің жалпы сомасының 10 процентінен аспауға тиіс. Алдыңғы ұсынысқа қарамастан өнеркәсіп, коммерция немесе ғылыми жабдықтарды пайдалануға құқық беру үшін немесе пайдалану үшін төлемдерді жүзеге асыратын роялтидің іс жүзіндегі иесі өзінің тандауы бойынша Уағдаласушы Мемлекетте салық төлеуі мүмкін, осындай роялти, егер жабдықтар осы Мемлекетте тұрақты мекememен немесе тұрақты базамен шынында байланысты болса, пайда болады. Мұндай жағдайда ретіне қарай осындай жабдықтарға қатысты табысқа және шегерімге 7-баптың ережелері қолданылады.

3. "Роялти" термині осы бапта пайдаланылған кезде кез-келген әдебиет, өнер және ғылым шығармаларына, компьютерлік бағдарламалық қамсыздандыруды, кинематографиялық фильмдерді және теле- немесе радиомен хабар тарату кезінде пайдаланылатын фильмдерді немесе магнит таспаларды, кез-келген патентті, сауда белгісін, дизайнды немесе модельді, жоспарды, құпия формуланы немесе процесті қоса алғанда кез келген авторлық құқықты пайдаланғаны үшін немесе пайдалану құқығын бергені үшін немесе өнеркәсіптік, коммерциялық немесе ғылыми тәжірибеге қатысты ақпарат (ноу-хау) үшін сыйақы ретінде алынатын төлемдердің кез келген түрін және өнеркәсіптік, коммерциялық немесе ғылыми жабдықтарды (8-баптың 2-тармағының ережелері қолданылған кездегі жағдайдан басқа) пайдаланғаны немесе пайдалану құқығын бергені үшін төленетін төлемдерді білдіреді.

4. Егер Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылатын роялтидің іс жүзіндегі иесі роялти пайда болған екінші Уағдаласушы Мемлекетте сонда орналасқан тұрақты мекеме арқылы кәсіпкерлік қызметті жүзеге асырса және роялти өздеріне қатысты төленетін құқық немесе мүлік шын мәнінде осындай тұрақты мекемеге байланысты болса, 1 және 2-тармақтардың ережелері қолданылмайды. Мұндай жағдайда, 7-баптың ережелері қолданылады.

5. Егер төлеуші осы Мемлекеттің резиденті болып табылса, роялти Уағдаласушы Мемлекетте пайда болды деп есептеледі. Алайда, егер роялти төлеуші тұлға Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табыла ма әлде жоқ па, оған қарамастан Уағдаласушы Мемлекетте роялти төлеу міндеттемесі пайда болған тұрақты мекемесі болса және осы тұрақты мекемемен мұндай роялти байланысты болса, онда мұндай роялти тұрақты мекеме орналасқан Мемлекетте пайда болды деп есептеледі.

6. Егер роялти төлеуші мен оның нақты иесі арасында немесе сол екеуі мен қандай да болсын басқа бір тұлғаның арасында ерекше қатынастар болу салдары негізінде төленетін құқықты немесе ақпаратты пайдалануға тиісті роялтидің сомасы мұндай қатынастар болмаған кезде роялти төлеуші мен оның нақты иесі арасында келісуге болатындай сомадан асып кетсе, онда осы баптың ережелері тек соңғы айтылған сомаға ғана қолданылады. Мұндай жағдайда, төлемнің басы артық бөлігіне осы Келісімнің басқа ережелерін міндетті түрде ескере отырып, әрбір Уағдаласушы Мемлекеттің заңнамаларына сәйкес салық салынады.

7. Егер өзіне қатысты роялти төленетін құқықты немесе мүлікті жасауға немесе беруге байланысты кез келген тұлғаның негізгі мақсаты немесе негізгі мақсаттарының бірі құқықтарды осындай жасау немесе беру арқылы осы баптан пайда табу болса, осы баптың ережелері қолданылмайды.

13-бап
МҮЛІКТІ ШЕТТЕТУДЕН АЛЫНАТЫН ТАБЫСТАР

1. Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті 6-баптың 2-тармағында анықталған, екінші Уағдаласушы Мемлекетте орналасқан жылжымайтын мүлікті шеттетуден алатын табыстарға осы екінші Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

2. Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті акциядан немесе активтердің жартысынан көбі компанияда басқа Уағдаласушы Мемлекетте орналасқан жылжымайтын мүліктен тұратын қор биржасында белгісі ресми танылған акциядан басқа өзге корпорациялық құқықтарды шеттетуден алынған табыстарға осы басқа Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

3. Мұндай тұрақты мекемені (жеке немесе бүкіл кәсіпорынмен қоса) шеттеттетуден алынған мұндай табыстарды қоса алғанда, Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорны екінші Уағдаласушы Мемлекетте иеленіп отырған тұрақты мекеменің кәсіпкерлік мүлкінің бір бөлігін құрайтын жылжымалы мүлікті шеттетуден алынатын табыстарға осы екінші Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

4. Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорны халықаралық тасымалдарда пайдаланатын теңіз немесе әуе кемелерін немесе мұндай теңіз немесе әуе кемелерін пайдалануға байланысты жылжымалы мүлікті шеттетуден алынған табыстарға тек осы Мемлекетте ғана салық салынады.

5. Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорны тауарларды немесе бұйымдарды тасымалдау үшін пайдаланған (контейнерлерді тасымалдауға байланысты

трейлерлер, баржылар және жабдықты қоса алғанда) контейнерлерді шеттетуден алынған табысқа контейнерлерді екінші Уағдаласушы Мемлекетте тек өзара пункттер арасында таурларды немесе бұйымдарды тасымалдау үшін пайдаланған өзге жағдайларда, салық тек осы Мемлекетте салынады.

6. Осы баптың бұрынғы тармақтарында айтылғанан өзге кез келген мүлікті шеттетуден алынған табыстарға резиденті мүлікті шеттетуші тұлға болып табылатын тек осы Уағдаласушы Мемлекетте ғана салық салынады.

14-бап
ТӘУЕЛДІ ЖЕКЕ ҚЫЗМЕТТЕР

1. 15, 17 және 18-баптардың ережелерін ескере отырып, Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті жалданып істеген жұмысына байланысты алған ырыздықақыға, жалақыға және басқа да ұқсас сыйақыға, егер тек жалданып жұмыс істеу екінші Уағдаласушы Мемлекетте орындалмаса, тек осы Мемлекетте ғана салық салынады. Егер жалданып істейтін жұмыс осылайша орындалса, осыған байланысты алынған сыйақыға осы екінші Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

2. 1-тармақтың ережелеріне қарамастан, екінші Уағдаласушы Мемлекетте орындалған жалданып жұмыс істеуіне байланысты Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті алған сыйақыға салық, егер:

a) алушы тиісті күнтізбелік жылы басталатын немесе аяқталатын кез келген он екі айлық кезең ішінде жалпы алғанда 183 күннен аспайтын кезең немесе кезеңдер бойы осы екінші Мемлекетте жүрсе, және

b) сыйақы екінші Мемлекеттің резиденті болып табылмайтын жалдаушы немесе жалдаушының атынан төленсе;

c) сыйақы бойынша шығыстарды жалдаушының екінші Мемлекеттегі тұрақты мекемесі көтермесе, тек алғашқы айтылған Мемлекетте салынады.

3. Осы баптың мұның алдындағы ережелеріне қарамастан, Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорны халықаралық тасымалдарда пайдаланылатын теңіз немесе әуе кемелерінің бортында орындалатын жалдау жұмысына қатысты алынған сыйақыға салық осы Мемлекетте салынуы мүмкін.

15-бап
ДИРЕКТОРЛАРДЫҢ ҚАЛАМАҚЫЛАРЫ

Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті директорлар кеңесінің немесе екінші Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылатын компанияның кез-келген өзге оған ұқсас органның мүшесі ретінде Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті алған директорлардың қаламақылары және басқа да осыған ұқсас төлемдерге осы екінші Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

16-бап
АРТИСТЕР МЕН СПОРТШЫЛАР

1. 7 және 14-баптардың ережелеріне қарамастан, Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті театр, кино, радио немесе теледидар артисі немесе сазгер сияқты өнер қызметкері ретінде немесе спортшы ретінде екінші Уағдаласушы Мемлекетте жүзеге асыратын өзінің жеке қызметінен алған табысына осы екінші Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

2. Егер өнер қызметкері немесе спортшының осы өзінің сипатында жүзеге асырған жеке қызметінен түскен табысы өнер қызметкерінің немесе спортшының өзіне емес басқа тұлғаға есептелсе, бұл табысқа, 7және 14-баптардың ережерлеріне қарамастан, өнер қызметкерінің немесе спортшының қызметі жүзеге асырылатын Уағдаласушы Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

17-бап
ЗЕЙНЕТАҚЫЛАР, АННУИТЕТТЕР ЖӘНЕ ӘЛЕУМЕТТІК ҚАМСЫЗДАНДЫРУ ЖӨНІНДЕГІ ТӨЛЕМДЕР

1. 19-баптың 2-тармағының ережелерін ескере отырып, кез келген:

   a) Уағдаласушы Мемлекетте пайда болатын зейнетақыларға немесе аннуитеттерге,

   b) Уағдаласушы Мемлекеттің әлеуметтік сақтандыру туралы зандарына сәйкес немесе әлеуметтік қорғау мақсатында Уағдаласушы Мемлекетте әзірленген кез келген басқа мемлекеттік жоспарға сәйкес берілген кезеңді немесе біржолғы өтемақы болып табылатынына қарамастан, жәрдемақыға,

осы Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

2. "Аннуитет" термині осы бапта пайдаланған кезде ақша немесе құны түрінде (қызмет көрсетуге қарағанда өзге) балама және толық өтеу орнына төлем жүргізу міндеттемесіне сәйкес өмір бойы немесе белгілі бір не белгіленетін уақыт кезеңінде мерзімді түрде белгіленген мерзімде төленетін тіркелген соманы білдіреді.

18-бап
МЕМЛЕКЕТТІК ҚЫЗМЕТ

1. a) Кез келген жеке тұлғаға Уағдаласушы Мемлекет, оның кез келген орталық билік органы, мемлекеттік орган немесе жергілікті билік органдары осы Уағдаласушы Мемлекетке немесе немесе орталық органға немесе мемлекеттік органға немесе жергілікті билік органына көрсетілетін қызметтеріне қатысты төлейтін қызметақыға, жалақыға

және зейнетақыдан өзге басқа ұқсас сыйақыға тек осы Мемлекетте салық салынады.

b) Алайда мұндай қызметақыға, жалақыға немесе басқа ұқсас сыйақыға, егер қызмет осы Мемлекетте жүзеге асырылса және:

(i) осы Мемлекеттің азаматы болып табылатын; немесе

(ii) қызметті жүзеге асыру мақсаты үшін ғана осы Мемлекеттің резиденті болмаған жеке тұлға болса, резиденті жеке тұлға болып табылатын Уағдаласушы Мемлекетте ғана салық салынады.

2. a) Уағдаласушы Мемлекет, оның кез келген орталық билік органы, мемлекеттік орган немесе жергілікті билік органы осы Уағдаласушы Мемлекет немесе оның орталық органы немесе мемлекеттік органы немесе жергілікті билік органы үшін жүзеге асыратын қызметі үшін жеке тұлғаға төлейтін кез келген зейнетақыға тек осы Мемлекетте салық салынады.

b) Алайда, егер ол осы Мемлекеттің азаматы болып табылса, жеке тұлға резиденті болып табылатын Уағдаласушы Мемлекетте ғана мұндай зейнетақыға салық салынады.

3. 14, 15, 16 және 17-баптың ережелері Уағдаласушы Мемлекет немесе оның орталық билік органы немесеорталық органы немесе жергілікті билік органдары жүзеге асыратын кәсіпкерлік қызметке байланысты қызметке қатысты қызметақыға, жалақыға және басқа ұқсас сыйақы мен зейнетақыларға қолданылады.

19-бап
СТУДЕНТТЕР ЖӘНЕ ПРАКТИКАНТТАР

Екінші Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылатын немесе Уағдаласушы Мемлекетке барардың нақ алдында резиденті болып табылатын және бірінші айтылған Мемлекеттегі студент немесе практикант тек өзінің білім алуы немесе практикадан өту мақсатында, өзін ұстау, білім алу немесе практикадан өту мақсаты үшін алатын сомаға осы сома көздері осы Мемлекеттің шегінде болу талабымен, осы Мемлекетте салық салынбайды.

20-бап
БАСҚА ДА ТАБЫСТАР

1. Осы Келісімнің мұның алдындағы баптарында айтылмаған пайда болу көзіне қарамастан, Уағдаласушы Мемлекет резидентінің табыс түрлеріне тек осы Мемлекетте салық салынады.

2. 1-тармақтың ережелері 6-баптың 2-тармағында айқындылған жылжымайтын мүліктен түскен табысқа қарағанда өзге табысқа

қолданылмайды, егер мұндай табыс алушы болашақ Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болса, басқа Уағдаласушы Мемлекетте онда орналасқан тұрақты мекеме арқылы кәсіпкерлік қызметті жүзеге асырады немесе табыс төлемі жүргізілуіне байланысты құқық немесе мүлік осындай тұрақты мекемеге іс жүзінде байланысты болады. Мұндай жағдайда 7-баптың ережелері қолданылады.

21-бап
ҚОСАРЛАНҒАН САЛЫҚ САЛУДЫ ЖОЮ

1. Қосарланған салық салуды жоюға қатысты қазақстандық заңдардың ережелерін ескере отырып, Қазақстанда мынадай жағдайда қосарланған салық салу жойылады:

a) егер Қазақстанның резиденті осы Келісімнің ережелеріне сәйкес табыс алатын болса, Финляндияда салық салынуы мүмкін, Қазақстан Финляндияда төленген табыс салығына тең сомаға осы резидентің табысын салықтан шегереді.

Жоғарыда келтірілген ережелерге сәйкес шегерілген салық сомасы Қазақстанда қолданылатын ставка бойынша осындай табысқа есептелген салық сомасынан аспауы тиіс.

b) Егер Қазақстанның резиденті осы Келісімнің ережелеріне сәйкес табыс алатын болса, тек Финляндияда салық салынады, Қазақстан осы табысты салық салу базасына жатқыза алады, бірақ Қазақстанда салық салынатын осындай басқа табысқа салық ставкасын белгілеу мақсатында жүргізіледі.

2. Халықаралық қосарланған салық салуды жоюға қатысты фин заңдарының ережелерін ескере отырып (өзінің жалпы қағидатын өзгертпейтін), Финляндияда мынадай жағдайда қосарланған салық салу жойылады:

a) егер Финляндияның резиденті осы Келісім ережелеріне сәйкес табыс алатын болса, Қазақстанда салық салынуы мүмкін, Финляндия b) тармақшасының ережелеріне сәйкес қазақстанның заңдары бойынша және Фин салығы салынатынға қарай осындай табыс есептелетін Келісімге сәйкес төленген Қазақстандық салыққа тең соманы осы тұлғаның кірісіне салынатын Фин салығынан алып тастауға рұқсат етеді.

b) Қазақстанның резиденті болып табылатын компания, Финляндия резиденті болып табылатын және дивидендтер төлейтін компанияның дауыс беру құқығының кемінде 10 пайызын тікелей бақылайтын компания төлейтін дивидендтер Финляндияда салықтан босатылады.

c) Келісімнің кез келген ережесіне сәйкес Финляндия резиденті алған табыс Финляндияда салық салудан босатылады, сонда да Финляндия

мұндай тұлғаның қалған табысына салынатын салық сомасын есептеген кезде табысқа салықтан босатылғанын ескеруі мүмкін.

22-бап
КЕМСІТПЕУ

1. Уағдаласушы Мемлекеттің ұлттық тұлғалары сол мән-жайларда, атап айтқанда резиденттікке қатысты осы екінші Мемлекеттің ұлттық тұлғалары ұшырайтын немесе ұшырауы мүмкін салық салуға немесе соған байланысты міндеттемелерге қарағанда өзгеше немесе анағұрлым ауыртпалықты кез келген салық салуға немесе кез келген соған байланысты міндеттемеге екінші Уағдаласушы Мемлекетте ұшырамауы тиіс. Осы ереже 1-баптың ережесіне қарамастан, бір немесе екі Уағдаласушы Мемлекеттердің резиденттері болып табылмайтын тұлғаларға да қолданылады.

2. Уағдаласушы Мемлекет кәсіпорнының тұрақты мекемесі басқа Уағдаласушы Мемлекетте болса, ұқсас осындай қызметті жүзеге асыратын осы басқа Мемлекеттің кәсіпорнына салық салуға қарағанда осы басқа Мемлекетте негұрлым қолайлы болуы тиіс. Осы ереже басқа Уағдаласушы Мемлекеттің резидентіне, олардың азаматтық мәртебесіне немесе өздердінің резидентіне беретін отбасылық жағдайы негізінде салық салу мақсаты үшін осындай салық жеңілдіктерін, жеңілдіктер мен шегерімдер басқа Уағдаласушы Мемлекеттің резидентіне беру Уағдаласушы Мемлекетте міндеттеу ретінде түсіндірілмеуі тиіс.

3. 9-баптың 1-тармағының, 11-баптың 7-тармағының немесе 12-баптың 6-тармағының ережелері қолданылатын жағдайларды қоспағанда, Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорны екінші Уағдаласушы Мемлекеттің резидентіне төлейтін пайыздар, роялтилер және басқа да төлемдер осындай кәсіпорынның салық салынатын пайдасын айқындау мақсаттары үшін бірінші аталған Мемлекеттің резидентіне олар қалай төленсе, нақ сондай жағдайларда шегеріліп тасталуы тиіс.

4. Капитал екінші Уағдаласушы Мемлекеттің бір немесе бірнеше резидентіне толық немесе ішінара тиесілі немесе олардың тікелей немесе жанама түрде бақылауында болатын Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорны бірінші айтылған Мемлекетте салық салуға немесе бірінші айтылған Мемлекеттің басқа ұқсас кәсіпорындары ұшырайтын немесе ұшырауы мүмкін салық салу мен онымен байланысты міндеттемелерге қарағанда онымен өзгеше немесе анағұрлым ауыртпалықты болып табылатын кез келген салық салу немесе онымен байланысты кез келген міндеттемелерге бірінші айтылған Мемлекетте ұшырамауы тиіс.

5. Осы баптың ережелері, 2-баптың ережесіне қарамастан, кез келген салықтың түрі мен құрамына қолданылады.

23-бап
ӨЗАРА КЕЛІСІП АЛУ РӘСІМІ

1. Егер тұлға Уағдаласушы Мемлекеттердің бірінің немесе екеуінің де іс-әрекеттері өзін осы Келісімнің ережелеріне сәйкес келмейтін салық салуға душар етіп отыр немесе душар ететін болады деп есептесе, ол осы Мемлекеттердің ішкі заңдарында көзделген қорғау құралдарына қарамастан, өзінің ісін өзі резидент болып табылатын Уағдаласушы Мемлекеттің немесе егер оның ісі 22-баптың 1-тармағының жұмыс істеуіне түссе, өзі ұлттық тұлғасы болып табылатын сол Уағдаласушы Мемлекеттің құзыретті органының қарауына бере алады. Өтініш осы Келісімнің ережелеріне сәйкес келмейтін салық салуға душар еткен іс-әрекеттер туралы бірінші хабарлама берілген сәттен бастап үш жыл ішінде берілуі тиіс.

2. Құзыретті орган, егер ол өтінішті негізді деп есептесе және егер өзі қанағаттандырарлық шешімге келе алмаса, Келісімге сәйкес келмейтін салық салуды болдырмау мақсатында істі екінші Уағдаласушы Мемлекеттің құзыретті органымен өзара келісім бойынша шешуге ұмтылады. Кез келген қол жеткізілген келісім Уағдаласушы Мемлекеттердің ұлттық заңдарында көзделген уақыттағы кез келген шектеулерге қарамастан орындалады.

3. Уағдаласушы Мемлекеттердің құзыретті органдары Келісімді түсіндіру немесе қолдану кезінде туындайтын кез келген қиындықтарды немесе күмән-күдіктерді өзара келісім бойынша шешуге ұмтылады. Олар сол сияқты Келісімде көзделмеген жағдайларда, қосарланған салық салуды болдырмау үшін бір-бірімен консультация өткізе алады.

4. Уағдаласушы Мемлекеттердің құзыретті органдары өткен тармақтарды түсінуде келісімге қол жеткізу мақсатында, олардың өздерінен немесе өкілдерінен тұратын біріккен комиссияларды қоса алғанда, бір-бірімен тікелей байланысқа түсе алады.

24-бап
АҚПАРАТ АЛМАСУ

1. Уағдаласушы Мемлекеттердің құзыретті органдары осы Конвенцияның ережелерін орындау немесе осы Келісімге қайшы келмейтіндей дәрежеде Уағдаласушы Мемлекеттердің немесе оның саяси бөлімшелерінің немесе жергілікті билік органдарының атынан алынатын кез келген түрдегі және сипаттағы салықтарға қатысты ішкі заңнамаларын әкімшіліндіру немесе жүзеге асыру үшін қажет ақпаратпен алмасады. Ақпарат алмасу осы Келісімдің 1 және 2-баптармен шектелмейді.

2. Осы Баптың 1-тармаққа сәйкес Уағдаласушы Мемлекет алған кез келген ақпарат осы Мемлекеттің ішкі заңнамасы шеңберінде алынған ақпарат сияқты құпия болып саналады және 1-тармақта айтылған немесе жоғарыда баяндалған қолданылатын бағалаумен немесе жинаумен, мәжбүрлеп өндіріп алумен немесе сот қудалауымен немесе салықтарға қатысты шағымдарды қараумен айналысатын тұлғаларға немесе органдарға (соттарды және әкімшілік

органдарды қоса алғанда) ғана хабарланады. Осындай тұлғалар немесе органдар ақпаратты осы мақсаттар үшін ғана пайдаланады. Олар осы ақпаратты ашық сот отырысы барысында не сот шешімдерін қабылдаған кезде ашуы мүмкін.

3. Ешқандай жағдайда осы баптың 1 және 2-тармақтардың ережелері Уағдаласушы Мемлекетке:

a) сы немесе екінші Уағдаласушы Мемлекеттің заңнамасы мен әкімшілік практикасына қайшы келетін әкімшілік шараларын қолдану;

b) осы немесе екінші Уағдаласушы Мемлекеттің заңнамасы бойынша немесе әдеттегі әкімшілік практикасы барысында алуға болмайтын ақпарат беру;

c) қандай да бір сауда, кәсіпкерлік, өнеркәсіптік, коммерциялық немесе кәсіптік құпияны немесе сауда процесін ашуы мүмкін ақпарат немесе ашылуы мемлекеттік саясатқа (қоғамдық тәртіпке) қайшы келуі мүмкін ақпарат беру міндеттемесін жүктейтіндей мағынада түсіндірілмейді.

4. Егер ақпаратты Уағдаласушы Мемлекет осы бапқа сәйкес талап ететін болса, екінші Уағдаласушы Мемлекет оның жинақталған ақпаратын тіпті екінші Мемлекет өзінің жеке салық мақсаттары үшін осындай ақпаратқа мұқтаж болмаса да пайдаланады. Алдыңғы сөйлемде қамтылған міндеттеме осы баптың 3-тармақтың шектеулеріне бағынады, бірақ ешқандай жағдайда осындай шектеу Уағдаласушы Мемлекетке осындай ақпаратқа ешқандай ішкі мүддесінің болмағандығынан ғана, ақпаратты беруден бас тартуға рұқсат беру ретінде қарастырылмайтын болады.

5. Ешқандай жағдайда осы бартың 3-тармақтың ережелері Уағдаласушы Мемлекетке банкте, басқа қаржы институтында, кандидатта немесе ұйымда немесе сенімді тұлғаның ережесінің негізінде әрекет ететін тұлғада бар ақпарат тұлғаның жеке мүдделеріне жатқызылатын болғандықтан ғана, ақпарат беруден бас тартуға рұқсат беру ретінде қаралмайды.

25-бап
ДИПЛОМАТИЯЛЫҚ ӨКІЛДІКТЕР МЕН КОНСУЛДЫҚ МЕКЕМЕЛЕРДІҢ МҮШЕЛЕРІ

Осы Келісімнің ешқандай ережесі дипломатиялық өкілдіктер мен консулдық мекемелер мүшелерінің халықаралық құқықтық жалпы нормалары беретін немесе арнайы келісімдердің ережелеріне сәйкес берілген артықшылықтар сияқты салық артықшылықтарын қозғамайды.

26-бап
КҮШІНЕ ЕНУІ

1. Уағдаласушы Мемлекеттердің Үкіметі осы Келісімнің күшіне енуі үшін қажетті мемлекет ішіндегі рәсімдерді орындауы туралы бір-бірін хабардар етеді.

2. Осы Келісім 1-тармақта айтылған соңғы хабарлама алынған күннен бастап 30-шы күні күшіне енеді, және оның ережелері:

a) Келісім күшіне енген жылдан кейінгі күнтізбелік жылдың 1 қаңтарында немесе 1 қаңтарынан кейін алынған табыс көзінен ұсталатын салықтарға қатысты;

b) Келісім күшіне енген жылдан кейінгі күнтізбелік жылдың 1 қаңтарында немесе 1 қаңтарынан кейін басталатын кез келген салық жылында салық салуға жататын табысқа салынатын басқа да салықтарға қатысты қолданыла бастайды.

27-бап
ҚОЛДАНЫЛУ КҮШІН ТОҚТАТУ

Осы Келісім Уағдаласушы Мемлекеттердің бірі оның қолданылуын тоқтатпайынша күшінде қала береді. Кез келген Уағдаласушы Мемлекет Келісім күшіне енгеннен күннен бастап бес жылдық кезең өткеннен кейінгі кез келген күнтізбелік жылдың аяқталуына кемінде алты ай қалғанда күшін тоқтату туралы дипломатиялық арналар арқылы хабарлама жібере отырып, Келісімнің қолданылуын тоқтата алады. Мұндай жағдайда, Келісім:

a) хабарлама алынған жылдан кейінгі күнтізбелік жылдың 1 қаңтарында немесе 1 қаңтарынан кейін алынған табыс көзінен ұсталатын салықтарға қатысты;

b) хабарлама алынған жылдан кейінгі күнтізбелік жылдың 1 қаңтарында немесе 1 қаңтарынан кейін басталатын кез келген салық жылында салық салуға жататын табысқа салынатын басқа да салықтарға қатысты өзінің қолданылу күшін тоқтатады.

ОСЫНЫ КУӘЛАНДЫРУ РЕТІНДЕ, тиісті дәрежеде уәкілеттік берілген төменде қол қоюшылар осы Келісімге қол қойды.

Хельсинкиде 2009 жылғы наурыз айының 24-і күні фин, швед, қазақ, орыс және ағылшын тілдерінде екі дана етіп ЖАСАЛДЫ, және де барлық мәтіндердің бірдей күші бар. Түсіндіруде алшақтық болған жағдайда, ағылшын тіліндегі мәтін айқындаушы болып табылады.

ФИНЛЯНДИЯ РЕСПУБЛИКАСЫНЫҢ ҮКІМЕТІ ҮШІН

ҚАЗАҚСТАН РЕСПУБЛИКАСЫНЫҢ ҮКІМЕТІ ҮШІН

ХАТТАМА

Финляндия Республикасының Үкіметі мен Қазақстан Республикасының Үкіметі арасындағы Табысқа салынатын салықтарға қатысты қосарланған салық салуды болдырмау және салық салудан жалтаруға жол бермеу туралы келісімге (бұдан әрі «Келісім» деп аталатын) қол қойған кезде төменде қол қойғандар мынадай ережелер Келісімнің ажырамас бөлігі болып табылатынына уағдаласты.

11-бапқа Қатысты:

3-тармақтың мақсаты үшін "негізгі бөлігі осы екінші Уағдаласушы Мемлекеттің Үкіметіне тиесілі кез келген басқа ұйымның" ұғымы:

a) Қазақстан жағдайында Ұлттық Әл-Ауқат Қоры "Самұрық-Қазына" акционерлік қоғамы;

b) Финляндия жағдайында Фин Өнеркәсіптік Ынтымақтастық Қорын (FINNFUND) және "Фин Экспорт Кредиті" (Finnish Export Credit Ltd) ЖШС қамтиды.

14 бапқа қатысты:

Жалданбалы қызметкерге 14 баптың 2 тармағының ережелері қолданылмайды. Алдағы ұсыныстың мақсаты үшін Уәделесуші Мемлекеттің резиденті болып табылатын қызметкер, егер ол екінші Уәделесуші Мемлекеттің екінші тұлғасының (басшысының) бизнестегі жұмысын атқару үшін тұлғамен (жалға алушымен) екінші тұлғаға иеленуге, және басшы екінші Мемлекеттің резиденті немесе тұрақты мекемесі бар болса және жалға алушы жұмыс нәтижесіне қатысты не ештеңеге жауапкершілікті, не ештеңеге тәуекелді болмайтын шартта берілген болса, жалданушы болып саналады.

Қызметкердің жалданушы саналатынын анықтауда, жан-жақты тексеріс:

(a) басшы жұмысқа толық бақылауды жүргізгеніне;

(b) жұмыс басшының иелігіндегі және ол жауапкершілікті болатын жұмыс орнында орындалатына;

(c) жоғалтылған уақытқа сәйкес жалға алушыға сыйақы немесе сыйақы және қызметкермен алынған еңбекақы арасындағы кез келген байланысқа қатысты есептелетіне;

(d) құралдар мен материалдардың негізгі бөлігінің басшымен қамтамасыз етуіне; және

(e) жалға алушы қызметкерлердің саны мен олардың дәрежелері туралы мәселені бір жақты шешпейтіне егжей-тегжейлі сілтемемен өткізілуі тиіс.

Хельсинкиде 2009 жылғы наурыз айының 24-і күні фин, швед, қазақ, орыс және ағылшын тілдерінде екі дана етіп ЖАСАЛДЫ, және де барлық мәтіндердің бірдей күші бар. Түсіндіруде алшақтық болған жағдайда, ағылшын тіліндегі мәтін айқындаушы болып табылады.

ФИНЛЯНДИЯ РЕСПУБЛИКАСЫНЫҢ ҮКІМЕТІ ҮШІН

ҚАЗАҚСТАН РЕСПУБЛИКАСЫНЫҢ ҮКІМЕТІ ҮШІН

[TEXT IN RUSSIAN – TEXTE EN RUSSE]

СОГЛАШЕНИЕ МЕЖДУ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ ФИНЛЯНДСКОЙ РЕСПУБЛИКИ И ПРАВИТЕЛЬСТВОМ РЕСПУБЛИКИ КАЗАХСТАН ОБ ИЗБЕЖАНИИ ДВОЙНОГО НАЛОГООБЛОЖЕНИЯ И ПРЕДОТВРАЩЕНИИ УКЛОНЕНИЯ ОТ НАЛОГООБЛОЖЕНИЯ В ОТНОШЕНИИ НАЛОГОВ НА ДОХОД

Правительство Финляндской Республики и Правительство Республики Казахстан,

желая заключить Соглашение об избежании двойного налогообложения и предотвращении уклонения от налогообложения в отношении налогов на доход,

согласились о нижеследующем:

Статья 1
ЛИЦА, К КОТОРЫМ ПРИМЕНЯЕТСЯ СОГЛАШЕНИЕ

Настоящее Соглашение применяется к лицам, которые являются резидентами одного или обоих Договаривающихся Государств.

Статья 2
НАЛОГИ, НА КОТОРЫЕ РАСПРОСТРАНЯЕТСЯ СОГЛАШЕНИЕ

1. Настоящее Соглашение применяется к налогам на доход, взимаемым от имени Договаривающегося Государства или его местных органов власти, независимо от метода их взимания.

2. Налогами на доход считаются все виды налогов, взимаемые с общей суммы дохода или с отдельных элементов дохода, включая налоги на доходы от отчуждения движимого или недвижимого имущества.

3. Существующими налогами, на которые распространяется Соглашение, являются:

a) в Казахстане:

(i) корпоративный подоходный налог;

(ii) индивидуальный подоходный налог;

(далее именуемые как "Казахстанский налог");

b) в Финляндии:

(i) государственные подоходные налоги;

(ii) корпоративный подоходный налог;

(iii) коммунальный налог;

(iv) церковный налог;

(v) налог, удерживаемый у источника с процентов; и

(vi) налог, удерживаемый у источника с дохода нерезидентов;

(далее именуемые как "Финский налог").

4. Соглашение также применяется к любым идентичным или по существу аналогичным налогам, которые будут взиматься после даты подписания Соглашения в дополнение или вместо существующих налогов. Компетентные органы Договаривающихся Государств уведомят друг друга о любых существенных изменениях в их налоговых законодательствах.

Статья 3
ОБЩИЕ ОПРЕДЕЛЕНИЯ

1. Для целей настоящего Соглашения, если из контекста не вытекает иное:

a) термин:

(i) "Казахстан" – означает Республику Казахстан и, при использовании в географическом смысле, термин "Казахстан" включает государственную территорию Республики Казахстан и зоны, на которых Казахстан может осуществлять свои суверенные права и юрисдикцию, в соответствии с его законодательством и международным правом;

(ii) "Финляндия" означает Финляндскую Республику и, при использовании в географическом смысле, означает территорию Финляндской Республики и любую зону, прилегающую к территориальным водам Финляндской Республики, в пределах которой по законодательству Финляндии и в соответствии с международным правом, Финляндия может осуществлять права в отношении разведки и разработки природных ресурсов морского дна и недр морского дна, и в прилегающих водах;

b) термин "лицо" включает физическое лицо, компанию и любое другое объединение лиц;

c) термин "компания" означает любое корпоративное образование или любую экономическую единицу, которая для налоговых целей рассматривается как корпоративное образование;

d) термин "предприятие" применяется к осуществлению любой предпринимательской деятельности;

e) термины "предприятие Договаривающегося Государства" и "предприятие другого Договаривающегося Государства" означают, соответственно, предприятие, управляемое резидентом Договаривающегося Государства, и предприятие, управляемое резидентом другого Договаривающегося Государства;

f) термин "международная перевозка" означает любую перевозку морским или воздушным судном, эксплуатируемым предприятием Договаривающегося Государства, кроме случаев, когда морское или воздушное судно эксплуатируется исключительно между пунктами в другом Договаривающемся Государстве;

g) термин "компетентный орган" означает:

(i) в Казахстане: Министерство финансов или его уполномоченного представителя.

(ii) в Финляндии: Министерство финансов, его уполномоченного представителя или орган, который Министерство финансов определит как компетентный орган;

h) термин "национальное лицо", в отношении Договаривающегося Государства означает:

(i) любое физическое лицо, имеющее гражданство этого Договаривающегося Государства;

(ii) любое юридическое лицо, партнерство или ассоциацию, получившие свой статус на основании законодательства этого Договаривающегося Государства;

i) термин "предпринимательская деятельность" включает осуществление профессиональных услуг или другой деятельности независимого характера.

2. При применении в любое время настоящего Соглашения Договаривающимся Государством любой термин, не определенный в нем, будет иметь то значение, если из контекста не вытекает иное, которое он имеет в это время по законодательству этого Государства в отношении налогов, на которые распространяется Соглашение, любое значение по применяемому налоговому законодательству этого Государства преобладает над значением, придаваемым термину по другим законам этого Государства.

Статья 4
РЕЗИДЕНТ

1. Для целей настоящего Соглашения термин "резидент Договаривающегося Государства" означает любое лицо, которое по законодательству этого Государства подлежит в нем налогообложению на основании его местожительства, резидентства, места управления или места создания (регистрации) или любого другого критерия аналогичного характера, а также включает само это Государство, его любой центральный орган власти, государственный орган или местный орган власти. Однако этот термин не включает любое лицо, которое подлежит налогообложению в этом Государстве, только в отношении дохода из источников в этом Государстве.

2. Если в соответствии с положениями пункта 1 физическое лицо является резидентом обоих Договаривающихся Государств, то его статус определяется следующим образом:

a) оно считается резидентом только того Государства, в котором оно располагает имеющимся в его распоряжении постоянным жилищем; если оно располагает имеющимся в его распоряжении постоянным жилищем в обоих Договаривающихся Государствах, оно считается резидентом только того Государства, в котором оно имеет более тесные личные и экономические отношения (центр жизненных интересов);

b) если Государство, в котором оно имеет центр жизненных интересов, не может быть определено, или если оно не располагает имеющимся в его распоряжении постоянным жилищем ни в одном из Договаривающихся Государств, оно считается резидентом только того Государства, в котором оно обычно проживает;

c) если оно обычно проживает в обоих Государствах или ни в одном из них, оно считается резидентом только того Государства, гражданином которого оно является;

d) если статус резидента не может быть определен в соответствии с предыдущими подпунктами, компетентные органы Договаривающихся Государств принимают решение по данному вопросу по взаимному согласию.

3. Если в соответствии с положениями пункта 1, лицо, иное, чем физическое, является резидентом обоих Договаривающихся Государств, оно считается резидентом только того Государства, в котором находится место его эффективного управления.

Статья 5
ПОСТОЯННОЕ УЧРЕЖДЕНИЕ

1. Для целей настоящего Соглашения, термин "постоянное учреждение" означает постоянное место деятельности, через которое полностью или частично осуществляется предпринимательская деятельность предприятия.

2. Термин "постоянное учреждение", в частности, включает:

a) место управления;

b) отделение;

c) офис;

d) фабрику;

e) мастерскую;

f) установку, сооружение или судно, или любое другое место, используемое для разведки природных ресурсов; и

g) шахту, нефтяную или газовую скважину, карьер или любое другое место добычи природных ресурсов.

3. Термин "постоянное учреждение" также включает строительную площадку или строительный, или монтажный, или сборочный объект, или наблюдательные услуги, связанные с ними, если только такая площадка или

объект существуют в течение более 12 месяцев, или такие услуги оказываются в течение более чем 12 месяцев.

4. Несмотря на предыдущие положения настоящей Статьи, термин "постоянное учреждение" не рассматривается как включающий:

a) использование сооружений исключительно для целей хранения, демонстрации или доставки товаров или изделий, принадлежащих предприятию;

b) содержание запасов товаров или изделий, принадлежащих предприятию, исключительно для целей хранения, демонстраций или доставки;

c) содержание запаса товаров или изделий, принадлежащих предприятию, исключительно для целей переработки другим предприятием;

d) содержание постоянного места деятельности исключительно для целей закупки товаров или изделий, или для сбора информации для предприятия;

e) содержание постоянного места деятельности исключительно для целей осуществления для предприятия любой другой деятельности подготовительного или вспомогательного характера;

f) содержание постоянного места деятельности исключительно для осуществления любой комбинации видов деятельности, перечисленных в подпунктах от a) до e) включительно, при условии, что совокупная деятельность постоянного места деятельности, возникающая в результате такой комбинации имеет подготовительный или вспомогательный характер.

5. Несмотря на положения пунктов 1 и 2, если лицо – иное, чем агент с независимым статусом, к которому применяется пункт 6 – действует от имени предприятия и имеет, и обычно использует в Договаривающемся Государстве полномочия заключать контракты от имени предприятия, то это предприятие рассматривается как имеющее постоянное учреждение в этом Государстве в отношении любой деятельности, которую это лицо осуществляет для этого предприятия, если только деятельность такого лица не ограничивается видами деятельности, упомянутыми в пункте 4, которые, если и осуществляются через постоянное место деятельности, не превращают это постоянное место деятельности в постоянное учреждение в соответствии с положениями настоящего пункта.

6. Предприятие не рассматривается как имеющее постоянное учреждение в Договаривающемся Государстве только потому, что оно осуществляет предпринимательскую деятельность в этом Государстве через брокера, комиссионера или любого другого агента с независимым статусом, при условии, что такие лица действуют в рамках своей обычной деятельности.

7. Тот факт, что компания, являющаяся резидентом Договаривающегося Государства, контролирует или контролируется компанией, которая является резидентом другого Договаривающегося Государства, или которая осуществляет предпринимательскую деятельность в этом другом Государстве (либо через постоянное учреждение, либо другим образом) сам по себе не превращает одну из этих компаний в постоянное учреждение другой.

Статья 6
ДОХОД ОТ НЕДВИЖИМОГО ИМУЩЕСТВА

1. Доход, получаемый резидентом Договаривающегося Государства от недвижимого имущества (включая доход от сельского или лесного хозяйства), находящегося в другом Договаривающемся Государстве, может облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. a) Термин "недвижимое имущество", с учетом подпунктов b) и c), имеет то значение, которое оно имеет по законодательству Договаривающегося Государства, в котором находится рассматриваемое имущество.

b) Термин "недвижимое имущество", в любом случае включает здания, имущество, вспомогательное по отношению к недвижимому имуществу, скот и оборудование, используемые в сельском и лесном хозяйствах, права, к которым применяются положения общего права в отношении земельной собственности, узуфрукт недвижимого имущества, и права на переменные или фиксированные платежи в качестве компенсации за разработку или предоставление права на разработку минеральных ресурсов, источников и других природных ресурсов.

c) Морские и воздушные суда не рассматриваются в качестве недвижимого имущества.

3. Положения пункта 1 применяются к доходу, полученному от прямого использования, сдачи в аренду или использования недвижимого имущества в любой другой форме.

4. Если владение акциями или другими корпоративными правами в компании дает право владельцу таких акций или корпоративных прав на пользование недвижимым имуществом, принадлежащим компании, то доход от прямого использования, сдачи в аренду или использования в любой другой форме такого права на пользование, может облагаться налогом в Договаривающемся Государстве, в котором расположено недвижимое имущество.

5. Положения пунктов 1 и 3 также применяются к доходу от недвижимого имущества предприятия.

Статья 7
ПРИБЫЛЬ ОТ ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ

1. Прибыль предприятия Договаривающегося Государства облагается налогом только в этом Государстве, если только предприятие не осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве через расположенное там постоянное учреждение. Если предприятие осуществляет предпринимательскую деятельность как сказано выше, то прибыль предприятия может облагаться налогом в другом Государстве, но только в той части, которая относится к такому постоянному учреждению.

2. С учетом положений пункта 3, если предприятие Договаривающегося Государства осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве через расположенное там постоянное учреждение, то в каждом Договаривающемся Государстве к этому постоянному учреждению относится прибыль, которую оно могло бы получить, если бы оно было обособленным и отдельным предприятием, занятым такой же или аналогичной деятельностью, при таких же или аналогичных условиях и действовало в полной независимости от предприятия, постоянным учреждением которого оно является.

3. При определении прибыли постоянного учреждения допускается вычет расходов, которые понесены для целей постоянного учреждения, включая управленческие и общеадминистративные расходы, независимо от того, понесены они в Государстве, в котором расположено постоянное учреждение, или в другом месте. Не допускается вычет постоянному учреждению сумм, выплаченных его головному офису или любому из других офисов предприятия путем выплаты роялти, гонораров или других схожих платежей в возврат за использование патентов или других прав или путем выплаты комиссионных за предоставленные конкретные услуги или за менеджмент, или путем выплаты процентов на сумму, ссуженную постоянному учреждению.

4. Не зачисляется какая-либо прибыль постоянному учреждению на основании лишь закупки этим постоянным учреждением товаров или изделий для предприятия.

5. Для целей предыдущих пунктов, прибыль, относящаяся к постоянному учреждению, определяется одинаковым способом ежегодно, если не имеется достаточных и веских причин для изменения такого порядка.

6. Если прибыль включает виды дохода, о которых отдельно говорится в других статьях настоящего Соглашения, то положения этих статей не затрагиваются положениями настоящей статьи.

Статья 8
МОРСКОЙ И ВОЗДУШНЫЙ ТРАНСПОРТ

1. Прибыль предприятия Договаривающегося Государства от эксплуатации морских или воздушных судов в международной перевозке облагается налогом только в этом Государстве.

2. Прибыль предприятия Договаривающегося Государства от использования, содержания или аренды контейнеров (включая трейлеры, баржи и оборудование, связанное с транспортировкой контейнеров), используемых для транспортировки товаров или изделий, облагаются налогом только в этом Государстве, за исключением случаев, когда такие контейнеры используются для транспортировки товаров или изделий исключительно между пунктами в другом Договаривающемся Государстве.

3. Положения пунктов 1 и 2 применяются также к прибыли от участия в пуле, в совместном предприятии или в международной организации по эксплуатации транспортных средств.

Статья 9
АССОЦИИРОВАННЫЕ ПРЕДПРИЯТИЯ

1. Если:

   a) предприятие Договаривающегося Государства прямо или косвенно участвует в управлении, контроле или капитале предприятия другого Договаривающегося Государства; или

   b) одни и те же лица прямо или косвенно участвуют в управлении, контроле или капитале предприятия Договаривающегося Государства и предприятия другого Договаривающегося Государства

и в любом случае между двумя предприятиями в их коммерческих или финансовых взаимоотношениях создаются или устанавливаются условия, отличные от тех, которые имели бы место между двумя независимыми предприятиями, то любая прибыль, которая могла бы быть начислена одному из предприятий, но из-за наличия этих условий не была ему начислена, может быть включена в прибыль этого предприятия и, соответственно, обложена налогом.

2. Если Договаривающееся Государство включает в прибыль предприятия этого Государства и, соответственно, облагает налогом прибыль, по которой предприятие другого Договаривающегося Государства обложена налогом в этом другом Государстве, и прибыль, таким образом включенная, является прибылью, которая была бы начислена предприятию первого упомянутого Государства, если бы взаимоотношения между двумя предприятиями были бы такими, которые существуют между независимыми предприятиями, тогда это другое Государство сделает соответствующую корректировку суммы взимаемого с такой прибыли налога, если это другое Государство считает корректировку обоснованной. При определении такой корректировки должны

быть учтены другие положения настоящего Соглашения и компетентные органы Договаривающихся Государств должны при необходимости консультироваться друг с другом.

Статья 10
ДИВИДЕНДЫ

1. Дивиденды, выплачиваемые компанией, которая является резидентом Договаривающегося Государства, резиденту другого Договаривающегося Государства, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Однако такие дивиденды могут также облагаться налогом в Договаривающемся Государстве, резидентом которого является компания, выплачивающая дивиденды, в соответствии с законодательством этого Государства, но если фактический владелец дивидендов является резидентом другого Договаривающегося Государства, то взимаемый таким образом налог не должен превышать:

a) 5 процентов общей суммы дивидендов, если фактическим владельцем является компания (иная, чем партнерство), которая контролирует прямо не менее чем 10 процентов права голоса в компании, выплачивающей дивиденды;

b) 15 процентов общей суммы дивидендов во всех остальных случаях.

Настоящий пункт не затрагивает налогообложения компании в отношении прибыли, из которой выплачиваются дивиденды.

3. Термин "дивиденды", при использовании в настоящей статье, означает доход от акций или других прав, не являющихся долговыми требованиями, доход от участия в прибыли, а также доход от других корпоративных прав, который подлежит такому же налоговому регулированию как доход от акций в соответствии с законодательством Государства, резидентом которого является компания, распределяющая прибыль.

4. Положения пунктов 1 и 2 не применяются, если фактический владелец дивидендов, являющийся резидентом Договаривающегося Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, резидентом которого является компания, выплачивающая дивиденды, через расположенное там постоянное учреждение, и холдинг, в отношении которого выплачиваются дивиденды, действительно связан с таким постоянным учреждением. В таком случае применяются положения статьи 7.

5. Если компания, которая является резидентом Договаривающегося Государства, получает прибыль или доход из другого Договаривающегося Государства, это другое Государство может освободить от налогов дивиденды, выплачиваемые этой компанией, кроме случаев, когда такие дивиденды выплачиваются резиденту этого другого Государства или когда холдинг, в отношении которого выплачиваются дивиденды, действительно связан с

постоянным учреждением, находящимся в этом другом Государстве, и с нераспределенной прибыли компании не взимается налог на нераспределенную прибыль компании, даже если выплачиваемые дивиденды или нераспределенная прибыль состоят полностью или частично из прибыли или дохода, образующегося в этом другом Государстве.

6. Ничто в настоящем Соглашении не может быть истолковано, как препятствующее Договаривающемуся Государству облагать прибыль постоянного учреждения компании, являющейся резидентом другого Договаривающегося Государства, расположенного в первом упомянутом Государстве, налогом в дополнение к налогу, который бы начислялся на прибыль компании, являющейся резидентом этого первого упомянутого Государства. Такой дополнительный налог, однако, не должен превышать 5 процентов суммы этой прибыли, которая не подвергалась такому дополнительному налогообложению в предыдущие налоговые годы. Термин "прибыль", при использовании в настоящем пункте, означает прибыль, относящуюся к постоянному учреждению в соответствии с положениями статьи 7, начисленную после вычета из нее всех налогов на прибыль (иных, чем дополнительный налог), взимаемых в Договаривающемся Государстве, в котором расположено постоянное учреждение.

Статья 11
ПРОЦЕНТЫ

1. Проценты, возникающие в Договаривающемся Государстве и выплачиваемые резиденту другого Договаривающегося Государства, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Однако такие проценты могут также облагаться налогом в Договаривающемся Государстве, в котором они возникают, и в соответствии с законодательством этого Государства, но если фактический владелец процентов является резидентом другого Договаривающегося Государства, то взимаемый таким образом налог не должен превышать10 процентов общей суммы процентов.

3. Несмотря на положения пункта 2, проценты, возникающие в Договаривающемся Государстве и выплачиваемые другому Договаривающемуся Государству, его любому центральному органу власти, государственному органу или местному органу власти, Центральному (Национальному) Банку или любой другой организации, основная часть которой принадлежит Правительству этого другого Договаривающегося Государства, которая может быть время от времени согласована между компетентными органами Договаривающихся Государств, облагаются налогом только в этом другом Договаривающемся Государстве.

4. Термин "проценты", при использовании в настоящей статье, означает доход от долговых требований любого вида, обеспеченных или не обеспеченных залогом и дающих или не дающих право на участие в прибыли должников и, в частности, доход от правительственных или государственных ценных бумаг и

доход от облигаций или долговых обязательств, включая премии и выигрыши по этим ценным бумагам, облигациям или долговым обязательствам.

5. Положения пунктов 1, 2 и 3 не применяются, если фактический владелец процентов, являющийся резидентом Договаривающегося Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, в котором возникают проценты, через расположенное там постоянное учреждение, и долговое требование, в отношении которого выплачиваются проценты, действительно относится к такому постоянному учреждению. В таком случае применяются положения статьи 7.

6. Считается, что проценты возникают в Договаривающемся Государстве, если плательщиком является резидент этого Государства. Если, однако, лицо, выплачивающее проценты, независимо от того, является ли оно резидентом Договаривающегося Государства или нет, имеет в Договаривающемся Государстве постоянное учреждение, в связи с которым возникла задолженность, по которой выплачиваются проценты, и такие проценты выплачиваются таким постоянным учреждением, то считается, что такие проценты возникают в Государстве, в котором расположено такое постоянное учреждение.

7. Если по причине специальных отношений между плательщиком и фактическим владельцем процентов, или между ними обоими и каким-либо другим лицом, сумма процентов, относящаяся к долговому требованию, на основании которого она выплачивается, превышает сумму, которая была бы согласована между плательщиком и фактическим владельцем процентов при отсутствии таких отношений, то положения настоящей статьи применяются только к последней упомянутой сумме. В таком случае, избыточная часть платежа подлежит обложению налогом в соответствии с законодательством каждого Договаривающегося Государства с учетом других положений настоящего Соглашения.

8. Положения настоящей статьи не применяются, если основной целью или одной из основных целей любого лица, связанного с созданием или передачей долговых требований, в отношении которых выплачиваются проценты, было получение выгоды от этой статьи путем создания или передачи этих долговых требований.

Статья 12
РОЯЛТИ

1. Роялти, возникающие в Договаривающемся Государстве и выплачиваемые резиденту другого Договаривающегося Государства, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Однако такие роялти могут также облагаться налогом в Договаривающемся Государстве, в котором они возникают и в соответствии с законодательством этого Государства, но если фактический владелец роялти является резидентом другого Договаривающегося Государства, то налог, взимаемый таким образом,

не должен превышать 10 процентов общей суммы роялти. Несмотря на предыдущее предложение, фактический владелец роялти, осуществляющий платежи за использование или за предоставление права использования промышленного, коммерческого, или научного оборудования, может по своему выбору облагаться налогом в Договаривающемся Государстве, в котором такие роялти возникают, как если бы оборудование было действительно связано с постоянным учреждением в этом Государстве. В таком случае положения Статьи 7 применяются к доходу и вычетам, относящимся к такому оборудованию.

3. Термин "роялти", при использовании в настоящей статье, означает платежи любого вида, получаемые в качестве вознаграждения за использование или за предоставление права использования любого авторского права на произведения литературы, искусства или науки, включая компьютерное программное обеспечение, кинематографические фильмы и фильмы или магнитные записи, используемые в теле- или радиовещании, любой патент, торговую марку, дизайн или модель, план, секретную формулу, или процесс, или за информацию, касающуюся промышленного, коммерческого или научного опыта (ноу-хау), и за использование или за предоставление права пользования промышленным, коммерческим или научным оборудованием (кроме случаев, к которым применяются положения пункта 2 статьи 8).

4. Положения пунктов 1 и 2 не применяются, если фактический владелец роялти, являющийся резидентом Договаривающегося Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, в котором возникают роялти, через расположенное там постоянное учреждение, и право или имущество, в отношении которых выплачиваются роялти, действительно связаны с таким постоянным учреждением. В таком случае применяются положения статьи 7.

5. Считается, что роялти возникают в Договаривающемся Государстве, если плательщиком является резидент этого Государства. Если, однако, лицо, выплачивающее роялти, независимо от того, является оно резидентом Договаривающегося Государства или нет, имеет в Договаривающемся Государстве постоянное учреждение, в связи с которым возникло обязательство выплатить роялти, и такие роялти связаны с этим постоянным учреждением, тогда такие роялти считаются возникшими в Государстве, в котором расположено постоянное учреждение.

6. Если вследствие особых отношений между плательщиком и фактическим владельцем роялти или между ними обоими и каким-либо другим лицом сумма роялти, относящаяся к использованию, праву или информации, на основании которых она выплачивается, превышает сумму, которая была бы согласована между плательщиком и фактическим владельцем роялти при отсутствии таких отношений, то положения настоящей статьи применяются только к последней упомянутой сумме. В таком случае избыточная часть платежа подлежит налогообложению в соответствии с законодательством каждого Договаривающегося Государства, с должным учетом других положений настоящего Соглашения.

7. Положения настоящей статьи не применяются, если основной целью или одной из основных целей любого лица, связанного с созданием или передачей прав или имущества, в отношении которых выплачиваются роялти, было получение выгоды от настоящей статьи путем такого создания или передачи прав.

Статья 13
ДОХОДЫ ОТ ОТЧУЖДЕНИЯ ИМУЩЕСТВА

1. Доходы, полученные резидентом Договаривающегося Государства от отчуждения недвижимого имущества, как оно определено в пункте 2 статьи 6, и расположенного в другом Договаривающемся Государстве, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Доходы, полученные резидентом Договаривающегося Государства от отчуждения акций или других корпоративных прав, иных, чем акции, котирующиеся на официально признанной фондовой бирже, в компании, большая половина активов которой состоит из недвижимого имущества, расположенного в другом Договаривающемся Государстве, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

3. Доходы от отчуждения движимого имущества, составляющего часть предпринимательского имущества постоянного учреждения, которое предприятие Договаривающегося Государства имеет в другом Договаривающемся Государстве, включая такие доходы от отчуждения такого постоянного учреждения (отдельно или вместе со всем предприятием), могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

4. Доходы, полученные предприятием Договаривающегося Государства от отчуждения морских или воздушных судов, эксплуатируемых в международной перевозке, или движимого имущества, связанного с эксплуатацией таких морских или воздушных судов, облагаются налогом только в этом Государстве.

5. Доходы, полученные предприятием Договаривающегося Государства от отчуждения контейнеров (включая трейлеры, баржи и оборудование, связанное с транспортировкой контейнеров), используемых для транспортировки товаров или изделий, подвергаются обложению налогом только в этом Государстве, кроме случаев, когда контейнеры используются для транспортировки товаров или изделий исключительно между пунктами в другом Договаривающемся Государстве.

6. Доходы от отчуждения любого имущества, иного, чем то, о котором говорится в предыдущих пунктах настоящей статьи, облагаются налогом только в Договаривающемся Государстве, резидентом которого является лицо, отчуждающее имущество.

Статья 14
ЗАВИСИМЫЕ ЛИЧНЫЕ УСЛУГИ

1. С учетом положений статей 15, 17 и 18, жалования, заработные платы и другие подобные вознаграждения, полученные резидентом Договаривающегося Государства в связи с работой по найму, облагаются налогом только в этом Государстве, если только работа по найму не выполняется в другом Договаривающемся Государстве. Если работа по найму выполняется таким образом, вознаграждение, полученное в связи с этим, может облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Несмотря на положения пункта 1, вознаграждение, полученное резидентом Договаривающегося Государства в связи с работой по найму, выполняемой в другом Договаривающемся Государстве, облагается налогом только в первом упомянутом Государстве, если:

a) получатель находится в другом Государстве в течение периода или периодов, не превышающих в общей сложности 183 дня в течение любого двенадцатимесячного периода, начинающегося или оканчивающегося в соответствующем календарном году, и

b) вознаграждение выплачивается нанимателем или от имени нанимателя, который не является резидентом другого Государства; и

c) расходы по вознаграждению не несет постоянное учреждение, которое наниматель имеет в другом Государстве.

3. Несмотря на предыдущие положения настоящей статьи, вознаграждение, полученное в отношении работы по найму, выполняемой на борту морского или воздушного судна, эксплуатируемого в международной перевозке предприятием Договаривающегося Государства, может облагаться налогом в этом Государстве.

Статья 15
ГОНОРАРЫ ДИРЕКТОРОВ

Гонорары директоров и другие подобные выплаты, полученные резидентом Договаривающегося Государства в качестве члена совета директоров или любого иного сходного с ним органа компании, являющейся резидентом другого Договаривающегося Государства, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

Статья 16
АРТИСТЫ И СПОРТСМЕНЫ

1. Несмотря на положения статей 7 и 14, доход, полученный резидентом Договаривающегося Государства в качестве работника искусства, такого как артиста театра, кино, радио или телевидения, или музыканта, или в качестве

спортсмена от его личной деятельности, осуществляемой в другом Договаривающемся Государстве, может облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Если доход от личной деятельности, осуществляемой работником искусства или спортсменом в этом своем качестве, начисляется не самому работнику искусства или спортсмену, а другому лицу, этот доход может, несмотря на положения статей 7 и 14, облагаться налогом в Договаривающемся Государстве, в котором осуществляется деятельность работника искусства или спортсмена.

Статья 17
ПЕНСИИ, АННУИТЕТЫ И ВЫПЛАТЫ ПО СОЦИАЛЬНОМУ ОБЕСПЕЧЕНИЮ

1. С учетом положений пункта 2 статьи 18, любые:

   a) пенсии или аннуитеты, возникающие в Договаривающемся Государстве,

   b) пособия, независимо от того, являются ли они периодической или единовременной компенсацией, предоставляемой согласно законодательству о социальном страховании Договаривающегося Государства или согласно любому другому государственному плану, разработанному Договаривающимся Государством в целях социальной защиты,

могут облагаться налогом в этом Государстве.

2. Термин "аннуитет", при использовании в настоящей статье, означает фиксированные суммы, периодически в установленные сроки выплачиваемые в течение жизни или в течение определенного или установленного периода времени в соответствии с обязательством производить платежи взамен на адекватное и полное возмещение в денежном или стоимостном выражении (иные, чем оказание услуг).

Статья 18
ГОСУДАРСТВЕННАЯ СЛУЖБА

1. a) Жалования, заработная плата и другое схожее вознаграждение, инос, чем пенсия, выплачиваемые Договаривающимся Государством, его любым центральным органом власти, государственным органом или местным органом власти любому физическому лицу в отношении услуг, оказываемых этому Договаривающемуся Государству, или центральному органу власти, или государственному органу, или местному органу власти, облагается налогом только в этом Государстве.

b) Однако такое жалование, заработная плата и другое схожее вознаграждение облагаются налогом только в Договаривающемся Государстве, резидентом которого является физической лицо, если служба осуществляется в этом Государстве и физическое лицо:

(i) является гражданином этого Государства; или

(ii) не стало резидентом этого Государства только с целью осуществления службы.

2. a) Любая пенсия, выплачиваемая Договаривающимся Государством, его любым центральным органом власти, государственным органом или местным органом власти физическому лицу за службу, осуществлявшуюся для этого Договаривающегося Государства или его центрального органа власти, или государственного органа, или местного органа власти, облагается налогом только в этом Государстве.

b) Однако, такая пенсия подлежит налогообложению только в Договаривающемся Государстве, резидентом которого является физическое лицо, если оно является гражданином этого Государства.

3. Положения статей 14, 15, 16 и 17 применяются к жалованиям, заработной плате и другим подобным вознаграждениям, и пенсиям в отношении службы, связанной с предпринимательской деятельностью, осуществляемой Договаривающимся Государством, или его центральным органом власти, или государственным органом, или местным органом власти.

Статья 19
СТУДЕНТЫ И ПРАКТИКАНТЫ

Суммы, которые студент или практикант, являющийся или непосредственно перед приездом в Договаривающееся Государство являвшийся резидентом другого Договаривающегося Государства, и находящийся в первом упомянутом Государстве исключительно с целью получения образования или прохождения практики, получает для целей своего содержания, получения образования или прохождения практики, не облагаются налогом в этом Государстве, при условии, что источники этих сумм находятся за пределами этого Государства.

Статья 20
ДРУГИЕ ДОХОДЫ

1. Виды доходов резидента Договаривающегося Государства, независимо от источника их возникновения, о которых не говорится в предыдущих статьях настоящего Соглашения, облагаются налогом только в этом Государстве.

2. Положения пункта 1 не применяются к доходу, иному, чем доход от недвижимого имущества, определенного в пункте 2 статьи 6, если получатель таких доходов, будучи резидентом Договаривающегося Государства,

осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве через расположенное в нем постоянное учреждение и право или имущество, в связи с которыми производилась выплата дохода, действительно связаны с таким постоянным учреждением. В таком случае применяются положения статьи 7.

Статья 21
УСТРАНЕНИЕ ДВОЙНОГО НАЛОГООБЛОЖЕНИЯ

1. С учетом положений казахстанского законодательства в отношении устранения двойного налогообложения, в Казахстане двойное налогообложение устраняется следующим образом:

a) если резидент Казахстана получает доход, который в соответствии с положениями настоящего Соглашения может облагаться налогом в Финляндии, Казахстан позволит вычесть из налога на доход этого резидента сумму, равную подоходному налогу, уплаченному в Финляндии.

Сумма налога, вычитаемого в соответствии с вышеприведенными положениями, не должна превышать сумму налога, который был бы начислен на такой же доход по ставкам, действующим в Казахстане.

b) Если резидент Казахстана получает доход, который в соответствии с положениями настоящего Соглашения облагается налогом только в Финляндии, Казахстан может включить этот доход в базу налогообложения, но только для целей установления ставки налога на такой другой доход, как подвергаемый налогообложению в Казахстане.

2. С учетом положений финского законодательства, касающегося устранения международного двойного налогообложения (которое не затрагивают его общего принципа), в Финляндии двойное налогообложение устраняется следующим образом:

a) если резидент Финляндии получает доход, который в соответствии с положениями настоящего Соглашения может облагаться налогом в Казахстане, Финляндия, в соответствиями с положениями подпункта b), позволит вычесть из Финского налога на доход этого лица сумму, равную Казахстанскому налогу, выплаченному по казахстанскому законодательству и в соответствии с Соглашением, которая начислена на такой доход, относительно которого начисляется Финский налог.

b) дивиденды, выплачиваемые компанией, являющейся резидентом Казахстана, компании которая является резидентом Финляндии и которая контролирует прямо не менее чем 10 процентов права голоса компании, выплачивающей дивиденды, освобождаются от налога в Финляндии.

c) если в соответствии с любым положением Соглашения доход, полученный резидентом Финляндии, освобождается от налога в Финляндии, Финляндия может, тем не менее, при начислении суммы налога на оставшийся доход такого лица, учитывать освобожденный от налогообложения доход.

Статья 22
НЕДИСКРИМИНАЦИЯ

1. Национальные лица Договаривающегося Государства не должны подвергаться в другом Договаривающемся Государстве любому налогообложению или любому связанному с ним обязательству, иному или более обременительному, чем налогообложение и связанные с ним обязательства, которым подвергаются или могут подвергаться национальные лица этого другого Государства при тех же обстоятельствах, в частности, в отношении резидентства. Данное положение, несмотря на положения статьи 1, также применяется к лицам, которые не являются резидентами одного или обоих Договаривающихся Государств.

2. Налогообложение постоянного учреждения, которое предприятие Договаривающегося Государства имеет в другом Договаривающемся Государстве, не должно быть менее благоприятным в этом другом Государстве, чем налогообложение предприятий этого другого Государства, осуществляющих подобную деятельность. Это положение не должно истолковываться как обязывающее Договаривающееся Государство предоставлять резидентам другого Договаривающегося Государства такие личные налоговые льготы, скидки и вычеты для целей налогообложения на основе их гражданского статуса или семейного положения, которые оно предоставляет своим резидентам.

3. За исключением случаев, когда применяются положения пункта 1 статьи 9, пункта 7 статьи 11 или пункта 6 статьи 12, проценты, роялти и другие выплаты, производимые предприятием Договаривающегося Государства резиденту другого Договаривающегося Государства, должны, для целей определения налогооблагаемой прибыли такого предприятия, подлежать вычетам на тех же условиях, как если бы выплачивались резиденту первого упомянутого Государства.

4. Предприятия Договаривающегося Государства, капитал которых полностью или частично принадлежит или контролируется прямо или косвенно одним или несколькими резидентами другого Договаривающегося Государства, не должны подвергаться в первом упомянутом Государстве любому налогообложению или любым обязательствам, связанным с ним, которые являются иными или более обременительными, чем налогообложение и связанные с ним обязательства, которым подвергаются или могут подвергаться другие подобные предприятия первого упомянутого Государства.

5. Положения настоящей статьи, несмотря на положения статьи 2, применяются к налогам любого рода и вида.

Статья 23
ПРОЦЕДУРА ВЗАИМНОГО СОГЛАСОВАНИЯ

1. Если лицо считает, что действия одного или обоих Договаривающихся Государств приводят или приведут к его налогообложению не в соответствии с положениями настоящего Соглашения, оно может, независимо от средств защиты, предусмотренных внутренним законодательством этих Государств, представить свое дело на рассмотрение компетентному органу Договаривающегося Государства, резидентом которого оно является, или, если его дело подпадает под действие пункта 1 статьи 22, того Договаривающегося Государства, национальным лицом которого оно является. Заявление должно быть представлено в течение трех лет с момента первого уведомления о действиях, приводящих к налогообложению не в соответствии с положениями настоящего Соглашения.

2. Компетентный орган будет стремиться, если он сочтет заявление обоснованным и если он сам не сможет прийти к удовлетворительному решению, решить дело по взаимному согласию с компетентным органом другого Договаривающегося Государства с целью избежания налогообложения, не соответствующего Соглашению. Любое достигнутое согласие будет исполнено независимо от любых ограничений во времени, предусмотренных национальными законодательствами Договаривающихся Государств.

3. Компетентные органы Договаривающихся Государств будут стремиться разрешить по взаимному согласию любые трудности или сомнения, возникающие при толковании или применении Соглашения. Они могут также консультироваться друг с другом с целью устранения двойного налогообложения в случаях, не предусмотренных Соглашением.

4. Компетентные органы Договаривающихся Государств могут вступать в прямые контакты друг с другом, включая совместные комиссии, состоящие из них самих или их представителей, в целях достижения согласия в понимании предыдущих пунктов.

Статья 24
ОБМЕН ИНФОРМАЦИЕЙ

1. Компетентные органы Договаривающихся Государств обмениваются информацией, которая необходима для выполнения положений настоящего Соглашения или администрирования или осуществления внутренних законодательств, касающихся налогов любого вида и описания, взимаемых от имени Договаривающихся Государств, или его политических подразделений или местных органов власти в той степени, в которой налогообложение не противоречит настоящему Соглашению. Обмен информацией не ограничивается статьями 1 и 2 настоящего Соглашения.

2. Любая информация, полученная в соответствии с пунктом 1 настоящей Статьи Договаривающимся Государством, считается конфиденциальной таким же образом, как и информация, полученная в рамках внутреннего

законодательства этого государства, и сообщается только лицам или органам (включая суды и административные органы), занятых оценкой или сбором, принудительным взысканием или судебным преследованием, или рассмотрением апелляций, в отношении налогов, упомянутых в пункте 1, или на которые распространяется вышеизложенное. Такие лица или органы используют информацию только для этих целей. Они могут раскрывать эту информацию в ходе открытого судебного заседания или при принятии судебных решений.

3. Ни в каком случае положения пункта 1 и 2 настоящего Соглашения не будут толковаться как налагающие на Договаривающееся Государство обязательство:

a) предпринимать административные меры, противоречащие законодательству и административной практике этого или другого Договаривающегося Государства;

b) предоставлять информацию, которую нельзя получить по законодательству или в ходе обычной административной практики этого или другого Договаривающегося Государства;

c) предоставлять информацию, которая раскрывала бы какую-либо торговую, предпринимательскую, промышленную, коммерческую или профессиональную тайну, или торговый процесс, или информацию, раскрытие которой противоречило бы государственной политике (общественному порядку).

4. Если информация требуется Договаривающимся Государством в соответствии с настоящей статьей, другое Договаривающееся Государство использует накопленную информацию для предоставления требуемой информации, даже если это другое государство может не нуждаться в такой информации для его собственных налоговых целей. Обязательство, содержащееся в предыдущем предложении, подчинено ограничениям пункта 3 настоящего Соглашения, но ни в каком случае такое ограничение не будет рассмотрено, как разрешающее Договаривающемуся Государству отказать предоставлять информацию исключительно потому, что это не имеет никакого внутреннего интереса в такой информации.

5. Ни в каком случае положения пункта 3 настоящего Соглашения не будут рассматриваться, чтобы разрешать Договаривающемуся Государству отказывать предоставлять информацию исключительно потому, что информация, имеющаяся у банка, другого финансового института, кандидата или лица, действующего в организации или на положении доверенного лица или потому, что это относится к собственным интересам в лице.

Статья 25
ЧЛЕНЫ ДИПЛОМАТИЧЕСКИХ ПРЕДСТАВИТЕЛЬСТВ И КОНСУЛЬСКИХ УЧРЕЖДЕНИЙ

Ничто в настоящем Соглашении не затрагивает налоговых привилегий членов дипломатических представительств или консульских учреждений,

которым такие привилегии предоставлены общими нормами международного права или в соответствии с положениями специальных соглашений.

Статья 26
ВСТУПЛЕНИЕ В СИЛУ

1. Правительства Договаривающихся Государств известят друг друга о выполнении внутригосударственных процедур, необходимых для вступления в силу настоящего Соглашения.

2. Настоящее Соглашение вступает в силу на 30-й день после даты получения последнего уведомления, о котором говорится в пункте 1, и его положения начнут действовать:

a) в отношении налогов, удерживаемых у источника с дохода, полученного 1 января или после 1 января календарного года, следующего за годом вступления Соглашения в силу;

b) в отношении других налогов на доход, подлежащих налогообложению в любом налоговом году, начинающемся 1 января или после 1 января календарного года, следующего за годом вступления Соглашения в силу.

Статья 27
ПРЕКРАЩЕНИЕ ДЕЙСТВИЯ

Настоящее Соглашение остается в силе, пока одно из Договаривающихся Государств не прекратит его действие. Любое Договаривающееся Государство может прекратить действие Соглашения, направив через дипломатические каналы уведомление о прекращении действия, по крайней мере, за шесть месяцев до конца любого календарного года, следующего после истечения пятилетнего периода с даты вступления Соглашения в силу. В таком случае, Соглашение прекращает свое действие:

a) в отношении налогов, удерживаемых у источника, с дохода, полученного 1 января или после 1 января календарного года, следующего за годом получения уведомления;

b) в отношении других налогов на доход, подлежащих обложению в любом налоговом году, начинающемся 1 января или после 1 января календарного года, следующего за годом получения уведомления.

В УДОСТОВЕРЕНИЕ ЧЕГО, нижеподписавшиеся, должным образом на то уполномоченные, подписали настоящее Соглашение.

СОВЕРШЕНО в двух экземплярах в Хельсинки 24 марта 2009 года на финском, шведском, казахском, русском и английском языках, причем все тексты имеют одинаковую силу. В случае расхождения в интерпретации, текст на английском языке является определяющим.

ЗА ПРАВИТЕЛЬСТВО ФИНЛЯНДСКОЙ РЕСПУБЛИКИ

ЗА ПРАВИТЕЛЬСТВО РЕСПУБЛИКИ КАЗАХСТАН

ПРОТОКОЛ

При подписании Соглашения между Правительством Финляндской Республики и Правительством Республики Казахстан об избежании двойного налогообложения и предотвращении уклонения от налогообложения в отношении налогов на доход (далее именуемое как «Соглашение») нижеподписавшиеся договорились, что следующие положения будут являться неотъемлемой частью Соглашения.

В отношении статьи 11:

для целей пункта 3, выражение «любой другой организации, основная часть которой принадлежит Правительству этого другого Договаривающегося Государства»,

a) в случае Казахстана включает Акционерное Общество "Фонд национального благосостояния "'Самрук-Казна"';

b) в случае Финляндии включает Финский Фонд Промышленного Сотрудничества (FINNFUND) и ТОО "Финский Экспортный Кредит" (Finnish Export Credit Ltd).

В отношении статьи 14:

Положения пункта 2 Статьи 14 не применяются к работнику по найму. Для целей предыдущего предложения, работник, являющийся резидентом Договаривающего Государства, считается нанятым, если он отдан в распоряжение другого лица лицом (нанимателем) для выполнения работы в бизнесе такого другого лица (руководителя) в другом Договаривающемся Государстве, при условии, что руководитель является резидентом или имеет постоянное учреждение в том другом Государстве и, что наниматель либо не несет никакой ответственности, либо не несет никакого риска относительно результата работы.

При определении того, считается ли работник нанятым, должна быть проведена всесторонняя проверка с детальной ссылкой на то:

(a) осуществляет ли руководитель полный контроль над работой;

(b) выполнятся ли работа на месте работы, которая находится в распоряжении руководителя и за которое он несет ответственность;

(c) подсчитывается ли вознаграждение нанимателю, согласно потраченному времени или в отношении любой другой связи между вознаграждением и заработной платой, полученной работником;

(d) обеспечивается ли основная часть инструментов и материалов руководителем; и

(e) что наниматель не решает односторонне вопрос о количестве работников или их квалификации.

СОВЕРШЕНО в двух экземплярах в Хельсинки 24 марта 2009 года на финском, шведском, казахском, русском и английском языках, причем все тексты имеют одинаковую силу. В случае расхождения в интерпретации, текст на английском языке является определяющим.

ЗА ПРАВИТЕЛЬСТВО ФИНЛЯНДСКОЙ РЕСПУБЛИКИ

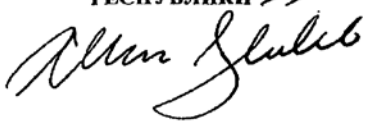

ЗА ПРАВИТЕЛЬСТВО РЕСПУБЛИКИ КАЗАХСТАН

[TEXT IN SWEDISH – TEXTE EN SUÉDOIS]

AVTAL
MELLAN REPUBLIKEN FINLANDS REGERING OCH REPUBLIKEN KAZAKSTANS REGERING FÖR ATT UNDVIKA DUBBELBESKATTNING OCH FÖRHINDRA KRINGGÅENDE AV SKATT BETRÄFFANDE SKATTER PÅ INKOMST

Republiken Finlands regering och republiken Kazakstans regering,

som önskar ingå ett avtal för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst,

har kommit överens om följande:

Artikel 1
Personer som omfattas av avtalet

Detta avtal tillämpas på personer som har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda avtalsslutande staterna.

Artikel 2
Skatter som omfattas av avtalet

1. Detta avtal tillämpas på skatter på inkomst som påförs för en avtalsslutande stats eller dess lokala myndigheters räkning, oberoende av det sätt på vilket skatterna tas ut.

2. Med skatter på inkomst förstås alla skatter som utgår på inkomst i dess helhet eller på delar av inkomst, däri inbegripet skatter på vinst på grund av överlåtelse av lös eller fast egendom.

3. De för närvarande utgående skatter, på vilka avtalet tillämpas, är:

a) i Kazakstan:

1) inkomstskatten för samfund;

2) inkomstskatten för fysiska personer;

(nedan "kazakstansk skatt").

b) i Finland:

1) de statliga inkomstskatterna;

2) inkomstskatten för samfund;

3) kommunalskatten;

4) kyrkoskatten;

5) källskatten på ränteinkomst; och

6) källskatten för begränsat skattskyldig.

(nedan "finsk skatt").

4. Avtalet tillämpas även på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, som efter undertecknandet av avtalet påförs vid sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall meddela varandra de betydelsefulla ändringar som gjorts i respektive skattelagstiftning.

Artikel 3
Allmänna definitioner

1. Om inte sammanhanget föranleder annat, har vid tillämpningen av detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:

a) uttrycket:

1) "Kazakstan" åsyftar Republiken Kazakstan och inkluderar, då det används i geografisk bemärkelse, Republiken Kazakstans statliga territorium och de områden, inom vilka Kazakstan enligt sin lagstiftning och i överensstämmelse med folkrätten äger utöva sina suveräna rättigheter och sin jurisdiktion;

2) "Finland" åsyftar Republiken Finland och åsyftar, då det används i geografisk bemärkelse, Republiken Finlands territorium och de till Republiken Finlands territorialvatten gränsande områden, inom vilka Finland enligt finsk lagstiftning och i överensstämmelse med folkrätten äger utöva Finlands rättigheter med avseende på utforskning och utnyttjande av naturtillgångar på havsbottnen eller i dennas underlag samt i vattnen därpå;

b) "person" inbegriper fysisk person, bolag och annan sammanslutning;

c) "bolag" åsyftar juridisk person eller annan som vid beskattningen behandlas som juridisk person;

d) "företag" åsyftar bedrivande av rörelse av varje slag;

e) "företag i en avtalsslutande stat" och "företag i den andra avtalsslutande staten" åsyftar företag som bedrivs av person med hemvist i en avtalsslutande stat, respektive företag som bedrivs av person med hemvist i den andra avtalsslutande staten;

f) "internationell trafik" åsyftar transport med skepp eller luftfartyg som används av företag i en avtalsslutande stat, utom då skeppet eller luftfartyget används uteslutande mellan platser i den andra avtalsslutande staten;

g) "behörig myndighet" åsyftar:

1) i Kazakstan: the Ministry of Finance eller dess befullmäktigade ombud;

2) i Finland: finansministeriet, dess befullmäktigade ombud eller den myndighet som finansministeriet förordnar att vara behörig myndighet;

h) "medborgare", beträffande en avtalsslutande stat, åsyftar:

1) fysisk person som har medborgarskap i denna avtalsslutande stat;

2) juridisk person eller annan sammanslutning som härleder sin status som sådan från den lagstiftning som gäller i denna avtalsslutande stat;

i) "rörelse" inbegriper utövande av fritt yrke eller annan självständig verksamhet.

2. Då en avtalsslutande stat tillämpar avtalet vid någon tidpunkt anses, såvida inte sammanhanget föranleder annat, varje uttryck som inte definierats i avtalet ha den betydelse som uttrycket har vid denna tidpunkt enligt den statens lagstiftning i fråga om sådana skatter på vilka avtalet tillämpas, och den betydelse som uttrycket har enligt tillämplig skattelagstiftning i denna stat äger företräde framför den betydelse uttrycket ges i annan lagstiftning i denna stat.

Artikel 4
Hemvist

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "person med hemvist i en avtalsslutande stat" person som enligt lagstiftningen i denna stat är skattskyldig där på grund av domicil, bosättning, plats för företagsledning, plats för registrering eller annan liknande omständighet, och inbegriper också denna stat och centralförvaltningens myndighet eller offentligrättsligt samfund eller lokal myndighet i denna stat. Uttrycket inbegriper emellertid inte person som är skattskyldig i denna stat endast för inkomst från källa i denna stat.

2. Då på grund av bestämmelserna i stycke 1 fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna, bestäms hans hemvist på följande sätt:

a) han anses ha hemvist endast i den stat där han har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande; om han har en sådan bostad i båda staterna, anses han ha hemvist endast i den stat med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsintressena);

b) om det inte kan avgöras i vilken stat han har centrum för sina levnadsintressen eller om han inte i någondera staten har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande, anses han ha hemvist endast i den stat där han stadigvarande vistas;

c) om han stadigvarande vistas i båda staterna eller om han inte vistas stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist endast i den stat där han är medborgare;

d) om hans hemvist inte kan bestämmas på grund av de föregående punkterna, avgör de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna frågan genom ömsesidig överenskommelse.

3. Då på grund av bestämmelserna i stycke 1 annan person än fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna, anses den ha hemvist endast i den stat där den har sin verkliga ledning.

Artikel 5
Fast driftställe

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "fast driftställe" en stadigvarande plats för affärsverksamhet, från vilken ett företags verksamhet helt eller delvis bedrivs.

2. Uttrycket "fast driftställe" innefattar särskilt:

a) plats för företagsledning;

b) filial;

c) kontor;

d) fabrik;

e) verkstad;

f) installation, anläggning eller fartyg eller annan plats som används vid utforskning av naturtillgångar; och

g) gruva, olje- eller gaskälla, stenbrott eller annan plats för utvinning av naturtillgångar.

3. Uttrycket "fast driftställe" innefattar även plats för byggnads-, anläggnings-, sammansättnings- eller installationsverksamhet, eller övervakningstjänster i samband därmed, men endast om denna verksamhet eller dessa tjänster pågår mer än tolv månader.

4. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel anses uttrycket "fast driftställe" inte innefatta:

a) användningen av anordningar uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor;

b) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande;

c) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för bearbetning eller förädling genom annat företags försorg;

d) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för inköp av varor eller inhämtande av upplysningar för företaget;

e) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att för företaget bedriva annan verksamhet av förberedande eller biträdande art;

f) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att kombinera verksamheter som anges i punkterna a)–e), under förutsättning att hela den verksamhet som bedrivs från den stadigvarande platsen för affärsverksamhet på grund av denna kombination är av förberedande eller biträdande art.

5. Om person, som inte är sådan oberoende representant på vilken stycke 6 tillämpas, är verksam för ett företag samt i en avtalsslutande stat har och där regelmässigt använder fullmakt att sluta avtal i företagets namn, anses detta företag – utan hinder av bestämmelserna i styckena 1 och 2 – ha fast driftställe i denna stat i fråga om varje verksamhet som denna person bedriver för företaget. Detta gäller dock inte, om den verksamhet som denna person bedriver är begränsad till sådan som anges i stycke 4 och som – om den bedrevs från

en stadigvarande plats för affärsverksamhet – inte skulle göra denna stadigvarande plats för affärsverksamhet till fast driftställe enligt bestämmelserna i nämnda stycke.

6. Företag anses inte ha fast driftställe i en avtalsslutande stat endast på den grund att företaget bedriver affärsverksamhet i denna stat genom förmedling av mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, under förutsättning att sådan person därvid bedriver sin sedvanliga affärsverksamhet.

7. Den omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrollerar eller kontrolleras av ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten eller ett bolag som bedriver affärsverksamhet i denna andra stat (antingen från fast driftställe eller på annat sätt), medför inte i och för sig att någotdera bolaget utgör fast driftställe för det andra.

Artikel 6
Inkomst av fast egendom

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar av fast egendom (däri inbegripen inkomst av lantbruk eller skogsbruk) belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. a) Om inte bestämmelserna i punkterna b) och c) föranleder annat, har uttrycket "fast egendom" den betydelse som uttrycket har enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen.

   b) Uttrycket inbegriper dock alltid byggnader, tillbehör till fast egendom, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, rättigheter på vilka bestämmelserna i privaträtten om fast egendom tillämpas, nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja mineralförekomst, källa eller annan naturtillgång; skepp och luftfartyg anses inte vara fast egendom.

   c) Skepp och luftfartyg anses inte vara fast egendom.

3. Bestämmelserna i stycke 1 tillämpas på inkomst som förvärvas genom omedelbart brukande, genom uthyrning eller annan användning av fast egendom.

4. Om innehav av aktier eller andra andelar i bolag berättigar ägaren av aktierna eller andelarna att besitta bolaget tillhörig fast egendom, får inkomst, som förvärvas genom omedelbart brukande, genom uthyrning eller annan användning av sådan besittningsrätt, beskattas i den avtalsslutande stat där den fasta egendomen är belägen.

5. Bestämmelserna i styckena 1 och 3 tillämpas även på inkomst av fast egendom som tillhör företag.

Artikel 7
Inkomst av rörelse

1. Inkomst av rörelse, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar, beskattas endast i denna stat, såvida inte företaget bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på nyss angivet sätt, får företagets inkomst beskattas i den andra staten, men endast så stor del av den som är hänförlig till det fasta driftstället.

2. Om företag i en avtalsslutande stat bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe, hänförs, om inte bestämmelserna i stycke 3 föranleder annat, i vardera avtalsslutande staten till det fasta driftstället den inkomst som det kan antas att driftstället skulle ha förvärvat, om det varit ett fristående företag, som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor och självständigt avslutat affärer med det företag till vilket driftstället hör.

3. Vid bestämmandet av fast driftställes inkomst medges avdrag för de avdragsgilla utgifter som uppkommit för det fasta driftstället, härunder inbegripna utgifter för företagets ledning och allmänna förvaltning, oavsett om utgifterna uppkommit i den stat där det fasta driftstället är beläget eller annorstädes. Det fasta driftstället medges inte avdrag för belopp som betalats till företagets huvudkontor eller annat företaget tillhörigt kontor i form av royalty, avgift eller annan liknande ersättning för nyttjandet av patent eller annan rättighet, eller i form av provision för särskilda tjänster eller för företagsledning, eller i form av ränta på medel som lånats ut till det fasta driftstället.

4. Inkomst hänförs inte till fast driftställe endast av den anledningen att varor inköps genom det fasta driftställets försorg för företaget.

5. Vid tillämpningen av föregående stycken bestäms inkomst som är hänförlig till det fasta driftstället genom samma förfarande år från år, såvida inte goda och tillräckliga skäl föranleder annat.

6. Ingår i inkomst av rörelse inkomst som behandlas särskilt i andra artiklar av detta avtal, berörs bestämmelserna i dessa artiklar inte av reglerna i denna artikel.

Artikel 8
Sjöfart och luftfart

1. Inkomst som företag i en avtalsslutande stat förvärvar genom användningen av skepp eller luftfartyg i internationell trafik beskattas endast i denna stat.

2. Inkomst, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar genom användning, underhåll eller uthyrning av container (häri inbegripet släpvagn, pråm och motsvarande utrustning för transport av container) för varutransport, beskattas endast i denna stat, utom då containern används för varutransport uteslutande mellan platser i den andra avtalsslutande staten.

3. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 tillämpas även på inkomst som förvärvas genom deltagande i en pool, ett gemensamt företag eller en internationell driftsorganisation.

Artikel 9
Företag med intressegemenskap

1. I fall då

a) ett företag i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltar i ledningen eller kontrollen av ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i detta företags kapital, eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller kontrollen av såväl ett företag i en avtalsslutande stat som ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i båda dessa företags kapital,

iakttas följande: Om mellan företagen i fråga om handelsförbindelser eller finansiella förbindelser avtalas eller föreskrivs villkor, som avviker från dem som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, får all inkomst, som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget men som på grund av villkoren i fråga inte tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

2. I fall då en avtalsslutande stat i inkomsten för ett företag i denna stat inräknar – och i överensstämmelse därmed beskattar – inkomst, för vilken ett företag i den andra avtalsslutande staten beskattats i denna andra stat, samt den sålunda inräknade inkomsten är sådan som skulle ha tillkommit företaget i den förstnämnda staten om de villkor som avtalats mellan företagen hade varit sådana som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, skall denna andra stat genomföra vederbörlig justering av det skattebelopp som påförts för inkomsten där, om denna andra stat anser justeringen vara berättigad. Vid sådan justering iakttas övriga bestämmelser i detta avtal och de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna överlägger vid behov med varandra.

Artikel 10
Dividend

1. Dividend från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får beskattas i denna andra stat.

2. Dividenden får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat där det bolag som betalar dividenden har hemvist, enligt lagstiftningen i denna stat, men om den verklige innehavaren av förmånen av dividenden är en person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får skatten inte överstiga:

a) 5 procent av dividendens bruttobelopp, om den verklige innehavaren av förmånen av dividenden är ett bolag (med undantag för sammanslutning) som direkt behärskar minst 10 procent av röstetalet i det bolag som betalar dividenden;

b) 15 procent av dividendens bruttobelopp i övriga fall.

Detta stycke berör inte bolagets beskattning för vinst av vilken dividenden betalas.

3. Med uttrycket "dividend" förstås i denna artikel inkomst av aktier eller andra rättigheter, som inte är fordringar, med rätt till andel i vinst, samt inkomst av andra andelar i bolag, som enligt lagstiftningen i den stat där det utdelande bolaget har hemvist vid beskattningen behandlas på samma sätt som inkomst av aktier.

4. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 tillämpas inte, om den verklige innehavaren av förmånen av dividenden har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, där det bolag som betalar dividenden har hemvist, från där beläget fast driftställe, samt den andel på grund av vilken dividenden betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

5. Om bolag med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar inkomst från den andra avtalsslutande staten, får denna andra stat inte beskatta dividend som bolaget betalar, utom i den mån dividenden betalas till person med hemvist i denna andra stat eller i den mån den andel på grund av vilken dividenden betalas äger verkligt samband med fast driftställe i denna andra stat, och ej heller beskatta bolagets icke utdelade vinst, även om dividenden eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis utgörs av inkomst som uppkommit i denna andra stat.

6. Bestämmelserna i detta avtal anses inte hindra en avtalsslutande stat att påföra skatt på inkomst hänförlig till fast driftställe som innehas i denna stat av bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten utöver den skatt som skulle utgå på inkomst som förvärvas av ett bolag med hemvist i denna förstnämnda stat. Denna ytterligare skatt får dock inte överstiga 5 procent av den del av inkomsten som under föregående skatteår inte har underkastats sådan ytterligare skatt. Med uttrycket "inkomst" förstås i denna stycke den inkomst som är hänförlig till fast driftställe i enlighet med bestämmelserna i artikel 7, uträknats efter avdrag för alla skatter på inkomst (andra än den ytterligare skatten) som påförs i den avtalsslutande stat där det fasta driftstället är beläget.

Artikel 11
Ränta

1. Ränta, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Räntan får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat från vilken den härrör, enligt lagstiftningen i denna stat, men om den verklige innehavaren av förmånen av räntan är en person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får skatten inte överstiga 10 procent av räntans bruttobelopp.

3. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 2 beskattas räntan som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till den andra avtalsslutande staten, en av dess centralförvaltningens myndigheter, dess offentligrättsliga samfund eller lokala myndigheter, dess centralbank eller annan organisation som ägs huvudsakligen av regeringen i denna andra avtalsslutande stat och som de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna sinsemellan kan komma överens om, endast i denna andra avtalsslutande stat.

4. Med uttrycket "ränta" förstås i denna artikel inkomst av varje slags fordran, antingen den säkerställts genom inteckning i fast egendom eller inte och antingen den medför rätt till andel i gäldenärens vinst eller inte. Uttrycket åsyftar särskilt inkomst av värdepapper, som

utfärdats av staten, och inkomst av obligationer eller debentures, däri inbegripet agiobelopp och vinster som hänför sig till sådana värdepapper, obligationer eller debentures.

5. Bestämmelserna i styckena 1, 2 och 3 tillämpas inte, om den verklige innehavaren av förmånen av räntan har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, från vilken räntan härrör, från där beläget fast driftställe, samt den fordran för vilken räntan betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

6. Ränta anses härröra från en avtalsslutande stat, om utbetalaren är person med hemvist i denna stat. Om emellertid den person som betalar räntan, antingen han har hemvist i en avtalsslutande stat eller inte, i en avtalsslutande stat har fast driftställe i samband varmed förpliktelsen att betala räntan uppkommit, och räntan belastar det fasta driftstället, anses räntan härröra från den stat där det fasta driftstället finns.

7. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den verklige innehavaren eller mellan dem båda och annan person räntebeloppet, med hänsyn till den fordran för vilken räntan betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och den verklige innehavaren om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

8. Bestämmelserna i denna artikel tillämpas inte, om det huvudsakliga ändamålet eller ett av de huvudsakliga ändamål av någon person med anslutning till skapandet eller överföringen av den fordran för vilken räntan betalas var att dra nytta av denna artikel genom detta skapande eller denna överföring.

Artikel 12
Royalty

1. Royalty, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Royaltyn får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat från vilken den härrör, enligt lagstiftningen i denna stat, men om den verklige innehavaren av förmånen av royaltyn är en person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får skatten inte överstiga 10 procent av royaltyns bruttobelopp. Utan hinder av bestämmelserna i föregående sats, får den verklige innehavaren av förmånen av royalty som består av betalning för nyttjandet av eller för rätten att nyttja industriell, kommersiell eller vetenskaplig utrustning, välja att bli beskattad i den avtalsslutande stat från vilken royaltyn härrör, som om utrustningen ägde verkligt samband med fast driftställe i denna stat. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 på inkomst och avdrag som är hänförlig till sådan utrustning.

3. Med uttrycket "royalty" förstås i denna artikel varje slags betalning som tas emot såsom ersättning för nyttjandet av eller för rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk (häri inbegripet programvara, biograffilm samt film eller band för televisions- eller radiosändning), patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod eller för upplysning om erfarenhetsrön av indust-

riell, kommersiell eller vetenskaplig natur (know how) och för nyttjandet av eller för rätten att nyttja industriell, kommersiell eller vetenskaplig utrustning (med undantag för fall på vilka bestämmelserna i artikel 8 stycke 2 tillämpas).

4. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 tillämpas inte, om den verklige innehavaren av förmånen av royaltyn har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, från vilken royaltyn härrör, från där beläget fast driftställe, samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken royaltyn betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

5. Royalty anses härröra från en avtalsslutande stat, om utbetalaren är person med hemvist i denna stat. Om emellertid den person som betalar royaltyn, antingen han har hemvist i en avtalsslutande stat eller inte, i en avtalsslutande stat har fast driftställe i samband varmed förpliktelsen att betala royaltyn uppkommit, och royaltyn belastar det fasta driftstället, anses royaltyn härröra från den stat där det fasta driftstället finns.

6. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den verklige innehavaren eller mellan dem båda och annan person royaltybeloppet, med hänsyn till det nyttjande, den rättighet eller den upplysning för vilken royaltyn betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och den verklige innehavaren om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

7. Bestämmelserna i denna artikel tillämpas inte, om det huvudsakliga ändamålet eller ett av de huvudsakliga ändamål av någon person med anslutning till skapandet eller överföringen av den rättighet eller egendom i fråga om vilken royaltyn betalas var att dra nytta av denna artikels bestämmelser genom detta skapande eller denna överföring.

Artikel 13
Realisationsvinst

1. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av sådan fast egendom som avses i artikel 6 stycke 2 och som är belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av aktier eller andra andelar (andra än aktier som noteras i en erkänd fondbörs) i bolag vars tillgångar till mer än hälften består av fast egendom som är belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

3. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som utgör del av rörelsetillgångarna i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat. Detsamma gäller vinst på grund av överlåtelse av sådant fast driftställe (för sig eller tillsammans med hela företaget).

4. Vinst, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik eller lös egendom som är hänförlig till användningen av sådant skepp eller luftfartyg, beskattas endast i denna stat.

5. Vinst, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar genom överlåtelse av container (häri inbegripet släpvagn, pråm och motsvarande utrustning för transport av container) för varutransport, beskattas endast i denna stat, utom då containern används för varutransport uteslutande mellan platser i den andra avtalsslutande staten.

6. Vinst på grund av överlåtelse av annan egendom än sådan som avses i föregående stycken av denna artikel beskattas endast i den avtalsslutande stat där överlåtaren har hemvist.

Artikel 14
Enskild tjänst

1. Om inte bestämmelserna i artiklarna 15, 17 och 18 föranleder annat, beskattas lön och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär på grund av anställning, endast i denna stat, såvida inte arbetet utförs i den andra avtalsslutande staten. Om arbetet utförs i denna andra stat, får ersättning som uppbärs för arbetet beskattas där.

2. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1 beskattas ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär för arbete som utförs i den andra avtalsslutande staten, endast i den förstnämnda staten, om:

a) mottagaren vistas i den andra staten under tidsperiod eller tidsperioder som sammanlagt inte överstiger 183 dagar under en tolvmånadersperiod som börjar eller slutar under kalenderåret i fråga; och

b) ersättningen betalas av arbetsgivare som inte har hemvist i den andra staten eller på dennes vägnar, och

c) ersättningen inte belastar fast driftställe som arbetsgivaren har i den andra staten.

3. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel får ersättning för arbete, som utförs ombord på skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik av företag i en avtalsslutande stat, beskattas i denna stat.

Artikel 15
Styrelsearvode

Styrelsearvode och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär i egenskap av medlem i styrelse eller annat liknande organ i bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

Artikel 16
Artister och sportutövare

1. Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 7 och 14 får inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar genom sin personliga verksamhet i den andra av-

talsslutande staten i egenskap av underhållningsartist, såsom teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisionsartist eller musiker, eller i egenskap av sportutövare, beskattas i denna andra stat.

2. I fall då inkomst genom personlig verksamhet, som underhållningsartist eller sportutövare bedriver i denna egenskap, inte tillfaller underhållningsartisten eller sportutövaren själv utan annan person, får denna inkomst, utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 7 och 14, beskattas i den avtalsslutande stat där underhållningsartisten eller sportutövaren bedriver verksamheten.

Artikel 17
Pension, livränta och socialskyddsersättningar

1. Om inte bestämmelserna i artikel 18 stycke 2 föranleder annat, får:

a) pension eller livränta som härrör från en avtalsslutande stat,

b) förmån, oavsett om den är periodisk eller utgår i form av engångsersättning, som betalas enligt socialförsäkringslagstiftningen i en avtalsslutande stat, eller enligt en allmän ordning för annan social trygghet som gäller i en avtalsslutande stat,

beskattas i denna stat.

2. Med uttrycket "livränta" förstås i denna artikel ett fastställt belopp som betalas periodiskt på fastställda tider under en persons livstid eller under en angiven eller fastställbar tidsperiod och som utgår på grund av förpliktelse att verkställa dessa betalningar såsom ersättning för däremot fullt svarande vederlag i pengar eller pengars värde (annat än arbete som utförts).

Artikel 18
Offentlig tjänst

1. a) Lön och annan liknande ersättning (med undantag för pension), som betalas av en avtalsslutande stat, en av dess centralförvaltnings myndigheter, ett av dess offentligrättsliga samfund eller en av dess lokala myndigheter till fysisk person på grund av arbete som utförs i denna stats, myndighets, samfunds eller lokala myndighets tjänst, beskattas endast i denna stat.

b) Sådan lön och annan liknande ersättning beskattas emellertid endast i den andra avtalsslutande stat där personen i fråga har hemvist, om arbetet utförs i denna stat och personen:

1) är medborgare i denna stat; eller

2) inte fick hemvist i denna stat uteslutande för att utföra arbetet.

2. a) Pension, som betalas av, eller från fonder inrättade av, en avtalsslutande stat, en av dess centralförvaltnings myndigheter, ett av dess offentligrättsliga samfund eller en

av dess lokala myndigheter till fysisk person på grund av arbete som utförts i denna stats, myndighets, samfunds eller lokala myndighets tjänst, beskattas endast i denna stat.

b) Sådan pension beskattas emellertid endast i den andra avtalsslutande stat där personen i fråga har hemvist, om personen är medborgare i denna stat.

3. Bestämmelserna i artiklarna 14, 15, 16 och 17 tillämpas på lön och annan liknande ersättning och på pension som betalas på grund av arbete som utförts i samband med rörelse som bedrivs av en avtalsslutande stat, en av dess centralförvaltnings myndigheter, ett av dess offentligrättsliga samfund eller en av dess lokala myndigheter.

Artikel 19
Studerande och praktikanter

Studerande eller praktikant, som har eller omedelbart före vistelse i en avtalsslutande stat hade hemvist i den andra avtalsslutande staten och som vistas i den förstnämnda staten uteslutande för sin undervisning eller praktik, beskattas inte i denna stat för belopp som han erhåller för sitt uppehälle, sin undervisning eller praktik, under förutsättning att beloppen härrör från källa utanför denna stat.

Artikel 20
Annan inkomst

1. Inkomst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar och som inte behandlas i föregående artiklar av detta avtal beskattas endast i denna stat, oavsett varifrån inkomsten härrör.

2. Bestämmelserna i stycke 1 tillämpas inte på inkomst, med undantag för inkomst av fast egendom som avses i artikel 6 stycke 2, om mottagaren av inkomsten har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe, samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken inkomsten betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

Artikel 21
Undanröjande av dubbelbeskattning

1. Om inte bestämmelserna i Kazakstans lagstiftning om undanröjande av dubbelbeskattning föranleder annat, undanröjs dubbelbeskattning i Kazakstan på följande sätt:

a) Om person med hemvist i Kazakstan förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Finland, skall Kazakstan från skatten på denna persons inkomst avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i Finland.

Det skattebelopp som avräknas i enlighet med bestämmelsen ovan skall inte överstiga det skattebelopp som skulle ha påförts samma inkomst i Kazakstan enligt de skattesatser som tillämpas där.

b) Om person med hemvist i Kazakstan förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i Finland, får Kazakstan inräkna inkomsten i beskattningsunderlaget men endast vid bestämmandet av skattesatsen på sådan annan inkomst som är beskattningsbar i Kazakstan.

2. Om inte bestämmelserna i finsk lagstiftning om undanröjande av internationell dubbelbeskattning föranleder annat (vilket inte skall påverka den allmänna princip som anges här), undanröjs dubbelbeskattning i Finland på följande sätt:

a) Om person med hemvist i Finland förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Kazakstan, skall Finland, såvida inte bestämmelserna i punkt b) föranleder annat, från denna persons finska skatt avräkna ett belopp motsvarande den kazakstanska skatt som betalats enligt kazakstansk lagstiftning och i överensstämmelse med avtalet, beräknad på samma inkomst som den på vilken den finska skatten beräknas.

b) Dividend från bolag med hemvist i Kazakstan till bolag med hemvist i Finland är undantagen från finsk skatt, om mottagaren direkt behärskar minst 10 procent av röstetalet i det bolag som betalar dividenden.

c) Om inkomst, som person med hemvist i Finland förvärvar, enligt bestämmelse i avtalet är undantagen från skatt i Finland, får Finland likväl vid bestämmandet av beloppet av skatten på denna persons återstående inkomst beakta den inkomst som undantagits från skatt.

Artikel 22
Förbud mot diskriminering

1. Medborgare i en avtalsslutande stat skall inte i den andra avtalsslutande staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som medborgare i denna andra stat under samma förhållanden, särskilt såvitt avser hemvist, är eller kan bli underkastad. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 1 tillämpas denna bestämmelse även på person som inte har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda avtalsslutande staterna.

2. Beskattningen av fast driftställe, som företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, skall i denna andra stat inte vara mindre fördelaktig än beskattningen av företag i denna andra stat, som bedriver verksamhet av samma slag. Denna bestämmelse anses inte medföra skyldighet för en avtalsslutande stat att medge person med hemvist i den andra avtalsslutande staten sådant personligt avdrag vid beskattningen, sådan skattebefrielse eller skattenedsättning på grund av civilstånd eller försörjningsplikt mot familj som medges person med hemvist i den egna staten.

3. Utom i de fall då bestämmelserna i artikel 9 stycke 1, artikel 11 stycke 7 eller artikel 12 stycke 6 tillämpas, är ränta, royalty och annan betalning från företag i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten avdragsgilla vid bestämmandet av den beskattningsbara inkomsten för sådant företag på samma villkor som betalning till person med hemvist i den förstnämnda staten.

4. Företag i en avtalsslutande stat, vars kapital helt eller delvis ägs eller kontrolleras, direkt eller indirekt, av en eller flera personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten, skall inte i den förstnämnda staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som annat liknande företag i den förstnämnda staten under samma förhållanden är eller kan bli underkastat.

5. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 2 tillämpas bestämmelserna i denna artikel på skatter av varje slag och beskaffenhet.

Artikel 23
Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om en person anser att en avtalsslutande stat eller båda avtalsslutande staterna vidtagit åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i detta avtal, kan han, utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordning, lägga fram saken för den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat där han har hemvist eller, om fråga är om tillämpning av artikel 22 stycke 1, i den avtalsslutande stat där han är medborgare. Saken skall läggas fram inom tre år från den tidpunkt då personen i fråga fick vetskap om den åtgärd som givit upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i avtalet.

2. Om den behöriga myndigheten finner invändningen grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka avgöra saken genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten i syfte att undvika beskattning som strider mot avtalet. Överenskommelse som träffats genomförs utan hinder av tidsgränser i de avtalsslutande staternas interna lagstiftning.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer i fråga om tolkningen eller tillämpningen av avtalet. De kan även överlägga i syfte att undanröja dubbelbeskattning i fall som inte regleras i avtalet.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träda i direkt förbindelse med varandra, också inom en kommission som består av dem själva eller representanter för dem i syfte att träffa överenskommelse i den mening som avses i föregående stycken.

Artikel 24
Utbyte av upplysningar

1. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall utbyta sådana upplysningar som är förutsebart väsentliga för att tillämpa bestämmelserna i detta avtal eller för förvaltning eller verkställande av de avtalsslutande staternas interna lagstiftning i fråga om skatter av varje slag och beskaffenhet som påförs för de avtalsslutande staternas eller deras politiska underavdelningars eller lokala myndigheters räkning, i den mån beskattningen enligt denna lagstiftning inte strider mot detta avtal. Utbytet av upplysningar begränsas inte av artiklarna 1 och 2 i detta avtal.

2. Upplysningar som en avtalsslutande stat mottagit på grund av stycke 1 i denna artikel skall behandlas såsom hemliga på samma sätt som upplysningar, som erhållits enligt denna stats interna lagstiftning och får yppas endast för personer eller myndigheter (däri inbegripna domstolar och förvaltningsorgan) som fastställer, uppbär eller indriver de skatter som nämns i stycke 1 i denna artikel, eller handlägger åtal eller besvär i fråga om dessa skatter, eller har tillsyn över ovannämnd verksamhet. Dessa personer eller myndigheter skall använda upplysningarna endast för sådana ändamål. De får yppa upplysningarna vid offentlig rättegång eller i domstolsavgöranden.

3. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 i denna artikel anses inte medföra skyldighet för en avtalsslutande stat att:

a) vidta förvaltningsåtgärder som avviker från lagstiftning och administrativ praxis i denna eller i den andra avtalsslutande staten;

b) lämna upplysningar som inte är tillgängliga enligt lagstiftning eller sedvanlig administrativ praxis i denna avtalsslutande stat eller i den andra avtalsslutande staten;

c) lämna upplysningar som skulle röja affärshemlighet, industri-, handels- eller yrkeshemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringssätt eller upplysningar, vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn (ordre public).

4. Om en avtalsslutande stat ber om upplysningar enligt denna artikel, skall den andra avtalsslutande staten använda sina medel för informationssökning för att inhämta dessa upplysningar, fastän denna andra stat kanske inte behöver dessa upplysningar för sina egna skattemässiga ändamål. Skyldigheten enligt bestämmelserna i den föregående satsen är underkastad begränsningar i stycke 3 i denna artikel, men dessa begränsningar kan under inga omständigheter anses berättiga en avtalsslutande stat att vägra att förmedla upplysningar endast därför att den inte har nationellt intresse i fråga om sådana upplysningar.

5. Under inga omständigheter kan bestämmelser i stycke 3 i denna artikel anses tillåta att en avtalsslutande stat vägrar att förmedla upplysningar endast därför att upplysningarna är i besittning av en bank, annan penninginrättning, förmedlare, representant eller god man eller därför att upplysningarna berör egendomandelar i en person.

Artikel 25
Medlemmar av diplomatisk beskickning och konsulat

Bestämmelserna i detta avtal berör inte de privilegier vid beskattningen som enligt folkrättens allmänna regler eller bestämmelser i särskilda överenskommelser tillkommer medlemmar av diplomatisk beskickning eller konsulat.

Artikel 26
Ikraftträdande

1. De avtalsslutande staternas regeringar meddelar varandra att de nationella och legala åtgärder som förutsätts för ikraftträdande av detta avtal uppfyllts.

2. Avtalet träder i kraft trettionde dagen efter dagen, när det senare av de i stycke 1 avsedda meddelandena mottas, och dess bestämmelser tillämpas:

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare;

b) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare.

Artikel 27
Upphörande

Detta avtal förblir i kraft till dess det sägs upp av en avtalsslutande stat. Vardera avtalsslutande staten kan, då fem år förflutit från dagen för ikraftträdandet av avtalet, på diplomatisk väg uppsäga avtalet genom underrättelse senast sex månader före utgången av ett kalenderår. I händelse av sådan uppsägning upphör avtalet att vara tillämpligt:

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare;

b) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat detta avtal.

Som skedde i Helsingfors den 24 mars 2009 i två exemplar på finska, svenska, kazakstanska, ryska och engelska språken, varvid varje text har lika vitsord. I fall av meningsskiljaktighet om tolkning är den engelskspråkiga texten avgörande.

FÖR REPUBLIKEN FINLANDS REGERING:

FÖR REPUBLIKEN KAZAKSTANS REGERING:

PROTOKOLL

Vid undertecknandet i dag av avtalet mellan Republiken Finlands regering och Republiken Kazakstans regering för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (nedan "avtalet") har undertecknade kommit överens om följande tillägsbestämmelser som utgör en integrerande del av avtalet:

Det är överenskommen, att

Till artikel 11:

Vid tillämpningen av stycke 3 inbegriper uttrycket "annan organisation som ägs huvudsakligen av regeringen i en avtalsslutande stat"

a) i fråga om Kazakstan aktiebolaget "Fund of the national prosperity 'Samruk-Kazyna'";

b) i fråga om Finland Fonden för industriellt samarbete (FINNFUND) Ab och Finlands Exportkredit Ab.

Till artikel 14:

Bestämmelserna i artikel 14 stycke 2 skall inte tillämpas på en anställd som är uthyrd. Vid tillämpningen av föregående mening anses en anställd med hemvist i en avtalsslutande stat som uthyrd när han av någon (uthyrare) ställs till förfogande för att utföra arbete i annans (uppdragsgivare) verksamhet i den andra avtalsslutande staten, förutsatt att uppdragsgivaren har hemvist eller fast driftställe i denna andra stat och att uthyraren inte har ansvar för och inte heller står risken för arbetsresultatet.

Vid avgörandet av frågan om en arbetstagare skall anses uthyrd, skall göras en samlad bedömning varvid särskilt beaktas om:

a) den övergripande arbetsledningen åvilar uppdragsgivaren;

b) arbetet utförs på en arbetsplats som disponeras av uppdragsgivaren och för vilken han har ansvar;

c) ersättningen till uthyraren beräknas efter den tid som gått åt eller med ledning av annat samband mellan ersättningen och den lön arbetstagaren får;

d) största delen av arbetsredskap och material ställs till förfogande av uppdragsgivaren; och

e) uthyraren inte ensidigt bestämmer antalet arbetstagare och de kvalifikationer dessa skall ha.

Som skedde i Helsingfors den 24 mars 2009 i två exemplar på finska, svenska, kazakstanska, ryska och engelska språken, varvid varje text har lika vitsord. I fall av meningsskiljaktighet om tolkning är den engelskspråkiga texten avgörande.

FÖR REPUBLIKEN FINLANDS REGERING:

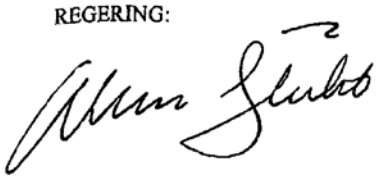

FÖR REPUBLIKEN KAZAKSTANS REGERING:

[TRANSLATION – TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE FINLANDE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DU KAZAKHSTAN TENDANT À ÉVITER LES DOUBLES IMPOSITIONS ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU

Le Gouvernement de la République de Finlande et le Gouvernement de la République du Kazakhstan,

Désireux de conclure un Accord tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier. Personnes visées

Le présent Accord s'applique aux personnes qui sont des résidents de l'un des États contractants ou des deux.

Article 2. Impôts visés

1. Le présent Accord s'applique aux impôts sur le revenu prélevés pour le compte d'un États contractants ou l'une de ses collectivités locales, quel qu'en soit le mode de recouvrement.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu tous les impôts perçus sur le revenu total ou sur des éléments du revenu, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique le présent Accord sont les suivants :

a) Au Kazakhstan :

i) L'impôt sur les bénéfices des sociétés ;

ii) L'impôt sur le revenu des personnes physiques ;

(ci-après désignés « impôt kazakhstanais ») ;

b) En Finlande :

i) Les impôts sur le revenu perçus par l'État ;

ii) L'impôt sur les bénéfices des sociétés ;

iii) Les impôts communaux ;

iv) L'impôt ecclésiastique ;

v) L'impôt retenu à la source sur les intérêts ; et

vi) L'impôt retenu à la source sur les revenus des non-résidents ;

(ci-après désignés « impôt finlandais »).

4. Le présent Accord s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de signature de l'Accord et s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui

les remplaceraient. Les autorités compétentes des États contractants se notifient les modifications significatives apportées à leurs législations fiscales respectives.

Article 3. Définitions générales

1. Aux fins du présent Accord, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

a) Le terme :

i) « Kazakhstan » désigne la République du Kazakhstan et, lorsqu'il est employé au sens géographique, le territoire national de la République du Kazakhstan et les zones où le Kazakhstan exerce ses droits souverains et sa juridiction conformément à sa législation et au droit international ;

ii) « Finlande » désigne la République de Finlande et, lorsqu'il est employé au sens géographique, le territoire de la République de Finlande ainsi que de toute zone adjacente aux eaux territoriales de la République de Finlande à l'intérieur de laquelle, en vertu de la législation finlandaise et conformément au droit international, les droits de la République de Finlande en ce qui concerne la prospection et l'exploitation des ressources naturelles des fonds marins et de leur sous-sol peuvent être exercés ;

b) Le terme « personne » comprend les personnes physiques, les sociétés ou autres groupements de personnes ;

c) Le terme « société » désigne toute personne morale ou toute entité considérée comme une personne morale à des fins fiscales ;

d) Le terme « entreprise » s'applique à l'exercice de toute activité commerciale ;

e) Les expressions « entreprise d'un État contractant » et « entreprise de l'autre État contractant » désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un État contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant ;

f) L'expression « trafic international » désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise d'un État contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef est uniquement exploité entre des points situés dans l'autre État contractant ;

g) L'expression « autorité compétente » désigne :

i) Dans le cas du Kazakhstan, le Ministère des finances ou son représentant autorisé ;

ii) Dans le cas de la Finlande, le Ministère des finances, son représentant autorisé ou l'autorité désignée par ledit Ministère en tant qu'autorité compétente ;

h) Le terme « ressortissant », se rapportant à un État contractant, désigne :

i) Toute personne physique qui possède la nationalité de cet État contractant ;

ii) Toute personne morale, société de personnes ou association constituée en vertu de la législation en vigueur dans cet État contractant ;

i) Le terme « activité » inclut l'exercice d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant.

2. Pour l'application de l'Accord à un moment donné par un État contractant tout terme ou expression qui n'y est pas défini a, sauf si le contexte n'exige une interprétation différente, le sens que lui attribue, à ce moment, le droit de cet État concernant les impôts auxquels s'applique l'Accord, le sens attribué à ce terme par le droit fiscal applicable de cet État prévalant sur le sens que lui attribuent les autres branches du droit de cet État.

Article 4. Résidence

1. Au sens du présent Accord, l'expression « résident d'un État contractant » désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, est assujettie à l'impôt dans cet État en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction, de son lieu de constitution (immatriculation) ou de tout autre critère du même ordre, et s'applique aussi à cet État, à l'une de ses autorités centrales, à l'un de ses organismes de droit public ou à l'une de ses collectivités locales. Cette expression ne comprend toutefois pas les personnes qui ne sont assujetties à l'impôt dans cet État que pour des revenus de sources situées dans cet État.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) Cette personne est considérée comme un résident seulement de l'État où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent et, si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États, elle est réputée être un résident uniquement de l'État avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (le centre des intérêts vitaux) ;

b) Si l'État où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des États, elle est considérée comme un résident seulement de l'État où elle séjourne de façon habituelle ;

c) Si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux États ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident seulement de l'État dont elle possède la nationalité ;

d) S'il n'est pas possible de déterminer la résidence d'une personne selon les dispositions des alinéas précédents, les autorités compétentes des États contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux États contractants, elle est considérée comme un résident seulement de l'État où son siège de direction effective est situé.

Article 5. Établissement stable

1. Au sens du présent Accord, le terme « établissement stable » désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de ses activités.

2. L'expression « établissement stable » désigne notamment :

a) Un siège de direction ;

b) Une succursale ;

c) Un bureau ;

d) Une usine ;

e) Un atelier ;

f) Une implantation, une structure ou un navire exploité aux fins d'exploration de ressources naturelles ; et

g) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre site d'extraction de ressources naturelles.

3. L'expression « établissement stable » comprend également un chantier de construction ou un projet d'installation ou de montage ainsi que des activités de supervision liées à ce projet, mais uniquement si ce chantier ou projet dure plus de 12 mois, ou si ces activités se poursuivent pendant plus de 12 mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, il est considéré que l'expression « établissement stable » ne comprend pas :

a) L'utilisation d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise ;

b) L'exploitation d'un stock de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison ;

c) L'exploitation d'un stock de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise aux seules fins de transformation par une autre entreprise ;

d) L'exploitation d'une installation fixe d'affaires aux seules fins d'acheter des biens ou des marchandises ou de recueillir des renseignements pour l'entreprise ;

e) L'exploitation d'une installation fixe d'affaires aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité à caractère préparatoire ou auxiliaire ;

f) L'exploitation d'une installation fixe d'affaires aux seules fins de l'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas a) à e), à condition que l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne, autre qu'un agent indépendant auquel s'applique le paragraphe 6, agit pour le compte d'une entreprise et dispose dans un État contractant de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette personne est considérée comme ayant un établissement stable dans cet État pour toutes les activités qu'elle entreprend pour le compte de l'entreprise, sauf si les activités de cette personne sont limitées à celles qui sont mentionnées au paragraphe 4 et qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires, ne permettraient pas de considérer cette installation comme un établissement stable selon les dispositions de ce paragraphe.

6. Une entreprise n'est pas considérée comme ayant un établissement stable dans un État contractant du seul fait qu'elle y exerce ses activités par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

7. Le fait qu'une société qui est résidente d'un État contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est résidente de l'autre État contractant ou qui y exerce ses activités (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. a) L'expression « biens immobiliers » a, sous réserve des dispositions des alinéas b) et c) du présent article, le sens que lui attribue la législation de l'État contractant où les biens considérés sont situés ;

b) L'expression « biens immobiliers » comprend en tout cas les biens accessoires, le cheptel et le matériel utilisé dans les exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions de droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou de la concession de l'exploitation de gisements miniers, sources et autres ressources naturelles ;

c) Les navires et les aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ou de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Lorsque la propriété d'actions ou d'autres parts sociales d'une société donne droit au détenteur de ces parts sociales de jouir des biens immobiliers que la société possède, les revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ou de toute autre forme d'exploitation de ce droit de jouissance sont imposables dans l'État contractant où les biens immobiliers sont situés.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État, sauf si l'entreprise exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité de telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre État, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un État contractant exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé à cet établissement, dans chaque État contractant, les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses relatives aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration, soit dans l'État où il est situé, soit ailleurs. L'établissement stable ne bénéficie d'aucune déduction pour les sommes versées à son siège social ou à l'une quelconque des autres succursales de l'entreprise comme redevances, honoraires ou autres paiements analogues, pour l'exploitation de brevets ou d'autres droits, ou comme

commission, pour des services fournis ou pour une activité de direction ou au titre d'intérêts sur des sommes prêtées à l'établissement stable.

4. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du seul fait que celui-ci a acheté des biens ou des marchandises pour le compte de l'entreprise.

5. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

6. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles du présent Accord, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8. Transport maritime et aérien

1. Les bénéfices qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans cet État.

2. Les bénéfices qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'utilisation, de l'entretien ou de la location de conteneurs (y compris de remorques, de péniches et d'équipements connexes pour le transport de conteneurs) servant au transport de biens ou de marchandises ne sont imposables que dans cet État, sauf dans la mesure où ces conteneurs, remorques et équipements connexes servent uniquement au transport entre des points situés sur le territoire de l'autre État contractant.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un consortium, à une coentreprise ou à un organisme international d'exploitation.

Article 9. Entreprises associées

1. Lorsque :

   a) Une entreprise d'un État contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant, ou que :

   b) Les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant ;

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises, mais n'ont pu l'être à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un État contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet État, et impose en conséquence des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre État contractant a été imposée dans cet autre État, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier État si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, alors cet autre État procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices.

Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions du présent Accord et, si nécessaire, les autorités compétentes des États contractants se consultent.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 5 % du montant brut des dividendes, si le bénéficiaire effectif est une société (autre qu'une société de personnes) qui contrôle directement ou indirectement au moins 10 % des droits de vote de la société qui paie les dividendes ;

b) 15 % du montant brut des dividendes, dans tous les autres cas.

Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme « dividendes » employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions ou autres parts bénéficiaires, à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'État dont la société distributrice est un résident.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant dont la société qui verse les dividendes est un résident une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. En pareil cas, les dispositions de l'article 7 s'appliquent.

5. Lorsqu'une société qui est un résident d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre État ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable situé dans cet autre État, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre État.

6. Aucune disposition du présent Accord ne peut être interprétée comme empêchant un État contractant de percevoir, sur les bénéfices d'un établissement stable d'une société qui est un résident de l'autre État contractant et qui est situé dans cet État, un impôt qui s'ajoute à l'impôt qui serait dû sur les bénéfices d'une société qui est un résident de cet État. Cet impôt additionnel ne peut toutefois pas excéder 5 % du montant des bénéfices qui n'ont pas été assujettis à cet impôt additionnel au cours des exercices fiscaux précédents. Le terme « bénéfices » employé dans le présent paragraphe désigne les bénéfices imputables à l'établissement stable conformément aux dispositions de l'article 7, calculés après déduction de tous les impôts sur les bénéfices (autres que l'impôt additionnel) perçus dans l'État contractant où est situé l'établissement stable.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'État contractant où ils sont produits et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des intérêts est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 % du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts provenant d'un État contractant et payés à l'autre État contractant, à l'une de ses autorités centrales, à l'un de ses organismes de droit public ou à l'une de ses collectivités locales, à sa Banque centrale (nationale) ou à tout autre organisme détenu principalement par le Gouvernement de cet autre État contractant, comme peuvent en convenir à tout moment les autorités compétentes des États contractants, ne sont imposables que dans cet autre État contractant.

4. Le terme « intérêts » employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres.

5. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant où sont produits les intérêts une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à cet établissement. En pareil cas, les dispositions de l'article 7 s'appliquent.

6. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, dispose dans un État contractant d'un établissement stable pour lequel la dette donnant lieu au règlement des intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'État où l'établissement stable est situé.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales qui existent entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou entre ces derniers et une tierce personne, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article s'appliquent uniquement à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions du présent Accord.

8. Les dispositions du présent article ne s'appliquent pas si le principal objectif ou l'un des principaux objectifs de toute personne concernée par la création ou la cession de la créance au titre de laquelle les intérêts sont versés consiste à tirer avantage des dispositions du présent article par le biais de cette création ou de cette cession.

Article 12. Redevances

1. Les redevances générées dans un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces redevances sont également imposables dans l'État contractant de la source et selon la législation de cet État, mais si leur bénéficiaire effectif est un résident de l'autre État

contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 % du montant brut des redevances. Nonobstant la phrase précédente, le bénéficiaire effectif de redevances perçues au titre de l'usage ou de la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique peut choisir d'être imposé dans l'État contractant de la source ces redevances, comme si l'équipement se rattachait effectivement à un établissement stable dans cet État. En pareil cas, les dispositions de l'article 7 s'appliquent aux revenus et aux déductions imputables à cet équipement.

3. Le terme « redevances » employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les logiciels, les films cinématographiques ou les films ou bandes utilisés pour les émissions de radio ou de télévision, d'un brevet, d'une marque commerciale, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, et pour des informations ayant trait à une expérience acquis dans le domaine industriel, commercial ou scientifique (savoir-faire), et pour l'utilisation ou la concession de l'utilisation d'un équipement industriel, commercial ou scientifique (à l'exception des cas auxquels s'appliquent les dispositions du paragraphe 2 de l'article 8).

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant source des redevances, une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, et que le droit ou le bien générateur des redevances s'y rattache effectivement. En pareil cas, les dispositions de l'article 7 s'appliquent.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident dudit État. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non résident d'un État contractant, dispose dans un État contractant d'un établissement stable en relation avec lequel a été contractée l'obligation et qui en supporte la charge, ces redevances sont réputées avoir été produites dans l'État où l'établissement stable est situé.

6. Lorsque, en raison des relations spéciales qui existent entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou entre ces derniers et une tierce personne, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article s'appliquent uniquement à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions du présent Accord.

7. Les dispositions du présent article ne s'appliquent pas lorsque le principal objectif ou l'un des principaux objectifs de toute personne concernée par la création ou la cession du droit ou du bien générateur des redevances consiste à tirer avantage des dispositions du présent article par le biais de cette création ou cette cession.

Article 13. Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés au paragraphe 2 de l'article 6 et situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation d'actions ou d'autres parts sociales, autres que des actions cotées sur une bourse de valeurs approuvée, d'une société

dont l'actif consiste pour plus de la moitié en biens immobiliers situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

3. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise), sont imposables dans cet autre État.

4. Les gains qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs ne sont imposables que dans cet État.

5. Les gains qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'aliénation de conteneurs (y compris les remorques, barges et équipements connexes destinés au transport des conteneurs) utilisés pour le transport de biens ou de marchandises ne sont imposables que dans cet État, sauf dans la mesure où ces conteneurs sont utilisés pour le transport de biens et de marchandises uniquement entre des lieux situés sur le territoire de l'autre État contractant.

6. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux précédents paragraphes du présent article ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est un résident.

Article 14. Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 15, 17 et 18, les salaires, traitements et autres rémunérations analogues qu'un résident d'un État contractant perçoit au titre d'un emploi salarié sont uniquement imposables dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre État contractant, auquel cas les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État si :

a) Le bénéficiaire séjourne dans l'autre État pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours de toute période de 12 mois ;

b) Les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre État ; et

c) La charge de la rémunération n'est pas supportée par un établissement stable que l'employeur a dans l'autre État.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international par une entreprise d'un État contractant sont imposables dans cet État contractant.

Article 15. Tantièmes

Les tantièmes et autres rétributions analogues qu'un résident d'un État contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration, ou autre organe similaire, d'une société qui est un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

Article 16. Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 7 et 14, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre État contractant en tant qu'artiste du spectacle (artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision ou musicien) ou en tant que sportif sont imposables dans cet autre État.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste du spectacle ou au sportif lui-même, mais à une autre personne, ces revenus sont, nonobstant les dispositions des articles 7 et 14, imposables dans l'État contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

Article 17. Pensions de retraite, rentes et prestations de sécurité sociale

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 18 du présent article :
   a) Les pensions de retraite et les rentes provenant d'un État contractant ;
   b) Les prestations, qu'il s'agisse d'indemnités périodiques ou forfaitaires, accordées en vertu de la législation sur la sécurité sociale d'un État contractant ou de tout régime public organisé par un État contractant à des fins de protection sociale ;

sont imposables dans cet État.

2. Le terme « rente » employé dans le présent article s'entend d'un montant déterminé payable à échéances fixes, à titre viager ou pendant une période définie ou définissable, en vertu d'une obligation d'effectuer des versements en contrepartie d'un capital suffisant intégralement versé en espèces ou en valeurs appréciables en espèces (autres que des services fournis).

Article 18. Fonction publique

1. a) Les salaires, traitements et autres rémunérations analogues, autres que les pensions, payés par un État contractant, l'une de ses autorités centrales, l'un de ses organismes de droit public ou l'une de ses collectivités locales à une personne physique au titre de services fournis à cet État contractant, à l'une de ses autorités centrales, à l'un de ses organismes de droit public ou à l'une de ses collectivités locales, ne sont imposables que dans cet État ;
   b) Toutefois, ces traitements, salaires et autres rémunérations analogues ne sont imposables que dans l'autre État contractant si les services sont fournis dans cet État et si la personne physique :
      i) Possède la nationalité de cet État ; ou
      ii) N'est pas devenu un résident de cet État aux seules fins d'exécuter les services en question.
2. a) Les pensions payées par un État contractant, l'une de ses autorités centrales, l'un de ses organismes de droit public ou l'une de ses collectivités locales, soit directement soir par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique, au titre de services fournis à cet État contactant, à l'une de ses autorités centrales, à l'un

de ses organismes de droit public ou à l'une de ses collectivités locales, ne sont imposables que dans cet État ;

b) Toutefois, ces pensions ne sont imposables que dans l'autre État contractant dès lors que la personne physique en est un résident et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 14, 15, 16 et 17 s'appliquent aux salaires, traitements et autres rémunérations analogues ainsi qu'aux pensions payées au titre de services fournis dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un État contractant, l'une de ses autorités centrales, l'un de ses organismes de droit public ou l'une de ses collectivités locales.

Article 19. Étudiants et stagiaires

Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire, qui est ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un État contractant un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet État, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet État.

Article 20. Autres revenus

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents du présent Accord, ne sont imposables que dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que ceux provenant de biens immobiliers tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'article 6, lorsque le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un État contractant, exerce une activité industrielle ou commerciale dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 s'appliquent.

Article 21. Élimination des doubles impositions

1. Sous réserve des dispositions de la législation du Kazakhstan concernant l'élimination des doubles impositions, les doubles impositions sont, pour ce qui est du Kazakhstan, éliminées de la manière suivante :

a) Lorsqu'un résident du Kazakhstan reçoit des revenus qui, conformément aux dispositions du présent Accord, sont imposables en Finlande, le Kazakhstan accorde, sur l'impôt qu'il perçoit sur les revenus de ce résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt sur le revenu payé en Finlande.

Le montant de l'impôt à déduire en vertu de la disposition ci-dessus ne peut excéder le montant de l'impôt qui aurait été perçu sur les mêmes revenus au Kazakhstan selon les taux qui y sont applicables.

b) Lorsqu'un résident du Kazakhstan reçoit des revenus qui, conformément aux dispositions du présent Accord, ne sont imposables qu'en Finlande, le Kazakhstan peut inclure ces revenus dans la base imposable, mais uniquement pour déterminer le taux d'imposition des autres revenus imposables au Kazakhstan.

2. Sous réserve des dispositions de la législation finlandaise concernant l'élimination des doubles impositions internationales (sans porter atteinte au principe général ici posé), les doubles impositions sont, en ce qui concerne la Finlande, éliminées de la manière suivante :

a) Lorsqu'un résident de la Finlande reçoit des revenus qui, conformément aux dispositions du présent Accord, sont imposables au Kazakhstan, la Finlande, sous réserve des dispositions de l'alinéa b), accorde, sur l'impôt finlandais calculé sur le revenu de cette personne, un montant égal à l'impôt kazakhstanais payé sur le même revenu en vertu de la législation kazakhstanaise et conformément au présent Accord, calculé sur les mêmes revenus que ceux qui servent de base au calcul de l'impôt finlandais ;

b) Les dividendes payés par une société qui est un résident du Kazakhstan à une société qui est un résident de Finlande et qui contrôle directement au moins 10 % des droits de vote dans la société qui paie les dividendes sont exempts de l'impôt finlandais ;

c) Lorsque, conformément à une disposition quelconque du présent Accord, les revenus reçus par un résident finlandais sont exonérés d'impôt en Finlande, la Finlande peut néanmoins, pour déterminer le montant de l'impôt sur le reste des revenus de ce résident, tenir compte des revenus exonérés.

Article 22. Non-discrimination

1. Les ressortissants d'un État contractant ne sont soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation connexe qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujettis les ressortissants de cet autre État qui se trouvent dans la même situation, notamment en matière de résidence. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'article premier, aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants.

2. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant n'est pas établie dans cet autre État d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre État qui exercent la même activité. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder aux résidents de l'autre État contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

3. À moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 7 de l'article 11 ou du paragraphe 6 de l'article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres montants payés par une entreprise d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été versés à un résident du premier État.

4. Les entreprises d'un État contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant, ne sont soumises dans le premier État à aucune imposition ou obligation connexe qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujetties les autres entreprises similaires du premier État.

5. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 23. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un État contractant ou par les deux États contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions du présent Accord, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces États, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'État contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 22, à celle de l'État contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans un délai de trois ans à compter de la première notification des mesures qui entraînent une imposition non conforme aux dispositions du présent Accord.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme au présent Accord. Tout accord conclu est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des États contractants.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application du présent Accord. Elles peuvent également se concerter en vue d'éliminer les doubles impositions dans les cas non prévus par le présent Accord.

4. Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement entre elles, notamment par le biais d'une commission mixte composée de ces autorités elles-mêmes ou de leurs représentants, en vue de parvenir à un accord selon les modalités des précédents paragraphes.

Article 24. Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements vraisemblablement pertinents pour appliquer des dispositions du présent Accord et celles de la législation interne relative aux impôts de toute nature et de toute dénomination prélevés pour le compte des États contractants, de leurs subdivisions politiques ou de leurs collectivités locales, dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire au présent Accord. L'échange de renseignements n'est pas restreint par les articles premier et 2 du présent Accord.

2. Les renseignements reçus en vertu du paragraphe 1 du présent article par un État contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés au paragraphe 1 du présent article, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts et par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts, ou par la surveillance de ce qui précède. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces seules fins. Elles peuvent révéler ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

a) De prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant ;

b) De fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre État contractant ;

c) De fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel, ou un procédé commercial ou des renseignements dont la divulgation serait contraire à l'ordre public.

4. Si des renseignements sont demandés par un État contractant conformément au présent article, l'autre État contractant utilise ses mesures de collecte de renseignements pour obtenir les renseignements demandés, quand bien même cet autre État n'en aurait pas besoin à ses propres fins fiscales. L'obligation contenue dans la phrase précédente est subordonnée aux limitations prévues au paragraphe 3 du présent article, mais en aucun cas ces limitations ne doivent être interprétées comme autorisant un État contractant à refuser de fournir des renseignements au seul motif qu'il ne détient aucun intérêt national dans de tels renseignements.

5. Les dispositions du paragraphe 3 du présent article ne peuvent en aucun cas être interprétées comme autorisant un État contractant à refuser de fournir des renseignements au seul motif que ceux-ci sont détenus par une banque ou toute autre institution financière, un mandataire ou une personne agissant en qualité d'agent ou à titre fiduciaire, ou parce que cela concerne les intérêts fonciers d'une personne.

Article 25. Membres de missions diplomatiques et de postes consulaires

Les dispositions du présent Accord ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres de missions diplomatiques ou de postes consulaires en vertu soit des règles générales du droit international, soit des dispositions d'accords particuliers.

Article 26. Entrée en vigueur

1. Les Gouvernements des États contractants se notifient l'accomplissement des procédures juridiques internes nécessaires à l'entrée en vigueur du présent Accord.

2. Le présent Accord entre en vigueur 30 jours après la date de réception de la dernière des notifications visées au paragraphe 1 et ses dispositions sont applicables :

a) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, à l'égard des revenus perçus au 1er janvier ou après le 1er janvier de l'année civile suivant celle au cours de laquelle le présent Accord entre en vigueur ;

b) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu, aux impôts exigibles pour tout exercice fiscal commençant le 1er janvier de l'année civile suivant l'année au cours de laquelle le présent Accord entre en vigueur, ou après cette date.

Article 27. Dénonciation

Le présent Accord demeure en vigueur tant qu'il n'a pas été dénoncé par un État contractant. L'un ou l'autre État contractant peut dénoncer le présent Accord par la voie diplomatique moyennant un préavis de dénonciation adressé au moins six mois avant la fin de toute année civile, après l'expiration d'une période de cinq ans à compter de sa date d'entrée en vigueur. Dans ce cas, l'Accord cesse de produire ses effets :

a) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, à l'égard des revenus perçus au 1er janvier ou après le 1er janvier de l'année civile suivant celle au cours de laquelle le préavis a été donné ;

b) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu, à l'égard des impôts exigibles pour tout exercice fiscal commençant le 1er janvier de l'année civile suivant celle au cours de laquelle le préavis a été donné, ou après cette date.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé le présent Accord.

FAIT à Helsinki, le 24 mars 2009, en double exemplaire en langues finnoise, suédoise, kazakhstanaise, russe et anglaise, tous les textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaut.

Pour le Gouvernement de la République de Finlande :

[ALEXANDER STUBB]

Pour le Gouvernement de la République du Kazakhstan :

[MARAT TAZHIN]

PROTOCOLE

À la signature de l'Accord entre le Gouvernement de la République de Finlande et le Gouvernement de la République du Kazakhstan tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu (ci-après dénommé « l'Accord »), les soussignés sont convenus des dispositions complémentaires suivantes, lesquelles font partie intégrante de l'Accord.

Il est entendu que :

S'agissant de l'article 11 :

Aux fins du paragraphe 3, l'expression « tout autre organisme détenu principalement par les autorités d'un autre État contractant » inclut :

a) En ce qui concerne le Kazakhstan, la société de capitaux « Fonds pour la prospérité nationale – "Samruk-Kazyna" » ;

b) En ce qui concerne la Finlande, le Fonds finlandais pour la coopération industrielle (FINNFUND) et la Société finlandaise de crédit à l'exportation.

S'agissant de l'article 14 :

Les dispositions du paragraphe 2 de l'article 14 ne s'appliquent pas à un salarié recruté temporairement pour fournir des services. Aux fins de la phrase précédente, un salarié qui est un résident d'un État contractant est considéré comme étant recruté temporairement pour fournir des services dès lors qu'il est mis à la disposition d'une autre personne par une personne (l'employeur) pour réaliser des tâches dans l'entreprise de cette autre personne (le client) dans l'autre État contractant, à condition que le client soit un résident de cet autre État ou qu'il y dispose d'un établissement stable et que l'employeur n'ait aucune responsabilité et ne supporte aucun risque quant au résultat des tâches réalisées.

Pour déterminer si un employé est considéré comme étant recruté temporairement, un examen complet doit être effectué, en déterminant notamment si :

a) La supervision générale des tâches incombe au commissionnaire ;

b) Les tâches sont effectuées sur un lieu de travail qui est sous le contrôle et la responsabilité du client ;

c) L'indemnité payable à l'employeur est calculée sur la base du temps passé ou de tout autre lien entre l'indemnité et le salaire perçu par le salarié ;

d) L'essentiel des outils et des matériaux est fourni par le client ;

e) L'employeur ne décide pas unilatéralement des effectifs ou de leurs qualifications.

FAIT à Helsinki, le 24 mars 2009, en double exemplaire en langues finnoise, suédoise, kazakhstanaise, russe et anglaise, tous les textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaut.

Pour le Gouvernement de la République de Finlande :

[ALEXANDER STUBB]

Pour le Gouvernement de la République du Kazakhstan :

[MARAT TAZHIN]

No. 53557

Finland
and
Morocco

Agreement between the Republic of Finland and the Kingdom of Morocco for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income. Helsinki, 7 April 2006

Entry into force: *20 October 2012, in accordance with article 29*

Authentic texts: *Arabic, Finnish, French and Swedish*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Finland, 9 March 2016*

Finlande
et
Maroc

Convention entre la République de Finlande et le Royaume du Maroc tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu. Helsinki, 7 avril 2006

Entrée en vigueur : *20 octobre 2012, conformément à l'article 29*

Textes authentiques : *arabe, finnois, français et suédois*

Enregistrement auprès du Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies : *Finlande, 9 mars 2016*

(II) و بالنسبة للضرائب الأخرى على الدخل، عن الضرائب المستحقة عن كل سنة ضريبية تبدأ في أو بعد فاتح يناير من السنة المدنية الموالية مباشرة لتلك التي تم فيها الإخطار.

و إثباتا لما تقدم، قام الموقعان أدناه بموجب السلطة المخولة لهما في هذا الصدد من طرف حكومتيهما بالتوقيع على هذه الاتفاقية.

حرر في نظيرين في هلسنكي بتاريخ 07 أبريل 2006 باللغات الفنلندية و السويدية و العربية و الفرنسية، و لكل نص نفس الحجية. و في حالة وجود خلاف في التأويل، يرجح النص باللغة الفرنسية.

عن
حكومة جمهورية فنلندا

أولا ماي فيدروسن
الوزير الثاني بوزارة المالية

عن
حكومة المملكة المغربية

صلاح الدين مزوار
وزير الصناعة، التجارة
وتأهيل الاقتصاد

3- إن مقتضيات الاتفاقية الضريبية بين حكومة جمهورية فنلندا و حكومة المملكة المغربية بشأن تجنب الازدواج الضريبي في ميدان الضرائب على الدخل و على الثروة الموقع عليها في الرباط بتاريخ 25 يونيو 1973 (المشار إليها فيما بعد "اتفاقية 1973") ينتهي مفعولها بالنسبة للضرائب التي تطبق عليها هذه الاتفاقية طبقا للفقرة 2. إن اتفاقية 1973 تنسخ ابتداء من التاريخ الذي يسري فيه مفعولها لآخر مرة طبقا لمقتضيات هذه الفقرة.

4- على الرغم من مقتضيات الفقرتين 2 و 3 السابقة، فإن مقتضيات الفقرة 3 من المادة 23من اتفاقية 1973 تضل سارية المفعول لمدة الخمس(5) سنوات الموالية مباشرة لسنة دخول الاتفاقية حيز التنفيذ طبقا لمقتضيات الفقرتين المذكورتين.

المادة الثلاثون
إلغاء الاتفاقية

تضل هذه الاتفاقية سارية المفعول ما لم يتم إلغاء العمل بها من طرف دولة متعاقدة. و يمكن لكل دولة متعاقدة أن تلغي العمل بالاتفاقية بالطرق الدبلوماسية بواسطة إخطار في حدود ستة أشهر على الأقل قبل نهاية أي سنة مدنية موالية للسنة الخامسة الموالية لسنة دخول هذه الاتفاقية حيز التنفيذ. و في هذه الحالة، ينتهي العمل بالاتفاقية:

أ) فيما يخص المغرب:

(ا) بالنسبة للضرائب المستحقة من المصدر، عن المبالغ المؤداة أو المقرضة ابتداء من فاتح يناير من السنة المالية مباشرة لتلك المبينة في الإخطار بإلغاء الاتفاقية؛

(اا) و بالنسبة للضرائب الأخرى، عن كل سنة أو فترة ضريبية تبدأ من فاتح يناير من السنة المالية مباشرة لتلك المبينة في الإخطار بإلغاء الاتفاقية.

ب) فيما يخص فنلندا:

(ا) بالنسبة للضرائب المستحقة من المصدر، عن المداخيل المحصل عليها في أو بعد فاتح يناير من السنة المدنية المالية مباشرة لتلك التي تم فيها الإخطار؛

3- بناء على هذه الوثائق، تتم الإعلانات والإجراءات المتعلقة بالتحصيل في الدولة المطالبة وفقا للقوانين و الأنظمة المطبقة على تحصيل الضرائب الخاصة بها.

4- إن دين الضريبة المزمع تحصيلها لا يعتبر دينا مميزا في الدولة المطالبة.

المادة الثامنة و العشرون
أعضاء البعثات الدبلوماسية و المناصب القنصلية

لا تمس مقتضيات هذه الاتفاقية بالامتيازات الجبائية التي يستفيد منها أعضاء البعثات الدبلوماسية أو المناصب القنصلية سواء بموجب القواعد العامة للقانون الدولي أو بموجب مقتضيات اتفاقات خاصة.

المادة التاسعة و العشرون
الدخول في حيز التنفيذ

1- تخطر حكومتي الدولتين المتعاقدتين إحداهما الأخرى كتابة و بالطرق الدبلوماسية بإتمام المسطرة اللازمة وفقا لتشريعاتهما لدخول الاتفاقية حيز التنفيذ.

2- تدخل الاتفاقية حيز التنفيذ ثلاثون يوما من تاريخ آخر الإخطارات المشار إليها في الفقرة 1 و تطبق مقتضياتها:

أ) فيما يخص المغرب:

(i) بالنسبة للضرائب المستحقة من المصدر، عن المبالغ المؤداة أو المقرضة ابتداء من فاتح يناير من السنة الموالية مباشرة لسنة دخول الاتفاقية حيز التنفيذ؛

(ii) و بالنسبة للضرائب الأخرى، عن كل سنة أو فترة ضريبية تبدأ من فاتح يناير من السنة الموالية مباشرة لسنة دخول الاتفاقية حيز التنفيذ.

ب) فيما يخص فنلندا:

(i) بالنسبة للضرائب المستحقة من المصدر، عن المداخيل المحصل عليها في أو بعد فاتح يناير من السنة المدنية الموالية مباشرة لتلك التي تدخل فيها الاتفاقية حيز التنفيذ؛

(ii) و بالنسبة للضرائب الأخرى على الدخل، عن الضرائب المستحقة عن كل سنة ضريبية تبدأ في أو بعد فاتح يناير من السنة المدنية الموالية مباشرة لتلك التي تدخل فيها الاتفاقية حيز التنفيذ.

المادة السادسة و العشرون
تبادل المعلومات

1- تتبادل السلطات المختصة في الدولتين المتعاقدتين المعلومات الضرورية لتطبيق مقتضيات هذه الاتفاقية أو مقتضيات التشريع الداخلي للدولتين المتعاقدتين و المتعلقة بالضرائب التي تشملها الاتفاقية، ما دامت الضريبة المحتمل فرضها لا تتعارض مع الاتفاقية. ولا يقيد تبادل المعلومات بالمادة (1). و تظل المعلومات المحصل عليها من طرف دولة متعاقدة سرية بنفس الصفة التي تطبع المعلومات المحصل عليها حسب التشريع الداخلي لهذه الدولة و لا يجوز الكشف عنها إلا للأشخاص أو السلطات (بما فيها المحاكم و الهيئات الإدارية) المكلفة بوضع و تحصيل الضرائب التي تشملها الاتفاقية، أو بالمساطر أو المتابعات أو القرارات الناتجة عن الطعون المتعلقة بها. و لا يجوز لهؤلاء الأشخاص أو السلطات استعمال هذه المعلومات إلا لهذه الأغراض، و يمكن لهم الكشف عنها أثناء الجلسات العمومية للمحاكم أو عند إصدار الأحكام.

2- لا يمكن بأي حال تأويل مقتضيات الفقرة 1 على أنها تلزم دولة متعاقدة:

أ) باتخاذ تدابير إدارية تتعارض مع التشريع و الممارسة الإدارية المعمول بهما فيها أو في الدولة المتعاقدة الأخرى؛

ب) بتقديم معلومات لا يمكن الحصول عليها حسب التشريع أو في إطار الممارسة الإدارية العادية المعمول بها فيها أو في الدولة المتعاقدة الأخرى؛

ج) بتقديم معلومات من شأنها كشف سر تجاري أو صناعي أو مهني أو أسلوب تجاري أو معلومات يعتبر الكشف عنها مخالفا للنظام العام.

المادة السابعة و العشرون
المساعدة لتحصيل الضرائب

1- تتفق الدولتان المتعاقدتان على تقديم المساعدة لبعضهما البعض، وفقا لتشريعاتهما و أنظمتهما، لغرض تحصيل الضرائب التي تشملها هذه الاتفاقية و كذا الضرائب الإضافية و الغرامات و تعويضات التأخير و الفوائد و المصاريف المرتبطة بهذه الضرائب، عندما تكون هذه المبالغ مستحقة نهائيا تطبيقا لقوانين و أنظمة الدولة الطالبة. وتشمل هذه المساعدة كذلك الإجراءات التحفظية.

2- يرفق الطلب المعد لهذا الغرض بالوثائق التي تقتضيها قوانين و أنظمة الدولة الطالبة لإثبات أن المبالغ موضوع المساعدة يمكن تحصيلها.

6- لا يمكن في أي حال تأويل مقتضيات هذه المادة على أنها تمنع المغرب من تحصيل الضريبة المحجوزة من المصدر المشار إليها في الفقرة 6 من المادة 10.

7- تطبق مقتضيات هذه المادة، على الرغم من مقتضيات المادة 2، على الضرائب بمختلف أنواعها و تسمياتها.

المادة الخامسة و العشرون
المسطرة الودية

1- عندما يعتبر شخص أن التدابير المتخذة من طرف دولة متعاقدة أو من طرف الدولتين المتعاقدتين تؤدي أو ستؤدي بالنسبة له إلى فرض ضريبة غير مطابقة لمقتضيات هذه الاتفاقية، فبإمكانه، و بصرف النظر عن وسائل الطعن المنصوص عليها في التشريع الداخلي لهاتين الدولتين، أن يعرض حالته على السلطة المختصة في الدولة المتعاقدة التي يقيم بهـا أو، إذا كانت حالته تدخل في إطار الفقرة 1 من المادة 24، على السلطة المختصة للدولة المتعاقدة التي هو مواطنها. و يجب أن تعرض هذه الحالة خلال الثلاث سنوات الموالية لأول إخطار بالتدابير التي أدت إلى فرض ضريبة غير مطابقة لمقتضيات هذه الاتفاقية.

2- إذا تبين للسلطة المختصة أن الاعتراض له ما يبرره و لم تستطع بنفسها أن تصل إلى حل مرض، فإنها تحاول أن تسوي الحالة بالاتفاق الودي مع السلطة المختصة في الدولة المتعاقدة الأخرى قصد تجنب فرض ضريبة غير مطابقة لهذه الاتفاقية. و يطبق الاتفاق مهما كانت الآجال المنصوص عليها في التشريع الداخلي للدولتين المتعاقدين .

3- تعمل السلطات المختصة في الدولتين المتعاقدتين باتفاق ودي على تسوية الصعوبات أو تبديد الشكوك التي قد تترتب عن تأويل أو تطبيق الاتفاقية. و يمكنها كذلك أن تتشاور فيما بينها قصد تجنب الازدواج الضريبي في الحالات غير المنصوص عليها في الاتفاقية.

4- يمكن للسلطات المختصة في الدولتين المتعاقدتين أن تتصل مباشرة فيما بينها، بما في ذلك بواسطة لجنة مشتركة تتكون من تلك السلطات أو من ممثليها، لغرض التوصل إلى اتفاق بالمفهوم الوارد في الفقرات السابقة.

المادة الرابعة و العشرون
عدم التمييز

1- لا يخضع مواطنو دولة متعاقدة في الدولة المتعاقدة الأخرى لأية ضريبة أو التزامات تتعلق بها، تختلف أو تكون أكثر عبئا من تلك التي يخضع لها أو يمكن أن يخضع لها مواطنو تلك الدولة الأخرى الذين يوجدون في نفس الوضعية خصوصا بالنظر إلى الإقامة. و يطبق هذا المقتضى كذلك، على الرغم من مقتضيات المادة1، على الأشخاص غير المقيمين بدولة متعاقدة أو بالدولتين المتعاقدتين.

2- لا يخضع الأشخاص العديمو الجنسية المقيمون بدولة متعاقدة في أي من الدولتين المتعاقدتين لأية ضريبة أو التزامات تتعلق بها تختلف أو تكون أكثر عبئا من تلك التي يخضع أو يمكن أن يخضع لها مواطنو الدولة المعنية الذين يوجدون في نفس الوضعية خصوصا بالنظر إلى الإقامة.

3- إن فرض الضريبة على مؤسسة مستقرة تملكها مقاولة دولة متعاقدة في الدولة المتعاقدة الأخرى لا يتم في تلك الدولة الأخرى بصفة تكون أقل أفضلية من فرض الضريبة على مقاولات تلك الدولة الأخرى التي تمارس نفس النشاط. و لا يمكن تأويل هذا المقتضى على أنه يلزم دولة متعاقدة بأن تمنح المقيمين بالدولة المتعاقدة الأخرى خصومات شخصية أو إسقاطات أو تخفيضات ضريبية بالقدر الذي تمنحه لمقيميها اعتبارا لوضعيتهم المدنية أو لأعبائهم العائلية.

4 - باستثناء الحالات التي تطبق فيها مقتضيات الفقرة 1 من المادة 9 أو الفقرة 7 من المادة 11 أو الفقرة 6 من المادة 12، فإن الفوائد و الإتاوات و المصاريف الأخرى المؤداة من طرف مقاولة دولة متعاقدة إلى مقيم بالدولة المتعاقدة الأخرى تخصم، عند تحديد أرباح تلك المقاولة المفروضة عليها الضريبة، طبقا لنفس الشروط كما لو كانت مؤداة إلى مقيم بالدولة المذكورة أولا.

5- إن مقاولات دولة متعاقدة يوجد رأسمالها كليا أو جزئيا، بصفة مباشرة أو غير مباشرة، في حوزة أو تحت مراقبة مقيم أو عدة مقيمين بالدولة المتعاقدة الأخرى لا تخضع في الدولة المذكورة أولا لأية ضريبة أو التزامات تتعلق بها تختلف أو تكون أكثر عبئا من تلك التي تخضع أو يمكن أن تخضع لها المقاولات المماثلة الأخرى في الدولة المذكورة أولا .

المادة الثالثة و العشرون
طرق تفادي الازدواج الضريبي

1- فيما يخص المغرب يتم تفادي الازدواج الضريبي بالطريقة الآتية:

عندما يحصل مقيم بالمغرب على مداخيل تفرض عليها الضريبة في فنلندا طبقا لمقتضيات هذه الاتفاقية. يمنح على الضريبة التي يستخلصها عن مداخيل هذا المقيم خصما يساوي مبلغ الضريبة على الدخل المؤداة في فنلندا. إلا أن هذا الخصم لا يمكنه أن يتجاوز الجزء من الضريبة على الدخل المغربي، المحسوبة قبل الخصم، و المطابقة للمداخيل المفروضة عليها الضريبة في فنلندا.

2- مع مراعاة التشريع الفنلندي المتعلق بتفادي الازدواج الضريبي الدولي (دون المساس بالمبدأ العام المطروح هنا)، يتم تفادي الازدواج الضريبي فيما يخص فنلندا بالطريقة الآتية:

أ) عندما يحصل مقيم بفنلندا على مداخيل تفرض عليها الضريبة في المغرب طبقا لمقتضيات هذه الاتفاقية، فإن فنلندا، مع مراعاة مقتضيات المقطع2، تمنح على الضريبة الفنلندية المحتسبة عن دخل هذا الشخص خصما يساوي مبلغ الضريبة المغربية المؤداة على نفس الدخل طبقا للتشريع المغربي و وفقا لهذه الاتفاقية.

ب) على الرغم من مقتضيات المقطع(أ)، فإن أرباح الأسهم المؤداة من طرف شركة مقيمة بالمغرب لشركة مقيمة بفنلندا و التي تتحكم مباشرة في 10بالمائة من حقوق التصويت في الشركة التي تؤدي أرباح الأسهم تعفى من الضريبة الفنلندية.

3- عندما تكون المداخيل التي يحصل عليها مقيم بدولة متعاقدة معفاة من الضريبة في تلك الدولة وفقا لأي مقتضى من هذه الاتفاقية، فإن تلك الدولة، من أجل احتساب مبلغ الضريبة على باقي مداخيل المقيم، تأخذ بعين الاعتبار المداخيل المعفاة .

المادة الواحدة و العشرون
الأساتذة الباحثون

1- إذا قام أي شخص طبيعي بزيارة دولة متعاقدة بدعوة من تلك الدولة أو من جامعة أو مؤسسة تعليمية أو أية مؤسسة ثقافية أخرى غير هادفة للحصول على ربح أو في إطار برنامج للتبادل الثقـافي لفترة لا تتجاوز سنتين فقط لغرض إجراء بحوث في تلك المؤسسة (بما في ذلك التدريس الظرفي المرتبط بتلك البحوث)، بصفته مقيما أو كان مباشرة قبل هذه الزيارة مقيما بالدولة المتعاقدة الأخرى، فإنه يعفى من الضريبة في الدولة المتعاقدة المذكورة أولا عن مرتبه الذي يحصل عليه برسم ذلك النشاط شريطة أن يكون ذلك المرتب متأتيا من مصادر موجودة في تلك الدولة الأخرى.

2- لا تطبق مقتضيات الفقرة 1 على المرتبات المحصل عليها برسم بحوث يتم إنجازها لا للمصلحة العامة، لكن أساسا لغرض تحقيق منفعة خاصة لفائدة شخص أو أشخاص معينين.

المادة الثانية و العشرون
مدا خيل أخرى

1- إن عناصر دخل مقيم بدولة متعاقدة، أيا كان مصدرها، و التي لم يتم تناولها في المواد السابقة من هذه الاتفاقية لا تفرض عليها الضريبة إلا في تلك الدولة.

2- لا تطبق مقتضيات الفقرة 1 على المداخيل غير مداخيل الممتلكات العقارية كما تم تعريفها في الفقرة 2 من المادة 6 إذا كان المستفيد من تلك المداخيل مقيما بدولة متعاقدة و يمارس في الدولة المتعاقدة الأخرى نشاطا صناعيا أو تجاريا بواسطة مؤسسة مستقرة توجد فيها، أو مهنة مستقلة بواسطة قاعدة ثابتة توجد فيها، و كان الحق أو الملك الذي تتولد عنه المداخيل مرتبط بها فعليا. و في هذه الحالات، تطبق مقتضيات المادة 7 أو المادة 14 حسبما يقتضيه الحال.

3- على الرغم من مقتضيات الفقرتين 1و2، فإن عناصر دخل مقيم بدولة متعاقدة التي لم يتم تناولها في المواد السابقة من هذه الاتفاقية و الناشئة في الدولة المتعاقدة الأخرى تفرض عليها الضريبة كذلك في تلك الدولة الأخرى.

المادة التاسعة عشرة
الوظائف العمومية

1- أ) إن الأجور و الرواتب و المرتبات المماثلة الأخرى، غير المعاشات، المؤداة من طرف دولة متعاقدة أو إحدى فروعها السياسية أو الأشخاص المعنويين العموميين أو الجماعات المحلية لشخص طبيعي مقابل خدمات مقدمة لهذه الدولة أو لهذا الفرع أو لهذا الشخص المعنوي أو لهذه الجماعة المحلية لا تفرض عليها الضريبة إلا في تلك الدولة؛

ب) غير أن هذه الأجور و الرواتب و المرتبات المماثلة الأخرى لا تفرض عليها الضريبة إلا في الدولة المتعاقدة الأخرى إذا كانت الخدمات مقدمة في تلك الدولة و كان الشخص الطبيعي مقيما بتلك الدولة:

(I) و يحمل جنسية تلك الدولة؛ أو

(II) لم يصبح مقيما بتلك الدولة فقط لغرض تقديم الخدمات.

2- أ) إن المعاشات المؤداة من طرف دولة متعاقدة أو إحدى فروعها السياسية أو الأشخاص المعنويين العموميين أو الجماعات المحلية سواء كان ذلك مباشرة أو عن طريق الاقتطاع من ودائع تم إنشاؤها لشخص طبيعي برسم خدمات قدمها لتلك الدولة أو لذلك الفرع أو الشخص أو الجماعة المحلية لا تفرض عليها الضريبة إلا في تلك الدولة؛

ب) غير أن هذه المعاشات تفرض عليها الضريبة فقط في الدولة المتعاقدة الأخرى إذا كان الشخص الطبيعي مقيما بتلك الدولة الأخرى و يحمل جنسيتها.

3- تطبق مقتضيات المواد 15، 16، 17 و 18 على الأجور و الرواتب و غيرها من المرتبات المماثلة الأخرى و كذا على المعاشات المؤداة مقابل خدمات مقدمة في إطار نشاط صناعي أو تجاري تمارسه دولة متعاقدة أو إحدى فروعها السياسية الأشخاص المعنويين طبقا للقانون العام أو الجماعات المحلية.

المادة العشرون
الطلبة و المتمرنون

1- إن المبالغ التي يحصل عليها طالب أو متمرن مقيم، أو كان قبل التحاقه مباشرة بدولة متعاقدة، مقيما بالدولة المتعاقدة الأخرى و يقطن بالدولة المذكورة أولا فقط لغرض متابعة دراسته أو تكوينه، و التي يتقاضاها لأجل تغطية مصاريف معيشته أو دراسته أو تكوينه لا تفرض عليها الضريبة في تلك الدولة شريطة أن تكون متأتية من مصادر خارج تلك الدولة.

المادة السابعة عشرة
الفنانون و الرياضيون

1- على الرغم من مقتضيات المادتين 14 و 15، فإن المداخيل التي يحصل عليها مقيم بدولة متعاقدة يمارس في الدولة المتعاقدة الأخرى أنشطته الشخصية باعتباره فنانا استعراضيا كفنان المسرح أو السينما أو الإذاعة أو التلفزة، أو كموسيقي أو كرياضي تفرض عليها الضريبة في تلك الدولة الأخرى.

2- عندما لا تعود مداخيل الأنشطة الممارسة شخصيا و بهذه الصفة من طرف فنان استعراضي أو رياضي للفنان أو الرياضي نفسه لكن لشخص آخر، فإن هذه المداخيل، على الرغم من مقتضيات المواد 7، 14و 15، تفرض عليها الضريبة في الدولة المتعاقدة التي تمارس فيها أنشطة الفنان الاستعراضي أو الرياضي.

3- على الرغم من مقتضيات الفقرتين 1 و 2 من هذه المادة، فإن المداخيل الناتجة عن الأنشطة المذكورة في الفقرة 1 في إطار برنامج للتبادل الثقافي أو الرياضي موافق عليه و ممول كليا أو جزئيا من طرف حكومتي الدولتين المتعاقدتين و التي لا تمارس بهدف الربح، تعفى من الضريبة في الدولة المتعاقدة التي تمارس بها هذه الأنشطة.

المادة الثامنة عشرة
المعاشات والإيرادات و منح الضمان الاجتماعي

1- مع مراعاة مقتضيات الفقرة 2 من المادة 19، فإن المعاشات و غيرها من المرتبات المماثلة المؤداة لمقيم بدولة متعاقدة برسم عمل سابق، لا تفرض عليها الضريبة إلا في تلك الدولة.

2- إن المعاشات و الإيرادات العمرية و غيرها من المدفوعات الدورية أو الظرفية المؤداة من طرف دولة متعاقدة أو إحدى فروعها السياسية من أجل التأمين عن حوادث مستخدميها لا تفرض عليها الضريبة إلا في تلك الدولة.

3- على الرغم من مقتضيات الفقرة 1، فإن المعاشات و المرتبات المماثلة الأخرى المؤداة طبقا لتشريع الضمان الاجتماعي لدولة متعاقدة أو الايرادات العمرية الناشئة في دولة متعاقدة تفرض عليها الضريبة في تلك الدولة.

4- تعني عبارة "الإيرادات العمرية" ما يدفع بشكل دوري في آجال ثابتة مدى الحياة أو خلال فترة محددة مقابل الالتزام بالدفع وفقا لقواعد مناسبة و تامة إما نقدا أو بقيمة مكافئة (غير الخدمات المقدمة).

المادة الخامسة عشرة
المهن غير المستقلة

1- مع مراعاة مقتضيات المواد 16، 18، 19، 20 و21، فإن الأجور و الرواتب و المرتبات الأخرى المماثلة التي يحصل عليها مقيم بدولة متعاقدة برسم عمل مأجور لا تفرض عليها الضريبة إلا في تلك الدولة، ما عدا إذا كان العمل ممارسا في الدولة المتعاقدة الأخرى. فإذا كان هذا العمل ممارسا فيها، فإن المرتبات المحصل عليها بهذه الصفة تفرض عليها الضريبة في تلك الدولة الأخرى.

2- على الرغم من مقتضيات الفقرة 1، فإن المرتبات التي يحصل عليها مقيم بدولة متعاقدة برسم عمل مأجور يمارسه في الدولة المتعاقدة الأخرى تفرض عليها الضريبة فقط في الدولة المذكورة أولا إذا:

أ) كان المستفيد يقطن بالدولة الأخرى لفترة أو فترات لا تتجاوز في مجموعها 183 يوما خلال أي فترة اثني عشر شهرا تبدأ أو تنتهي خلال السنة الضريبية المعنية؛

ب) و كانت المرتبات مدفوعة من طرف مشغل أو لحساب مشغل غير مقيم بالدولة الأخرى؛

ج) و كانت أعباء المرتبات لا تتحملها مؤسسة مستقرة أو قاعدة ثابتة يملكها المشغل في الدولة الأخرى.

3- على الرغم من المقتضيات السابقة من هذه المادة، فإن المرتبات المحصل عليها برسم عمل مأجور على متن سفينة أو طائرة مستغلة في النقل الدولي تفرض عليها الضريبة في الدولة المتعاقدة التي يوجد فيها مقر الإدارة الفعلية للمقاولة.

المادة السادسة عشرة
مكافآت أعضاء مجلس الإدارة

إن المكافآت و أتعاب الحضور و التعويضات الأخرى المماثلة التي يحصل عليها مقيم بدولة متعاقدة بصفته عضوا في مجلس الإدارة أو المراقبة أو مجلس مماثل لشركة مقيمة بالدولة المتعاقدة الأخرى تفرض عليها الضريبة في تلك الدولة الأخرى.

3- إن الأرباح الناتجة عن نقل ملكية السفن أو الطائرات المستغلة في النقل الدولي أو الأرباح الناتجة عن الأموال المنقولة المخصصة لاستغلال هذه السفن أو الطائرات، تفرض عليها الضريبة فقط في الدولة المتعاقدة التي يوجد فيها مقر الإدارة الفعلية للمقاولة. و إذا لم تستطع تلك الدولة من فرض الضريبة على إجمالي تلك الأرباح وفقا لتشريعها، فإن تلك الأرباح لا تفرض عليها الضريبة إلا في الدولة المتعاقدة حيث يقيم ناقل الملكية.

4- إن الأرباح الناتجة عن نقل ملكية أسهم أو حصص أخرى لشركة تتكون أموالها أساسا، بطريقة مباشرة أو غير مباشرة، من ممتلكات عقارية توجد في دولة متعاقدة تفرض عليها الضريبة في تلك الدولة الأخرى.

5- إن الأرباح الناتجة عن نقل ملكية أية أموال أخرى غير تلك المشار إليها في الفقرات السابقة من هذه المادة لا تفرض عليها الضريبة إلا في الدولة المتعاقدة التي يقيم بها ناقل الملكية.

المادة الرابعة عشرة
المهن المستقلة

1- إن المداخيل التي يحصل عليها مقيم بدولة متعاقدة من خلال ممارسته لمهنة حرة أو أنشطة أخرى ذات طابع مستقل لا تفرض عليها الضريبة إلا في تلك الدولة؛ غير أن هذه المداخيل تفرض عليها الضريبة كذلك في الدولة المتعاقدة الأخرى في الحالات التالية:

أ) إذا كان هذا المقيم يتوفر بصفة اعتيادية في الدولة المتعاقدة الأخرى على قاعدة ثابتة لممارسة أنشطته؛ و في هذه الحالة، تفرض الضريبة في الدولة المتعاقدة الأخرى على الجزء من المداخيل المنسوبة لهذه القاعدة الثابتة فقط ؛ أو

ب) إذا كان يقطن بالدولة المتعاقدة الأخرى لفترة أو لفترات تساوي أو تتجاوز في مجموعها 183 يوما خلال أي فترة اثني عشر شهرا تبدأ أو تنتهي خلال السنة الضريبية المعنية؛ و في هذه الحالة، تفرض الضريبة في الدولة المتعاقدة الأخرى على الجزء من المداخيل الناتجة عن الأنشطة الممارسة في تلك الدولة الأخرى فقط.

2- تشمل عبارة "مهنة حرة" بالخصوص الأنشطة المستقلة ذات الطابع العلمي أو الأدبي أو الفني أو التربوي أو البيداغوجي، و كذا الأنشطة المستقلة للأطباء و المحامين و المهندسين و المهندسين المعماريين و أطباء الأسنان و المحاسبين.

ج) المساعدة التقنية و تقديم الخدمات و المستخدمين غير تلك المشار إليها في المادتين 14 و 15 من هذه الاتفاقية

4- لا تطبق مقتضيات الفقرتين 1 و 2 إذا كان المستفيد من الإتاوات مقيما بدولة متعاقدة، و يمارس في الدولة المتعاقدة الأخرى الناشئة فيها الإتاوات نشاطا صناعيا أو تجاريا بواسطة مؤسسة مستقرة توجد فيها، أو مهنة مستقلة بواسطة قاعدة ثابتة توجد فيها، و كان الحق أو الملك الذي تتولد عنه الإتاوات مرتبطا فعليا:

أ) بالمؤسسة المستقرة أو القاعدة الثابتة المذكورة؛ أو

ب) بأنشطة الأعمال المشار إليها في المقطع (ج) من الفقرة 1 من المادة 7.

و في هذه الحالات، تطبق مقتضيات المادة 7 أو المادة 14 حسبما يقتضيه الحال.

5- تعتبر الإتاوات ناشئة في دولة متعاقدة إذا كان المدين مقيما بتلك الدولة. غير أنه إذا كان للمدين بالإتاوات في دولة متعاقدة، سواء كان مقيما بدولة متعاقدة أو غير مقيم بها، مؤسسة مستقرة أو قاعدة ثابتة يرتبط بها العقد الذي تولد عنه أداء الإتاوات و تحملت من أجله تلك المؤسسة المستقرة أو القاعدة الثابتة تلك الإتاوات، فإن تلك الإتاوات تعتبر ناشئة في الدولة التي توجد فيها المؤسسة المستقرة أو القاعدة الثابتة.

6- إذا تجاوز مبلغ الإتاوات بسبب علاقات خاصة تربط المدين بالمستفيد الفعلي من الإتاوات أو تربط كليهما بأشخاص آخرين المبلغ المتفق عليه بين المدين و المستفيد الفعلي في غياب مثل هذه العلاقات، باعتبار الخدمات التي تدفع من أجلها، فإن مقتضيات هذه المادة لا تطبق إلا على هذا المبلغ الأخير. و في هذه الحالة، يبقى الجزء الزائد من الأداءات خاضعا للضريبة وفقا لتشريع كل دولة متعاقدة مع مراعاة المقتضيات الأخرى من هذه الاتفاقية.

المادة الثالثة عشرة
أرباح رأس المال

1- إن الأرباح التي يحصل عليها مقيم بدولة متعاقدة عن نقل ملكية الممتلكات العقارية المشار إليها في المادة 6 و التي توجد في الدولة المتعاقدة الأخرى، تفرض عليها الضريبة في تلك الدولة المتعاقدة الأخرى.

2- إن الأرباح الناتجة عن نقل ملكية الأموال المنقولة التي تدخل في أصول مؤسسة مستقرة و التي تملكها مقاولة دولة متعاقدة في الدولة المتعاقدة الأخرى أو الأموال المنقولة التي تنتمي إلى قاعدة ثابتة يملكها مقيم بالدولة المتعاقدة الأخرى لغرض ممارسة مهنة مستقلة، بما في ذلك الأرباح الناتجة عن نقل ملكية هذه المؤسسة المستقرة (بمفردها أو مع مجموع المقاولة) أو هذه القاعدة الثابتة، تفرض عليها الضريبة في تلك الدولة الأخرى.

6- تعتبر الفوائد ناشئة في دولة متعاقدة إذا كان المدين مقيما بتلك الدولة. غير أنه إذا كان للمدين بالفوائد في دولة متعاقدة، سواء كان مقيما بدولة متعاقدة أو غير مقيم بها، مؤسسة مستقرة أو قاعدة ثابتة يرتبط بها الدين الذي تولد عنه أداء الفوائد و تحملت من أجله تلك المؤسسة المستقرة أو القاعدة الثابتة تلك الفوائد، فإن تلك الفوائد تعتبر ناشئة في الدولة التي توجد فيها المؤسسة المستقرة أو القاعدة الثابتة.

7- إذا تجاوز مبلغ الفوائد بسبب علاقات خاصة تربط المدين بالمستفيد الفعلي من الفوائد أو تربط كليهما بأشخاص آخرين المبلغ المتفق عليه بين المدين و المستفيد الفعلي في غياب مثل هذه العلاقات، باعتبار الدين الذي تدفع من أجله، فإن مقتضيات هذه المادة لا تطبق إلا على هذا المبلغ الأخير. و في هذه الحالة، يبقى الجزء الزائد من الأداءات خاضعا للضريبة وفقا لتشريع كل دولة متعاقدة مع مراعاة المقتضيات الأخرى من هذه الاتفاقية.

المادة الثانية عشرة
الإتاوات

1- إن الإتاوات الناشئة في دولة متعاقدة و المؤداة لمقيم بالدولة المتعاقدة الأخرى تفرض عليها الضريبة في تلك الدولة الأخرى.

2- غير أن هذه الإتاوات تفرض عليها الضريبة كذلك في الدولة المتعاقدة التي تنشأ فيها و وفقا لتشريع تلك الدولة، لكن إذا كان المستفيد الفعلي من الإتاوات مقيما بالدولة المتعاقدة الأخرى، فإن الضريبة المفروضة على هذا النحو لا يمكن أن تتجاوز 10% من المبلغ الإجمالي للإتاوات.

3- يقصد بلفظ " الإتاوات" المستعمل في هذه المادة الأداءات على اختلاف أنواعها مقابل:

أ) استعمال أو الحق في استعمال حق المؤلف عن عمل أدبي أو فني أو علمي، بما في ذلك الأفلام السينمائية و الأشرطة و التسجيلات الخاصة بالبث الإذاعي أو التلفزي أو البث عن طريق الأقمار الاصطناعية، أو الارتباط، أو الألياف البصرية أو كل التقنيات المماثلة المستعملة في البث الموجه للعموم، أو الأشرطة الممغنطة، أو الأقراص و أقراص الليزر (برامج المعلوماتية)؛

ب) استعمال أو الحق في استعمال براءات الاختراع، أو علامات الصنع أو علامات تجارية، أو رسم أو نموذج، أو تصميم، أو ضيغة أو طريقة سرية، أو استعمال أو الحق في استعمال تجهيز صناعي أو تجاري أو فلاحي أو علمي، أو مقابل معلومات لها صلة بتجربة مكتسبة في الميدان الصناعي أو التجاري أو الفلاحي أو العلمي (اكتساب المهارة)؛

(I) لدولة فنلندا،

(II) لسيومن بنك (البنك المركزي)؛

(III) للصندوق الفنلندي للتعاون الصناعي (FINNFUND) طالما أن الدولة تملك مساهمة أساسية في رأسماله و أن القروض تمنح بأسعار و لفترات امتيازية؛

(ب) إن الفوائد التي تنشأ في فنلندا لا تفرض عليها الضريبة إلا في المغرب إذا كانت تؤدى:

(I) لدولة المغرب؛

(II) لبنك المغرب (البنك المركزي)؛

(III) لمؤسسة مالية طالما أن الدولة أو الجماعات المحلية تملك مساهمة أساسية في رأسمال المؤسسة المالية و أن القروض تمنح بأسعار و لفترات امتيازية؛

(ج) إن الفوائد التي تنشأ في دولة متعاقدة لا تفرض عليها الضريبة إلا في الدولة المتعاقدة الأخرى إذا:

(I) كان الشخص الذي يحصل على الفوائد مقيما بهذه الدولة الأخرى،

(II) و كان هذا الشخص مقاولة تابعة لهذه الدولة الأخرى و هو المستفيد من الفوائد،

(III) و كانت الفوائد مؤداة بسبب سلف امتيازي أو قرض امتيازي أو سلف تم تقديمه،مضمون أو مؤمن عليه علنيا، أو بسبب أي دين أو قرض بضمانة عمومية من طرف هذه الدولة الأخرى وفقا للخطوط التوجيهية الدولية المصادق عليها فيما يتعلق بقروض التصدير التي تستفيد من الدعم العمومي.

4 - يعني لفظ "الفوائد" المستعمل في هذه المادة الدخل الناتج عن سندات الديون بكل أنواعها سواء كانت مضمونة برهن أم لا و سواء كانت تحمل حق المشاركة في أرباح المدين أم لا، و على وجه التحديد الدخل الناتج عن الأموال العمومية و سندات الاقتراض، بما في ذلك العلاوات و الجوائز المتعلقة بهذه السندات. و لا تعتبر الغرامات المفروضة على التأخير في الدفع فوائد لأغراض هذه المادة.

5- لا تطبق مقتضيات الفقرتين 1 و 2 إذا كان المستفيد الفعلي من الفوائد، مقيما بدولة متعاقدة، و يمارس في الدولة المتعاقدة الأخرى الناشئة فيها الفوائد نشاطا صناعيا أو تجاريا بواسطة مؤسسة مستقرة توجد فيها، أو مهنة مستقلة بواسطة قاعدة ثابتة توجد فيها، و كان الدين الذي تتولد عنه الفوائد مرتبطا فعليا:

أ) بالمؤسسة المستقلة أو القاعدة الثابتة المذكورة؛

ب) أو بأنشطة الأعمال المشار إليها في المقطع (ج) من الفقرة 1 من المادة 7.

و في هذه الحالات، تطبق مقتضيات المادة 7 أو المادة 14 حسبما يقتضيه الحال.

4- لا تطبق مقتضيات الفقرتين 1 و 2 إذا كان المستفيد الفعلي من أرباح الأسهم، مقيما بدولة متعاقدة، و يمارس في الدولة المتعاقدة الأخرى حيث تقيم الشركة الموزعة لأرباح الأسهم نشاطا صناعيا أو تجاريا بواسطة مؤسسة مستقرة توجد فيها، أو مهنة مستقلة بواسطة قاعدة ثابتة توجد فيها، وكانت المساهمة التي تتولد عنها أرباح الأسهم مرتبطة بها فعليا. و في هذه الحالات، تطبق مقتضيات المادة 7 أو المادة 14 حسبما يقتضيه الحال.

5- عندما تستمد شركة مقيمة بدولة متعاقدة أرباحا أو دخلا من الدولة المتعاقدة الأخرى، فإن تلك الدولة الأخرى لا يجوز لها أن تفرض أية ضريبة على أرباح الأسهم المؤداة من قبل هذه الشركة، ما عدا الحالة التي يتم فيها دفع أرباح الأسهم تلك إلى مقيم بالدولة الأخرى أو بمدى ما تكون المساهمة التي تتولد عنها أرباح الأسهم مرتبطة فعليا بمؤسسة مستقرة أو قاعدة ثابتة توجد في تلك الدولة الأخرى، كما لا يجوز لها أن تفرض أية ضريبة على أرباح الشركة غير الموزعة في إطار تضريب الأرباح غير الموزعة، حتى لو كانت أرباح الأسهم المؤداة أو الأرباح غير الموزعة تتكون كليا أو جزئيا من أرباح أو دخل ناشئ في تلك الدولة الأخرى.

6- على الرغم من أي مقتضى آخر من هذه الاتفاقية، عندما تملك شركة مقيمة بفنلندا مؤسسة مستقرة في المغرب، فإن الأرباح المفروضه عليها الضريبة طبقا للفقرة 1 من المادة 7 تخضع لضريبة محجوزة من المصدر في المغرب، إذا كانت هذه الأرباح موضوعة رهن إشارة المقر في فنلندا، غير أن الضريبة المحجوزة على هذا النحو لا يمكنها أن تتجاوز 7% من مبلغ الأرباح المذكورة بعد خصم الضريبة على الشركات المطبقة عليها في المغرب.

المادة الحادية عشرة
الفوائد

1- إن الفوائد الناشئة في دولة متعاقدة والمؤداة لمقيم بالدولة المتعاقدة الأخرى تفرض عليها الضريبة في تلك الدولة الأخرى.

2- غير أن هذه الفوائد تفرض عليها الضريبة كذلك في الدولة المتعاقدة التي تنشأ فيها و وفقا لتشريع تلك الدولة، لكن إذا كان المستفيد الفعلي من الفوائد مقيما بالدولة المتعاقدة الأخرى، فإن الضريبة المفروضة على هذا النحو لا يمكن أن تتجاوز 10% من المبلغ الإجمالي للفوائد.

3- على الرغم من مقتضيات الفقرة 2:

(أ) إن الفوائد التي تنشأ في المغرب لا تفرض عليها الضريبة إلا في فنلندا، إذا كانت تؤدى :

2- عندما تدرج دولـة متعاقدة ضمن أرباح مقاولة تلك الدولة- و تفرض عليها الضريبة تبعا لذلك- أرباحا تم بسببها فرض الضريبة على مقاولـة الدولـة المتعاقدة الأخرى و كان من الممكن تحقيق الأرباح التي أدرجت على هذا النحو بواسطة مقاولة الدولة المذكورة أولا لو كانت الشروط المتفق عليها بين المقاولتين هي نفس الشروط التي قد تتفق عليها مقاولات مستقلة، فإن الدولة الأخرى تقوم بالتسوية المناسبة لمبلغ الضريبة المؤدى عن هذه الأرباح. و لتحديد هذه التسوية، تأخذ المقتضيات الأخرى من هذه الاتفاقية بعين الاعتبار، و عند الضرورة، تقوم السلطات المختصة في الدولتين المتعاقدتين بالتشاور فيما بينها.

3- لا تطبق مقتضيات الفقرة 2 في حالة الغش أو التغاضي المتعمد أو الإهمال.

المادة العاشرة
أرباح الأسهم

1 – إن أرباح الأسهم المؤداة من قبل شركة مقيمة بدولة متعاقدة لمقيم بالدولة المتعاقدة الأخرى تفرض عليها الضريبة في تلك الدولة الأخرى.

2- غير أن أرباح الأسهم تلك تفرض عليها الضريبة كذلك في الدولة المتعاقدة حيث تقيم الشركة التي تؤدي أرباح الأسهم و ذلك حسب التشريع الجاري به العمل في تلك الدولة، لكن إذا كان المستفيد الفعلي من أرباح الأسهم مقيما بالدولة المتعاقدة الأخرى، فإن الضريبة المفروضة على هذا النحو لا يمكن أن تتجاوز:

أ) 7 بالمائة من المبلغ الإجمالي لأرباح الأسهم إذا كان المستفيد الفعلي شركة في حوزتها مباشرة ما لا يقل عن 25% من رأس مال الشركة التي تؤدي أرباح الأسهم؛

ب) 10 بالمائة من المبلغ الإجمالي لأرباح الأسهم في جميع الحالات الأخرى.

تسوي السلطات المختصة في الدولتين المتعاقدتين باتفاق مشترك طرق تطبيق هذه التحديدات.

إن مقتضيات هذه الفقرة لا تؤثر على فرض الضريبة على الشركة فيما يتعلق بالأرباح التي تؤدى منها أرباح الأسهم.

3- تعني عبارة "أرباح الأسهم" المستعملة في هذه المادة الدخل الناتج عن الأسهم و أسهم أو سندات الانتفاع، حصص المناجم، حصص المؤسسين أو حصص أخرى مساهمة في الأرباح باستثناء الديون، و الدخل الناتج عن حصص المشاركة الأخرى و كذا المداخيل الأخرى الخاضعة لنفس النظام الضريبي المطبق على دخل الأسهم حسب تشريع الدولة التي تقيم بها الشركة الموزعة لأرباح الأسهم.

7- عندما تشمل الأرباح عناصر من الدخل تتناولها بصفة منفصلة مواد أخرى من هذه الاتفاقية، فإن مقتضيات تلك المواد لن تتأثر بمقتضيات هذه المادة.

المادة الثامنة
الملاحة البحرية و الجوية

1- تفرض الضريبة على الأرباح الناتجة عن استغلال السفن أو الطائرات في النقل الدولي فقط في الدولة المتعاقدة التي يوجد بها مقر الإدارة الفعلية للمقاولة. و إذا لم تستطع تلك الدولة فرض الضريبة على إجمالي تلك الأرباح وفقا لتشريعها، فإن تلك الأرباح لا تفرض عليها الضريبة إلا في الدولة المتعاقدة حيث تقيم تلك المقاولة.

2- إذا كان مقر الإدارة الفعلية لمقاولة الملاحة البحرية يوجد على متن سفينة، فإن هذا المقر يعتبر موجودا في الدولة المتعاقدة التي تم في ميناها قيد هذه السفينة، أو في حالة عدم وجود ميناء القيد، في الدولة المتعاقدة التي يقيم بها مستغل السفينة.

3- لأغراض هذه المادة، فإن أرباح مقاولة دولة متعاقدة الناتجة عن استغلال السفن أو الطائرات في النقل الدولي يجب أن تشمل الأرباح الناتجة عن استغلال أو تأجير الحاويات إذا كانت هذه الأرباح تابعة للأرباح التي تطبق عليها مقتضيات الفقرة1.

4- تطبق مقتضيات الفقرة1 كذلك على الأرباح الناتجة عن المساهمة في مجموعة أو اتحاد أو في استغلال مشترك أو في وكالة دولية للاستغلال.

المادة التاسعة
المقاولات الشريكة

1- عندما :

أ) تساهم مقاولة دولة متعاقدة بشكل مباشر أو غير مباشر في إدارة أو مراقبة أو في رأسمال مقاولة الدولة المتعاقدة الأخرى، أو

ب) يساهم نفس الأشخاص بشكل مباشر أو غير مباشر في إدارة أو مراقبة أو في رأسمال مقاولة دولة متعاقدة و مقاولة الدولة المتعاقدة الأخرى، و في كلتا الحالتين، تكون المقاولتان مرتبطتان في علاقاتهما التجارية أو المالية بشروط متفق عليها أو مفروضة بحيث تختلف عن تلك التي يمكن أن تتفق عليها المقاولات المستقلة، فإن الأرباح التي،لولا هذه الشروط ، كانت ستحصل عليها إحدى المقاولتين، و لكنها لم تحصل عليها بسبب تلك الشروط، يمكن أن تدرج ضمن أرباح تلك المقاولة و تفرض عليها الضريبة تبعا لذلك.

أ) المؤسسة المستقرة ؛ أو

ب) المبيعات في تلك الدولة الأخرى لبضائع أو لسلع ذات طابع مماثل أو مشابه لتلك التي تقوم ببيعها المؤسسة المستقرة؛ أو

ج) الأنشطة التجارية الأخرى الممارسة في تلك الدولة الأخرى ذات الطابع المماثل أو المشابه لتلك التي تمارسها بواسطة المؤسسة المستقرة.

لا تطبق مقتضيات المقطعين (ب) و (ج) إذا كان بإمكان المقاولة أن تثبت أن المبيعات المماثلة أو الأنشطة المشار إليها في هذين المقطعين لا صلة لها بتلك المؤسسة المستقرة.

2- مع مراعاة مقتضيات الفقرة 3، عندما تمارس مقاولة دولة متعاقدة نشاطا في الدولة المتعاقدة الأخرى بواسطة مؤسسة مستقرة توجد فيها تنسب، في كل دولة متعاقدة، إلى تلك المؤسسة المستقرة الأرباح التي يتوقع أن تجنيها لو كانت مقاولة منفصلة تمارس نفس الأنشطة أو أنشطة مماثلة في نفس الشروط أو شروط مماثلة و تتعامل باستقلالية تامة مع المقاولة التي هي مؤسسة مستقرة لها.

3- لتحديد أرباح مؤسسة مستقرة، يسمح بخصم النفقات التي بذلت لأغراض نشاط هذه المؤسسة المستقرة بما في ذلك نفقات الإدارة و المصاريف العامة للإدارة التي يتم بذلها على هذا الشكل سواء كان ذلك في الدولة المتعاقدة التي توجد فيها هذه المؤسسة المستقرة أو في جهة أخرى. غير أنه لن يسمح بأي خصم عن المبالغ المؤداة، عند الاقتضاء، (لأغراض أخرى غير استرداد المبالغ المصروفة) بواسطة المؤسسة المستقرة للمقر المركزي للمقاولة أو لأي من مكاتبها الأخرى على شكل إتاوات، أتعاب أو أداءات مماثلة أخرى مقابل استخدام حقوق براءات الاختراع أو حقوق أخرى، أو على شكل عمولات نظير خدمات معينة أو نشاط إداري أو، فيما عدا المقاولات المصرفية، على شكل فوائد على الأموال المقرضة للمؤسسة المستقرة. و بالمثل، فإنه لا يدخل في احتساب أرباح المؤسسة المستقرة نفس المبالغ المدرجة من طرف المؤسسة المستقرة في الجانب المدين من حساب المقر المركزي للمقاولة أو أي من مكاتبها الأخرى.

4- إذا كان من المعتاد في دولة متعاقدة تحديد الأرباح المنسوبة لمؤسسة مستقرة على أساس توزيع نسبي لمجموع أرباح المقاولة على مختلف أجزائها، فلا يمنع أي مقتضى من الفقرة 2 هذه الدولة المتعاقدة من تحديد الأرباح الخاضعة للضريبة حسب التوزيع النسبي المعمول به؛ على أن تستعمل طريقة التوزيع المعتمدة بحيث تكون النتيجة المحصل عليها مطابقة للمبادئ الواردة في هذه المادة.

5- لا تنسب أية أرباح إلى مؤسسة مستقرة لمجرد قيام تلك المؤسسة المستقرة بشراء بضائع للمقاولة.

6- لأغراض الفقرات السابقة، تحدد كل سنة و حسب نفس الطريقة الأرباح المنسوبة للمؤسسة المستقرة ما لم تكن هناك أسباب مقبولة و كافية للعمل بعكس ذلك.

المادة السادسة
المداخيل العقارية

1- إن المداخيل التي يحصل عليها مقيم بدولة متعاقدة من ممتلكات عقارية (بما فيها مداخيل استغلال الفلاحة أو الغابات) توجد في الدولة المتعاقدة الأخرى تفرض عليها الضريبة في تلك الدولة الأخرى.

2- لعبارة "ممتلكات عقارية" المدلول الذي يمنحه إياها تشريع الدولة المتعاقدة التي توجد فيها هذه الممتلكات. و تشمل العبارة في جميع الحالات الماشية و التوابع والتجهيزات المستعملة في استغلال الفلاحة و الغابات، و الحقوق التي تنطبق عليها مقتضيات القانون الخاص المتعلقة بالملكية العقارية و حق الانتفاع بالممتلكات العقارية، والحقوق الخاصة بالمدفوعات المتغيرة أو الثابتة لاستغلال أو امتياز استغلال المناجم المعدنية والمنابع والموارد الطبيعية الأخرى؛ و لا تعتبر السفن و المراكب و الطائرات ممتلكات عقارية.

3- تطبق مقتضيات الفقرة 1 على المداخيل الناتجة عن الاستغلال المباشر أو الإيجار أو تأجير الأراضي، و كذا عن أي شكل آخر من أشكال استغلال الممتلكات العقارية.

4- تطبق مقتضيات الفقرتين 1 و 3 كذلك على المداخيل الناتجة عن الممتلكات العقارية لمقاولة و كذا على مداخيل الممتلكات العقارية المستعملة في ممارسة مهنة مستقلة.

5- إذا كانت ملكية الأسهم أو الحصص أو أية حقوق أخرى في شركة أو شخص معنوي آخر مقيم بدولة متعاقدة تخول مالكها حق الانتفاع بممتلكات عقارية تملكها هذه الشركة أو الشخص المعنوي الآخر، فإن المداخيل المتأتية من الاستعمال المباشر أو التأجير أو أي شكل آخر من أشكال استعمال حق الانتفاع تفرض عليها الضريبة في الدولة المتعاقدة التي توجد فيها الممتلكات العقارية.

المادة السابعة
أرباح المقاولات

1- تفرض الضريبة على أرباح مقاولة دولة متعاقدة فقط في تلك الدولة، إلا إذا كانت المقاولة تمارس نشاطها في الدولة المتعاقدة الأخرى بواسطة مؤسسة مستقرة توجد فيها. فإذا مارست المقاولة نشاطها بهذه الكيفية، تفرض الضريبة على أرباحها في الدولة الأخرى، و لكن فقط بقدر ما ينسب منها إلى:

د) استعمال مكان عمل ثابت فقط لغرض شراء بضائع أو جمع معلومات للمقاولة؛

ه) استعمال مكان عمل ثابت فقط لغرض ممارسة أية أنشطة ذات طابع تحضيري أو إضافي للمقاولة؛

و) استعمال مكان عمل ثابت فقط لغرض الجمع بين ممارسة الأنشطة المشار إليها في المقاطع من (أ) إلى (ه)، شريطة أن تحتفظ مجموع الأنشطة الممارسة من طرف مكان العمل الثابت والناتجة عن هذا الجمع بطابع تحضيري أو إضافي.

5- بغض النظر عن مقتضيات الفقرتين 1 و 2، حيثما يعمل شخص - غير الوكيل ذي الوضع المستقل الذي تطبق عليه الفقرة 7 - لحساب مقاولة تابعة للدولة المتعاقدة الأخرى، و إذا كانت لديه و يمارس بشكل معتاد في هذه الدولة سلطات لإبرام العقود باسم تلك المقاولة، فإن هذه المقاولة تعتبر أن لها مؤسسة مستقرة في تلك الدولة بالنسبة لجميع الأنشطة التي يمارسها هذا الشخص لحساب المقاولة، إلا إذا كانت أنشطة هذا الشخص تنحصر في تلك المشار إليها في الفقرة 4 و التي إذا تمت ممارستها بواسطة منشأة ثابتة للأعمال، لا تجعل من هذه المنشأة مؤسسة مستقرة طبقا لمقتضيات هذه الفقرة.

6- على الرغم من المقتضيات السابقة من هذه المادة، تعتبر مقاولة تأمين تابعة لدولة متعاقدة، باستثناء إعادة التأمين، ذات مؤسسة مستقرة في الدولة المتعاقدة الأخرى، إذا كانت المقاولة تقبض أقساط التأمين أو تقوم بتأمين مخاطر تقع فوق تراب تلك الدولة الأخرى بواسطة شخص آخر غير الوكيل ذي الوضع المستقل الذي تطبق عليه الفقرة 7.

7- لا يعتبر أنه لمقاولة دولة متعاقدة مؤسسة مستقرة لمجرد أنها تمارس فيها نشاطها عن طريق وسيط أو وكيل عام بالعمولة أو أي وكيل آخر ذي وضع مستقل، شريطة أن يعمل هؤلاء الأشخاص في الإطار العادي لنشاطهم. غير أنه إذا كانت أنشطة هذا الوكيل مخصصة كلها أو في معظمها لحساب تلك المقاولة و كانت الشروط المتفق عليها أو المفروضة بين المقاولة و الوكيل في علاقاتهما التجارية و المالية تختلف عن تلك التي قد تربط بين مقاولتين مستقلتين، فلا يمكن اعتباره كوكيل ذي وضع مستقل في مفهوم هذه الفقرة.

8- إن كون شركة مقيمة بدولة متعاقدة تراقب أو تخضع لمراقبة شركة مقيمة بالدولة المتعاقدة الأخرى، أو تزاول نشاطها في تلك الدولة المتعاقدة الأخرى (سواء بواسطة مؤسسة مستقرة أو بطريقة أخرى) لا يكفي في حد ذاته ليجعل من إحدى الشركتين مؤسسة مستقرة للأخرى.

المادة الخامسة
المؤسسة المستقرة

1- لأغراض هذه الاتفاقية، تعني عبارة "مؤسسة مستقرة " مكان عمل ثابت تمارس من خلاله مقاولة نشاطها كليا أو جزئيا.

2- تشمل عبارة "مؤسسة مستقرة " بالخصوص:
أ) مقر الإدارة؛
ب) الفرع؛
ج) المكتب؛
د) المصنع؛
ه) المشغل؛
و) المنجم، بئر البترول أو الغاز، المقلع أو أي مكان آخر لاستكشاف و استخراج الموارد الطبيعية؛
ز) المكان المستخدم كمنفذ للبيع؛
ح) و المستودع الموضوع رهن إشارة شخص من أجل تخزين سلع لأخر.

3- تشمل عبارة "مؤسسة مستقرة " كذلك:
أ) ورشة بناء أو تركيب أو أنشطة الإشراف المتعلقة بها، لكن فقط إذا استمرت الورشة أو الأنشطة لمدة تفوق ستة أشهر؛
ب) تقديم الخدمات، بما في ذلك الخدمات الاستشارية من طرف مقاولة بواسطة ماجورين أو مستخدمين آخرين تم توظيفهم من طرف المقاولة لهذا الغرض، لكن فقط إذا استمرت مثل هذه الأنشطة (لنفس المشروع أو لمشروع مرتبط به) في دولة متعاقدة لفترة أو فترات تتجاوز في مجموعها أكثر من شهرين في حدود أي مدة اثني عشر شهرا؛
ج) القيام بأنشطة أعمال من خلال تقديم خدمات أو مرافق أو تأجير تجهيزات و آلات تستعمل أو قد تستعمل في التنقيب أو استخراج أو استغلال الزيوت المعدنية في تلك الدولة، لفترة أو فترات تتجاوز في مجموعها أكثر من ثلاثين (30) يوما في حدود أي مدة اثني عشر شهرا تبدأ أو تنتهي خلال السنة الضريبية المعنية.

4- على الرغم من المقتضيات السابقة من هذه المادة، لا يمكن اعتبار أن هناك "مؤسسة مستقرة" في حال:
أ) استعمال المنشآت فقط لغرض تخزين أو عرض أو تسليم بضائع تملكها المقاولة؛
ب) الاحتفاظ ببضائع تملكها المقاولة فقط لغرض التخزين أو العرض أو التسليم؛
ج) الاحتفاظ بمخزون بضائع تملكها المقاولة فقط لغرض التحويل من قبل مقاولة أخرى؛

(ا) في حالة فنلندا: وزارة المالية أو ممثلها المرخص له بذلك أو السلطة المعينة من طرف وزارة المالية كسلطة مختصة؛
(اا) في حالة المغرب: الوزير المكلف بالمالية أو ممثله المرخص له بذلك أو منتدب.

2- لتطبيق الاتفاقية في أي وقت من طرف دولة متعاقدة، يكون لكل لفظ أو عبارة لم يتم تعريفه في الاتفاقية المعنى الذي يمنحه إياه في ذلك الوقت تشريع تلك الدولة المتعلق بالضرائب التي تطبق عليها الاتفاقية، ما لم يقتض سياق النص خلاف ذلك، و يرجح المعنى الممنوح لهذا اللفظ أو العبارة من طرف التشريع الضريبي لهذه الدولة على المعنى الذي تمنحه إياه الفروع الأخرى من تشريع تلك الدولة.

المادة الرابعة
المقيم

1- لأغراض هذه الاتفاقية تعني عبارة "مقيم بدولة متعاقدة " أي شخص يخضع للضريبة في دولة وفقا لتشريع هذه الدولة، بموجب سكنه أو إقامته أو مقر إدارته أو مكان تأسيسه (تسجيله) أو أي معيار آخر ذي طابع مشابه، و تطبق كذلك على تلك الدولة و كذا على جميع فروعها السياسية أو أشخاصها المعنويين العموميين أو جماعاتها المحلية. غير أن هذه العبارة لا تشمل الأشخاص الذين لا يخضعون للضريبة في تلك الدولة إلا على الدخل المتأتي من مصادر موجودة في تلك الدولة.

2- عندما يكون شخص طبيعي، تبعا لمقتضيات الفقرة 1، مقيما بكلتا الدولتين المتعاقدتين، تسوى وضعيته بالكيفية التالية:

أ) يعتبر هذا الشخص مقيما فقط بالدولة التي يوجد له فيها سكن دائم؛ و إذا كان له سكن دائم في كلتا الدولتين، يعتبر مقيما فقط بالدولة التي تربطه بها علاقات شخصية واقتصادية أوثق (مركز المصالح الحيوية)؛

ب) إذا تعذر تحديد الدولة التي يوجد فيها مركز مصالح هذا الشخص الحيوية، أو لم يوجد له سكن دائم في أي من الدولتين، يعتبر مقيما فقط بالدولة المتعاقدة التي يقطن فيها بصفة اعتيادية؛

ج) إذا كان هذا الشخص يقطن بصفة اعتيادية في كلتا الدولتين أو لا يقطن في أي منهما، يعتبر مقيما فقط بالدولة التي يحمل جنسيتها؛

د) إذا كان هذا الشخص يحمل جنسية كلتا الدولتين أو لا يحمل جنسية أي منهما، تفصل السلطات المختصة في الدولتين المتعاقدتين في القضية باتفاق مشترك.

3- إذا كان شخص غير الشخص الطبيعي مقيما بالدولتين المتعاقدتين وفقا لمقتضيات الفقرة1، فإنه يعتبر مقيما فقط بالدولة التي يوجد فيها مقر إدارته الفعلية؛

المادة الثالثة
تعاريف عامة

1- لأغراض هذه الاتفاقية، ما لم يقتض سياق النص خلاف ذلك:

أ) تعني عبارتا "دولة متعاقدة" و "الدولة المتعاقدة الأخرى" حسب سياق النص فنلندا أو المغرب؛

ب) يعني لفظ " فنلندا " جمهورية فنلندا، و عندما يستعمل بالمعنى الجغرافي يعني تراب جمهورية فنلندا و كل منطقة متاخمة للمياه الإقليمية لجمهورية فنلندا التي يمكن أن تمارس فنلندا داخلها حقوقها حسب تشريعها الداخلي و طبقا للقانون الدولي و ذلك لغرض استكشاف و استغلال الموارد الطبيعية لأعماق و باطن البحر و المياه المتاخمة؛

ج) يعني لفظ "المغرب" المملكة المغربية، و عندما يستعمل بالمعنى الجغرافي يشمل لفظ "المغرب" :

(ا) تراب المملكة المغربية، البحر الإقليمي؛

(ا) و المنطقة ألبحرية ما وراء البحر الإقليمي و تشمل امتداد البحر و أعماقه الباطنية (الجرف القاري) و المنطقة الاقتصادية الخاصة التي يمارس المغرب عليها حقوقه السيادية طبقا لتشريعه الداخلي و للقانون الدولي، و ذلك بهدف استكشاف و استغلال موارده الطبيعية؛

د) يعني لفظ " ضريبة " حسب سياق النص الضريبة الفنلندية أو الضريبة المغربية؛

ه) يشمل لفظ "شخص" الأشخاص الطبيعيين و الشركات و أي مجموعات أخرى من الأشخاص؛

و) يعني لفظ "شركة" أي شخص معنوي أو أي كيان يعتبر شخصا معنويا لأغراض فرض الضريبة؛

ز) تعني عبارتا " مقاولة دولة متعاقدة " و " مقاولة الدولة المتعاقدة الأخرى" على التوالي مقاولة يستغلها مقيم بدولة متعاقدة و مقاولة يستغلها مقيم بالدولة المتعاقدة الأخرى؛

ح) تعني عبارة " النقل الدولي" أي نقل بواسطة سفينة أو طائرة تقوم باستغلالها مقاولة يوجد مقر إدارتها الفعلية في دولة متعاقدة، ما عدا الحالة التي لا يتم فيها استغلال السفينة أو الطائرة إلا بين أماكن توجد في الدولة المتعاقدة الأخرى؛

ط) يعني لفظ "مواطن" فيما يخص دولة متعاقدة:

(ا) أي شخص طبيعي يحمل جنسية أو مواطنة هذه الدولة المتعاقدة؛

(ا) أي شخص معنوي، شركة اشخاص أو جمعية منشأة طبقا للتشريع الجاري به العمل في هذه الدولة المتعاقدة؛

ي) تعني عبارة "السلطة المختصة":

المادة الأولى
الأشخاص المعنيون

تطبق هذه الاتفاقية على الأشخاص المقيمين بدولة متعاقدة أو بكلتا الدولتين المتعاقدتين.

المادة الثانية
الضرائب المعنية

1- تطبق هذه الاتفاقية على الضرائب على الدخل المفروضة لحساب دولة متعاقدة أو فروعها السياسية أو جماعاتها المحلية بغض النظر عن الطريقة التي تفرض بها.

2- تعتبر ضرائب على الدخل جميع الضرائب المفروضة على الدخل الإجمالي أو على عناصر من الدخل، بما فيها الضرائب على الأرباح الناتجة عن نقل ملكية الأموال المنقولة أو غير المنقولة، و الضرائب على المبالغ الإجمالية للأجور أو الرواتب المؤداة من قبل مقاولات، و كذا الضرائب على زيادة قيمة رأس المال.

3- إن الضرائب الحالية التي تطبق عليها الاتفاقية هي:

أ) فيما يخص فنلندا:

(i) ضرائب الدولة على الدخل؛

(ii) الضريبة على دخل الشركات؛

(iii) الضريبة الجماعية على الدخل؛

(iv) الضريبة المستحقة من المصدر على الفوائد؛

(v) و الضريبة المستحقة من المصدر على دخل غير المقيمين؛

(و المشار إليها فيما بعد بالضريبة الفنلندية)؛

ب) و فيما يخص المغرب:

(i) الضريبة العامة على الدخل؛

(ii) الضريبة على الشركات؛

(و المشار إليها فيما بعد بالضريبة المغربية).

4- تطبق هذه الاتفاقية كذلك على الضرائب المماثلة أو المشابهة التي تفرض بعد تاريخ التوقيع على الاتفاقية و تضاف إلى الضرائب الحالية أو تحل محلها. و تطلع السلطات المختصة في الدولتين المتعاقدتين بعضها البعض على التعديلات الهامة التي تدخلها على تشريعاتها الضريبية.

[TEXT IN ARABIC – TEXTE EN ARABE]

اتفـاقية

بيــن
جمـهورية فنلندا

و
المملكة المغربية
لتجنب الازدواج الضريبي و منع التهرب الضريبي
في ميدان الضرائب على الدخل

إن حكومة جمهورية فنلندا و حكومة المملكــة المغربية، رغبة منهما في إبرام اتفاقية لتجنب الازدواج الضريبي و منع التهرب الضريبي في ميدان الضرائب على الدخل، اتفقتا على ما يلي :

[TEXT IN FINNISH – TEXTE EN FINNOIS]

SOPIMUS
SUOMEN TASAVALLAN JA
MAROKON KUNINGASKUNNAN VÄLILLÄ TULOVEROJA
KOSKEVAN KAKSINKERTAISEN VEROTUKSEN VÄLTTÄMISEKSI
JA VERON KIERTÄMISEN ESTÄMISEKSI

Suomen tasavallan hallitus ja Marokon kuningaskunnan hallitus, jotka haluavat tehdä sopimuksen tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi,

ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla
Sopimuksen piiriin kuuluvat henkilöt

Tätä sopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka asuvat sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.

2 artikla
Sopimuksen piiriin kuuluvat verot

1. Tätä sopimusta sovelletaan tulon perusteella suoritettaviin veroihin, jotka määrätään sopimusvaltion, sen valtiollisten osien tai paikallisviranomaisten lukuun, riippumatta siitä, millä tavoin verot kannetaan.

2. Tulon perusteella suoritettavina veroina pidetään kaikkia kokonaistulon taikka tulon osan perusteella suoritettavia veroja, niihin luettuina irtaimen tai kiinteän omaisuuden luovutuksesta saadun voiton perusteella suoritettavat verot, yrityksen maksamien palkkojen yhteenlasketun määrän perusteella suoritettavat verot sekä arvonnousun perusteella suoritettavat verot.

3. Tällä hetkellä suoritettavat verot, joihin sopimusta sovelletaan, ovat:

a) Suomessa:

(i) valtion tuloverot;
(ii) yhteisöjen tulovero;
(iii) kunnallisvero;
(iv) korkotulon lähdevero; ja
(v) rajoitetusti verovelvollisen lähdevero;

(jäljempänä "Suomen vero").

b) Marokossa:

(i) yleinen tulovero;
(ii) yhtiöiden tulovero;

(jäljempänä "Marokon vero").

4. Sopimusta sovelletaan myös kaikkiin samanlaisiin tai pääasiallisesti samanluonteisiin veroihin, joita on sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen suoritettava tällä hetkellä suoritettavien verojen ohella tai asemesta. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava toisilleen verolainsäädäntöönsä tehdyistä merkittävistä muutoksista.

3 artikla
Yleiset määritelmät

1. Jollei asiayhteydestä muuta johdu, on tätä sopimusta sovellettaessa seuraavilla sanonnoilla jäljempänä mainittu merkitys:

a) sanonnat "sopimusvaltio" ja "toinen sopimusvaltio" tarkoittavat Suomea tai Marokkoa sen mukaan kuin asiayhteys edellyttää;

b) "Suomi" tarkoittaa Suomen tasavaltaa ja, maantieteellisessä merkityksessä käytettynä, Suomen tasavallan aluetta ja Suomen tasavallan aluevesiin rajoittuvia alueita, joilla Suomi lainsäädäntönsä mukaan ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti saa käyttää oikeuksiaan merenpohjan ja sen sisustan sekä niiden yläpuolella olevien vesien luonnonvarojen tutkimiseen ja hyväksikäyttöön;

c) "Marokko" tarkoittaa Marokon kuningaskuntaa ja, maantieteellisessä merkityksessä käytettynä:

1) Marokon kuningaskunnan aluetta, sen aluemerta, ja
2) aluemeren ulkopuolista merivyöhykettä, joka käsittää merenpohjan ja sen sisustan (mannermaajalustan) ja talousvyöhykkeen, jolla Marokko käyttää lainsäädäntönsä ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti täysivaltaisia oikeuksiaan niiden luonnonrikkauksien tutkimisen ja hyväksikäytön osalta;

d) "vero" tarkoittaa Suomen veroa tai Marokon veroa sen mukaan kuin asiayhteys edellyttää;

e) "henkilö" käsittää luonnollisen henkilön, yhtiön ja muun yhteenliittymän;

f) "yhtiö" tarkoittaa oikeushenkilöä tai muuta, jota verotuksessa käsitellään oikeushenkilönä;

g) "sopimusvaltiossa oleva yritys" ja "toisessa sopimusvaltiossa oleva yritys" tarkoittavat yritystä, jota sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa, ja vastaavasti yritystä, jota toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa;

h) "kansainvälinen liikenne" tarkoittaa kuljetusta laivalla tai ilma-aluksella, jota käyttävän yrityksen tosiasiallisen johdon sijaintipaikka on sopimusvaltiossa, paitsi milloin laivaa tai ilma-alusta käytetään ainoastaan toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä;

i) "kansalainen" tarkoittaa sopimusvaltion osalta:

1) luonnollista henkilöä, jolla on tämän sopimusvaltion kansalaisuus (la nationalité tai la citoyenneté);

2) oikeushenkilöä, yhtymää tai muuta yhteenliittymää, joka on muodostettu tässä sopimusvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaan;

j) "toimivaltainen viranomainen" tarkoittaa:

1) Suomessa valtiovarainministeriötä, sen valtuuttamaa edustajaa tai sitä viranomaista, jonka valtiovarainministeriö määrää toimivaltaiseksi viranomaiseksi;
2) Marokossa valtiovarainministeriä tai hänen asianmukaisesti valtuuttamaansa edustajaa tai häneltä toimivaltansa saanutta edustajaa;

2. Kun sopimusvaltio jonakin ajankohtana soveltaa sopimusta, katsotaan, jollei asiayhteydestä muuta johdu, jokaisella sanonnalla, jota ei ole sopimuksessa määritelty, olevan se merkitys, joka sillä tänä ajankohtana on tämän valtion niitä veroja koskevan lainsäädännön mukaan, joihin sopimusta sovelletaan, ja tässä valtiossa sovellettavan verolainsäädännön mukaisella merkityksellä on etusija sanonnalle tämän valtion muussa lainsäädännössä annettuun merkitykseen nähden.

4 artikla
Sopimusvaltiossa asuva henkilö

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "sopimusvaltiossa asuva henkilö" tarkoitetaan henkilöä, joka tämän valtion lainsäädännön mukaan on siellä verovelvollinen domisiilin, asumisen, liikkeen johtopaikan, rekisteröintipaikan tai muun sellaisen seikan nojalla, ja sanonta käsittää myös tämän valtion ja sen valtiollisen osan, julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen. Sanonta ei kuitenkaan käsitä henkilöä, joka on tässä valtiossa verovelvollinen vain tässä valtiossa olevista lähteistä saadun tulon perusteella.

2. Milloin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan asuu molemmissa sopimusvaltioissa, määritetään hänen kotipaikkansa seuraavasti:

a) hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa hänen käytettävänään on vakinainen asunto; jos hänen käytettävänään on vakinainen asunto molemmissa valtioissa, hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, johon hänen henkilökohtaiset ja taloudelliset suhteensa ovat kiinteämmät (elinetujen keskus);

b) jos ei voida ratkaista, kummassa valtiossa hänen elinetujensa keskus on, tai jos hänen käytettävänään ei ole vakinaista asuntoa kummassakaan valtiossa, hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa hän oleskelee pysyvästi;

c) jos hän oleskelee pysyvästi molemmissa valtioissa tai ei oleskele pysyvästi kummassakaan niistä, hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jonka kansalainen hän on;

d) jos hän on molempien valtioiden kansalainen tai ei ole kummankaan valtion kansalainen, sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ratkaistava asia keskinäisin sopimuksin.

3. Milloin muu kuin luonnollinen henkilö asuu 1 kohdan määräysten mukaan molemmissa sopimusvaltioissa, sen katsotaan asuvan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa sen tosiasiallisen johdon sijaintipaikka on.

5 artikla
Kiinteä toimipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "kiinteä toimipaikka" tarkoitetaan kiinteää liikepaikkaa, josta yrityksen toimintaa kokonaan tai osaksi harjoitetaan.

2. Sanonta "kiinteä toimipaikka" käsittää erityisesti:

a) yrityksen johtopaikan;

b) sivuliikkeen;

c) toimiston;

d) tehtaan;

e) työpajan;

f) kaivoksen, öljy- tai kaasulähteen, louhoksen tai muun paikan, josta luonnonvaroja otetaan tai jossa niitä etsitään.

g) myyntipisteen; ja

h) varaston, joka on annettu henkilön käytettäväksi muiden henkilöiden tavaroiden varastointia varten.

3. Sanonta "kiinteä toimipaikka" käsittää myös:

a) paikan, jossa harjoitetaan rakennus- tai asennustoimintaa taikka siihen liittyvää valvontatoimintaa, mutta vain, jos toiminta kestää yli kuusi kuukautta;

b) palvelut, niihin luettuina konsultointipalvelut, joita yritys pitää saatavilla palvelukseensa tätä tarkoitusta varten ottamiensa työntekijöiden tai muun henkilöstön avulla, jos tällainen toiminta kestää (saman hankkeen tai keskenään yhteydessä olevien hankkeiden osalta) sopimusvaltion alueella ajanjakson tai ajanjaksoja, jotka yhteensä ylittävät kaksi kuukautta kahdentoista kuukauden ajanjaksona.

c) liiketoiminnan, jota harjoitetaan tarjoamalla palveluja tai niihin liittyviä järjestelyjä tai vuokraamalla laitteita ja koneita, joita käytetään tai joita on tarkoitus käyttää mineraaliöljyjen etsinnässä, ottamisessa tai hyödyntämisessä tässä valtiossa ajanjakson tai ajanjaksoja, jotka yhteensä ylittävät kolmekymmentä (30) päivää kahdentoista kuukauden ajanjaksona, joka alkaa tai päättyy kyseisenä verovuonna.

4. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä sanonnan "kiinteä toimipaikka" ei katsota käsittävän:

a) järjestelyjä, jotka on tarkoitettu ainoastaan yritykselle kuuluvien tavaroiden varastoimista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;

b) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan varastoimista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;

c) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan toisen yrityksen toimesta tapahtuvaa muokkaamista tai jalostamista varten;

d) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan tavaroiden ostamiseksi tai tietojen keräämiseksi yritykselle;

e) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan muun luonteeltaan valmistelevan tai avustavan toiminnan harjoittamiseksi yritykselle;

f) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan a)-e) kohdassa mainittujen toimintojen yhdistämiseksi, edellyttäen, että koko se kiinteästä liikepaikasta harjoitettava toiminta, joka perustuu tähän yhdistämiseen, on luonteeltaan valmistelevaa tai avustavaa.

5. Jos henkilö, olematta itsenäinen edustaja, johon 7 kappaletta sovelletaan, toimii yrityksen puolesta sekä hänellä on sopimusvaltiossa valtuus tehdä sopimuksia yrityksen nimissä ja hän käyttää valtuuttaan siellä tavanomaisesti, katsotaan tällä yrityksellä 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä olevan kiinteä toimipaikka tässä valtiossa jokaisen toiminnan osalta, jota tämä henkilö harjoittaa yrityksen lukuun. Tätä ei kuitenkaan noudateta, jos tämän henkilön toiminta rajoittuu sellaiseen, joka mainitaan 4 kappaleessa ja joka, jos sitä harjoitettaisiin kiinteästä liikepaikasta, ei tekisi tätä kiinteää liikepaikkaa kiinteäksi toimipaikaksi mainitun kappaleen määräysten mukaan.

6. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä sopimusvaltiossa olevalla vakuutusyrityksellä katsotaan, jälleenvakuutusta lukuun ottamatta, olevan kiinteä toimipaikka toisessa sopimusvaltiossa, jos se kantaa vakuutusmaksuja tämän toisen valtion alueella tai vakuuttaa siellä olevia riskejä muun henkilön kuin sellaisen itsenäisen edustajan välityksellä, johon sovelletaan 7 kappaletta.

7. Yrityksellä ei katsota olevan kiinteää toimipaikkaa sopimusvaltiossa pelkästään sen vuoksi, että se harjoittaa liiketoimintaa siinä valtiossa välittäjän, komissionäärin tai muun it-

senäisen edustajan välityksellä, edellyttäen, että tämä henkilö toimii säännönmukaisen liiketoimintansa rajoissa. Milloin tällainen edustaja harjoittaa toimintaansa kokonaan tai melkein kokonaan tämän yrityksen puolesta ja edustajan ja yrityksen välillä on kauppa- tai rahoitussuhteissa sovittu ehdoista tai määrätty ehtoja, jotka poikkeavat ehdoista, joita kahden riippumattoman yrityksen välillä olisi voitu asettaa, häntä kuitenkaan pidetä tässä kappaleessa tarkoitettuna itsenäisenä edustajana.

8. Se seikka, että sopimusvaltiossa asuvalla yhtiöllä on määräämisvalta yhtiössä – tai siinä on määräämisvalta yhtiöllä – joka asuu toisessa sopimusvaltiossa taikka joka tässä toisessa valtiossa harjoittaa liiketoimintaa (joko kiinteästä toimipaikasta tai muulla tavoin), ei itsestään tee kumpaakaan yhtiötä toisen kiinteäksi toimipaikaksi.

6 artikla
Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta (siihen luettuna maataloudesta tai metsätaloudesta saatu tulo), voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Sanonnalla "kiinteä omaisuus" on sen sopimusvaltion lainsäädännön mukainen merkitys, jossa omaisuus on. Sanonta "kiinteä omaisuus" käsittää kuitenkin aina rakennuksen, kiinteän omaisuuden tarpeiston, maataloudessa ja metsätaloudessa käytetyn elävän ja elottoman irtaimiston, oikeudet, joihin sovelletaan yksityisoikeuden kiinteää omaisuutta koskevia määräyksiä, kiinteän omaisuuden käyttöoikeuden sekä oikeudet määrältään muuttuviin tai kiinteisiin korvauksiin, jotka saadaan kivennäisesiintymien, lähteiden ja muiden luonnonvarojen hyväksikäytöstä tai oikeudesta niiden hyväksikäyttöön; laivoja ja ilma-aluksia ei pidetä kiinteänä omaisuutena.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan tuloon, joka saadaan kiinteän omaisuuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä.

4. Tämän artiklan 1 ja 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös yrityksen omistamasta kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon ja itsenäisessä ammatinharjoittamisessa käytetystä kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon.

5. Jos sopimusvaltiossa asuvan yhtiön tai muun oikeushenkilön osakkeiden, yhtiöosuuksien tai muiden samanlaisten oikeuksien omistus oikeuttaa näiden osakkeiden, yhtiöosuuksien tai oikeuksien omistajan hallitsemaan tämän yhtiön tai oikeushenkilön hallitsemaa kiinteää omaisuutta, voidaan tulosta, joka saadaan tällaisen hallintaoikeuden välittömästä käytöstä, vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on.

7 artikla
Liiketulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa, verotetaan vain siinä valtiossa, jollei yritys harjoita liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta. Jos yritys harjoittaa liiketoimintaa edellä sanotuin tavoin, voidaan toisessa valtiossa verottaa yrityksen saamasta tulosta, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kuuluvaksi:

a) tähän kiinteään toimipaikkaan; tai

b) tässä toisessa valtiossa tapahtuvaan myyntiin, joka käsittää samoja tai samanluonteisia tavaroita kuin ne tavarat, joita myydään tästä kiinteästä toimipaikasta; tai

c) muuhun tässä toisessa valtiossa harjoitettavaan liiketoimintaan, joka on samaa tai samanluonteista kuin se liiketoiminta, jota harjoitetaan tästä kiinteästä toimipaikasta.

Tämän kappaleen b) ja c) kohdan määräyksiä ei sovelleta, jos yritys näyttää, että näissä kohdissa tarkoitettu samankaltainen myynti tai toiminta ei ole yhteydessä tähän kiinteään toimipaikkaan.

2. Jos sopimusvaltiossa oleva yritys harjoittaa liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, luetaan, jollei 3 kappaleen määräyksistä muuta johdu, kummassakin sopimusvaltiossa kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi se tulo, jonka toimipaikan olisi voitu olettaa tuottavan, jos se olisi ollut erillinen yritys, joka harjoittaa samaa tai samanluonteista toimintaa samojen tai samanluonteisten edellytysten vallitessa ja itsenäisesti päättää liiketoimista sen yrityksen kanssa, jonka kiinteä toimipaikka se on.

3. Kiinteän toimipaikan tuloa määrättäessä on vähennykseksi hyväksyttävä kiinteästä toimipaikasta johtuneet menot, niihin luettuina yrityksen johtamisesta ja yleisestä hallinnosta johtuneet menot, riippumatta siitä, ovatko ne syntyneet siinä valtiossa, jossa kiinteä toimipaikka on, vai muualla. Vähennystä ei kuitenkaan myönnetä niistä määristä, jotka kiinteä toimipaikka yrityksen pääkonttorille tai yrityksen muulle konttorille maksaa (jos ne maksetaan muutoin kuin tosiasiallisten menojen korvaukseksi) rojaltina, maksuna tai muuna samankaltaisena suorituksena vastikkeeksi patentin tai muun oikeuden käytöstä, tai provisiona suoritetuista erityisistä palveluista tai johtamisesta, tai, paitsi milloin on kyseessä pankkiyritys, kiinteälle toimipaikalle annetun velan korkona. Samoin ei kiinteän toimipaikan tuloa määrättäessä oteta huomioon samoja määriä, jotka kiinteä toimipaikka veloittaa yrityksen pääkonttorilta tai yrityksen muulta konttorilta.

4. Mikäli sopimusvaltiossa noudatetun käytännön mukaan kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettava tulo määrätään jakamalla yrityksen kokonaistulo yrityksen eri osien kesken, 2 kappaleen määräykset eivät estä tätä sopimusvaltiota määräämästä verotettavaa tuloa näin menettelemällä. Käytettävän jakamismenetelmän on kuitenkin johdettava tässä artiklassa ilmaistujen periaatteiden mukaiseen tulokseen.

5. Tuloa ei lueta kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi pelkästään sen perusteella, että kiinteä toimipaikka ostaa tavaroita yrityksen lukuun.

6. Tämän artiklan edellä olevia kappaleita sovellettaessa on kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettava tulo vuodesta toiseen määrättävä samaa menetelmää noudattaen, jollei pätevistä ja riittävistä syistä muuta johdu.

7. Milloin liiketuloon sisältyy tuloa, jota käsitellään erikseen tämän sopimuksen muissa artikloissa, tämän artiklan määräykset eivät vaikuta sanottujen artiklojen määräyksiin.

8 artikla
Merenkulku ja ilmakuljetus

1. Tulosta, jonka sopimusvaltion yritys saa laivan tai ilma-aluksen käyttämisestä kansainväliseen liikenteeseen, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasiallisen johdon sijaintipaikka on. Jos tämä valtio ei voi lainsäädäntönsä perusteella verottaa kaikesta tästä tulosta, tulosta verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tämä yritys asuu.

2. Jos merenkulkua harjoittavan yrityksen tosiasiallisen johdon sijaintipaikka on laivassa, johdon katsotaan olevan siinä sopimusvaltiossa, jossa laivan kotisatama on, tai jos sillä ei ole kotisatamaa, siinä sopimusvaltiossa, jossa sen käyttäjä asuu.

3. Tätä artiklaa sovellettaessa tulo, jonka sopimusvaltion yritys saa laivan tai ilma-aluksen käytöstä kansainväliseen liikenteeseen kattaa muun muassa tulon, joka saadaan kontin käytöstä tai vuokrauksesta, jos tällainen tulo liittyy siihen tuloon, johon 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan.

4. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös tuloon, joka saadaan osallistumisesta pooliin, yhteiseen liiketoimintaan tai kansainväliseen kuljetusjärjestöön.

9 artikla
Etuyhteydessä keskenään olevat yritykset

1. Milloin

a) sopimusvaltiossa oleva yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa osan sen pääomasta, taikka

b) samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat sekä sopimusvaltiossa olevan yrityksen että toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistavat osan niiden pääomasta,

noudatetaan seuraavaa.

Jos jommassakummassa tapauksessa yritysten välillä kauppa- tai rahoitussuhteissa sovitaan ehdoista tai määrätään ehtoja, jotka poikkeavat siitä, mistä riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, voidaan kaikki tulo, joka ilman näitä ehtoja olisi kertynyt toiselle näistä yrityksistä, mutta näiden ehtojen vuoksi ei ole kertynyt yritykselle, lukea tämän yrityksen tuloon ja verottaa siitä tämän mukaisesti.

2. Milloin sopimusvaltio tässä valtiossa olevan yrityksen tuloon lukee – ja tämän mukaisesti verottaa – tulon, josta toisessa sopimusvaltiossa olevaa yritystä on verotettu tässä toisessa valtiossa, sekä siten mukaan luettu tulo on tuloa, joka olisi kertynyt ensiksi mainitussa valtiossa olevalle yritykselle, jos yritysten välillä sovitut ehdot olisivat olleet sellaisia, joista riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, tämän toisen valtion on asianmukaisesti oikaistava tästä tulosta siellä määrätyn veron määrä, jos tämä toinen valtio pitää oikaisua oikeutettuna. Tällaista oikaisua tehtäessä on otettava huomioon tämän sopimuksen muut määräykset, ja sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa neuvoteltava keskenään.

3. Tämän artiklan 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta petokseen, tahalliseen laiminlyöntiin tai huolimattomuuteen.

10 artikla
Osinko

1. Osingosta, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Osingosta voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos osinkoetuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, vero ei saa olla suurempi kuin:

a) 7 prosenttia osingon kokonaismäärästä, jos etuuden omistajana on yhtiö, joka välittömästi omistaa vähintään 25 prosenttia osingon maksavan yhtiön pääomasta;

b) 10 prosenttia osingon kokonaismäärästä muissa tapauksissa.

Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset sopivat keskenään näiden rajoitusten soveltamistavasta.

Tämän kappaleen määräykset eivät vaikuta yhtiön verottamiseen siitä voitosta, josta osinko maksetaan.

3. Sanonnalla "osinko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka on saatu osakkeista, voitto-osuustodistuksista tai -oikeuksista, kaivososakkeista, perustajaosuuksista tai muista oikeuksista, jotka eivät ole saamisia ja jotka oikeuttavat voitto-osuuteen, samoin kuin muista yhtiöosuuksista saatua tuloa, jota sen valtion lainsäädännön mukaan, jossa voiton jakava yhtiö asuu, kohdellaan verotuksessa samalla tavoin kuin osakkeista saatua tuloa.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva osinkoetuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

5. Jos sopimusvaltiossa asuva yhtiö saa tuloa toisesta sopimusvaltiosta, ei tämä toinen valtio saa verottaa yhtiön maksamasta osingosta, paitsi mikäli osinko maksetaan tässä toisessa valtiossa asuvalle henkilölle tai mikäli osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tässä toisessa valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan, eikä myöskään määrätä yhtiön jakamattomasta voitosta tällaisesta voitosta suoritettavaa veroa, vaikka maksettu osinko tai jakamaton voitto kokonaan tai osaksi koostuisi tässä toisessa valtiossa kertyneestä tulosta.

6. Milloin Suomessa asuvalla yhtiöllä on kiinteä toimipaikka Marokossa, 7 artiklan 1 kappaleen perusteella verotettavasta tulosta kannetaan, tämän sopimuksen muiden määräysten estämättä, Marokossa lähdeveroa, kun tämä tulo asetetaan Suomessa olevan pääkonttorin käytettäväksi, mutta näin pidätetty vero ei saa ylittää 7 prosenttia siitä tämän tulon määrästä, josta on vähennetty tulosta Marokossa kannettu yhtiövero.

11 artikla
Korko

1. Korosta, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Korosta voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos korkoetuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, vero ei saa olla suurempi kuin 10 prosenttia koron kokonaismäärästä.

3. Tämän artiklan 2 kappaleen määräysten estämättä,

a) korosta, joka kertyy Marokosta, verotetaan vain Suomessa, jos korko maksetaan:

1) Suomen valtiolle;
2) Suomen Pankille (keskuspankki);
3) Teollisen yhteistyön rahastolle (FINNFUND), niin kauan kuin valtiolla on enemmistöosuus Finnfundin pääomasta ja lainat myönnetään konsessionaalisella korolla ja laina-ajalla;

b) korosta, joka kertyy Suomesta, verotetaan vain Marokossa, jos korko maksetaan:

1) Marokon valtiolle;

2) Bank Al Maghribille (keskuspankki);
3) rahoituslaitokselle niin kauan kuin valtiolla tai paikallisviranomaisilla on enemmistöosuus tämän laitoksen pääomasta ja lainat myönnetään konsessionaalisella korolla ja laina-ajalla;

c) korosta, joka kertyy sopimusvaltiosta, verotetaan vain toisessa valtiossa, jos:

1) koron saaja asuu tässä toisessa valtiossa, ja
2) tämä henkilö on tämän toisen valtion yritys ja korkoetuuden omistaja, ja
3) korko maksetaan konsessionaalisen lainan tai konsessionaalisen luoton perusteella, tai myönnetyn, julkisesti taatun tai vakuutetun luoton perusteella, tai sellaisen lainan tai luoton perusteella, jolle tämä toinen valtio on antanut julkisen takauksen, ja julkisesti tuettuja vientiluottoja koskevien kansainvälisesti hyväksyttyjen ohjeiden mukaisesti.

4. Sanonnalla "korko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka saadaan kaikenlaatuisista saamisista, riippumatta siitä, onko ne turvattu kiinteistökiinnityksellä vai ei, ja liittyykö niihin oikeus osuuteen velallisen voitosta vai ei. Sanonnalla tarkoitetaan erityisesti tuloa, joka saadaan valtion antamista arvopapereista, ja tuloa, joka saadaan obligaatioista tai debentuureista, siihen luettuina tällaisiin arvopapereihin, obligaatioihin tai debentuureihin liittyvät agiomäärät ja voitot. Maksun viivästymisen johdosta suoritettavia sakkomaksuja ei tätä artiklaa sovellettaessa pidetä korkona.

5. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva korkoetuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta korko kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja koron maksamisen perusteena oleva saaminen tosiasiallisesti liittyy:

a) tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan,

b) 7 artiklan 1 kappaleen c) kohdassa tarkoitettuun liiketoimintaan.

Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

6. Koron katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta, kun velallinen on tässä valtiossa asuva henkilö. Jos kuitenkin koron maksajalla riippumatta siitä, asuuko hän sopimusvaltiossa vai ei, on sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka, jonka yhteydessä koron maksamisen perusteena oleva velka on syntynyt, ja korko rasittaa tätä kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, katsotaan koron kertyvän siitä valtiosta, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

7. Jos koron määrä maksajan ja etuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää koron maksamisen perusteena olevaan saamiseen nähden määrän, josta maksaja ja etuuden omistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauk-

sessa verotetaan tämän määrän ylittävästä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

12 artikla
Rojalti

1. Rojaltista, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Rojaltista voidaan verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos rojaltietuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, vero ei saa olla suurempi kuin 10 prosenttia rojaltin kokonaismäärästä.

3. Sanonnalla "rojalti" tarkoitetaan tässä artiklassa kaikkia suorituksia, jotka maksetaan:

a) kirjallisen, taiteellisen tai tieteellisen teoksen, siihen luettuna elokuvafilmi tai radio- tai televisiolähetyksissä käytettävä filmi ja nauha tai välittäminen satelliitin, kaapelin, valokaapelin tai muun samanlaisen yleisölle tarkoitetussa välittämisessä käytetyn tekniikan avulla, magneettinauhat, levykkeet tai laserlevyt sekä tietokoneohjelmat (software), tekijänoikeuden käyttämisestä tai käyttöoikeudesta;

b) patentin, tavaramerkin, mallin tai muotin, piirustuksen, salaisen kaavan tai valmistusmenetelmän käyttämisestä tai käyttöoikeudesta, tahi maatalouteen liittyvän, teollisen, kaupallisen tai tieteellisen välineistön käyttämisestä tai käyttöoikeudesta taikka maatalouteen tai teollisuuteen liittyvää tai kaupallista tai tieteellistä kokemusta koskevista tiedoista (know-how);

c) teknisestä avusta ja sellaisista palvelusuorituksista ja henkilökunnan suorituksista, jotka ovat muita kuin tämän sopimuksen 14 ja 15 artiklassa tarkoitetaan.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva rojaltietuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta rojalti kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja rojaltin maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy:

a) tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan,

b) 7 artiklan 1 kappaleen c) kohdassa tarkoitettuun liiketoimintaan.

Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

5. Rojaltin katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta, kun velallinen on tässä valtiossa asuva henkilö. Jos kuitenkin rojaltin maksajalla riippumatta siitä, asuuko hän sopimusvaltiossa vai ei, on sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka, jonka yhteydessä rojaltin mak-

samisen perusteena oleva velvoite on syntynyt, ja rojalti rasittaa tätä kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, katsotaan rojaltin kertyvän siitä valtiosta, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

6. Jos rojaltin määrä maksajan ja etuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää rojaltin maksamisen perusteena olevaan käyttöön, oikeuteen tai tietoon nähden määrän, josta maksaja ja etuuden omistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävästä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

13 artikla
Myyntivoitto

1. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa 6 artiklassa tarkoitetun ja toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Voitosta, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvan irtaimen omaisuuden tai sopimusvaltiossa asuvan henkilön toisessa sopimusvaltiossa itsenäistä ammatinharjoittamista varten käytettävänä olevaan kiinteään paikkaan kuuluvan irtaimen omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa. Sama koskee voittoa, joka saadaan tällaisen kiinteän toimipaikan luovutuksesta (erillisenä tai koko yrityksen mukana) tai kiinteän paikan luovutuksesta.

3. Voitosta, joka kertyy kansainväliseen liikenteeseen käytetyn laivan tai ilma-aluksen taikka tällaisen laivan tai ilma-aluksen käyttämiseen liittyvän irtaimen omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasiallisen johdon sijaintipaikka on. Jos tämä valtio ei voi lainsäädäntönsä perusteella verottaa kaikesta tästä voitosta, voitosta verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa luovuttaja asuu.

4. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa sellaisen yhtiön osakkeiden tai muiden osuuksien luovutuksesta, jonka varat pääasiallisesti, suoraan tai välillisesti, koostuvat toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

5. Voitosta, joka saadaan muun kuin tämän artiklan edellisissä kappaleissa tarkoitetun omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa luovuttaja asuu.

14 artikla
Itsenäinen ammatinharjoittaminen

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa vapaan ammatin tai muun itsenäisen toiminnan harjoittamisesta, verotetaan vain tässä valtiossa. Tästä tulosta voidaan kuitenkin verottaa myös toisessa sopimusvaltiossa seuraavissa tapauksissa:

a) jos henkilöllä on toisessa sopimusvaltiossa kiinteä paikka, joka on vakinaisesti hänen käytettävänään toiminnan harjoittamista varten; tällöin voidaan tässä toisessa valtiossa verottaa vain siitä tulon osasta, joka on luettava kiinteään paikkaan kuuluvaksi; tai

b) jos henkilö oleskelee toisessa valtiossa yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, 183 päivää tai kauemmin kahdentoista kuukauden ajanjaksona, joka alkaa tai päättyy kysymyksessä olevan verovuoden aikana; tällöin voidaan tässä toisessa valtiossa verottaa vain siitä tulon osasta, jonka henkilö saa toiminnan harjoittamisesta tässä toisessa valtiossa.

2. Sanonta "vapaa ammatti" käsittää erityisesti itsenäisen tieteellisen, kirjallisen ja taiteellisen toiminnan, kasvatus- ja opetustoiminnan sekä sellaisen itsenäisen toiminnan, jota lääkäri, asianajaja, insinööri, arkkitehti, hammaslääkäri ja tilintarkastaja harjoittavat.

15 artikla
Yksityinen palvelus

1. Jollei 16, 18, 19, 20 ja 21 artiklan määräyksistä muuta johdu, verotetaan palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa epäitsenäisestä työstä, vain tässä valtiossa, jollei työtä tehdä toisessa sopimusvaltiossa. Jos työ tehdään tässä toisessa valtiossa, voidaan työstä saadusta hyvityksestä verottaa siellä.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa tekemästään epäitsenäisestä työstä, vain ensiksi mainitussa valtiossa, jos:

a) saaja oleskelee toisessa valtiossa yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, enintään 183 päivää kahdentoista kuukauden ajanjaksona, joka alkaa tai päättyy kysymyksessä olevan verovuoden aikana, ja

b) hyvityksen maksaa työnantaja tai se maksetaan työnantajan puolesta, joka ei asu toisessa valtiossa, sekä

c) hyvityksellä ei rasiteta kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, joka työnantajalla on toisessa valtiossa.

3. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä voidaan hyvityksestä, joka saadaan kansainväliseen liikenteeseen käytetyssä laivassa tai ilma-aluksessa tehdystä epäitsenäisestä työstä verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasiallisen johdon sijaintipaikka on.

16 artikla
Johtokunnan jäsenen palkkio

1. Johtokunnan jäsenen palkkiosta ja muusta sellaisesta suorituksesta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa asuvan yhtiön hallituksen, hallintoneuvoston tai muun sellaisen toimielimen jäsenenä, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

17 artikla
Taiteilijat ja urheilijat

1. Tämän sopimuksen 14 ja 15 artiklan määräysten estämättä voidaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa viihdetaiteilijana, kuten teatteri- tai elokuvanäyttelijänä, radio- tai televisiotaiteilijana tahi muusikkona, taikka urheilijana, toisessa sopimusvaltiossa harjoittamastaan henkilökohtaisesta toiminnasta, verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Milloin tulo, joka saadaan viihdetaiteilijan tai urheilijan tässä ominaisuudessaan harjoittamasta henkilökohtaisesta toiminnasta, ei tule viihdetaiteilijalle tai urheilijalle itselleen, vaan toiselle henkilölle, voidaan tästä tulosta, 7, 14 ja 15 artiklan määräysten estämättä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa viihdetaiteilija tai urheilija harjoittaa toimintaansa.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta tuloon, joka saadaan taiteilijan tai urheilijan sopimusvaltiossa harjoittamasta toiminnasta, jos vierailu tässä valtiossa on kokonaan tai lähes kokonaan rahoitettu toisen sopimusvaltion, sen valtiollisen osan tai paikallisviranomaisen julkisista varoista.

18 artikla
Eläkkeet, elinkorot ja sosiaaliturvasuoritukset

1. Jollei 19 artiklan 2 kappaleen määräyksistä muuta johdu, verotetaan eläkkeistä ja muista samanluonteisista hyvityksistä, jotka maksetaan sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle aikaisemman epäitsenäisen työn perusteella, vain tässä valtiossa.

2. Eläkkeistä, elinkoroista ja muista toistuvista tai yksittäisistä maksuista, jotka sopimusvaltio tai sen valtiollinen osa suorittaa vastatakseen henkilökuntaansa kohdanneiden onnettomuuksien kuluista, verotetaan vain tässä valtiossa.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä voidaan sopimusvaltion sosiaaliturvalainsäädännön perusteella maksettavista eläkkeistä ja muista suorituksista tai valtiosta kertyvistä elinkoroista verottaa tässä valtiossa.

4. Sanonnalla "elinkorko" (rente viagère) tarkoitetaan tässä artiklassa käytettynä vahvistettua rahamäärää, joka toistuvasti maksetaan luonnolliselle henkilölle vahvistettuina ajankohtina joko elinaikana tai määritettynä tai tiettynä aikana ja joka perustuu velvoitukseen toimeenpanna maksut täyden raha- tai rahanarvoisen suorituksen (muun kuin tehdyn työn) vastikkeeksi.

19 artikla
Julkinen palvelus

1. a) Palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä (eläkettä lukuun ottamatta), jonka sopimusvaltio, sen valtiollinen osa, julkisyhteisö tai paikallisviranomainen maksaa luonnolliselle henkilölle työstä, joka tehdään tämän valtion, osan, yhteisön tai viranomaisen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.

b) Tällaisesta palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä verotetaan kuitenkin vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tämä henkilö asuu, jos työ tehdään tässä valtiossa ja

(i) henkilö on tämän valtion kansalainen; tai
(ii) hänestä ei tullut tässä valtiossa asuvaa ainoastaan tämän työn tekemiseksi.

2. a) Eläkkeestä, jonka sopimusvaltio, sen valtiollinen osa, julkisyhteisö tai paikallisviranomainen maksaa, tai joka maksetaan niiden perustamista rahastoista, luonnolliselle henkilölle työstä, joka on tehty tämän valtion, sen valtiollisen osan, yhteisön tai viranomaisen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.

b) Tällaisesta eläkkeestä verotetaan kuitenkin vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tämä henkilö asuu, jos hän on tämän valtion kansalainen.

3. Tämän sopimuksen 15, 16, 17 ja 18 artiklan määräyksiä sovelletaan palkkaan ja muuhun sellaiseen hyvitykseen sekä eläkkeeseen, jotka maksetaan sopimusvaltion, sen valtiollisen osan, julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen harjoittaman liiketoiminnan yhteydessä tehdystä työstä.

20 artikla
Opiskelijat ja harjoittelijat

Rahamääristä, jotka opiskelija tai harjoittelija, joka asuu tai välittömästi ennen oleskeluaan sopimusvaltiossa asui toisessa sopimusvaltiossa ja joka oleskelee ensiksi mainitussa valtiossa yksinomaan koulutuksensa tai harjoittelunsa vuoksi, saa elatustaan, koulutustaan tai harjoitteluaan varten, ei tässä valtiossa veroteta, edellyttäen, että nämä rahamäärät kertyvät tämän valtion ulkopuolella olevista lähteistä.

21 artikla
Tutkijat

1. Henkilöä, joka tulee sopimusvaltioon tämän valtion, yliopiston, opetuslaitoksen tai muun voittoa tavoittelemattoman kulttuurilaitoksen kutsumana enintään kahden vuoden ajanjaksoksi harjoittamaan vain tutkimustoimintaa (mukaan lukien tähän tutkimukseen liittyvä satunnainen opetus) tässä laitoksessa ja joka asuu tai joka välittömästi ennen tätä oleskeluaan asui toisessa sopimusvaltiossa, ei veroteta ensiksi mainitussa sopimusvaltiossa tästä toimin-

nastaan saamastaan hyvityksestä, edellyttäen, että se kertyy tässä toisessa valtiossa olevista lähteistä.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta sellaisesta tutkimustyöstä saatuun hyvitykseen, jota ei suoriteta yleiseksi edun vuoksi, vaan pääasiassa sellaisen yksityisen edun toteuttamiseksi, joka hyödyttää tiettyä yhtä tai useampaa henkilöä.

22 artikla
Muu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja jota ei käsitellä tämän sopimuksen edellä olevissa artikloissa, verotetaan vain tässä valtiossa, riippumatta siitä, mistä tulo kertyy.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta tuloon, lukuun ottamatta 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettua kiinteästä omaisuudesta saatua tuloa, jos sopimusvaltiossa asuva tulon saaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja tulon maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

3. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja jota ei käsitellä tämän sopimuksen edellä olevissa artikloissa ja joka kertyy toisesta sopimusvaltiosta, voidaan tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen estämättä verottaa myös tässä toisessa valtiossa.

23 artikla
Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen

1. Marokossa kaksinkertainen verotus poistetaan seuraavasti:

Milloin Marokossa asuva henkilö saa tuloa, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa Suomessa, Marokon on myönnettävä tämän henkilön tulosta kantamastaan verosta vähennys, joka määrältään vastaa Suomessa maksettua tuloveroa. Tämä vähennys ei kuitenkaan voi ylittää sitä ennen vähennyksen tekemistä laskettua Marokon tuloveron osaa, joka vastaa tuloa, josta voidaan verottaa Suomessa.

2. Jollei Suomen lainsäädännöstä, joka koskee kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamista, muuta johdu (sikäli kuin tämä lainsäädäntö ei vaikuta tässä esitettyyn yleiseen periaatteeseen), kaksinkertainen verotus poistetaan Suomessa seuraavasti:

a) Milloin Suomessa asuva henkilö saa tuloa, josta sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa Marokossa, Suomen on, jollei b) kohdan määräyksistä muuta johdu, myönnettävä tämän henkilön tulosta lasketusta Suomen verosta

vähennys, joka määrältään vastaa samasta tulosta Marokon lainsäädännön mukaan ja tämän sopimuksen mukaisesti maksettua Marokon veroa.

b) Edellä olevan a) kohdan määräysten estämättä vapautetaan osinko, jonka Marokossa asuva yhtiö maksaa Suomessa asuvalle yhtiölle, Suomen verosta, jos saaja välittömästi hallitsee vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön äänimäärästä.

3. Jos sopimusvaltiossa asuvan henkilön tulo on sopimuksen määräyksen mukaan vapautettu verosta tässä valtiossa, tämä valtio voi kuitenkin määrätessään tämän henkilön muusta tulosta suoritettavan veron määrää ottaa lukuun sen tulon, joka on vapautettu verosta.

24 artikla
Syrjintäkielto

1. Sopimusvaltion kansalainen ei toisessa sopimusvaltiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi tämän toisen valtion kansalainen samoissa, erityisesti kotipaikkaa koskevissa olosuhteissa joutuu tai saattaa joutua. Tämän sopimuksen 1 artiklan määräysten estämättä tätä määräystä sovelletaan myös henkilöön, joka ei asu sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.

2. Kansalaisuudeton henkilö, joka asuu sopimusvaltiossa, ei kummassakaan sopimusvaltiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi kysymyksessä olevan valtion kansalainen samoissa, erityisesti kotipaikkaa koskevissa olosuhteissa joutuu tai saattaa joutua.

3. Verotus, joka kohdistuu sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan, ei tässä toisessa valtiossa saa olla epäedullisempi kuin verotus, joka kohdistuu tässä toisessa valtiossa olevaan samanlaista toimintaa harjoittavaan yritykseen. Tämän määräyksen ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota myöntämään toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle sellaista henkilökohtaista vähennystä verotuksessa, vapautusta verosta tai alennusta veroon siviilisäädyn taikka perheen huoltovelvollisuuden johdosta, joka myönnetään omassa valtiossa asuvalle henkilölle.

4. Muussa kuin sellaisessa tapauksessa, jossa 9 artiklan 1 kappaleen, 11 artiklan 7 kappaleen tai 12 artiklan 6 kappaleen määräyksiä sovelletaan, ovat korko, rojalti ja muu maksu, jotka sopimusvaltiossa oleva yritys suorittaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, vähennyskelpoisia tämän yrityksen verotettavaa tuloa määrättäessä samoin ehdoin kuin maksu ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle.

5. Sopimusvaltiossa oleva yritys, jonka pääoman toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö tai siellä asuvat henkilöt välittömästi tai välillisesti joko kokonaan tai osaksi omistavat tai josta he tällä tavoin määräävät, ei ensiksi mainitussa valtiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai

siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi ensiksi mainitussa valtiossa oleva muu samanluonteinen yritys joutuu tai saattaa joutua.

6. Tämän artiklan määräyksiä ei voida missään tapauksessa tulkita niin, että ne estäisivät Marokkoa kantamasta 10 artiklan 6 kappaleessa tarkoitettua veroa.

7. Tämän sopimuksen 2 artiklan määräysten estämättä sovelletaan tämän artiklan määräyksiä kaikenlaatuisiin veroihin.

25 artikla
Keskinäinen sopimusmenettely

1. Jos henkilö katsoo, että sopimusvaltion tai molempien sopimusvaltioiden toimenpiteet ovat johtaneet tai johtavat hänen osaltaan verotukseen, joka on tämän sopimuksen määräysten vastainen, hän voi saattaa asiansa sen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi, jossa hän asuu tai, jos kysymyksessä on 24 artiklan 1 kappaleen soveltaminen, jonka kansalainen hän on, ilman että tämä vaikuttaa hänen oikeuteensa käyttää näiden valtioiden sisäisessä oikeusjärjestyksessä olevia oikeussuojakeinoja. Asia on saatettava käsiteltäväksi kolmen vuoden kuluessa siitä kun henkilö sai tiedon toimenpiteestä, joka on aiheuttanut sopimuksen määräysten vastaisen verotuksen.

2. Jos toimivaltainen viranomainen havaitsee huomautuksen perustelluksi, mutta ei itse voi saada aikaan tyydyttävää ratkaisua, viranomaisen on pyrittävä toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan asia siinä tarkoituksessa, että vältetään verotus, joka on sopimuksen vastainen. Tehty sopimus pannaan täytäntöön sopimusvaltioiden sisäisessä lainsäädännössä olevien aikarajojen estämättä.

3. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan sopimuksen tulkinnassa tai soveltamisessa syntyvät vaikeudet tai epätietoisuutta aiheuttavat kysymykset. Ne voivat myös neuvotella keskenään kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi sellaisissa tapauksissa, joita ei säännellä sopimuksessa.

4. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat olla välittömässä yhteydessä keskenään, myös sellaisessa yhteisessä toimikunnassa, johon ne itse kuuluvat tai johon kuuluu heidän edustajiaan, sopimukseen pääsemiseksi siinä merkityksessä kuin tarkoitetaan edellä olevissa kappaleissa.

26 artikla
Tietojen vaihtaminen

1. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava keskenään sellaisia tietoja, jotka ovat välttämättömiä tämän sopimuksen tai sopimusvaltioiden sopimuksen piiriin kuuluvia veroja koskevan sisäisen lainsäädännön määräysten soveltamiseksi, mikäli tämän lainsäädännön perusteella tapahtuva verotus ei ole sopimuksenvastainen. Sopimuksen 1 artikla ei rajoita tietojen vaihtamista. Sopimusvaltion vastaanottamia tietoja on käsiteltävä salaisi-

na samalla tavalla kuin tämän valtion sisäisen lainsäädännön perusteella saatuja tietoja ja niitä saadaan ilmaista vain henkilöille tai viranomaisille (mukaan lukien tuomioistuimet ja hallintoelimet), jotka määräävät, kantavat tai perivät sopimuksen piiriin kuuluvia veroja tai käsittelevät niitä koskevia syytteitä tai valituksia. Näiden henkilöiden tai viranomaisten on käytettävä tietoja vain tällaisiin tarkoituksiin. Ne saavat ilmaista tietoja julkisessa oikeudenkäynnissä tai tuomioistuimen ratkaisuissa.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota:

a) ryhtymään hallintotoimiin, jotka poikkeavat tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännöstä ja hallintokäytännöstä;

b) antamaan tietoja, joita tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan tai säännönmukaisen hallintomenettelyn puitteissa ei voida hankkia;

c) antamaan tietoja, jotka paljastaisivat liikesalaisuuden taikka teollisen, kaupallisen ja ammatillisen salaisuuden tai elinkeinotoiminnassa käytetyn menettelytavan, taikka tietoja, joiden ilmaiseminen olisi vastoin yleistä järjestystä (ordre public).

27 artikla
Virka-apu perinnässä

1. Sopimusvaltiot sitoutuvat antamaan toisilleen virka-apua tässä sopimuksessa tarkoitettujen verojen ja niihin liittyvien veronkorotusten ja -lisäysten, viivästysmaksujen, korkojen ja niihin liittyvien kulujen perimisessä, oman lainsäädäntönsä ja säännöstönsä asiaa koskevien säännösten mukaisesti, silloin, kun nämä summat ovat pyynnön esittäneen valtion lakien ja säännösten mukaan perimiskelpoisia. Tämä virka-apu kattaa myös turvaamistoimet.

2. Tätä tarkoittavaan pyyntöön on liitettävä pyynnön esittävän valtion lainsäädännön ja säännösten edellyttämät asiakirjat sen vahvistamiseksi, että virka-avun kohteena olevat summat ovat perittävissä.

3. Näiden asiakirjojen saavuttua tiedoksianto ja veron perintä- ja kantotoimet tapahtuvat pyynnön vastaanottaneessa valtiossa sen omien verojen perinnässä ja kannossa sovellettavien lakien ja säännösten mukaisesti.

4. Perittävää veroa vastaavaa velkaa ei pidetä pyynnön vastaanottaneessa valtiossa etuoikeutettuna velkana.

28 artikla
Diplomaattisen edustuston ja konsuliedustuston jäsenet

Tämä sopimus ei vaikuta niihin verotusta koskeviin erioikeuksiin, jotka kansainvälisen oikeuden yleisten sääntöjen tai erityisten sopimusten määräysten mukaan myönnetään diplomaattisen edustuston tai konsuliedustuston jäsenille.

29 artikla
Voimaantulo

1. Sopimusvaltioiden hallitukset ilmoittavat toisilleen kirjallisesti ja diplomaattiteitse täyttäneensä lainsäädännössään tämän sopimuksen voimaantulolle asetetun menettelyn.

2. Sopimus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona myöhempi 1 kappaleessa tarkoitetuista ilmoituksista on tehty, ja sen määräyksiä sovelletaan:

a) Marokossa:

1) lähteellä pidätettävien verojen osalta, niihin määrin, jotka maksetaan tai hyvitetään tämän sopimuksen voimaantulovuotta välittömästi seuraavan vuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;
2) muiden verojen osalta, jokaiseen verovuoteen tai verotusajanjaksoon, joka alkaa tämän sopimuksen voimaantulovuotta välittömästi seuraavan vuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen.

b) Suomessa:

1) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sopimuksen voimaantulovuotta välittömästi seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;
2) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sopimuksen voimaantulovuotta välittömästi seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

3. Suomen Tasavallan hallituksen ja Marokon Kuningaskunnan hallituksen välillä tulo- ja omaisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 25 päivänä kesäkuuta 1973 Rabatissa allekirjoitetun sopimuksen (jäljempänä "vuoden 1973 sopimus") määräyksiä lakataan soveltamasta veroihin, joihin tätä sopimusta 2 kappaleen määräysten mukaan sovelletaan. Vuoden 1973 sopimus lakkaa olemasta voimassa sinä viimeisenä ajankohtana, jona sitä tämän kappaleen määräysten mukaan sovelletaan.

4. Vuoden 1973 sopimuksen 23 artiklan 3 kappaleen määräysten soveltamista jatketaan edellä olevien 2 ja 3 kappaleen määräysten estämättä niinä ensimmäisenä viitenä vuonna, jotka välittömästi seuraavat edellä mainittujen kappaleiden mukaista tämän sopimuksen voimaantulovuotta.

30 artikla
Päättyminen

Tämä sopimus on voimassa, kunnes jompikumpi sopimusvaltio irtisanoo sen. Kumpikin sopimusvaltio voi viiden vuoden kuluttua siitä, kun tämä sopimus tulee voimaan, irtisanoa sopimuksen diplomaattista tietä tekemällä irtisanomisilmoituksen vähintään kuusi kuukautta ennen kunkin kalenterivuoden päättymistä. Tässä tapauksessa sopimusta lakataan soveltamasta:

a) Marokossa:

1) lähteellä pidätettävien verojen osalta, niihin määrin, jotka maksetaan tai hyvitetään irtisanomisilmoituksessa ilmoitettua vuotta välittömästi seuraavan vuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen; ja
2) muiden verojen osalta, jokaiseen verovuoteen tai verotusajanjaksoon, joka alkaa irtisanomisilmoituksessa ilmoitettua vuotta välittömästi seuraavan vuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen.

b) Suomessa:

1) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan ilmoituksen antamisvuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen; ja
2) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään ilmoituksen antamisvuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

TÄMÄN VAKUUDEKSI ovat allekirjoittaneet, hallitustensa asianmukaisesti siihen valtuuttamina, allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

TEHTY Helsingissä 7 päivänä huhtikuuta 2006, kahtena suomen-, ruotsin,- arabian- ja ranskankielisenä versiona, kaikkien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset. Tulkintaerimielisyyden sattuessa on ranskankielinen teksti ratkaiseva.

SUOMEN TASAVALLAN
HALLITUKSEN PUOLESTA

Ulla-Maj Wideroos
Toinen valtiovarainministeri

MAROKON KUNINGASKUNNAN
HALLITUKSEN PUOLESTA

Salaheddine Mezouar
Teollisuus-, kauppa- ja talousuudistuksen ministeri

[TEXT IN FRENCH – TEXTE EN FRANÇAIS]

CONVENTION ENTRE LA REPUBLIQUE DE FINLANDE ET LE ROYAUME DU MAROC TENDANT A EVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET A PREVENIR L'EVASION FISCALE EN MATIERE D'IMPOTS SUR LE REVENU

Le Gouvernement de la République de Finlande et le Gouvernement du Royaume du Maroc, désireux de conclure une Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu,

sont convenus des dispositions suivantes:

ARTICLE 1
Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

ARTICLE 2
Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu perçu pour le compte d'un Etat contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu, les impôts perçus sur le revenu total, ou sur des éléments du revenu, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur le montant global des salaires payés par les entreprises, ainsi que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont:

a) en ce qui concerne la Finlande:

(i) les impôts d'Etat sur le revenu;
(ii) l'impôt sur le revenu des sociétés;
(iii) l'impôt communal sur le revenu;
(iv) l'impôt retenu à la source sur les intérêts; et
(v) l'impôt retenu à la source sur le revenu des non-résidents;

(ci-après dénommés "impôt finlandais"); et

b) en ce qui concerne le Maroc:

(i) l'impôt général sur le revenu;
(ii) l'impôt sur les sociétés;

(ci-après dénommés "impôt marocain").

4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent les modifications significatives apportées à leurs législations fiscales respectives.

ARTICLE 3
Définitions générales

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente:

a) les expressions "un Etat contractant" et "l'autre Etat contractant" désignent, suivant le contexte, la Finlande ou le Maroc;

b) le terme "Finlande" désigne la République de Finlande et, lorsque employé dans un sens géographique, désigne le territoire de la République de Finlande et toute région adjacente aux eaux territoriales de la République de Finlande à l'intérieur de laquelle, selon sa législation et en conformité avec le droit international, la Finlande peut exercer des droits à l'égard de l'exploration et de l'exploitation des ressources naturelles du fond et du sous-sol de la mer et des eaux surjacentes;

c) le terme "Maroc" désigne le Royaume du Maroc et, lorsqu'il est employé dans un sens géographique le terme Maroc comprend:

(i) le territoire du Royaume du Maroc, sa mer territoriale, et
(ii) la zone maritime au delà de la mer territoriale, comportant le lit de mer et son sous-sol (plateau continental) et la zone économique exclusive sur laquelle le Maroc exerce ses droits souverains conformément à sa législation et au droit international, aux fins d'exploration et d'exploitation de leurs richesses naturelles;

d) le terme "impôt" désigne l'impôt finlandais ou l'impôt marocain suivant le contexte;

e) le terme "personne" comprend les personnes physiques, les sociétés et tous autres groupements de personnes;

f) le terme "société" désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition;

g) les expressions "entreprise d'un Etat contractant" et "entreprise de l'autre Etat contractant" désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;

h) l'expression "trafic international" désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise dont le siège de direction effective est situé dans un Etat contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant;

i) le terme "national", en ce qui concerne un Etat contractant, désigne:
   (i) toute personne physique qui possède la nationalité ou la citoyenneté de cet Etat contractant;
   (ii) toute personne morale, société de personnes et association constituée conformément à la législation en vigueur dans cet Etat contractant;

j) l'expression "autorité compétente" désigne:

   (i) dans le cas de la Finlande, le Ministère des Finances, son représentant autorisé ou l'autorité qui est désignée comme autorité compétente par le Ministère des Finances;
   (ii) dans le cas du Maroc, le Ministre chargé des Finances ou son représentant dûment autorisé ou délégué.

2. Pour l'application de la Convention à un moment donné par un Etat contractant, tout terme ou expression qui n'y est pas défini a, sauf si le contexte exige une interprétation différente, le sens que lui attribue à ce moment le droit de cet Etat concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, le sens attribué à ce terme ou expression par le droit fiscal de cet Etat prévalant sur le sens que lui attribuent les autres branches du droit de cet Etat.

ARTICLE 4
Résident

1. Au sens de la présente Convention, l'expression "résident d'un Etat contractant" désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, est assujettie à l'impôt dans cet Etat, en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction, de son lieu de constitution (enregistrement) ou de tout autre critère de nature analogue, et s'applique aussi à cet Etat ainsi qu'à toutes ses subdivisions politiques ou à ses personnes morales de droit public ou à ses collectivités locales. Toutefois, cette expression ne comprend pas les personnes qui ne sont assujetties à l'impôt dans cet Etat que pour les revenus de sources situées dans cet Etat.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation est réglée de la manière suivante:

a) cette personne est considérée comme un résident seulement de l'Etat où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) si l'Etat où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat où elle séjourne de façon habituelle;

c) si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats, ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat dont elle possède la nationalité;

d) si cette personne possède la nationalité des deux Etats, ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat où son siège de direction effective est situé.

ARTICLE 5
Etablissement stable

1. Au sens de la présente Convention, l'expression "établissement stable" désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression "établissement stable" comprend notamment:

a) un siège de direction;

b) une succursale;

c) un bureau;

d) une usine;

e) un atelier;

f) une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'exploration et d'extraction de ressources naturelles;

g) un point de vente; et

h) un entrepôt mis à la disposition d'une personne pour stocker les marchandises d'autrui.

3. L'expression "établissement stable" englobe également:

a) un chantier de construction, de montage ou des activités de surveillance s'y exerçant mais seulement lorsque le chantier ou ces activités ont une durée supérieure à six mois;

b) la fourniture de services, y compris les services de consultants, par une entreprise agissant par l'intermédiaire de salariés ou d'autre personnel engagé par l'entreprise à cette fin, mais seulement lorsque les activités de cette nature se poursuivent (pour le même projet ou un projet connexe) sur le territoire de l'Etat contractant pendant une ou des périodes représentant un total de plus de deux mois dans les limites d'une période quelconque de douze mois;

c) l'exercice d'une activité d'affaires à travers la fourniture de services ou de facilités y afférentes ou la location d'équipements et engins utilisés ou à être utilisés dans la prospection, l'extraction ou l'exploitation d'huiles minérales dans cet Etat, pour une période ou des périodes représentant un total de plus de trente (30) jours au cours d'une période quelconque de douze mois commençant ou se terminant dans l'année fiscale concernée.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas "établissement stable " si:

a) il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;

b) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

c) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;

d) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;

e) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;

f) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins de l'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas a) à e), à condition que l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne – autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 7 – agit pour le compte d'une entreprise et dispose dans un Etat contractant de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans cet Etat pour toutes les activités que cette personne exerce pour l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont énumérées au paragraphe 4 et qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires, ne permettraient pas de considérer cette installation comme un établissement stable selon les dispositions de ce paragraphe.

6. Nonobstant les dispositions précédentes du présent Article, une entreprise d'assurance d'un Etat contractant est considérée, sauf en matière de réassurance, comme ayant un établissement stable dans l'autre Etat contractant, si elle collecte des primes sur le territoire de cet autre Etat, ou assure des risques qui y sont encourus par l'intermédiaire d'une personne autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 7.

7. Une entreprise n'est pas considérée comme ayant un établissement stable dans un Etat contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité. Toutefois, lorsque les activités d'un tel agent sont exercées exclusivement ou presque exclusivement pour le compte de cette entreprise, et que des conditions sont convenues ou imposées entre cette entreprise et l'agent dans leur relation commerciale et financière qui sont différentes de celles qui auraient pu être établies entre deux entreprises indépendantes, il n'est pas considéré comme un agent jouissant d'un statut indépendant au sens de ce paragraphe.

8. Le fait qu'une société qui est un résident d'un Etat contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre Etat contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

ARTICLE 6
Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.

2. L'expression "biens immobiliers" a le sens que lui attribue le droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend, en tous cas, les bâtiments, les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation des biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

5. Lorsque la propriété d'actions, parts sociales ou autres droits assimilés dans une société ou une autre personne morale résident d'un Etat contractant donne au propriétaire de

ces actions, parts ou autres droits la jouissance de biens immobiliers détenus par cette société ou cette autre personne morale, les revenus provenant de l'utilisation directe, de la location ou de toute autre forme d'utilisation d'un tel droit de jouissance, sont imposables dans l'Etat contractant où les biens immobiliers sont situés.

ARTICLE 7
Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre Etat mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables:

a) audit établissement stable; ou

b) aux ventes, dans cet autre Etat, de marchandises de même nature que celles qui sont vendues par l'établissement stable, ou de nature analogue; ou

c) à d'autres activités commerciales exercées dans cet autre Etat et de même nature que celles qui sont exercées par l'établissement stable, ou de nature analogue.

Les dispositions des sous-paragraphes b) et c) ne sont pas applicables si l'entreprise peut prouver que les ventes similaires ou activités mentionnées dans ces sous-paragraphes n'ont pas de rapport avec cet établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable, soit ailleurs. Toutefois, aucune déduction n'est admise pour les sommes qui seraient, le cas échéant, versées (à d'autres titres que le remboursement de frais encourus) par l'établissement stable au siège central de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses bureaux, comme redevances, honoraires, ou autres payements similaires, pour l'usage de brevets ou d'autres droits, ou comme commissions, pour des services précis rendus ou pour une activité de direction ou, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire, comme intérêts sur des sommes prêtées à l'établissement stable. De même, il n'est pas tenu compte, dans le calcul des

bénéfices de l'établissement stable, des mêmes sommes portées par l'établissement stable au débit du siège central de l'entreprise ou de l'un quelconque de ses autres bureaux.

4. S'il est d'usage, dans un Etat contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet Etat contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes contenus dans le présent article.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait qu'il a simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenus traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions desdits Articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

ARTICLE 8
Navigation maritime et aérienne

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé. Si cet Etat ne peut imposer la totalité de ces bénéfices en vertu de sa législation, lesdits bénéfices ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont cette entreprise est résidente.

2. Si le siège de direction effective d'une entreprise de navigation maritime est à bord d'un navire, ce siège est considéré comme situé dans l'Etat contractant où se trouve le port d'attache de ce navire ou, à défaut de port d'attache, dans l'Etat contractant dont l'exploitant du navire est un résident.

3. Au sens du présent Article, les bénéfices de l'entreprise d'un Etat contractant provenant de l'exploitation de navires ou aéronefs en trafic international, doivent comprendre les bénéfices inter alia provenant de l'usage ou de la location de conteneurs, si de tels bénéfices sont accessoires par rapport aux bénéfices auxquels les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent.

4. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

ARTICLE 9
Entreprises associées

1. Lorsque:

a) une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que

b) les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations financières ou commerciales, liées par des conditions convenues ou imposées, qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un Etat contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet Etat - et impose en conséquence - des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre Etat contractant a été imposée dans cet autre Etat, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier Etat si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre Etat procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices, si cet autre Etat considère l'ajustement justifié. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la présente Convention et, si c'est nécessaire, les autorités compétentes des Etats contractants se consultent.

3. Les dispositions du paragraphe 2 ne s'appliquent pas en cas de fraude, d'omission volontaire ou de négligence.

ARTICLE 10
Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder:

a) 7 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société qui détient directement au moins 25 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes;
b) 10 pour cent du montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent régler d'un commun accord le mode d'application de ces limitations.

Les dispositions du présent paragraphe n'affectent pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme "dividendes" employé dans le présent Article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de mine, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires à l'exception des créances, les revenus d'autres parts sociales ainsi que d'autres revenus, soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'Etat dont la société distributrice est un résident.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes, s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'Article 7 ou de l'Article 14, suivant les cas, sont applicables.

5. Lorsqu'une société qui est un résident d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre Etat ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre Etat, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

6. Nonobstant toute autre disposition de la présente Convention, lorsqu'une société qui est un résident de la Finlande possède un établissement stable au Maroc, les bénéfices imposables en vertu du paragraphe 1 de l'Article 7, sont soumis à une taxe retenue à la source au Maroc, lorsque ces bénéfices sont mis à la disposition du siège en Finlande, mais la taxe ainsi retenue ne peut excéder 7 % du montant desdits bénéfices après en avoir déduit l'impôt sur les sociétés y appliqué au Maroc.

ARTICLE 11
Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et payés à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des intérêts est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 pour cent du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2,

a) les intérêts provenant du Maroc ne sont imposables qu'en Finlande si les intérêts sont payés:

(i) à l'Etat de Finlande;
(ii) à Suomen Pankki (la Banque Centrale);
(iii) au Fond Finlandais de la Coopération Industrielle (FINNFUND) aussi longtemps que l'Etat détient une participation majoritaire dans le capital du Finnfund et que les prêts sont octroyés à des conditions de taux et de durée concessionnelles;

b) les intérêts provenant de Finlande ne sont imposables qu'au Maroc si les intérêts sont payés:

(i) à l'Etat du Maroc;
(ii) à Bank Al Maghrib (la Banque Centrale);
(iii) à un établissement financier aussi longtemps que l'Etat ou les collectivités locales détiennent une participation majoritaire dans le capital de cet établissement financier et que les prêts sont octroyés à des conditions de taux et de durée concessionnelles;

c) les intérêts provenant d'un Etat contractant ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si:

(i) la personne qui reçoit les intérêts est un résident de cet autre Etat, et
(ii) cette personne est une entreprise de cet autre Etat et est le bénéficiaire des intérêts, et
(iii) les intérêts sont payés en raison d'un prêt concessionnel ou d'un crédit concessionnel ou d'un crédit consenti, publiquement garanti ou assuré, ou en raison de toute autre créance ou crédit doté d'une garantie publique par cet autre Etat et en conformité avec les lignes directrices internationalement acceptées pour les crédits à l'exportation bénéficiant d'un soutien public.

4. Le terme "intérêts" employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Les pénalisations pour paiement tardif ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent Article.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement:

a) à l'établissement stable ou à la base fixe en question,

b) ou aux activités d'affaires visées à l'alinéa c) du paragraphe 1 de l'Article 7.

Dans ces cas, les dispositions de l'Article 7 ou de l'Article 14, suivant le cas, sont applicables.

6. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lesquels la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supportent la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'Etat où l'établissement stable ou la base fixe est situé.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent Article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

ARTICLE 12
Redevances

1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des redevances est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 pour cent du montant brut des redevances.

3. Le terme "redevances" employé dans le présent Article désigne les rémunérations de toute nature payées pour:

a) l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques ou les films et enregistrements utilisés pour les émissions radiophoniques ou télévisées ou les transmissions par satellite, câble, fibres optiques ou technologies similaires

utilisées pour les transmissions destinées au public, par les bandes magnétiques, les disquettes ou disques laser, logiciels (software);

b) l'usage ou la concession de l'usage d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial, agricole ou scientifique ou pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial, agricole, ou scientifique (savoir-faire);

c) l'assistance technique et les prestations de services et de personnel autres que celles visées aux Articles 14 et 15 de la présente Convention.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement:

a) à l'établissement stable ou à la base fixe en question, ou

b) aux activités d'affaires visées à l'alinéa c) du paragraphe 1 de l'Article 7.

Dans ces cas, les dispositions de l'Article 7 ou de l'Article 14, suivant le cas, sont applicables.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant a dans un Etat contractant un établissement stable ou une base fixe, pour lesquels l'engagement donnant lieu au paiement des redevances a été contracté et qui supportent la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'Etat où l'établissement stable ou la base fixe est situé.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent Article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

ARTICLE 13
Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6 et situés dans l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

3. Les gains provenant de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international, ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs, ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé. Si cet Etat ne peut imposer tous ces gains en vertu de sa législation, lesdits gains ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

4. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation d'actions ou d'autres parts d'une société dont les biens sont constitués principalement, directement ou indirectement, de biens immobiliers situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

5. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes précédents du présent Article ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

ARTICLE 14
Professions indépendantes

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet Etat; toutefois, ces revenus sont aussi imposables dans l'autre Etat contractant dans les cas suivants:

a) si ce résident dispose de façon habituelle, dans l'autre Etat contractant, d'une base fixe pour l'exercice de ses activités; en ce cas, seule la fraction des revenus qui est imputable à ladite base fixe est imposable dans l'autre Etat contractant; ou

b) si son séjour dans l'autre Etat contractant s'étend sur une période ou des périodes d'une durée totale égale ou supérieure à 183 jours durant toute période de douze mois commençant ou se terminant au cours de l'année fiscale considérée; en ce cas, seule la fraction des revenus qui est tirée des activités exercées dans cet autre Etat est imposable dans cet autre Etat.

2. L'expression "profession libérale" comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

ARTICLE 15
Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des Articles 16, 18, 19, 20 et 21, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat si:

a) le bénéficiaire séjourne dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours durant toute période de 12 mois commençant ou se terminant au cours de l'année fiscale considérée; et

b) les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre Etat; et

c) la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef en trafic international, sont imposables dans l'Etat contractant où le siège de la direction effective de l'entreprise est situé.

ARTICLE 16
Tantièmes

Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration, de surveillance ou d'un organe analogue d'une société qui est un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

ARTICLE 17
Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des Articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre Etat contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision ou qu'un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des Articles 7, 14 et 15, dans l'Etat contractant où les activités de l'artiste du spectacle ou du sportif sont exercées.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas aux revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce dans un Etat contractant, si la visite dans cet Etat est entièrement ou presque entièrement financée sur des fonds publics de l'autre Etat contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales.

ARTICLE 18
Pensions, rentes viagères et prestations de sécurité sociale

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'Article 19, les pensions, et autres rémunérations similaires payées à un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi antérieur ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les pensions, rentes viagères et autres versements périodiques ou occasionnels effectués par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques pour couvrir les accidents de leurs personnels ne sont imposables que dans cet Etat.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les pensions et autres rémunérations similaires payées en application de la législation sur la sécurité sociale d'un Etat contractant ou les rentes viagères provenant d'un Etat contractant sont imposables dans cet Etat.

4. Le terme « annuité (rente viagère) » employé dans cet article désigne une somme fixe payable périodiquement, à des échéances fixes, durant la vie ou pour une période déterminée ou certaine, en contrepartie de l'obligation d'effectuer des paiements selon des considérations convenables et pleines, en argent ou en valeur équivalente (autres que les services rendus).

ARTICLE 19
Fonctions publiques

1. a) Les salaires, traitements et autres rémunérations similaires, autres que les pensions, payées par un Etat contractant, l'une de ses subdivisions politiques, personnes morales de droit public ou collectivités locales à une personne physique, au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision, cette personne morale ou cette collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces salaires, traitements et autres rémunérations similaires ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si les services sont rendus dans cet Etat et si la personne physique est un résident de cet Etat qui:

(i) possède la nationalité de cet Etat; ou

(ii) n'est pas devenu un résident de cet Etat à seule fin de rendre les services.

2. a) Les pensions payées par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou personnes morales de droit public ou collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision, personne ou collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces pensions ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si la personne physique est un résident de cet autre Etat et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des Articles 15, 16, 17 et 18 s'appliquent aux salaires, traitements et autres rémunérations similaires ainsi qu'aux pensions payées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou personnes morales de droit public ou collectivités locales.

ARTICLE 20
Etudiants et stagiaires

Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, un résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne dans le premier Etat à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet Etat, à condition qu'elles proviennent de source situées en dehors de cet Etat.

ARTICLE 21
Chercheurs

1. Toute personne physique qui se rend dans un Etat contractant à l'invitation de cet Etat, d'une université, d'un établissement d'enseignement ou de toute autre institution culturelle sans but lucratif pour une période n'excédant pas deux ans à seule fin de mener des travaux de recherche (y compris l'enseignement occasionnel qui est en rapport avec cette recherche) dans cette institution et qui est ou qui était un résident de l'autre Etat contractant juste avant ce séjour est exemptée de l'impôt dans ledit premier Etat contractant sur la rémunération qu'elle reçoit pour cette activité, à condition que cette rémunération provienne de sources situées dans cet autre Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux rémunérations reçues au titre de travaux de recherche entrepris non pas dans l'intérêt public, mais principalement en vue de la réalisation d'un avantage particulier bénéficiant à une ou à des personnes déterminées.

ARTICLE 22
Autres revenus

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les Articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet Etat.
2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers, tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'Article 6, lorsque le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'Article 7 ou de l'Article 14, suivant les cas, sont applicables.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention et qui proviennent de l'autre Etat contractant sont aussi imposables dans cet autre Etat.

ARTICLE 23
Méthodes pour éliminer les doubles impositions

1. Dans le cas du Maroc, la double imposition est éliminée de la manière suivante:

Lorsqu'un résident du Maroc reçoit des revenus qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en Finlande, le Maroc accorde sur l'impôt qu'il perçoit sur les revenus de ce résident une déduction d'un montant égal à l'impôt sur le revenu payé en Finlande. Toutefois, cette déduction ne peut excéder la fraction de l'impôt sur le revenu marocain, calculé avant déduction, correspondant aux revenus imposables en Finlande.

2. Sous réserve des dispositions de la législation finlandaise concernant l'élimination de la double imposition internationale (sans porter atteinte au principe général ici posé), la double imposition est, en ce qui concerne la Finlande, éliminée de la manière suivante:

a) Lorsqu'un résident de Finlande reçoit des revenus qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables au Maroc, la Finlande accorde, sous réserve des dispositions du sous-paragraphe b), sur l'impôt finlandais calculé sur le revenu de cette personne, une déduction d'un montant égal à l'impôt marocain payé sur le même revenu en vertu de la législation marocaine et conformément à la présente convention.

b) Nonobstant les dispositions de l'alinéa a), les dividendes payés par une société qui est un résident du Maroc à une société qui est un résident de Finlande et qui contrôle directement au moins 10 pour cent des droits de vote de la société qui paie les dividendes sont exempts de l'impôt finlandais.

3. Lorsque, conformément à une disposition quelconque de la présente convention, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant reçoit sont exonérés d'impôt dans cet Etat, celui-ci peut néanmoins, pour déterminer le taux de l'impôt sur le reste des revenus de ce résident, tenir compte des revenus exonérés.

ARTICLE 24
Non-discrimination

1. Les nationaux d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre Etat qui se trouvent dans la même situation, notamment au regard de la résidence. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'Article 1, aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

2. Les apatrides qui sont des résidents d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'un ou l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les nationaux de l'Etat concerné qui se trouvent dans la même situation notamment au regard de la résidence.

3. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

4. A moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'Article 9, du paragraphe 7 de l'Article 11 ou du paragraphe 6 de l'Article 12, ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres dépenses payés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat.

5. Les entreprises d'un Etat contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant, ne sont soumises dans le premier Etat à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier Etat.

6. Les dispositions du présent Article ne peuvent en aucun cas être interprétées comme empêchant le Maroc de percevoir la taxe visée au paragraphe 6 de l'Article 10.

7. Les dispositions de cet Article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'Article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

ARTICLE 25
Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par les deux Etats contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'Article 24, à celle de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans les trois ans qui suivent la première notification des mesures qui entraînent une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la présente Convention. L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des Etats contractants.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la présente Convention.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent communiquer directement entre elles, y compris au sein d'une commission mixte composée de ces autorités ou de leurs représentants, en vue de parvenir à un accord comme il est indiqué aux paragraphes précédents.

ARTICLE 26
Echange de renseignements

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles de la législation interne des Etats contractants relative aux impôts visés par la Convention, dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'Article 1. Les renseignements reçus par un Etat contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernés par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins, mais elles peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation:

a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa propre législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;

b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa propre législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant;

c) de fournir des renseignements qui révèleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

ARTICLE 27

Assistance au recouvrement

1. Les Etats contractants conviennent de se prêter mutuellement assistance en vue de recouvrer, suivant les règles propres à leur législation et réglementation respectives, les impôts visés par la présente Convention ainsi que les majorations de droits, droits en sus, indemnités de retard, intérêts et frais afférents à ces impôts lorsque ces sommes sont recouvrables en application des lois et règlements de l'Etat requérant. Cette assistance couvre aussi les mesures conservatoires.

2. La demande formulée à cette fin doit être accompagnée des documents exigés par les lois et règlements de l'Etat requérant pour établir que les sommes sujettes à cette assistance sont recouvrables.

3. Au vu de ces documents, les significations et mesures de recouvrement et de perception ont lieu dans l'Etat requis conformément aux lois et règlements applicables pour le recouvrement et la perception de ses propres impôts.

4. La créance correspondant à l'impôt à recouvrer n'est pas considérée comme une créance privilégiée dans l'Etat requis.

ARTICLE 28

Membres des missions diplomatiques et des postes consulaires

Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques ou postes consulaires en vertu soit des règles générales du droit international, soit des dispositions d'accords particuliers.

ARTICLE 29

Entrée en vigueur

1. Les gouvernements des Etats contractants se notifieront, par écrit et par voie diplomatique, l'achèvement de la procédure requise pas les législations respectives pour l'entrée en vigueur de la présente Convention.

2. La Convention entrera en vigueur trente jours après la date de la dernière des notifications visées au paragraphe 1 et ses dispositions seront applicables:

a) En ce qui concerne le Maroc:

i) au regard des impôts retenus à la source, pour les montants payés ou crédités à compter du premier janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la présente Convention; et

ii) au regard des autres impôts, pour tout exercice fiscal ou période d'imposition commençant à compter du premier janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la présente Convention.

b) En ce qui concerne la Finlande:

i) au regard des impôts retenus à la source, pour les revenus reçus le ou après le 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle où la Convention entre en vigueur; et

ii) au regard des autres impôts pour le revenu aux impôts dus pour toute année d'imposition commençant le ou après le 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle où la Convention entre en vigueur.

3. Les dispositions de la Convention fiscale entre le gouvernement de la République de Finlande et le Gouvernement du Royaume du Maroc en vue d'éviter les doubles impositions en matière d'impôts sur le revenu et la fortune signée à Rabat le 25 juin 1973 (ci-après dénommée « Convention de 1973 ») cesseront d'avoir effet à l'égard des impôts pour lesquels la présente Convention s'applique conformément aux dispositions du paragraphe 2. La Convention de 1973 est abrogée à compter de la date à laquelle elle aura effet pour la dernière fois conformément aux dispositions du présent paragraphe.

4. Nonobstant les dispositions des paragraphes 2 et 3 précédents, les dispositions du paragraphe 3 de l'Article 23 de la Convention de 1973 continueront de s'appliquer pendant les cinq (5) premières années qui suivent immédiatement l'année d'entrée en vigueur de la présente Convention conformément aux paragraphes susmentionnés.

ARTICLE 30
Denonciation

La présente Convention demeurera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par un Etat contractant. Chaque Etat contractant peut dénoncer la Convention par voie diplomatique avec un préavis minimal de 6 mois avant la fin de chaque année civile postérieure à la cinquième année qui suit celle de l'entrée en vigueur de la présente Convention. Dans ce cas, la Convention cessera d'être applicable:

a) En ce qui concerne le Maroc:

i) au regard des impôts retenus à la source, pour les montants payés ou crédités à compter du premier janvier de l'année qui suit immédiatement celle spécifiée dans le préavis de dénonciation; et

ii) au regard des autres impôts, pour tout exercice fiscal ou période d'imposition commençant à compter du premier janvier de l'année qui suit immédiatement celle spécifiée dans le préavis de dénonciation.

b) En ce qui concerne la Finlande:

i) au regard des impôts retenus à la source, sur les revenus reçus le ou après le 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle où l'avis est donné; et

ii) au regard des autres impôts sur le revenu aux impôts dus pour toute année d'imposition commençant le ou après le 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle où l'avis est donné.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés à cet effet par leurs Gouvernements respectifs, ont signé la présente Convention.

FAIT en double exemplaire à Helsinki, le 7 avril 2006, en langues finnoise, suédoise, arabe et française, chaque texte faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte en langue française prévaudra.

POUR LE GOUVERNEMENT
DE LA REPUBLIQUE DE FINLANDE

Ulla-Maj Wideroos
Deuxième Ministre au Ministère
des Finances

POUR LE GOUVERNEMENT
DU ROYAUME DU MAROC

Salaheddine Mezouar
Ministre de l'Industrie, du Commerce et de
Mise à Niveau de l'Economie

[TEXT IN SWEDISH – TEXTE EN SUÉDOIS]

AVTAL
MELLAN REPUBLIKEN FINLAND
OCH KONUNGARIKET MAROCKO FÖR ATT UNDVIKA
DUBBELBESKATTNING OCH FÖRHINDRA KRINGGÅENDE AV SKATT
BETRÄFFANDE SKATTER PÅ INKOMST

Republiken Finlands regering och Konungariket Marockos regering, som önskar ingå ett avtal för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst,

har kommit överens om följande:

Artikel 1
Personer som omfattas av avtalet

Detta avtal tillämpas på personer som har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda avtalsslutande staterna.

Artikel 2
Skatter som omfattas av avtalet

1. Detta avtal tillämpas på skatter på inkomst som påförs för en avtalsslutande stats eller dess politiska underavdelningars eller lokala myndigheters räkning, oberoende av det sätt på vilket skatterna tas ut.

2. Med skatter på inkomst förstås alla skatter som utgår på inkomst i dess helhet eller på delar av inkomst, däri inbegripet skatter på vinst på grund av överlåtelse av lös eller fast egendom, skatter på sammanlagda beloppet av företags lönebetalningar samt skatter på värdestegring.

3. De för nuvarande utgående skatter, på vilka avtalet tillämpas, är:

a) i Finland:

1) de statliga inkomstskatterna;
2) inkomstskatten för samfund;
3) kommunalskatten;
4) källskatten på ränteinkomst; och
5) källskatten på begränsat skattskyldig;

(nedan "finsk skatt").

b) i Marocko:

1) den allmänna inkomstskatten;
2) inkomstskatten för bolag;

(nedan "marockansk skatt").

4. Avtalet tillämpas även på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, som efter undertecknandet av avtalet påförs vid sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall meddela varandra de betydelsefulla ändringar som gjorts i respektive skattelagstiftning.

Artikel 3
Allmänna definitioner

1. Om inte sammanhanget föranleder annat, har vid tillämpningen av detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:

a) ”en avtalsslutande stat” och ”den andra avtalsslutande staten” åsyftar Finland eller Marocko alltefter som sammanhanget kräver;

b) ”Finland” åsyftar Republiken Finland och åsyftar, då det används i geografisk bemärkelse, Republiken Finlands territorium och de till Republiken Finlands territorialvatten gränsande områden, inom vilka Finland enligt finsk lagstiftning och i överenskommelse med folkrätten äger utöva Finlands rättigheter med avseende på utforskning och utnyttjande av naturtillgångar på havsbottnen eller i dennas underlag samt vattnen därpå;

c) ”Marocko” åsyftar Konungariket Marocko samt, då det används i geografisk betydelse:

1) Konungariket Marockos territorium, dess territorialhav, och
2) havzonen utanför territorialhavet, som inbegriper havsbottnen och i dennas underlag (kontinentalsockel) samt ekonomisk zon, inom vilka Marocko i överensstämmelse med folkrätten utöver Marockos suveräna rättigheter med avseende på utforskning och utnyttjande av naturtillgångar;

d) ”skatt” åsyftar finsk skatt eller marockansk skatt, alltefter som sammanhanget kräver;

e) ”person" inbegriper fysisk person, bolag och varje annan sammansluttning;

f) ”bolag” åsyftar juridisk person eller annan som vid beskattningen behandlas såsom juridisk person;

g) "företag i en avtalsslutande stat" och ”företag i den andra avtalsslutande staten” åsyftar företag som bedrivs av person med hemvist i en avtalsslutande stat, respektive företag som bedrivs av person med hemvist i den andra avtalsslutande staten;

h) ”internationell trafik” åsyftar transport med skepp eller luftfartyg som används av företag som har sin verkliga ledning i en avtalsslutande stat, utom då skeppet eller luftfartyget används uteslutande mellan platser i den andra avtalsslutande staten;

i) ”medborgare”, beträffande en avtalsslutande stat, åsyftar:

1) fysisk person, som har medborgarskap (la nationalité eller la citoyenneté) i denna avtalsslutande stat;
2) juridisk person eller annan sammanslutning som bildats enligt den lagstiftning som gäller i denna avtalsslutande stat;

j) "behörig myndighet" åsyftar:

1) i Finland finansministeriet, dess befullmäktigade ombud eller den myndighet som finansministeriet förordnar att vara behörig myndighet;
2) i Marocko finansministern eller hans vederbörligt befullmäktigade ombud eller representant;

2. Då en avtalsslutande stat tillämpar avtalet vid någon tidpunkt, anses, såvida inte sammanhanget föranleder annat, varje uttryck som inte definierats i avtalet ha den betydelse som uttrycket har vid denna tidpunkt enligt den statens lagstiftning i fråga om sådana skatter på vilka avtalet tillämpas, och den betydelse som uttrycket har enligt tillämplig skattelagstiftning i denna stat äger företräde framför den betydelse uttrycket ges i annan lagstiftning i denna stat.

Artikel 4
Person med hemvist i en avtalsslutande stat

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "person med hemvist i en avtalsslutande stat" person som enligt lagstiftningen i denna stat är skatteskyldig där på grund av domicil, bosättning, plats för företagsledning, plats för registrering eller annan liknande omständighet, och inbegriper också denna stat och politisk underavdelning, offentligrättsligt samfund eller lokal myndighet i denna stat. Uttrycket inbegriper emellertid inte person som är skatteskyldig i denna stat endast för inkomst från källa i denna stat.

2. Då på grund av bestämmelserna i stycke 1 fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna, bestäms hans hemvist på följande sätt:

a) han anses ha hemvist endast i den stat där han har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande; om han har en sådan bostad i båda staterna, anses han ha hemvist endast i den stat med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsintressena);

b) om det inte kan avgöras i vilken stat han har centrum för sina levnadsintressen eller om han inte i någondera staten har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande, anses han ha hemvist endast i den stat där han stadigvarande vistas;

c) om han stadigvarande vistas i båda staterna eller om han inte vistas stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist endast i den stat där han är medborgare;

d) om han är medborgare i båda staterna eller om han inte är medborgare i någon av dem, avgör de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna frågan genom ömsesidig överenskommelse.

3. Då på grund av bestämmelserna i stycke 1 annan person än fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna, anses den ha hemvist endast i den avtalsslutande stat där den har sin verkliga ledning.

Artikel 5
Fast driftställe

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "fast driftställe" en stadigvarande plats för affärsverksamhet, från vilken ett företags verksamhet helt eller delvis bedrivs.

2. Uttrycket "fast driftställe" innefattar särskilt:

a) plats för företagsledning;

b) filial;

c) kontor;

d) fabrik;

e) verkstad;

f) gruva, olje- eller gaskälla, stenbrott eller annan plats för utforskning eller utvinning av naturtillgångar.

g) försäljningsställe; och

h) lagerutrymmen som upplåtits till en person för att användas för upplagring av andra personers varor.

3. Uttrycket "fast driftställe" innefattar även:

a) plats för byggnads-, anläggnings- eller installationsverksamhet, eller övervakningsverksamhet i samband därmed, men endast om verksamheten pågår över sex månader;

b) anskaffning av tjänster, häri inbegripna konsulttjänster, av ett företag genom arbetstagare eller annan personal som anställts av företaget för detta ändamål, men endast om detta slag av verksamhet pågår (i samma eller därtill anknutet projekt) i avtalsslutande statens område under en tidsperiod eller tidsperioder som sammanlagt överstiger två månader under en tolvmånadersperiod.

c) affärsverksamhet som bedrivs genom att anskaffa tjänster eller arrangemang i samband därmed eller genom att uthyra apparater eller anordningar som används eller som är avsedda för att användas i utforskning, utnyttjande eller utvinning av mineralolja i denna stat under en tidsperiod eller tidsperioder som sammanlagt överstiger trettio (30) dagar under en tolvmånadersperiod som börjar eller slutar under skatteåret i fråga.

4. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel anses uttrycket "fast driftställe" inte innefatta:

a) användning av anordningar uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor;

b) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande;

c) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för bearbetning eller förädling genom annat företags försorg;

d) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för inköp av varor eller inhämtande av upplysningar för företaget;

e) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att för företaget bedriva annan verksamhet av förberedande eller biträdande art;

f) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att kombinera verksamheter som anges i punkterna a)-e), under förutsättning att hela den verksamhet som bedrivs från den stadigvarande platsen för affärsverksamhet på grund av denna kombination är av förberedande eller biträdande art.

5. Om person, som inte är sådan oberoende representant på vilken stycke 7 tillämpas, är verksam för ett företag samt i en avtalsslutande stat har och där regelmässigt använder fullmakt att sluta avtal i företagets namn, anses detta företag - utan hinder av bestämmelserna i styckena 1 och 2 - ha fast driftställe i denna stat i fråga om varje verksamhet som denna person bedriver för företaget. Detta gäller dock inte, om den verksamhet som denna person bedriver är begränsad till sådan som anges i stycke 4 och som - om den bedrevs från en stadigvarande plats för affärsverksamhet - inte skulle göra denna stadigvarande plats för affärsverksamhet till fast driftställe enligt bestämmelserna i nämnda stycke.

6. Utan hinder av de föregående bestämmelserna i denna artikel anses försäkringsföretag i en avtalsslutande stat, med undantag för återförsäkring, ha fast driftställe i den andra avtalsslutande staten om företaget uppbär premier inom denna andra stats område eller försäkrar risker där genom person som inte är sådan oberoende representant på vilken stycke 7 tillämpas.

7. Förctag anses inte ha fast driftställe i en avtalsslutande stat endast på den grund att företaget bedriver affärsverksamhet i denna stat genom förmedling av mäklare, kommissionär

eller annan oberoende representant, under förutsättning att sådan person därvid bedriver sin sedvanliga affärsverksamhet. När en sådan representant bedriver verksamhet uteslutande eller nästan uteslutande för detta företag och villkor som har överenskommits eller föreskrivits i handelsförbindelser eller finansiella förbindelser mellan representanten och företaget inte motsvarar sådana villkor som skulle ha använts mellan oberoende parter, anses han emellertid inte såsom sådan oberoende representant som avses i detta stycke.

8. Den omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrollerar eller kontrolleras av ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten eller ett bolag som bedriver affärsverksamhet i denna andra stat (antingen från fast driftställe eller på annat sätt), medför inte i och för sig att någotdera bolaget utgör fast driftställe för det andra.

Artikel 6
Inkomst av fast egendom

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar av fast egendom (däri inbegripet inkomst av lantbruk eller skogsbruk) belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Uttrycket "fast egendom" har den betydelse som uttrycket har enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen. Uttrycket inbegriper dock alltid byggnad, tillbehör till fast egendom, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, rättigheter på vilka bestämmelserna i privaträtten om fast egendom tillämpas, nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja mineralförekomst, källa eller annan naturtillgång; skepp och luftfartyg anses inte vara fast egendom.

3. Bestämmelserna i stycke 1 tillämpas på inkomst som förvärvas genom omedelbart brukande, genom uthyrning eller annan användning av fast egendom.

4. Bestämmelserna i styckena 1 och 3 tillämpas även på inkomst av fast egendom som tillhör företag och på inkomst av fast egendom som används vid självständig yrkesutövning.

5. Om innehav av aktier, andelar eller andra rättigheter i bolag eller annan juridisk person med hemvist i en avtalsslutande stat berättigar ägaren av aktierna, andelarna eller rättigheterna att besitta bolaget eller juridisk person tillhörig fast egendom, får inkomst, som förvärvas genom omedelbart brukande, genom uthyrning eller annan användning av sådan besittningsrätt, beskattas i den avtalsslutande stat där den fasta egendomen är belägen.

Artikel 7
Inkomst av rörelse

1. Inkomst av rörelse, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar, beskattas endast i denna stat, såvida inte företaget bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där be-

läget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på nyss angivet sätt, får företagets inkomst beskattas i den andra staten, men endast så stor del av den som är hänförlig:

a) till det fasta driftstället; eller

b) till försäljning i den andra staten, som inbegriper samma eller liknande varor som de varor som säljs från det fasta driftstället; eller

c) till annan rörelse i denna andra stat, som är av samma eller liknande slag, som den rörelse som bedrivs i det fasta driftstället.

Bestämmelserna i punkterna b) och c) tillämpas inte om företaget bevisar att liknande försäljning eller verksamhet som avses i dessa punkter inte har samband med det fasta driftstället.

2. Om företag i en avtalsslutande stat bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe, hänförs, om inte bestämmelserna i stycke 3 föranleder annat, i vardera avtalsslutande staten till det fasta driftstället den inkomst som det kan antas att driftstället skulle ha förvärvat, om det varit ett fristående företag, som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor och självständigt avslutat affärer med det företag till vilket driftstället hör.

3. Vid bestämmandet av fast driftställes inkomst medges avdrag för de avdragsgilla utgifter som uppkommit för det fasta driftstället, härunder inbegripna utgifter för företagets ledning och allmänna förvaltning, oavsett om utgifterna uppkommit i den stat där det fasta driftstället är beläget eller annorstädes. Avdrag medges emellertid inte för belopp som det fasta driftstället betalat till företagets huvudkontor eller annat företaget tillhörigt kontor (om beloppen utgör annat än ersättning för faktiska kostnader) i form av royalty, avgift eller annan liknande ersättning för nyttjandet av patent eller annan rättighet, eller i form av ersättning för särskilda tjänster eller för företagsledning eller, utom i fråga om bankföretag, i form av ränta på medel som lånats ut till det fasta driftstället. På samma sätt beaktas vid bestämmandet av fast driftställes inkomst inte likadana belopp som det fasta driftstället debiterat från företagets huvudkontor eller annat företaget tillhörigt kontor.

4. I den mån inkomst hänförlig till fast driftställe brukat i en avtalsslutande stat bestämmas på grundval av en fördelning av företagets hela inkomst på de olika delarna av företaget, hindrar bestämmelserna i stycke 2 inte att i denna avtalsslutande stat den skattepliktiga inkomsten bestäms genom sådant förfarande. Den fördelningsmetod som används skall dock vara sådan att resultatet överensstämmer med principerna i denna artikel.

5. Inkomst hänförs inte till fast driftställe endast av den anledningen att varor inköps genom det fasta driftställets försorg för företaget.

6. Vid tillämpningen av föregående stycken bestäms inkomst som är hänförlig till det fasta driftstället genom samma förfarande år från år, såvida inte goda och tillräckliga skäl föranleder annat.

7. Ingår i inkomst av rörelse inkomst som behandlas särskilt i andra artiklar av detta avtal, berörs bestämmelserna i dessa artiklar inte av reglerna i denna artikel.

Artikel 8
Sjöfart och luftfart

1. Inkomst som företag i en avtalsslutande stat förvärvar genom användningen av skepp eller luftfartyg i internationell trafik beskattas endast i den stat där företaget har sin verkliga ledning. Om denna stat enligt sin lagstiftning inte kan beskatta hela inkomsten skall inkomsten beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har hemvist.

2. Om sjöfartsföretag har sin verkliga ledning ombord på ett fartyg, anses ledningen belägen i den avtalsslutande stat där fartyget har sin hemmahamn, eller om det inte har hemmahamn, där fartygets användare har sitt hemvist.

3. Vid tillämpningen av denna artikel inbegriper inkomst som företag i en avtalsslutande stat förvärvar genom användningen av skepp eller luftfartyg i internationell trafik bland annat inkomst som förvärvas genom användning eller uthyrning av container, om sådan inkomst framstår som accessorisk i jämförelse med inkomst på vilken bestämmelserna i stycke 1 tillämpas.

4. Bestämmelserna i stycke 1 tillämpas även på inkomst som förvärvas genom deltagande i en pool, ett gemensamt företag eller internationell driftsorganisation.

Artikel 9
Företag med intressegemenskap

1. I fall då

a) ett företag i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltar i ledningen eller kontrollen av ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i detta företags kapital, eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller kontrollen av såväl ett företag i en avtalsslutande stat som ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i båda dessa företags kapital,

iakttas följande.

Om mellan företagen i fråga om handelsförbindelser eller finansiella förbindelser avtalas eller föreskrivs villkor, som avviker från dem som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, får all inkomst, som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget men som på grund av villkoren i fråga inte tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

2. I fall då en avtalsslutande stat i inkomsten för ett företag i denna stat inräknar – och i överensstämmelse därmed beskattar – inkomst, för vilken ett företag i den andra avtalsslutande staten beskattats i denna andra stat, samt den sålunda inräknade inkomsten är sådan som skulle ha tillkommit företaget i den förstnämnda staten om de villkor som avtalats mellan företagen hade varit sådana som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, skall denna andra stat genomföra vederbörlig justering av det skattebelopp som påförts för inkomsten där, om denna andra stat anser justeringen vara berättigad. Vid sådan justering iakttas övriga bestämmelser i detta avtal och de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna överlägger vid behov med varandra.

3. Bestämmelserna i stycke 2 tillämpas inte i fall av bedrägeri, avsiktlig underlägenhet eller oaktsamhet.

Artikel 10
Dividend

1. Dividend från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får beskattas i denna andra stat.

2. Dividenden får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat där det bolag som betalar dividenden har hemvist, enligt lagstiftningen i denna stat, men om den verklige innehavaren av förmånen av dividenden är en person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får skatten inte överstiga:

a) 7 procent av dividendens bruttobelopp, om den verklige innehavaren av förmånen av dividenden är ett bolag som direkt innehar minst 25 procent av kapitalet i det bolag som betalar dividenden;

b) 10 procent av dividendens bruttobelopp i övriga fall.

De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna bestämmer sinsemellan om sättet för genomförandet av denna begränsning.

Detta stycke berör inte bolagets beskattning för vinst av vilken dividenden betalas.

3. Med uttrycket "dividend" förstås i denna artikel inkomst av aktier, vinsthandelsbevis eller -rättigheter, gruvaktier, stiftarandelar eller andra rättigheter, som inte är fordringar, med rätt till andel i vinst, samt inkomst av andra andelar i bolag, som enligt lagstiftningen i den stat där det utdelande bolaget har hemvist vid beskattningen behandlas på samma sätt som inkomst av aktier.

4. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 tillämpas inte, om den verklige innehavaren av förmånen av dividenden har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, där det bolag som betalar dividenden har hemvist, från där beläget fast driftställe eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt den andel på grund av vilken dividenden betalas äger verkligt sam-

band med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14.

5. Om bolag med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar inkomst från den andra avtalsslutande staten, får denna andra stat inte beskatta dividend som bolaget betalar, utom i den mån dividenden betalas till person med hemvist i denna andra stat eller i den mån den andel på grund av vilken dividenden betalas äger verkligt samband med fast driftställe i denna andra stat, och ej heller på bolagets icke utdelade vinst ta ut en skatt, även om dividenden eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis utgörs av inkomst som uppkommit i denna andra stat.

6. Om ett bolag med hemvist i Finland har ett fast driftställe i Marocko, får Marocko, utan hinder av andra bestämmelser i detta avtal, på inkomst som beskattas på grund av artikel 7 stycke 1 påföra skatt som innehålls vid källan när denna inkomst sätts till förfogande av det finska huvudkontoret. Den på detta sätt innehållna skatten får emellertid inte överstiga 7 procent av det inkomstbelopp varav marockansk inkomstskatt för bolag har avdragits.

Artikel 11
Ränta

1. Ränta, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Räntan får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat från vilken den härrör, enligt lagstiftningen i denna stat, men om den verklige innehavaren av förmånen av räntan är en person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får skatten inte överstiga 10 procent av räntans bruttobelopp.

3. Utan hinder av bestämmelser i stycke 2,

a) räntan som härrör från Marocko, beskattas endast i Finland, om räntan betalas till:

1) Finska staten;
2) Finlands Bank (centralbanken);
3) Fonden för industriellt samarbete Ab (FINNFUND), så länge som staten innehar majoriteten av Finnfunds kapital och lånen beviljas med koncessionell ränta och lånetid;

b) räntan som härrör från Finland, beskattas endast i Marocko, om räntan betalas till:

1) Staten Marocko;
2) Bank Al Maghreb (centralbanken);
3) ett finansinstitut, så länge som staten eller lokala myndigheter äger majoriteten av detta instituts kapital och lånen beviljas med koncessionell ränta och lånetid;

c) räntan som härrör från en avtalsslutande stat, beskattas endast i den andra avtalsslutande staten, om:

1) mottagaren av räntan har hemvist i denna andra stat, och
2) mottagaren är ett företag i denna andra stat och den verklige innehavaren av förmånen av räntan, och
3) räntan betalas på grund av koncessionella lån eller krediter, eller på grund av beviljad och offentligt garanterad eller försäkrad kredit, eller på grund av lån eller kredit som har fått en offentlig borgen, och i enlighet med internationellt godtagna instruktioner om offentligt understödda exportkrediter.

4. Med uttrycket "ränta" förstås i denna artikel inkomst av varje slags fordran, antingen den säkerställts genom inteckning i fast egendom eller inte och antingen den medför rätt till andel i gäldenärens vinst eller inte. Uttrycket åsyftar särskilt inkomst av värdepapper, som utfärdats av staten, och inkomst av obligationer eller debentures, däri inbegripet agiobelopp och vinster som hänför sig till sådana värdepapper, obligationer eller debentures. Straffavgifter på grund av sen betalning anses inte som ränta vid tillämpningen av denna artikel.

5. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 tillämpas inte, om den verklige innehavaren av förmånen av räntan har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, från vilken räntan härrör, från där beläget fast driftställe eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt den fordran för vilken räntan betalas äger verkligt samband med:

a) det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen,

b) rörelsen som avses i artikel 7 stycke 1 punkt c).

I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14.

6. Ränta anses härröra från en avtalsslutande stat, om utbetalaren är person med hemvist i denna stat. Om emellertid den person som betalar räntan, antingen han har hemvist i en avtalsslutande stat eller inte, i en avtalsslutande stat har fast driftställe eller stadigvarande anordning i samband varmed förpliktelsen att betala räntan uppkommit, och räntan belastar det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen, anses räntan härröra från den stat där det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen finns.

7. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den verklige innehavaren eller mellan dem båda och annan person räntebeloppet, med hänsyn till den fordran för vilken räntan betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och den verklige innehavaren om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 12
Royalty

1. Royalty, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Royaltyn får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat från vilken den härrör, enligt lagstiftningen i denna stat, men om den verklige innehavaren av förmånen av royaltyn är en person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får skatten inte överstiga 10 procent av royaltyns bruttobelopp.

3. Med uttrycket "royalty" förstås i denna artikel alla ersättningar som betalas:

a) för nyttjandet eller för rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk, häri inbegripet biograffilm samt film eller band för televisions- eller radiosändning eller utsändning genom satellit, kabel, optisk kabel eller annan liknande i utsändningar för allmänheten använd teknologi, magnetband, disketter eller laserskivor samt programvara (software);

b) för nyttjandet av eller för rätten att nyttja patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemlig recept eller hemlig tillverkningsmetod, eller för nyttjandet av eller rätten att nyttja industriell, kommersiell, agrikulturell eller vetenskaplig utrustning, eller för upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell, agrikulturell eller vetenskaplig natur (know-how);

c) för tekniskt bistånd eller sådana prestationer av service eller personal som är andra än de som avses i artiklarna 14 och 15 i detta avtal.

4. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 tillämpas inte, om den verklige innehavaren av förmånen av royaltyn har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, från vilken royaltyn härrör, från där beläget fast driftställe eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt rättighet eller egendom i fråga om vilken royaltyn betalas äger verkligt samband med:

a) det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen,

b) rörelsen som avses i artikel 7 stycke 1 punkt c).

I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14.

5. Royaltyn anses härröra från en avtalsslutande stat, om utbetalaren är person med hemvist i denna stat. Om emellertid den person som betalar royaltyn, antingen han har hemvist i en avtalsslutande stat eller inte, i en avtalsslutande stat har fast driftställe eller stadigvarande anordning i samband varmed förpliktelsen att betala royaltyn uppkommit, och royaltyn belastar det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen, anses royaltyn härröra från den stat där det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen finns.

6. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den verklige innehavaren eller mellan dem båda och annan person royaltybeloppet, med hänsyn till det nyttjande, den rättighet eller den upplysning för vilken royaltyn betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och den verklige innehavaren om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 13
Realisationsvinst

1. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av sådan fast egendom som avses i artikel 6 och som är belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som utgör del av rörelsetillgångarna i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, eller av lös egendom, hänförlig till stadigvarande anordning för att utöva självständig yrkesverksamhet, som person med hemvist i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat. Detsamma gäller vinst på grund av överlåtelse av sådant fast driftställe (för sig eller tillsammans med hela företaget) eller av sådan stadigvarande anordning.

3. Vinst, som förvärvas på grund av överlåtelse av skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik eller lös egendom som är hänförlig till användningen av sådant skepp eller luftfartyg, beskattas endast i den avtalsslutande stat, där företaget har sin verkliga ledning. Om denna stat enligt sin lagstiftning inte kan beskatta hela inkomsten skall inkomsten beskattas endast i den avtalsslutande stat där överlåtaren har hemvist.

4. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av aktier eller andra andelar i bolag vars tillgångar till mer än hälften, direkt eller indirekt, består av fast egendom som är belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

5. Vinst på grund av överlåtelse av annan egendom än sådan som avses i föregående stycken av denna artikel beskattas endast i den avtalsslutande stat där överlåtaren har hemvist.

Artikel 14
Självständig yrkesutövning

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar genom att utöva fritt yrke eller annan självständig verksamhet, beskattas endast i denna stat. Denna inkomst får emellertid beskattas även i den andra avtalsslutande staten i följande fall:

a) Om han i den andra avtalsslutande staten har stadigvarande anordning, som regelmässigt står i hans förfogande för att utöva verksamheten; i sådant fall får endast så stor del av inkomsten som är hänförlig till denna stadigvarande anordning beskattas i denna andra stat; eller

b) Om han vistas i den andra avtalsslutande staten under tidsperiod eller tidsperioder som sammanlagt överstiger 183 dagar eller längre under en tolvmånadersperiod, som börjar eller slutar under skatteåret i fråga; i sådant fall får endast så stor del av inkomsten som är hänförlig till hans verksamhet i denna andra stat beskattas i denna andra stat.

2. Uttrycket "fritt yrke" inbegriper särskilt självständig vetenskaplig, litterär och konstnärlig verksamhet, uppfostrings- och undervisningsverksamhet samt sådan självständig verksamhet som läkare, advokat, ingenjör, arkitekt, tandläkare och revisor utövar.

Artikel 15
Enskild tjänst

1. Om inte bestämmelserna i artiklarna 16, 18, 19, 20 och 21 föranleder annat, beskattas lön och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär på grund av anställning, endast i denna stat, såvida inte arbetet utförs i den andra avtalsslutande staten. Om arbetet utförs i denna andra stat, får ersättning som uppbärs för arbetet beskattas där.

2. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1 beskattas ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär för arbete som utförs i den andra avtalsslutande staten, endast i den förstnämnda staten, om:

a) mottagaren vistas i den andra staten under tidsperiod eller tidsperioder som sammanlagt inte överstiger 183 dagar under en tolvmånadersperiod som börjar eller slutar under skatteåret i fråga, och

b) ersättningen betalas av arbetsgivare som inte har hemvist i den andra staten eller på dennes vägnar; samt

c) ersättningen inte belastar fast driftställe eller stadigvarande anordning som arbetsgivaren har i den andra staten.

3. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel får ersättning för arbete, som utförs ombord på skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik, beskattas i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

Artikel 16
Styrelsearvode

1. Styrelsearvode och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär i egenskap av medlem i styrelse eller i förvaltningsråd, eller annat liknande organ i bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

Artikel 17
Artister och idrottsmän

1. Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 14 och 15 får inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar genom sin personliga verksamhet i den andra avtalsslutande staten i egenskap av underhållningsartist, såsom teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisionsartist eller musiker, eller i egenskap av sportutövare, beskattas i denna andra stat.

2. I fall då inkomst genom personlig verksamhet, som underhållningsartist eller sportutövare bedriver i denna egenskap, inte tillfaller underhållningsartisten eller sportutövaren själv utan annan person, får denna inkomst, utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 7, 14 och 15, beskattas i den avtalsslutande stat där underhållningsartisten eller sportutövaren bedriver verksamheten.

3. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 tillämpas inte på inkomst som förvärvas genom verksamhet bedriven i en avtalsslutande stat av en underhållningsartist eller idrotts- eller sportutövare, om besöket i denna stat helt eller huvudsakligen finansieras med allmänna medel av den andra avtalsslutande staten, dess politiska underavdelning eller lokala myndighet.

Artikel 18
Pensioner, livräntа och socialskyddsersättningar

1. Om inte bestämmelserna i artikel 19 stycke 2 föranleder annat, beskattas pension och annan liknande ersättning på grund av tidigare anställning, som betalas till person med hemvist i en avtalsslutande stat, endast i denna stat.

2. Pensioner, livräntа och andra periodiska eller tillfälliga ersättningar, som en avtalsslutande stat eller dess politiska avdelning betalar för att ansvara för kostnader av olyckor av vilka personalen har drabbats beskattas endast i denna stat.

3. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1, får pension och andra ersättningar, som betalas enligt socialskyddslagstiftning i en avtalsslutande stat, eller livräntа, som härrör från en stat, beskattas i denna stat.

4. Med uttrycket "livräntа" (rente viagère) förstås i denna artikel ett fastställt belopp som betalas periodiskt på fastställda tider under en persons livstid eller under en angiven eller fastställbar tidsperiod och som utgår på grund av förpliktelse att verkställa dessa betalningar sä-

som ersättning för däremot fullt svarande vederlag i pengar eller pengars värde (annat än arbete som utförts).

Artikel 19
Offentlig tjänst

1. a) Lön och annan liknande ersättning (med undantag för pension), som betalas av en avtalsslutande stat, en av dess politiska underavdelningar, ett av dess offentligrättsliga samfund eller en av dess lokala myndigheter till fysisk person på grund av arbete som utförs i denna stats, eller underavdelnings, samfunds eller myndighets tjänst, beskattas endast i denna stat.

b) Sådan lön och annan liknande ersättning beskattas emellertid endast i den avtalsslutande stat där personen i fråga har hemvist, om arbetet utförs i denna stat och personen

1) är medborgare i denna stat; eller
2) inte fick hemvist i denna stat uteslutande för att utföra arbetet.

2. a) Pension, som betalas av, eller från fonder inrättade av, en avtalsslutande stat, en av dess politiska underavdelningar, ett av dess offentligrättsliga samfund eller en av dess lokala myndigheter till fysisk person på grund av arbete som utförts i denna stats, underavdelnings, samfunds eller myndighets tjänst, beskattas endast i denna stat.

b) Sådan pension beskattas emellertid endast i den avtalsslutande stat där personen i fråga har hemvist, om han är medborgare i denna stat.

3. Bestämmelserna i artiklarna 15, 16, 17 och 18 tillämpas på lön och annan liknande ersättning och på pension som betalas på grund av arbete som utförts i samband med rörelse som bedrivs av en avtalsslutande stat, en av dess politiska underavdelningar, ett av dess offentligrättsliga samfund eller en av dess lokala myndigheter.

Artikel 20
Studerande och pratikanter

Studerande eller pratikant, som har eller omedelbart före vistelse i en avtalsslutande stat hade hemvist i den andra avtalsslutande staten och som vistas i den förstnämnda staten uteslutande för sin undervisning eller praktik, beskattas inte i denna stat för belopp som han erhåller för sitt uppehälle, sin undervisning eller praktik, under förutsättning att beloppen härrör från källa utanför denna stat.

Artikel 21
Forskare

1. Person som ankommit i en avtalsslutande stat på inbjudan av denna stat, ett universitet, en undervisningsanstalt eller annan kulturell anstalt utan vinstsyfte, för en tidsperiod som inte överstiger två år, uteslutande för att utföra vetenskaplig forskning (däri inbegripet tillfällig undervisning i samband med denna forskning) i denna anstalt, och som har eller omedelbart före denna vistelse hade hemvist i den andra avtalsslutande staten, beskattas inte i den förstnämnda staten för ersättning som han erhåller från denna verksamhet, under förutsättning att ersättningen härrör från en källa i denna andra stat.

2. Bestämmelserna i stycke 1 tillämpas inte på ersättning som förvärvas genom forskningsarbete som inte utförs för allmänt intresse utan huvudsakligen för att fullfölja privat intresse som nyttjar en eller flera enskilda personer.

Artikel 22
Annan inkomst

1. Inkomst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar och som inte behandlas i föregående artiklar av detta avtal beskattas endast i denna stat, oavsett varifrån inkomsten härrör.

2. Bestämmelserna i stycke 1 tillämpas inte på inkomst, med undantag för inkomst av fast egendom som avses i artikel 6 stycke 2, om mottagaren av inkomsten har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken inkomsten betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14.

3. Utan hinder av bestämmelserna i styckena 1 och 2 i denna artikel, får inkomst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar och som inte behandlas i föregående artiklar av detta avtal och som härrör från den andra staten, beskattas också i denna andra stat.

Artikel 23
Undanröjande av dubbelbeskattning

1. I Marocko undanröjs dubbelbeskattning på följande sätt:

Om person med hemvist i Marocko förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Finland, skall Marocko från denna persons skatt på inkomst avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i Finland. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den marockanska inkomstskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst som får beskattas i Finland.

2. Om inte bestämmelserna i finsk lagstiftning om undanröjande av internationell dubbelbeskattning föranleder annat (vilket inte skall påverka den allmänna princip som anges här), undanröjs dubbelbeskattning i Finland på följande sätt:

a) Om person med hemvist i Finland förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Marocko, skall Finland, såvida inte bestämmelserna i punkt b) föranleder annat, från denna persons finska skatt avräkna ett belopp motsvarande den marockanska skatt som betalats enligt marockansk lagstiftning och i överensstämmelse med avtalet, beräknad på samma inkomst som den på vilken den finska skatten beräknas.

b) Utan hinder av bestämmelserna i punkt a) dividend från bolag med hemvist i Marocko till bolag med hemvist i Finland är undantagen från finsk skatt, om mottagaren direkt behärskar minst 10 procent av röstetalet i det bolag som betalar dividenden.

3. Om inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar, enligt bestämmelse i avtalet är undantagen från skatt i denna stat, får denna stat likväl vid bestämmandet av beloppet av skatten på denna persons återstående inkomst beakta den inkomst som undantagits från skatt.

Artikel 24
Förbud mot diskriminering

1. Medborgare i en avtalsslutande stat skall inte i den andra avtalsslutande staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som medborgare i denna andra stat under samma förhållanden, särskilt såvitt avser hemvist, är eller kan bli underkastad. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 1 tillämpas denna bestämmelse även på person som inte har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda avtalsslutande staterna.

2. Statslösa personer med hemvist i en avtalsslutande stat skall inte i någondera avtalsslutande staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som medborgare i staten i fråga under samma förhållanden, särskilt såvitt avser hemvist, är eller kan bli underkastade.

3. Beskattningen av fast driftställe, som företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, skall i denna andra stat inte vara mindre fördelaktig än beskattningen av företag i denna andra stat, som bedriver verksamhet av samma slag. Denna bestämmelse anses inte medföra skyldighet för en avtalsslutande stat att medge person med hemvist i den andra avtalsslutande staten sådant personligt avdrag vid beskattningen, sådan skattebefrielse eller skattenedsättning på grund av civilstånd eller försörjningsplikt mot familj som medges person med hemvist i den egna staten.

4. Utom i de fall då bestämmelserna i artikel 9 stycke 1, artikel 11 stycke 7 eller artikel 12 stycke 6 tillämpas, är ränta, royalty och annan betalning från företag i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten avdragsgilla vid bestämmandet av den beskattningsbara inkomsten för sådant företag på samma villkor som betalning till person med hemvist i den förstnämnda staten.

5. Företag i en avtalsslutande stat, vars kapital helt eller delvis ägs eller kontrolleras, direkt eller indirekt, av en eller flera personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten, skall inte i den förstnämnda staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som annat liknande företag i den förstnämnda staten är eller kan bli underkastat.

6. Bestämmelserna i denna artikel skall under inga omständigheter tolka på så sätt att de skulle förhindra Marocko uppbära den skatt som avses i artikel 10 stycke 6.

7. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 2 tillämpas bestämmelserna i denna artikel på skatter av varje slag och beskaffenhet.

Artikel 25
Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om en person anser att en avtalsslutande stat eller båda avtalsslutande staterna vidtagit åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i detta avtal, kan han, utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordning, lägga fram saken för den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat där han har hemvist eller, om fråga är om tillämpning av artikel 24 stycke 1, i den avtalsslutande stat där han är medborgare. Saken skall läggas fram inom tre år från den tidpunkt då personen i fråga fick vetskap om den åtgärd som givit upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i avtalet.

2. Om den behöriga myndigheten finner invändningen grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka avgöra saken genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten i syfte att undvika beskattning som strider mot detta avtal. Överenskommelse som träffats genomförs utan hinder av tidsgränser i de avtalsslutande staternas interna lagstiftning.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer i fråga om tolkningen eller tillämpningen av avtalet. De kan även överlägga i syfte att undanröja dubbelbeskattning i fall som inte regleras i avtalet.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träda i direkt förbindelse med varandra, också inom en kommission som består av dem själva eller representanter för dem i syfte att träffa överenskommelse i den mening som avses i föregående stycken.

Artikel 26
Utbyte av upplysningar

1. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall utbyta sådana upplysningar som är nödvändiga för att tillämpa bestämmelserna i detta avtal eller i de avtalsslutande staternas interna lagstiftning i fråga om skatter som omfattas av avtalet i den mån beskattningen enligt denna lagstiftning inte strider mot avtalet. Utbytet av upplysningar begränsas inte av artikel 1. Upplysningar som en avtalsslutande stat mottagit skall behandlas såsom hemliga på samma sätt som upplysningar som erhållits i dessa staters interna lagstiftning och får yppas endast för personer eller myndigheter (däri inbegripet domstolar och förvaltningsorgan) som fastställer, uppbär eller indriver de skatter som nämns i den första satsen eller handlägger åtal eller besvär i fråga om dessa skatter. Dessa personer eller myndigheter skall använda upplysningarna endast för sådana ändamål. De får yppa upplysningarna vid offentlig rättegång eller i domstolsavgöranden.

2. Bestämmelserna i stycke 1 anses inte medföra skyldighet för en avtalsslutande stat att:

a) vidta förvaltningsåtgärder som avviker från lagstiftning och administrativ praxis i denna avtalsslutande stat eller i den andra avtalsslutande staten;

b) lämna upplysningar som inte är tillgängliga enligt lagstiftning eller sedvanlig administrativ praxis i denna avtalsslutande stat eller i den andra avtalsslutande staten;

c) lämna upplysningar som skulle röja affärshemlighet, industri-, handels- eller yrkeshemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringssätt eller upplysningar, vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn (ordre public).

Artikel 27
Handräckning vid indrivning

1. De avtalsslutande staterna förbinder sig att ömsesidigt lämna varandra handräckning vid indrivning, enligt reglerna i deras lagstiftning och bestämmelser, av skatter som omfattas av detta avtal samt till dem anslutna skattehöjningar, skattetillägg, dröjsmålsersättningar, räntor och därmed samhörande kostnader, när dessa belopp är indrivbara enligt lagstiftningen och bestämmelserna i den stat som gjort framställningen. Denna handräckning omfattar också säkringsåtgärderna.

2. Vid framställning som görs i detta syfte skall fogas de handlingar som enligt lagstiftningen i den stat som gör framställningen erfordras för fastställande av att de belopp som är föremål för handräckningen är indrivbara.

3. När dessa handlingar inkommit sker delgivning samt åtgärder för indrivning och uppbörd i den stat, till vilken framställningen riktats, enligt lagstiftningen rörande indrivning och uppbörd av dess egna skatter.

4. Den fordring som motsvarar den skatt som är föremål för indrivning anses inte som prioriterad fordring i den stat till vilken framställningen riktats.

Artikel 28
Medlemmar av diplomatisk beskickning och konsulat

Bestämmelserna i detta avtal berör inte de privilegier vid beskattningen som enligt folkrättens allmänna regler eller bestämmelser i särskilda överenskommelser tillkommer medlemmar av diplomatisk beskickning eller konsulat.

Artikel 29
Ikraftträdande

1. De avtalsslutande staternas regeringar meddelar varandra skriftligt och på diplomatisk väg att de lagstadgade förfarandena för ikraftträdandet av detta avtal uppfyllts.

2. Avtalet träder i kraft trettionde dagen efter dagen för det senare av de meddelanden som avses i punkt 1 och dess bestämmelser tillämpas:

a) i Marocko:

1) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på belopp som betalas eller gottskrivs den 1 januari det år som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare;
2) i fråga om övriga skatter, varje skatteår eller beskattningsperiod som börjar den 1 januari det år som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare.

b) i Finland:

1) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare;
2) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare.

3. Bestämmelserna i avtalet mellan Republiken Finlands regering och Konungariket Marockos regering för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet, som undertecknats i Rabat den 25 juni 1973 (nedan "1973 års avtal") upphör att vara tillämpliga beträffande skatter på vilka detta avtal tillämpas enligt bestämmelserna i stycke 2. 1973 års avtal upphör att gälla vid den sista tidpunkt då det enligt föregående bestämmelser i denna artikel är tillämpligt.

4. Bestämmelserna i artikel 23 stycke 3 i 1973 års avtal fortsätter utan hinder av bestämmelserna i föregående styckena 2 och 3 att vara tillämpliga för de fem första år som följer närmast efter det då detta avtal träder i kraft enligt förutnämnda stycken.

Artikel 30
Upphörande

Detta avtal förblir i kraft till dess det sägs upp av en avtalsslutande stat. Vardera avtalsslutande staten kan, då fem år förflutit från dagen för ikraftträdandet av avtalet, på diplomatisk väg uppsäga avtalet genom underrättelse senast sex månader före utgången av ett kalenderår. I händelse av sådan uppsägning upphör avtalet att vara tillämpligt:

a) i Marocko:

1) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på belopp som betalas eller gottskrivs den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det år som anmälts i underrättelsen eller senare; och
2) i fråga om övriga skatter, varje skatteår eller beskattningsperiod som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det år som anmälts i underrättelsen eller senare.

b) i Finland:

1) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare; och
2) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade av deras regeringar, undertecknat detta avtal.

Som skedde i Helsingfors den 7 april 2006 i två exemplar på finska, svenska, arabiska och franska språken, vilka alla texter äger lika vitsord. I fall av meningsskiljaktighet om tolkning är den franskspråkiga texten avgörande.

FÖR REPUBLIKEN FINLANDS REGERING

Ulla-Maj Wideroos
Andra finansminister

FÖR KONUNGARIKET MAROCKOS REGERING

Salaheddine Mezouar
Minister för industri, handel och uppgradering av ekonomin

[TRANSLATION – TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE REPUBLIC OF FINLAND AND THE KINGDOM OF MOROCCO FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Government of the Republic of Finland and the Government of the Kingdom of Morocco, desirous to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of tax evasion with respect to taxes on income,

Have agreed as follows:

Article 1. Persons Covered

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes Covered

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Agreement shall apply are:

(a) In Finland:

(i) The State income taxes;

(ii) The corporate income tax;

(iii) The communal tax

(iv) The tax withheld at source from income; and

(v) The tax withheld at source from non-residents income;

(hereinafter referred to as “Finnish tax”); and

(b) In Morocco:

(i) The general tax on income;

(ii) The tax on companies;

(hereinafter referred to as “Moroccan tax”).

4. The Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of significant changes made to their respective taxation law.

Article 3. General Definitions

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:
   (a) The terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Finland or Morocco, as the context requires;
   (b) The term "Finland" means the Republic of Finland and, when used in a geographic sense, means the territory of the Republic of Finland, and any area adjacent to the territorial waters of the Republic of Finland within which, under the laws of Finland and in accordance with international law, the rights of Finland with respect to the exploration and exploitation of the natural resources of the sea bed and its sub-soil and of the superjacent waters may be exercised;
   (c) The term "Morocco" means the Kingdom of Morocco and, when used in a geographic sense, includes:
      (i) The territory of the Kingdom of Morocco, its territorial sea, and
      (ii) The maritime area beyond the territorial sea, comprising the seabed and its subsoil (continental shelf) and the exclusive economic zone over which Morocco exercises its sovereign rights in accordance with its laws and international law, for the purposes of the exploration and exploitation of their natural resources;
   (d) The term "tax" means Finnish tax or Moroccan tax, as the context requires;
   (e) The term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;
   (f) The term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
   (g) The terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean, respectively, an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
   (h) The term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise that has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
   (i) The term "national", in relation to a Contracting State, means:
      (i) Any individual possessing the nationality or citizenship of that Contracting State;
      (ii) Any legal person, partnership or association incorporated in accordance with the laws in force in that Contracting State;
   (j) The term "competent authority" means:
      (i) In Finland, the Ministry of Finance, its authorized representative or any authority designated as competent authority by the Ministry of Finance;
      (ii) In Morocco, the Minister of Finance or his/her duly authorized or delegated representative.

2. As regards the application of the Agreement at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that

time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4. Resident

1. For the purposes of this Agreement, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his/her domicile, residence, place of management, place of incorporation (registration) or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any of its political subdivisions, public or private legal persons or local authorities. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where, by reason of the provisions of paragraph 1, an individual is a resident of both Contracting States, then his/her status shall be determined as follows:

(a) He/she shall be deemed to be a resident only of the State in which he/she has a permanent home available to him/her; if he/she has a permanent home available to him/her in both States, he/she shall be deemed to be a resident only of the State with which his/her personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

(b) If the State in which that person has his/her centre of vital interests cannot be determined, or if the person does not have a permanent home available to him/her in either State, he/she shall be deemed to be a resident only of the State in which he/she has an habitual abode;

(c) If he/she has a habitual abode in both States or in neither of them, he/she shall be deemed to be a resident only of the State of which he/she is a national;

(d) If he/she is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where, by reason of the provisions of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5. Permanent Establishment

1. For the purposes of this Agreement, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

(a) A place of management;

(b) A branch;

(c) An office;

(d) A factory;

(e) A workshop;

(f) A mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of exploration and extraction of natural resources;

(g) A sales outlet; and

(h) A warehouse made available to a person for the storage of another person's merchandise.

3. The term "permanent establishment" also includes:

(a) A building site or construction or installation project, or supervisory services connected therewith, but only if such site or such services last more than six months;

(b) The furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only if activities of that nature continue (for the same project or a related project) within a Contracting State for a period or periods aggregating more than two months within any 12-month period;

(c) The carrying on of a business through the furnishing of services or of facilities related thereto or the letting of equipment and gear used or to be used in the prospection, extraction or exploitation of mineral oils in that State, for a period or periods representing in the aggregate more than 30 days within any 12-month period commencing or terminating in the fiscal year concerned.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

(a) The use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of merchandise belonging to the enterprise;

(b) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

(c) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

(d) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

(e) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

(f) The maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person – other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies – is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 and which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of this paragraph.

6. Notwithstanding the foregoing provisions of this article, an insurance enterprise of a Contracting State shall, except in regard to re-insurance, be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it collects premiums in the territory of that other State, or insures risks situated therein through a person other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies.

7. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that Contracting State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, and conditions are made or imposed between that enterprise and the agent in their commercial and financial relations which differ from those which would have been made between two independent enterprises, he/she will not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.

8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6. Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include buildings, property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to income derived from the direct use, letting or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from the immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for performing independent personal services.

5. Where the ownership of stocks, shares or other corporate rights in a company or another legal person residing in a Contracting State entitles the owner of such stocks, shares or other rights to the enjoyment of immovable property held by the said company or the said other legal person, income from the direct use, letting or use in any other form of such right to enjoyment may be taxed in the Contracting State in which the immovable property is situated.

Article 7. Business Profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to:

(a) That permanent establishment; or

(b) Sales in that other State of goods or merchandise of the same or similar kind as those sold through that permanent establishment; or

(c) Other business activities carried on in that other State of the same or similar kind as those effected through that permanent establishment.

The provisions of sub-paragraphs (b) and (c) shall not be applicable if the enterprise can prove that the similar sales or activities mentioned in those sub-paragraphs have no relationship with that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of expenses incurred) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the permanent establishment. Likewise, no account shall be taken, in the determination of the profits of the permanent establishment, for the same amounts charged by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices.

4. Insofar as it has been customary, in a Contracting State, to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year, unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other articles of this Agreement, then the provisions of those articles shall not be affected by the provisions of this article.

Article 8. Shipping and Air Transport

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated. If that State cannot tax all such profits under its laws, the said profits shall be taxable only in the Contracting State of which that enterprise is a resident.

2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home port of the ship is situated, or, if there is no such home port, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.

3. Within the meaning of this article, the profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall include profits from, inter alia, the use or letting of containers, if such profits are accessory in relation to the profits to which the provisions of paragraph 1 apply.

4. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. Associated Enterprises

1. Where:

   (a) An enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

   (b) The same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their financial or commercial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those that would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged thereon on those profits, where that other State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall, if necessary, consult each other.

3. The provisions of paragraph 2 shall not apply with respect to fraud, gross negligence or willful default.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

(a) 7 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;

(b) 10 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively therewith. In such case the provisions of article 7 or article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

6. Notwithstanding any other provision of this Agreement, where a company which is a resident of Finland has a permanent establishment in Morocco, the profits taxable under paragraph 1 of article 7 shall be subject to withholding tax at source in Morocco, where such profits are made available to the head office in Finland, but the tax so withheld shall not exceed 7 per cent of the amount of said profits after deduction of the tax on corporations applied thereto by Morocco.

Article 11. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2,

(a) Interest arising in Morocco shall only be taxable in Finland if it is paid:

(i) To the State of Finland;

(ii) To Suomen Pankki (the Central Bank);

(iii) To the Finish Fund for Industrial Cooperation (FINNFUND), as long as the State holds a majority share of the capital FINNFUND, and the loans are granted at concessional rate and term conditions;

(b) Interest arising in Finland shall only be taxable in Morocco if it is paid:

(i) To the State of Morocco;

(ii) To Bank Al Maghrib (the Central Bank);

(iii) To a financial institution, as long as the State or local authorities hold a majority share of the capital of that financial institution and the loans are granted at concessional rate and term conditions;

(c) Interest arising in a Contracting State shall only be taxable in the other Contracting State if:

(i) The person receiving the interest is a resident of that other State; and

(ii) That person is an enterprise of that State and is the beneficiary of the interest; and

(iii) The interest is paid by reason of a publicly secured or insured concessional loan, concessional credit or granted credit, or by reason of any other officially secured debt-claim or credit from that other State and in accordance with internationally accepted guidelines for officially supported export credits.

4. The term "interest" as used in this article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this article.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with:

(a) Such permanent establishment or fixed base,

(b) Or with the business activities referred to paragraph 1 (c) of article 7. In such cases, the provisions of article 7 or article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he/she is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall

remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this article means payments of any kind received as a consideration for:

(a) The use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work, including cinematograph films or films and tapes used for radio or television broadcasting, or transmissions by satellite, cable, fiber optics or similar technologies used for public transmissions by magnetic tapes, laser diskettes or discs and software;

(b) The use of, or the right to use, any patent, trademark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, agricultural or scientific equipment or for information concerning industrial, commercial, agricultural or scientific experience (know-how);

(c) Technical assistance and provision of services and personnel other than those contemplated in articles 14 and 15 of this Agreement.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise through a permanent establishment situated in that Contracting State, or independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with:

(a) Such permanent establishment or fixed base, or with

(b) Business activities referred to in (c) of paragraph 1 of article 7.

In such case the provisions of article 7 or article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he/she is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the recipient in the absence of such relationship, the provisions of this article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable

according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13. Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or from movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the Contracting State in which the effective place of management of the enterprise is situated. If that State cannot tax all such gains under its laws, these gains shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of stock or other shares of an enterprise, the property of which consists directly or indirectly principally of immovable property situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in the foregoing paragraphs of this article shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14. Independent Personal Services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State; however, such income may also be taxed in the other Contracting State in the following cases:

(a) If the said resident has a fixed base regularly available to him/her in the other Contracting State for the purpose of performing his/her activities; in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other Contracting State; or

(b) If his/her stay in the other Contracting State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned; in that case, only so much of the income as is derived from his/her activities performed in that other State may be taxed in that other State.

2. The term “personal services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. Dependent Personal Services

1. Subject to the provisions of articles 16, 18, 19, 20 and 21, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

(a) The recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days during any 12-month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and

(b) The remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and

(c) The remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 16. Directors' Fees

Directors' fees, attendance allowance and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his/her capacity as a member of the Board of Directors or Board of Trustees or any other similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17. Artistes and Sportspersons

1. Notwithstanding the provisions of articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from his/her personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in his/her capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson himself/herself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities performed in a Contracting State by artistes or sportspersons if the visit to that State is wholly or mainly supported by public funds of one or both of the Contracting States or political subdivisions or local authorities thereof.

Article 18. Pensions, Annuities and Social Security Payments

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

2. Pensions, annuities and other periodic or occasional payments made by a Contracting State or one of its political subdivisions to cover accidents involving their personnel shall be taxable only in that State.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions paid and other similar payments made under the social security legislation of a Contracting State or annuities from a Contracting State shall be taxable in that State.

4. The term "annuity" as used in this article means a fixed sum paid periodically, at fixed times, during life or for a specified or definite period, in fulfilment of the obligation to make payments in return for adequate and full consideration, in cash or equivalent value (other than services rendered).

Article 19. Government Service

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than pensions, paid by a Contracting State, a political subdivision, a public or private legal person or local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State, that subdivision, that legal person or that authority shall be taxable only in that State.

   (b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable in the other Contracting State only if the services are rendered in that other State and the individual is a resident of that State who:

      (i) Is a national of that State; or

      (ii) Did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. (a) Pensions paid by a Contracting State or a political subdivision, legal person or local authority thereof either directly or out of funds, created therefrom, to an individual in respect of services rendered to that State or political subdivision, legal entity or local authority shall be taxable only in that State.

   (b) However, such pensions shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that other State.

3. The provisions of articles 15, 16, 17 and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, as well as to pensions paid in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision, public or private legal person or local authority thereof.

Article 20. Students and Trainees

Payments which a student or business trainee who is, or who was immediately before visiting a Contracting State, a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his/her education or training receives for the

purpose of his/her maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21. Researchers

1. Any individual who visits a Contracting State at the invitation of that State, university, educational institution or any other non-profit cultural institution for a period not exceeding two years for the sole purpose of engaging in research (including occasional teaching in connection with that research) in that institution and who is or was a resident of that other Contracting State immediately prior to that visit shall be exempt from tax in the first-mentioned Contracting State on his/her remuneration from that activity, provided that such remuneration arises from sources outside that other State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to remuneration from research undertaken not in the public interest, but primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 22. Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing articles of this Agreement shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income other than income from immovable property, as defined in paragraph 2 of article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs independent personal services through a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected therewith. In such case the provisions of article 7 or article 14, as the case may be, shall apply.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing articles of this Agreement and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State.

Article 23. Methods for the Elimination of Double Taxation

1. In the case of Morocco, double taxation shall be eliminated as follows:

Where a resident of Morocco derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Finland, Morocco shall allow as a deduction from the tax it collects on the income of that resident an amount equal to the tax on income paid in Finland. Such deduction shall not, however, exceed that part of the Moroccan tax on income, as computed before the deduction is given, which corresponds to the income that may be taxed in Finland.

2. Subject to the provisions of the laws of Finland concerning the elimination of international double taxation (without affecting the general principle set forth herein), in the case of Finland, double taxation shall be eliminated as follows:

(a) Where a resident of Finland derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Morocco, Finland shall, subject to the provisions of sub-paragraph (b), allow as a deduction, from the Finnish tax on the income of

that person, an amount equal to the Moroccan tax paid on the same income under Moroccan laws and in accordance with this Agreement.

(b) Notwithstanding the provisions of sub-paragraph (a), dividends paid by a company that is a resident of Morocco to a company that is a resident of Finland and controls directly at least 10 per cent of the voting stock of the company paying the dividends shall be exempt from Finnish tax.

3. Where, in accordance with any provision of this Agreement, income derived by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, the State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

Article 24. Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected, in particular with respect to residence. Notwithstanding the provisions of article 1, this provision shall also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation to which nationals of the State concerned in the same circumstances, in particular with respect to residence, may be subjected.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs or reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Except where the provisions of paragraph 1 of article 9, paragraph 7 of article 11 or paragraph 6 of article 12 apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

6. The provisions of this article shall not be construed as preventing Morocco from imposing the tax described in paragraph 6 of article 10.

7. The provisions of this article shall, notwithstanding the provisions of article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 25. Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him/her in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he/she may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his/her case to the competent authority of the Contracting State of which he/she is a resident or, if his/her case comes under paragraph 1 of article 24, to that of the Contracting State of which he/she is a national. The case must be presented within three years following the first notification of the actions resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arise at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Agreement. The Agreement shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the avoidance of double taxation in cases not provided for in this Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26. Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Agreement or to the enforcement of the domestic laws of the Contracting States concerning the taxes covered by the Agreement, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and it shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment, collection or administration of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Agreement. Such persons or authorities shall use that information only for such purposes, but they may disclose the information in public court proceedings or in judgments.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

(a) To carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

(b) To supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

(c) To supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 27. Assistance in the Collection of Taxes

1. The Contracting States shall lend assistance to each other with a view to collecting, following the rules of their own respective laws and regulations, the taxes to which this Agreement applies, as well as surtaxes, surcharges, payments in arrears, interest and costs relating to such taxes, where such payments are due under the laws and regulations of the requesting State. This assistance also covers interim measures.

2. The request made to that end shall be accompanied by the documents required under the laws and regulations of the requesting State to establish that the sums subject to such assistance can be collected.

3. In view of such documents, notifications and recovery and collection measures shall take place in the requested State in accordance with the laws and regulations applicable to the recovery and collection of its own taxes.

4. The debt-claims corresponding to the tax to be collected shall not be considered as a preferred debt-claim in the requested State.

Article 28. Members of Diplomatic Missions and Consular Posts

1. Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29. Entry into Force

1. The Governments of the Contracting States shall notify each other, in writing and through the diplomatic channel, when the requirements under their laws for the entry into force of this Agreement have been fulfilled.

2. The Agreement shall enter into force 30 days after the date of the last notification referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect:

(a) In the case of Morocco:

(i) In respect of taxes withheld at source, for amounts paid or credited on or after 1 January of the year immediately following the year in which this Agreement enters into force; and

(ii) In respect of other taxes, for any fiscal year or tax period commencing on 1 January of the year immediately following the year in which this Agreement enters into force.

(b) In the case of Finland:

(i) In respect of taxes withheld at source, for income received on or after 1 January of the calendar year immediately following the calendar year in which this Agreement enters into force; and

(ii) In respect of other taxes on income for taxable periods taxes due for any tax year commencing on or after 1 January of the calendar year immediately following the calendar year in which this Agreement enters into force.

3. The provisions of the Tax Agreement between the Government of the Republic of Finland and the Government of the Kingdom of Morocco for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital signed at Rabat on 25 June 1973 (hereinafter referred to as "1973 Agreement") shall cease to have effect with respect to taxes to which this Agreement applies in accordance with the provisions of paragraph 2. The 1973 Agreement shall terminate on the last date on which it has effect in accordance with the provisions of this paragraph.

4. Notwithstanding the provisions of the foregoing paragraphs 2 and 3, the provisions of paragraph 3 of article 23 of the 1973 Agreement shall continue to apply during the first five years immediately following the year in which this Agreement comes into force pursuant to the aforementioned paragraphs.

Article 30. Termination

This Agreement shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Agreement, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of each calendar year after the fifth year immediately following the year in which this Agreement enters into force. In such event, the Agreement shall cease to have effect:

(a) In the case of Morocco:

(i) In respect of taxes withheld at source, for amounts paid or credited as of 1 January of the year immediately following the year specified in the prior notice of termination; and

(ii) In respect of other taxes, for any fiscal year or tax period commencing on 1 January of the year immediately following the year specified in the prior notice of termination.

(b) In the case of Finland:

(i) In respect of taxes withheld at source, for income received on or after 1 January of the calendar year immediately following the calendar year in which the notice is given; and

(ii) In respect of other taxes on income for taxes due for any tax year commencing on or after 1 January of the calendar year immediately following the calendar year in which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE at Helsinki, on 7 April 2006, in duplicate, in Finnish, Swedish, Arabic and French, the four texts being equally authentic. In case there is a divergence of interpretation, the French text shall prevail.

For the Government of the Republic of Finland:

ULLA-MAJ WIDEROOS
Second Minister of Finance

For the Government of the Kingdom of Morocco:

SALAHEDDINE MEZOUAR
Minister of Industry, Trade and Economic Development

No. 53558

Finland
and
Tajikistan

Agreement between the Government of the Republic of Finland and the Government of the Republic of Tajikistan for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income (with protocol). Helsinki, 24 October 2012

Entry into force: *5 September 2013, in accordance with article 27*

Authentic texts: *English, Finnish and Tajik*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Finland, 9 March 2016*

Finlande
et
Tadjikistan

Accord entre le Gouvernement de la République de Finlande et le Gouvernement de la République du Tadjikistan tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu (avec protocole). Helsinki, 24 octobre 2012

Entrée en vigueur : *5 septembre 2013, conformément à l'article 27*

Textes authentiques : *anglais, finnois et tadjik*

Enregistrement auprès du Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies : *Finlande, 9 mars 2016*

[TEXT IN ENGLISH – TEXTE EN ANGLAIS]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF FINLAND AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF TAJIKISTAN FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Government of the Republic of Finland and the Government of the Republic of Tajikistan,

Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,

Have agreed as follows:

Article 1
Persons covered

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2
Taxes covered

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Agreement shall apply are:

a) in Finland:

(i) the state income taxes (valtion tuloverot; de statliga inkomstskatterna);

(ii) the corporate income tax (yhteisöjen tulovero; inkomstskatten för samfund);

(iii) the communal tax (kunnallisvero; kommunalskatten);

(iv) the church tax (kirkollisvero; kyrkoskatten);

(v) the tax withheld at source from interest (korkotulon lähdevero; källskatten på ränteinkomst); and

(vi) the tax withheld at source from non-residents' income (rajoitetusti verovelvollisen lähdevero; källskatten för begränsat skattskyldig);

(hereinafter referred to as "Finnish tax");

b) in Tajikistan:

(i) surtax from the physical persons (tax from the income of the physical persons);

(ii) the tax to the profit of the legal persons;

(iii) the tax to immovable property;

(hereinafter referred to as "Tajik tax").

4. The Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place of, the existing

taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3
General definitions

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:

a) the term "Finland" means the Republic of Finland and, when used in a geographical sense, means the territory of the Republic of Finland, and any area adjacent to the territorial waters of the Republic of Finland within which, under the laws of Finland and in accordance with international law, the rights of Finland with respect to the exploration for and exploitation of the natural resources of the sea bed and its sub-soil and of the superjacent waters may be exercised;

b) the term "Tajikistan" means the Republic of Tajikistan and, when used in a geographical sense, includes its territory, inland waters and the air space above them over which the Republic of Tajikistan may exercise its sovereign rights and jurisdiction, including the rights on exploration of sub-soil and natural resources, in accordance with international law and where the laws of Republic of Tajikistan apply;

c) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

d) the term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;

e) the term "enterprise" applies to the carrying on of any business;

f) the term "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Finland and Tajikistan as the context requires;

g) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

h) the term "national" in relation to a Contracting State, means:

(i) any individual possessing the nationality or citizenship of that Contracting State; and

(ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in that Contracting State;

i) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

j) the term "competent authority" means:

(i) in Finland, the Ministry of Finance, its authorised representative or the authority which, by the Ministry of Finance, is designated as competent authority;

(ii) in Tajikistan, the Ministry of Finance or its authorised representative.

k) the term "business" includes the performance of professional services and of other activities of an independent character.

2. As regards the application of the Agreement at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4
Resident

1. For the purposes of this Agreement, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation (registration) or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any or statutory body or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be resident only of the State in which it has been incorporated.

Article 5
Permanent establishment

1. For the purposes of this Agreement, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

e) a workshop; and

f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person – other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies – is acting on behalf of an enterprise and

has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6
Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term "immovable property" shall in any case include buildings, property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. Where the ownership of shares or other corporate rights in a company entitles the owner of such shares or corporate rights to the enjoyment of immovable property held by the company, the income from the direct use, letting, or use in any other form of such right to enjoyment may be taxed in the Contracting State in which the immovable property is situated.

5. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.

Article 7
Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent

establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs of this Article, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8
Shipping and air transport

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. Profits of an enterprise of a Contracting State from the use, maintenance or rental of containers (including trailers, barges and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise shall be taxable only in that State, except where such containers are used for the transport of goods or merchandise solely between places within the other Contracting State.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9
Associated enterprises

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of tax charged therein on those profits, where that other State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10
Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;

b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, or other rights, not

being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11
Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State who is the beneficial owner thereof shall be taxable only in that other State if such interest is paid:

a) in connection with the sale on credit of any merchandise or equipment;

b) on any loan or credit of whatever kind granted by a bank;

c) to the Government of the other Contracting State, including any local authority thereof, the Central Bank or any agency or instrumentality (including a financial institution) owned or controlled by that Government;

d) to a resident of the other Contracting State in connection with any loan or credit guaranteed by the Government of the other State, including any local authority thereof, the Central bank or any agency or instrumentality (including a financial institution) owned or controlled by that Government.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind,

whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraph 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12
Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, and films or tapes for television or radio broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13
Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in paragraph 2 of Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or other corporate rights in a company of whose assets more than one-half consists of immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.

4. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.

5. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of containers (including trailers, barges and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise shall be taxable only in that State, except where such containers are used for the transport of goods or merchandise solely between places within the other Contracting State.

6. Gains from the alienation of any property other than that referred to in the preceding paragraphs of this Article, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14
Income from employment

1. Subject to the provisions of Articles 15, 17 and 18, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days within any twelve-month period commencing or ending in the calendar year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State, and

d) the employment is not a case of hiring out of labour.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State, may be taxed in that State.

Article 15
Directors' fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any other similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 16
Artistes and sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

Article 17
Pensions, annuities and similar payments

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 18, pensions and other similar remuneration in consideration of past employment paid to a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, and subject to the provisions of paragraph 2 of Article 18, pensions paid and other benefits, whether periodic or lump-sum compensation, awarded under the social security legislation of a Contracting State or under any public scheme organised by a Contracting State for social welfare purposes, or any annuity arising in a Contracting State, may be taxed in that State.

3. The term "annuity" as used in this Article means a stated sum payable periodically to an individual at stated times during his life, or during a specified or ascertainable period of time, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth (other than services rendered).

Article 18
Government service

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration paid by a Contracting State or a statutory body or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or body or authority shall be taxable only in that State.

   b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

      (i) is a national of that State; or

      (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pension and other similar remuneration paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a statutory body or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or body or authority shall be taxable only in that State.

   b) However, such pension and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 14, 15, 16 and 17 shall apply to salaries, wages, pensions, and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a statutory body or a local authority thereof.

Article 19
Students

Payments which a student or a business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 20
Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

Article 21
Protocol

The attached Protocol shall be an integral part of this Agreement.

Article 22
Elimination of double taxation

1. Subject to the provisions of Finnish law regarding the elimination of international double taxation (which shall not affect the general principle hereof), double taxation shall be eliminated in Finland as follows:

a) Where a resident of Finland derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Tajikistan, Finland shall, subject to the provisions of sub-paragraph b), allow as a deduction from the Finnish tax of that person, an amount equal to the Tajik tax paid under Tajik law and in accordance with the Agreement, as computed by reference to the same income by reference to which the Finnish tax is computed.

b) Dividends paid by a company being a resident of Tajikistan to a company which is a resident of Finland and which controls directly at least 10 per cent of the voting power in the company paying the dividends shall be exempt from Finnish tax.

2. Where a resident of Tajikistan derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Finland, Tajikistan shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Finland;

Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in Finland.

3. Where in accordance with any provision of the Agreement income derived by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, that State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such person, take into account the exempted income.

Article 23
Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 24
Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under

paragraph 1 of Article 23, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 25
Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Agreement or to the administration or enforcement of the domestic law concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic law of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 26
Members of diplomatic missions and consular posts

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 27
Entry into force

1. The Governments of the Contracting States shall notify each other through diplomatic channels that the domestic legal procedures required for the entry into force of this Agreement have been complied with.

2. The Agreement shall enter into force thirty days after the date of the later of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect in both Contracting States:

a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Agreement enters into force;

b) in respect of other taxes on income for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Agreement enters into force.

Article 28
Termination

This Agreement shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Agreement, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period

of five years from the date on which the Agreement enters into force. In such event, the Agreement shall cease to have effect in both Contracting States:

a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given;

b) in respect of other taxes on income for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Agreement.

Done in duplicate at Helsinki this 24 day of October 2012, in the Finnish, Tajik and English languages, all three texts being equally authentic. In the case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

For the Government of
the Republic of Finland:

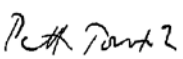

For the Government of
the Republic of Tajikistan:

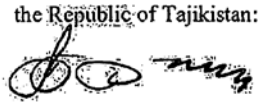

PROTOCOL

At the signing today of the Agreement between the Government of the Republic of Finland and the Government of the Republic of Tajikistan for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income (hereinafter referred to as "the Agreement"), the undersigned have agreed upon the following provisions which shall form an integral part of the Agreement:

1. With reference to Article 11:

An agency or instrumentality as mentioned in Article 11, paragraph 3 c) and d), includes especially the Finnish Fund for Industrial Co-operation (FINNFUND), Finnvera, the Finnish Export Credit, National Bank of Tajikistan and State Savings Bank of Tajikistan Amonatbank.

It is also understood that the above list of the agencies or instrumentalities to which Article 11, paragraph 3 c) and d) especially applies, could be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States.

2. With reference to the Agreement

a) Notwithstanding any other provisions of this Agreement, a resident of a Contracting State shall not receive the benefit of any reduction in or exemption from tax provided for in the Agreement by the other Contracting State if the main purpose of such resident or a person connected with such resident was to obtain the benefits of the Agreement.

c) The provisions of this Agreement shall not apply to Tajikistan free zones in respect of financial services.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate at Helsinki this 24 day of October 2012, in the Finnish, Tajik and English languages, all three texts being equally authentic. In the case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

For the Government of
the Republic of Finland:

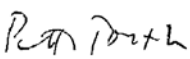

For the Government of
the Republic of Tajikistan:

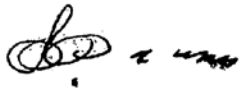

[TEXT IN FINNISH – TEXTE EN FINNOIS]

SOPIMUS
SUOMEN TASAVALLAN HALLITUKSEN JA TADŽIKISTANIN TASAVALLAN HALLITUKSEN VÄLILLÄ TULOVEROJA KOSKEVAN KAKSINKERTAISEN VEROTUKSEN VÄLTTÄMISEKSI JA VERON KIERTÄMISEN ESTÄMISEKSI

Suomen tasavallan hallitus ja Tadžikistanin tasavallan hallitus,

jotka haluavat tehdä sopimuksen tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi,

ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla
Sopimuksen piiriin kuuluvat henkilöt

Tätä sopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka asuvat sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.

2 artikla
Sopimuksen piiriin kuuluvat verot

1. Tätä sopimusta sovelletaan tulon perusteella suoritettaviin veroihin, jotka määrätään sopimusvaltion tai sen paikallisviranomaisten lukuun, riippumatta siitä, millä tavoin verot kannetaan.

2. Tulon perusteella suoritettavina veroina pidetään kaikkia kokonaistulon taikka tulon osan perusteella suoritettavia veroja, niihin luettuina irtaimen tai kiinteän omaisuuden luovutuksesta saadun voiton perusteella suoritettavat verot sekä arvonnousun perusteella suoritettavat verot.

3. Tällä hetkellä suoritettavat verot, joihin sopimusta sovelletaan, ovat:

a) Suomessa:

1) valtion tuloverot;

2) yhteisöjen tulovero;

3) kunnallisvero;

4) kirkollisvero;

5) korkotulon lähdevero; ja

6) rajoitetusti verovelvollisen lähdevero;

(jäljempänä "Suomen vero");

b) Tadžikistanissa:

1) lisävero luonnollisilta henkilöiltä (vero luonnollisten henkilöiden tulosta);

2) vero oikeushenkilöiden voitolle;

3) vero kiinteälle omaisuudelle;

(jäljempänä "Tadžikistanin vero").

4. Sopimusta sovelletaan myös kaikkiin samanlaisiin tai pääasiallisesti samanluonteisiin veroihin, joita on sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen suoritettava tällä hetkellä suoritettavien verojen ohella tai asemesta. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitet-

tava toisilleen verolainsäädäntöönsä tehdyistä merkittävistä muutoksista.

3 artikla
Yleiset määritelmät

1. Tässä sopimuksessa, jollei asiayhteydestä muuta johdu:

a) "Suomi" tarkoittaa Suomen tasavaltaa ja, maantieteellisessä merkityksessä käytettynä, Suomen tasavallan aluetta ja Suomen tasavallan aluevesiin rajoittuvia alueita, joilla Suomi lainsäädäntönsä mukaan ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti saa käyttää oikeuksiaan merenpohjan ja sen sisustan sekä niiden yläpuolella olevien vesien luonnonvarojen tutkimiseen ja hyväksikäyttöön;

b) "Tadžikistan" tarkoittaa Tadžikistanin tasavaltaa ja, maantieteellisessä merkityksessä käytettynä, käsittää sen alueen, sisävedet ja niiden yläpuolisen ilmatilan, jolla Tadžikistanin tasavalta voi käyttää suvereeneja oikeuksiaan ja tuomiovaltaansa, mukaan lukien oikeudet sisustan ja luonnonvarojen tutkimiseen, kansainvälisen oikeuden mukaisesti, ja jossa Tadžikistanin tasavallan lakeja sovelletaan;

c) "henkilö" käsittää luonnollisen henkilön, yhtiön ja muun yhteenliittymän;

d) "yhtiö" tarkoittaa oikeushenkilöä tai muuta, jota verotuksessa käsitellään oikeushenkilönä;

e) sanontaa "yritys" sovelletaan kaikkeen liiketoiminnan harjoittamiseen;

f) "sopimusvaltio" ja "toinen sopimusvaltio" tarkoittaa Suomen tasavaltaa tai Tadžikistanin tasavaltaa sen mukaan kuin asiayhteys edellyttää;

g) "sopimusvaltiossa oleva yritys" ja "toisessa sopimusvaltiossa oleva yritys" tarkoittavat yritystä, jota sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa, ja vastaavasti yritystä, jota toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa;

h) "kansalainen" tarkoittaa sopimusvaltion osalta:

1) luonnollista henkilöä, jolla on tämän sopimusvaltion kansalaisuus; ja

2) oikeushenkilöä, yhtymää tai muuta yhteenliittymää, joka on muodostettu tässä sopimusvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaan;

i) sanonta "kansainvälinen liikenne" tarkoittaa kuljetusta laivalla tai ilma-aluksella, jota sopimusvaltiossa oleva yritys käyttää, paitsi milloin laivaa tai ilma-alusta käytetään ainoastaan toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä;

j) "toimivaltainen viranomainen" tarkoittaa:

1) Suomessa valtiovarainministeriötä, sen valtuuttamaa edustajaa tai sitä viranomaista, jonka valtiovarainministeriö määrää toimivaltaiseksi viranomaiseksi;

2) Tadžikistanissa Ministry of Finance tai sen valtuuttamaa edustajaa.

k) sanonta "liiketoiminta" käsittää vapaan ammatin ja muun itsenäisen toiminnan harjoittamisen.

2. Kun sopimusvaltio jonakin ajankohtana soveltaa sopimusta, katsotaan, jollei asiayhteydestä muuta johdu, jokaisella sanonnalla, jota ei ole sopimuksessa määritelty, olevan se merkitys, joka sillä tänä ajankohtana on tämän valtion niitä veroja koskevan lainsäädännön mukaan, joihin sopimusta sovelletaan, ja tässä valtiossa sovellettavan verolainsäädännön mukaisella merkityksellä on etusija sanonnalle tämän valtion muussa lainsäädännössä annettuun merkitykseen nähden.

4 artikla
Sopimusvaltiossa asuva henkilö

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "sopimusvaltiossa asuva henkilö" tarkoitetaan henkilöä, joka tämän valtion lainsäädännön mukaan on siellä verovelvollinen domisiilin, asumisen, liikkeen johtopaikan, rekisteröintipaikan tai muun sellaisen seikan nojalla, ja sanonta käsittää myös tämän valtion ja sen julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen. Sanonta ei kuitenkaan käsitä henkilöä, joka on tässä valtiossa verovelvollinen vain tässä valtiossa olevista lähteistä saadun tulon perusteella.

2. Milloin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan on kummassakin sopimusvaltiossa asuva, hänen asemansa määritetään seuraavasti:

a) hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa hänen käytettävänään on vakinainen asunto; jos hänen käytettävänään on vakinainen asunto molemmissa valtioissa, hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, johon hänen henkilökohtaiset ja taloudelliset suhteensa ovat kiinteämmät (elinetujen keskus);

b) jos ei voida ratkaista, kummassa valtiossa hänen elinetujensa keskus on, tai jos hänen käytettävänään ei ole vakinaista asuntoa kummassakaan valtiossa, hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa hän oleskelee pysyvästi;

c) jos hän oleskelee pysyvästi kummassakin valtiossa tai ei oleskele pysyvästi kummassakaan niistä, hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jonka kansalainen hän on;

d) jos hän on molempien valtioiden kansalainen tai ei ole kummankaan valtion kansalainen, sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ratkaistava asia keskinäisin sopimuksin.

3. Milloin muu kuin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan asuu molemmissa sopimusvaltioissa, sen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa se on perustettu.

5 artikla
Kiinteä toimipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "kiinteä toimipaikka" tarkoitetaan kiinteää liikepaikkaa, josta yrityksen toimintaa kokonaan tai osaksi harjoitetaan.

2. Sanonta "kiinteä toimipaikka" käsittää erityisesti:

a) johdon sijaintipaikan;

b) sivuliikkeen;

c) toimiston;

d) tehtaan;

e) työpajan; ja

f) kaivoksen, öljy- tai kaasulähteen, louhoksen tai muun paikan, josta luonnonvaroja otetaan.

3. Paikka, jossa harjoitetaan rakennus- tai asennustoimintaa, muodostaa kiinteän toimipaikan vain, jos toiminta kestää yli kaksitoista kuukautta.

4. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä sanonnan "kiinteä toimipaikka" ei katsota käsittävän:

a) järjestelyjä, jotka on tarkoitettu ainoastaan yritykselle kuuluvien tavaroiden varastoimista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;

b) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan varastoimista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;

c) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan toisen yrityksen toimesta tapahtuvaa muokkaamista tai jalostamista varten;

d) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan tavaroiden ostamiseksi tai tietojen keräämiseksi yritykselle;

e) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan muun luonteeltaan valmistelevan tai avustavan toiminnan harjoittamiseksi yritykselle;

f) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan a)–e) kohdassa mainittujen toimintojen yhdistämiseksi, edellyttäen, että koko se kiinteästä liikepaikasta harjoitettava toiminta, joka perustuu tähän yhdistämiseen, on luonteeltaan valmistelevaa tai avustavaa.

5. Jos henkilö, joka ei ole sellainen itsenäinen edustaja, johon 6 kappaletta sovelletaan, toimii yrityksen puolesta ja hänellä on sopimusvaltiossa valtuus tehdä sopimuksia yrityksen nimissä ja hän valtuuttaan siellä tavanomaisesti käyttää, tällä yrityksellä katsotaan 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä olevan kiinteä toimipaikka tässä valtiossa jokaisen toiminnan osalta, jota tämä henkilö harjoittaa yrityksen lukuun. Tätä ei kuitenkaan noudateta, jos tämän henkilön toiminta rajoittuu sellaiseen, joka mainitaan 4 kappaleessa ja joka, jos sitä harjoitettaisiin kiinteästä liikepaikasta, ei tekisi tästä kiinteästä liikepaikasta kiinteää toimipaikkaa mainitun kappaleen määräysten mukaan.

6. Yritykselle ei katsota olevan kiinteää toimipaikkaa sopimusvaltiossa pelkästään sen vuoksi, että se harjoittaa liiketoimintaa siinä valtiossa välittäjän, komissionäärin tai muun itsenäisen edustajan välityksellä, edellyttäen, että tämä henkilö toimii säännönmukaisen liiketoimintansa rajoissa.

7. Se seikka, että sopimusvaltiossa asuvalla yhtiöllä on määräämisvalta yhtiössä – tai siinä on määräämisvalta yhtiöllä – joka asuu toisessa sopimusvaltiossa taikka joka tässä toisessa valtiossa harjoittaa liiketoimintaa (joko kiinteästä toimipaikasta tai muulla tavoin), ei itsestään tee kumpaakaan yhtiötä toisen kiinteäksi toimipaikaksi.

6 artikla
Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo

1. Sopimusvaltiossa asuvan toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta saamaa tuloa (mukaan lukien maataloudesta tai metsätaloudesta saatu tulo) voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Sanonnalla "kiinteä omaisuus" on sen sopimusvaltion lainsäädännön mukainen merkitys, jossa omaisuus sijaitsee. Sanonta käsittää kuitenkin aina rakennukset, kiinteän omaisuuden tarpeiston, maataloudessa ja metsätaloudessa käytetyn elävän ja elottoman irtaimiston, oikeudet, joihin sovelletaan yksityisoikeuden kiinteää omaisuutta koskevia määräyksiä, kiinteän omaisuuden käyttöoikeuden sekä oikeudet määrältään muuttuviin tai kiinteisiin korvauksiin, jotka saadaan kivennäisesiintymien, lähteiden ja muiden luonnonvarojen hyväksikäytöstä tai oikeudesta niiden hyväksikäyttöön; laivoja, veneitä ja ilma-aluksia ei pidetä kiinteänä omaisuutena.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan tuloon, joka saadaan kiinteän omaisuuden välittömästä käytöstä, vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä.

4. Jos osakkeiden tai muiden yhtiöosuuksien omistus oikeuttaa osakkeiden tai yhtiöosuuksien omistajan hallitsemaan yhtiölle kuuluvaa kiinteää omaisuutta, voidaan tulosta, joka saadaan tällaisen hallintaoikeuden välittömästä käytöstä, vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on.

5. Tämän artiklan 1 ja 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös yrityksen omistamasta kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon.

7 artikla
Liiketulo

1. Sopimusvaltiossa olevan yrityksen saamasta tulosta verotetaan vain siinä valtiossa, paitsi jos yritys harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta. Jos yritys harjoittaa liiketoimintaa edellä sanotuin tavoin, voidaan toisessa valtiossa verottaa yrityksen saamasta tulosta, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi.

2. Jos sopimusvaltiossa oleva yritys harjoittaa liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, luetaan, jollei tämän artiklan 3 kappaleen määräyksistä muuta johdu, kummassakin sopimusvaltiossa kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi se tulo, jonka

toimipaikan olisi voitu olettaa tuottavan, jos se olisi ollut erillinen yritys, joka harjoittaa samaa tai samanluonteista toimintaa samojen tai samanluonteisten edellytysten vallitessa ja itsenäisesti päättää liiketoimista sen yrityksen kanssa, jonka kiinteä toimipaikka se on.

3. Kiinteän toimipaikan tuloa määrättäessä on vähennykseksi hyväksyttävä kiinteästä toimipaikasta johtuneet menot, niihin luettuina yrityksen johtamisesta ja yleisestä hallinnosta johtuneet menot, riippumatta siitä, ovatko ne syntyneet siinä valtiossa, jossa kiintcä toimipaikka on, vai muualla.

4. Mikäli sopimusvaltiossa noudatetun käytännön mukaan kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettava tulo määrätään jakamalla yrityksen kokonaistulo yrityksen eri osien kesken, 2 kappaleen määräykset eivät estä tätä sopimusvaltiota määräämästä verotettavaa tuloa näin menettelemällä; valitun jakomenetelmän on kuitenkin oltava sellainen, että lopputulos on tämän artiklan periaatteiden mukainen.

5. Tuloa ei lueta kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi pelkästään sen perusteella, että kiinteä toimipaikka ostaa tavaroita yrityksen lukuun.

6. Sovellettaessa edellä olevia kappaleita on kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettava tulo vuodesta toiseen määrättävä samaa menetelmää noudattaen, jollei pätevistä ja riittävistä syistä muuta johdu.

7. Milloin liiketuloon sisältyy tulolajeja, joita käsitellään erikseen tämän sopimuksen muissa artikloissa, tämän artiklan määräykset eivät vaikuta sanottujen artiklojen määräyksiin.

8 artikla
Merenkulku ja ilmakuljetus

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa laivan tai ilma-aluksen käyttämisestä kansainväliseen liikenteeseen, verotetaan vain tässä valtiossa.

2. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa tavarankuljetukseen käytetyn kontin (siihen luettuina perävaunu, proomu ja vastaavanlainen kontin kuljetukseen tarvittava kalusto) käytöstä, kunnossapidosta tai vuokralle antamisesta, verotetaan vain tässä valtiossa, paitsi milloin konttia käytetään tavarankuljetukseen vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös tuloon, joka saadaan osallistumisesta pooliin, yhteiseen liiketoimintaan tai kansainväliseen kuljetusjärjestöön.

9 artikla
Etuyhteydessä keskenään olevat yritykset

1. Milloin

a) sopimusvaltiossa oleva yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa osan sen pääomasta, taikka

b) samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat sekä sopimusvaltiossa olevan yrityksen että toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistavat osan niiden pääomasta,

noudatetaan seuraavaa.

Jos jommassakummassa tapauksessa yritysten välillä kauppa- tai rahoitussuhteissa sovitaan ehdoista tai määrätään ehtoja, jotka poikkeavat siitä, mistä riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, voidaan kaikki tulo, joka ilman näitä ehtoja olisi kertynyt toiselle näistä yrityksistä, mutta näiden ehtojen vuoksi ei ole kertynyt yritykselle, lukea tämän yrityksen tuloon ja verottaa siitä tämän mukaisesti.

2. Milloin sopimusvaltio tässä valtiossa olevan yrityksen tuloon lukee - ja tämän mukaisesti verottaa - tulon, josta toisessa sopimusvaltiossa olevaa yritystä on verotettu tässä toisessa valtiossa, sekä siten mukaan luettu tulo on tuloa, joka olisi kertynyt ensiksi mainitussa valtiossa olevalle yritykselle, jos yritysten välillä sovitut ehdot olisivat olleet sellaisia, joista riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, tämän toisen valtion on asianmukaisesti oikaistava tästä tulosta siellä määrätyn veron määrä, jos tämä toinen valtio pitää oikaisua oikeutettuna. Tällaista oikaisua tehtäessä on otettava huomioon tämän sopimuksen muut määräykset, ja sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa neuvoteltava keskenään.

10 artikla
Osinko

1. Sopimusvaltiossa asuvan yhtiön toisessa sopimusvaltiossa asuvalle maksamasta osingosta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Osingosta voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu ja tämän valtion lainsäädännön mukaisesti, mutta jos osinkoetuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva, näin määrätty vero ei saa olla suurempi kuin:

a) 5 prosenttia osingon kokonaismäärästä, jos etuuden omistaja on yhtiö (lukuun ottamatta yhtymää), joka välittömästi omistaa vähintään 25 prosenttia osingon maksavan yhtiön pääomasta;

b) 15 prosenttia osingon bruttomäärästä muissa tapauksissa.

Tämä kappale ei vaikuta yhtiön verottamiseen siitä voitosta, josta osinko maksetaan.

3. Sanonnalla "osinko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka on saatu osakkeista tai muista oikeuksista, jotka eivät ole saamisia ja jotka oikeuttavat voitto-osuuteen, samoin kuin muista yhtiöosuuksista saatua tuloa, jota sen valtion lainsäädännön mukaan, jossa voiton jakava yhtiö asuu, kohdellaan verotuksessa samalla tavoin kuin osakkeista saatua tuloa.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva osinkoetuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta ja osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan määräyksiä.

5. Jos sopimusvaltiossa asuva yhtiö saa tuloa toisesta sopimusvaltiosta, tämä toinen valtio ei saa verottaa yhtiön maksamasta osingosta, paitsi mikäli osinko maksetaan tässä toisessa valtiossa asuvalle henkilölle tai mikäli osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tässä toisessa valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan eikä myöskään määrätä yhtiön jakamattomasta voitosta tällaisesta voitosta suoritettavaa veroa, vaikka maksettu osinko tai jakamaton voitto kokonaan tai osaksi koostuisi tässä toisessa valtiossa kertyneestä tulosta.

11 artikla
Korko

1. Korosta, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Korosta voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos korkoetuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, vero ei saa olla suurempi kuin 10 prosenttia koron kokonaismäärästä.

3. Tämän artiklan 2 kappaleen määräysten estämättä verotetaan sopimusvaltiosta kertyvästä korosta, joka maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, joka on korkoetuuden omistaja, vain tässä toisessa valtiossa, jos korko maksetaan:

a) tavaran tai laitteiston luottokauppaan liittyen;

b) millaiselle tahansa pankin myöntämälle lainalle tai luotolle;

c) toisen sopimusvaltion hallitukselle mukaan lukien sen paikallisviranomainen, keskuspankki tai tämän hallituksen omistama tai kontrolloima virasto tai laitos (rahoituslaitos mukaan lukien);

d) toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle sellaiseen lainaan tai luottoon liittyen, jonka on taanut toisen valtion hallitus mukaan lukien sen paikallisviranomainen, keskuspankki tai tämän hallituksen omistama tai kontrolloima virasto tai laitos (rahoituslaitos mukaan lukien).

4. Sanonnalla "korko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka saadaan kaikenlaatuisista saamisista, riippumatta siitä, onko ne turvattu kiinteistökiinnityksellä vai ei, ja liittyykö niihin oikeus osuuteen velallisen voitosta vai ei. Sanonnalla tarkoitetaan erityisesti tuloa, joka saadaan valtion antamista arvopapereista, ja tuloa, joka saadaan obligaatioista tai debentuureista, siihen luettuina tällaisiin arvopapereihin, obligaatioihin tai debentuureihin liittyvät agiomäärät ja voitot. Maksun viivästymisen johdosta suoritettavia sakkomaksuja ei pidetä korkona tätä artiklaa sovellettaessa.

5. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva korkoetuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta korko kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, ja koron maksamisen perusteena oleva saaminen tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan määräyksiä.

6. Koron katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta silloin, kun koron maksaja on tässä valtiossa

asuva. Jos kuitenkin koron maksajalla, siitä riippumatta, onko hän sopimusvaltiossa asuva tai ei, on sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka, jonka yhteydessä koron maksamisen perusteena oleva velka on syntynyt, ja korko rasittaa tätä kiinteää toimipaikkaa, koron katsotaan kertyvän siitä valtiosta, jossa kiinteä toimipaikka on.

7. Jos koron määrä maksajan ja korkoetuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää koron maksamisen perusteena olevaan saamiseen nähden määrän, josta maksaja ja korkoetuuden omistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, tämän artiklan määräyksiä sovelletaan vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävästä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

12 artikla
Rojalti

1. Rojaltista, joka kertyy sopimusvaltiosta ja jonka etuudenomistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Rojaltista voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos rojaltietuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, vero ei saa olla suurempi kuin 5 prosenttia rojaltin kokonaismäärästä.

3. Sanonnalla "rojalti" tarkoitetaan tässä artiklassa kaikkia suorituksia, jotka saadaan korvauksena kirjallisen, taiteellisen tai tieteellisen teoksen (siihen luettuna elokuvafilmi sekä televisio- tai radiolähetyksessä käytettävä filmi tai nauha) tekijänoikeuden, patentin, tavaramerkin, mallin tai muotin, piirustuksen, salaisen kaavan tai valmistusmenetelmän käytöstä tai käyttöoikeudesta, taikka kokemusperäisestä teollis-, kaupallis- tai tieteellisluonteisesta tiedosta.

4. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva rojaltietuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta rojalti kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, ja rojaltin maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan määräyksiä.

5. Rojaltin katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta silloin, kun sen maksaja on tässä valtiossa asuva. Jos kuitenkin rojaltin maksajalla riippumatta siitä, asuuko hän sopimusvaltiossa vai ei, on sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka, jonka yhteydessä rojaltin maksamisen perusteena oleva velvoite on syntynyt, ja rojalti rasittaa tätä kiinteää toimipaikkaa, rojaltin katsotaan kertyvän siitä valtiosta, jossa kiinteä toimipaikka on.

6. Jos rojaltin määrä maksajan ja rojaltietuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää rojaltin maksamisen perusteena olevaan käyttöön, oikeuteen tai tietoon nähden määrän, josta maksaja ja rojaltietuuden omistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, tämän artiklan määräyksiä sovelletaan vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävästä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

13 artikla
Luovutusvoitto

1. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitetun ja toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa sellaisen yhtiön osakkeen tai muun osuuden luovutuksesta, jonka varoista enemmän kuin puolet koostuu toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

3. Voitosta, joka saadaan sopimusvaltion yrityksellä toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvan irtaimen omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa. Sama koskee tällaisen kiinteän toimipaikan luovutuksesta (erillisenä tai koko yrityksen mukana) saatua voittoa.

4. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa kansainväliseen liikenteeseen käytetyn laivan tai ilma-aluksen taikka tällaisen laivan tai ilma-aluksen käyttämiseen liittyvän irtaimen omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain tässä valtiossa.

5. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa tavarankuljetukseen käytetyn kontin (siihen luettuina perävaunu, proomu ja vastaavanlainen kontin kuljetukseen tarvittava kalusto) luovutuksesta, verotetaan vain tässä valtiossa, paitsi milloin konttia käytetään tavarankuljetukseen vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä.

6. Voitosta, joka saadaan muun kuin tämän artiklan edellä olevissa kappaleissa tarkoitetun omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa luovuttaja asuu.

14 artikla
Työtulo

1. Jollei 15, 17 ja 18 artiklan määräyksistä muuta johdu, verotetaan palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa epäitsenäisestä työstä, vain tässä valtiossa, jollei työtä tehdä toisessa sopimusvaltiossa. Jos työ tehdään tässä toisessa valtiossa, työnteosta saadusta hyvityksestä voidaan verottaa siellä.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa tekemästään epäitsenäisestä työstä, vain ensiksi mainitussa valtiossa, jos:

a) saaja oleskelee toisessa valtiossa yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, enintään 183 päivää kahdentoista kuukauden ajanjaksona, joka alkaa tai päättyy kysymyksessä olevan kalenterivuoden aikana, ja

b) hyvityksen maksaa sellainen työnantaja tai se maksetaan sellaisen työnantajan puolesta, joka ei ole toisessa valtiossa asuva, ja

c) hyvitys ei rasita kiinteää toimipaikkaa, joka työnantajalla on toisessa valtiossa, ja

d) kyseessä ei ole työvoiman vuokraus.

3. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä voidaan hyvityksestä, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen kansainväliseen liikenteeseen käyttämässä laivassa tai ilma-aluksessa tehdystä epäitsenäisestä työstä, verottaa tässä valtiossa.

15 artikla
Johtajanpalkkio

Johtajanpalkkiosta ja muusta sellaisesta suorituksesta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa asuvan yhtiön hallituksen tai muun sellaisen toimielimen jäsenenä, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

16 artikla
Taiteilijat ja urheilijat

1. Tämän sopimuksen 7 ja 14 artiklan määräysten estämättä voidaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa viihdetaiteilijana, kuten teatteri- tai elokuvanäyttelijänä, radio- tai televisiotaiteilijana tahi muusikkona, taikka urheilijana, toisessa sopimusvaltiossa harjoittamastaan henkilökohtaisesta toiminnasta, verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Milloin tulo, joka saadaan viihdetaiteilijan tai urheilijan tässä ominaisuudessaan harjoittamasta henkilökohtaisesta toiminnasta, ei tule viihdetaiteilijalle tai urheilijalle itselleen, vaan toiselle henkilölle, voidaan tästä tulosta, 7 ja 14 artiklan määräysten estämättä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa viihdetaiteilija tai urheilija harjoittaa toimintaansa.

17 artikla
Eläkkeet, elinkorot ja samanluonteiset maksut

1. Jollei 18 artiklan 2 kappaleen määräyksistä muuta johdu, verotetaan eläkkeestä ja muusta samanluonteisesta hyvityksestä, joka maksetaan sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle aikaisemman epäitsenäisen työn perusteella, vain tässä valtiossa.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä, ja jollei 18 artiklan 2 kappaleen määräyksistä muuta johdu, voidaan sopimusvaltion sosiaalivakuutuslainsäädännön tai sopimusvaltion järjestämän muun julkisen sosiaaliturvan mukaan toistuvasti tai kertakorvauksena maksettavasta eläkkeestä ja muusta etuudesta, tai elinkorosta, joka kertyy sopimusvaltiosta, verottaa tässä valtiossa.

3. Sanonnalla "elinkorko" tarkoitetaan tässä artiklassa vahvistettua rahamäärää, joka toistuvasti maksetaan luonnolliselle henkilölle vahvistettuina ajankohtina joko henkilön elinkautena tai yksilöitynä taikka määritettävissä olevana aikana ja joka perustuu velvoitukseen toimeenpanna maksut täyden raha- tai rahanarvoisen suorituksen (muun kuin tehdyn työn) vastikkeeksi.

18 artikla
Julkinen palvelus

1. a) Palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltio, sen julkisyhteisö tai

paikallisviranomainen maksaa luonnolliselle henkilölle työstä, joka tehdään tämän valtion, yhteisön tai viranomaisen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.

b) Tällaisesta palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä verotetaan kuitenkin vain toisessa sopimusvaltiossa, jos työ tehdään tässä valtiossa ja henkilö asuu tässä valtiossa, ja

1) on tämän valtion kansalainen; tai

2) hänestä ei tullut tässä valtiossa asuvaa ainoastaan tämän työn tekemiseksi.

2. a) Eläkkeestä ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltio, sen julkisyhteisö tai paikallisviranomainen maksaa tai joka maksetaan niiden perustamista rahastoista, luonnolliselle henkilölle työstä, joka on tehty tämän valtion, yhteisön tai viranomaisen palveluksessa, verotetaan 1 kappaleen määräysten estämättä vain tässä valtiossa.

b) Tällaisesta eläkkeestä ja muusta sellaisesta hyvityksestä verotetaan kuitenkin vain toisessa sopimusvaltiossa, jos henkilö asuu tässä valtiossa ja on tämän valtion kansalainen.

3. Tämän sopimuksen 14, 15, 16 ja 17 artiklan määräyksiä sovelletaan palkkaan, eläkkeeseen ja muuhun sellaiseen hyvitykseen, jotka maksetaan sopimusvaltion, sen julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen harjoittaman liiketoiminnan yhteydessä tehdystä työstä.

19 artikla
Opiskelijat

Rahamääristä, jotka opiskelija tai liikealan harjoittelija, joka asuu tai välittömästi ennen oleskeluaan sopimusvaltiossa asui toisessa sopimusvaltiossa ja joka oleskelee ensiksi mainitussa valtiossa yksinomaan koulutuksensa tai harjoittelunsa vuoksi, saa elatustaan, koulutustaan tai harjoitteluaan varten, ei tässä valtiossa veroteta, edellyttäen, että nämä rahamäärät kertyvät tämän valtion ulkopuolella olevista lähteistä.

20 artikla
Muu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja jota ei käsitellä tämän sopimuksen edellisissä artikloissa, verotetaan vain tässä valtiossa, riippumatta siitä, mistä tulo kertyy.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta tuloon, lukuun ottamatta 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettua kiinteästä omaisuudesta saatua tuloa, jos sopimusvaltiossa asuva tulon saaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, ja tulon maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan määräyksiä.

21 artikla
Pöytäkirja

Liitteenä oleva pöytäkirja on tämän sopimuksen olennainen osa.

22 artikla
Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen

1. Jollei Suomen lainsäädännöstä, joka koskee kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamista, muuta johdu (sikäli kuin tämä lainsäädäntö ei vaikuta tässä esitettyyn yleiseen periaatteeseen), kaksinkertainen verotus poistetaan Suomessa seuraavasti:

a) Milloin Suomessa asuva henkilö saa tuloa, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa Tadžikistanissa, Suomen on, jollei jäljempänä olevan b) kohdan määräyksistä muuta johdu, vähennettävä tämän henkilön Suomen verosta Tadžikistanin lainsäädännön mukaan ja sopimuksen mukaisesti maksettua Tadžikistanin veroa vastaava määrä, joka lasketaan saman tulon perusteella kuin minkä perusteella Suomen vero lasketaan.

b) Osinko, jonka Tadžikistanissa asuva yhtiö maksaa Suomessa asuvalle yhtiölle, vapautetaan Suomen verosta, jos saaja välittömästi hallitsee vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön äänimäärästä.

2. Milloin Tadžikistanissa asuva henkilö saa tuloa, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa Suomessa, Tadžikistanin on vähennettävä tämän henkilön tuloverosta Suomessa maksettua veroa vastaava määrä;

Vähennyksen määrä ei kuitenkaan saa ylittää sitä tuloveron määrää, joka lasketaan ennen vähennyksen myöntämistä ja joka kohdistuu tuloon, josta voidaan verottaa Suomessa.

3. Jos sopimusvaltiossa asuvan henkilön tulo on sopimuksen määräyksen mukaan vapautettu verosta tässä valtiossa, tämä valtio voi kuitenkin määrätessään tämän henkilön muusta tulosta suoritettavan veron määrää ottaa lukuun sen tulon, joka on vapautettu verosta.

23 artikla
Syrjintäkielto

1. Sopimusvaltion kansalainen ei toisessa sopimusvaltiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi tämän toisen valtion kansalainen samoissa, erityisesti asuinpaikkaa koskevissa olosuhteissa joutuu tai saattaa joutua. Tämän sopimuksen 1 artiklan määräysten estämättä tätä määräystä sovelletaan myös henkilöön, joka ei asu sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.

2. Verotus, joka kohdistuu sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan, ei tässä toisessa valtiossa saa olla epäedullisempi kuin verotus, joka kohdistuu tässä toisessa valtiossa olevaan samanlaista toimintaa harjoittavaan yritykseen. Tämän määräyksen ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota myöntämään toisessa sopimusvaltiossa asuville henkilöille sellaista henkilökohtaista vähennystä verotuksessa, vapautusta verosta ja alennusta veroon siviilisäädyn taikka perheen huoltovelvollisuuden johdosta, jotka se myöntää siinä valtiossa asuville henkilöille.

3. Muussa kuin sellaisessa tapauksessa, jossa 9 artiklan 1 kappaleen, 11 artiklan 7 kappaleen tai 12 artiklan 6 kappaleen määräyksiä sovelletaan, ovat korko, rojalti ja muu maksu, jotka

sopimusvaltiossa oleva yritys suorittaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, vähennyskelpoisia tämän yrityksen verotettavaa tuloa määrättäessä samoin ehdoin kuin maksu ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle.

4. Sopimusvaltiossa oleva yritys, jonka pääoman toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö tai siellä asuvat henkilöt välittömästi tai välillisesti joko kokonaan tai osaksi omistavat tai josta he tällä tavoin määräävät, ei ensiksi mainitussa valtiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi ensiksi mainitussa valtiossa oleva muu samanluonteinen yritys joutuu tai saattaa joutua.

5. Tämän sopimuksen 2 artiklan määräysten estämättä tämän artiklan määräyksiä sovelletaan kaikenlaatuisiin veroihin.

24 artikla
Keskinäinen sopimusmenettely

1. Jos henkilö katsoo, että sopimusvaltion tai molempien sopimusvaltioiden toimenpiteet ovat johtaneet tai johtavat hänen osaltaan verotukseen, joka on tämän sopimuksen määräysten vastainen, hän voi saattaa asiansa sen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi, jossa hän asuu tai, jos kysymyksessä on 23 artiklan 1 kappaleen soveltaminen, jonka kansalainen hän on, ilman että tämä vaikuttaa hänen oikeuteensa käyttää näiden valtioiden sisäisessä oikeusjärjestyksessä olevia oikeussuojakeinoja. Asia on saatettava käsiteltäväksi kolmen vuoden kuluessa siitä kun henkilö sai tiedon toimenpiteestä, joka on aiheuttanut sopimuksen määräysten vastaisen verotuksen.

2. Jos toimivaltainen viranomainen havaitsee huomautuksen perustelluksi, mutta ei itse voi saada aikaan tyydyttävää ratkaisua, viranomaisen on pyrittävä toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan asia siinä tarkoituksessa, että vältetään verotus, joka on sopimuksen vastainen. Tehty sopimus pannaan täytäntöön sopimusvaltioiden sisäisessä lainsäädännössä olevista aikarajoista riippumatta.

3. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä keskinäisellä sopimuksella ratkaisemaan sopimuksen tulkinnassa tai soveltamisessa syntyvät vaikeudet tai epätietoisuutta aiheuttavat kysymykset. Ne voivat myös neuvotella keskenään kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi sellaisissa tapauksissa, joita ei säännellä sopimuksessa.

4. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat olla välittömässä yhteydessä keskenään, myös sellaisessa yhteisessä toimikunnassa, johon ne itse kuuluvat tai johon kuuluu heidän edustajiaan, sopimukseen pääsemiseksi siinä merkityksessä kuin edellä olevissa kappaleissa tarkoitetaan.

25 artikla
Tietojen vaihtaminen

1. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava keskenään sellaisia tietoja, jotka ovat ennalta katsoen olennaisia tämän sopimuksen määräysten soveltamiseksi tai sopimusvaltioiden tai niiden valtiollisten osien tai paikallisviranomaisten lukuun määrättäviä kaikenlaatuisia veroja koskevan sisäisen lainsäädännön hallinnoimiseksi tai toimeenpanemi-

seksi, mikäli tämän lainsäädännön perusteella tapahtuva verotus ei ole sopimuksen vastainen. Sopimuksen 1 ja 2 artikla eivät rajoita tietojen vaihtamista.

2. Sopimusvaltion 1 kappaleen perusteella vastaanottamia tietoja on käsiteltävä salaisina samalla tavalla kuin tämän valtion sisäisen lainsäädännön perusteella saatuja tietoja ja niitä saadaan ilmaista vain henkilöille tai viranomaisille (niihin luettuina tuomioistuimet ja hallintoelimet), jotka määräävät, kantavat tai perivät 1 kappaleessa mainittuja veroja tai käsittelevät näitä veroja koskevia syytteitä tai valituksia, taikka valvovat edellä mainittuja toimia. Näiden henkilöiden tai viranomaisten on käytettävä tietoja vain tällaisiin tarkoituksiin. Ne saavat ilmaista tietoja julkisessa oikeudenkäynnissä tai tuomioistuimen ratkaisuissa. Edellä olevien määräysten estämättä sopimusvaltion vastaanottamia tietoja voidaan käyttää muihin tarkoituksiin, kun näitä tietoja voidaan käyttää näihin muihin tarkoituksiin kummankin valtion lainsäädännön mukaan ja tietoja antavan valtion toimivaltainen viranomainen antaa luvan tällaiseen käyttöön.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräysten ei missään tapauksessa katsota velvoittavan sopimusvaltiota:

a) ryhtymään hallintotoimiin, jotka poikkeavat tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännöstä ja hallintokäytännöstä;

b) antamaan tietoja, joita tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan tai säännönmukaisen hallintomenettelyn puitteissa ei voida hankkia;

c) antamaan tietoja, jotka paljastaisivat liikesalaisuuden taikka teollisen, kaupallisen tai ammatillisen salaisuuden tai elinkeinotoiminnassa käytetyn menettelytavan, taikka tietoja, joiden paljastaminen olisi vastoin yleistä järjestystä (ordre public).

4. Jos sopimusvaltio pyytää tietoja tämän artiklan mukaisesti, toisen sopimusvaltion on käytettävä tietojenhankintakeinojaan pyydettyjen tietojen hankkimiseksi, vaikka tämä toinen valtio ei ehkä tarvitsekaan näitä tietoja omiin verotuksellisiin tarkoituksiinsa. Edelliseen lauseeseen sisältyvän velvollisuuden osalta sovelletaan 3 kappaleen rajoituksia, mutta näiden rajoitusten ei voida milloinkaan katsoa sallivan sitä, että sopimusvaltio kieltäytyy antamasta tietoja vain sen vuoksi, että ne eivät sen osalta koske kansallista etua.

5. Tämän artiklan 3 kappaleen määräysten ei voida milloinkaan katsoa sallivan sitä, että sopimusvaltio kieltäytyy antamasta tietoja vain sen vuoksi, että tiedot ovat pankin, muun rahoituslaitoksen, välittäjän tai edustajan tai uskotun miehen hallussa tai ne koskevat omistusosuuksia henkilössä.

26 artikla

Diplomaattisen edustuston ja konsuliedustuston jäsenet

Tämä sopimus ei vaikuta niihin verotusta koskeviin erioikeuksiin, jotka kansainvälisen oikeuden yleisten sääntöjen tai erityisten sopimusten määräysten mukaan myönnetään diplomaattisen edustuston tai konsuliedustuston jäsenille.

27 artikla
Voimaantulo

1. Sopimusvaltioiden hallitusten on diplomaattista tietä ilmoitettava toisilleen tämän sopimuksen voimaantulon edellyttämien kansallisten oikeudellisten toimenpiteiden suorittamisesta.

2. Sopimus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona myöhempi 1 kappaleessa tarkoitetuista ilmoituksista on tehty, ja sen määräyksiä sovelletaan molemmissa sopimusvaltioissa:

a) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sopimuksen voimaantulovuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

b) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sopimuksen voimaantulovuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

28 artikla
Päättyminen

Tämä sopimus on voimassa, kunnes jompikumpi sopimusvaltio sen irtisanoo. Kumpikin sopimusvaltio voi viiden vuoden kuluttua sopimuksen voimaantulopäivästä irtisanoa sopimuksen diplomaattista tietä antamalla irtisanomisilmoituksen vähintään kuusi kuukautta ennen jonkin kalenterivuoden päättymistä. Tässä tapauksessa sopimuksen soveltaminen lakkaa molemmissa sopimusvaltioissa:

a) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan irtisanomisilmoituksen antamisvuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

b) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään irtisanomisilmoituksen antamisvuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 2012 kahtena suomen-, tadžikin- ja englanninkielisenä kappaleena kaikkien kolmen tekstin ollessa yhtä todistusvoimaiset. Tulkintaerimielisyyden sattuessa on englanninkielinen teksti ratkaiseva.

Suomen tasavallan
hallituksen puolesta:

Tadžikistanin tasavallan
hallituksen puolesta:

PÖYTÄKIRJA

Allekirjoitettaessa tänään sopimusta Suomen tasavallan hallituksen ja Tadžikistanin tasavallan hallituksen välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi (jäljempänä "sopimus") allekirjoittaneet ovat sopineet seuraavista määräyksistä, jotka ovat sopimuksen olennainen osa:

1. 11 artikla

Sopimuksen 11 artiklan 3 kappaleen c ja d kohdassa mainittu virasto tai laitos käsittää erityisesti Teollisen yhteistyön rahaston (Finnish Fund for Industrial Co-operation, FINNFUND), Finnveran, Suomen Vientiluoton (the Finnish Export Credit), National Bank of Tajikistan ja State Savings Bank of Tajikistan Amonatbank.

Katsotaan, että edellä olevasta listasta niistä virastoista ja laitoksista, joihin 11 artiklan 3 c ja d kappaletta erityisesti sovelletaan, voidaan aika ajoin sopia sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä.

2. Koko sopimus

a) Tämän sopimuksen muiden määräysten estämättä sopimusvaltiossa saa toiselta sopimusvaltiolta tässä sopimuksessa määrättyä veronaler vapautuksen tuottamaa etua, jos tällaisen henkilön tai tällaiseen he henkilön pääasiallinen tarkoitus oli sopimuksen etujen saaminen.

b) Tämän sopimuksen määräyksiä ei sovelleta Tadžikistanin vapaa-a palvelujen osalta.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuute taneet tämän pöytäkirjan.

Tehty Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 2012 kahtena suomen-, tadži kielisenä kappaleena kaikkien kolmen tekstin ollessa yhtä todistusvoimaiset syyden sattuessa on englanninkielinen teksti ratkaiseva.

Suomen tasavallan
hallituksen puolesta:

Tadžikistanin tasavallan
hallituksen puolesta:

[TEXT IN TAJIK – TEXTE EN TADJIK]

С О З И Ш Н О М А
БАЙНИ ҲУКУМАТИ ҶУМҲУРИИ ФИНЛЯНДИЯ ВА ҲУКУМАТИ ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН ОИД БА КАНОРАГИРӢ АЗ АНДОЗБАНДИИ ДУКАРАТА ВА ПЕШГИРӢ НАМУДАНИ САРКАШӢ АЗ СУПОРИДАНИ АНДОЗҲО АЗ ДАРОМАД ВА САРМОЯ

Ҳукумати Ҷумҳурии Финляндия ва Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон

бо хоҳиши имзо намудани Созишнома оид ба канорагирӣ аз андозбандии дукарата нисбати андозҳо аз даромад,

ба мувофиқаи зерин расиданд:

Моддаи 1
Ашхосе, ки нисбати онҳо Созишнома истифода бурда мешавад

Созишномаи мазкур нисбати он шахсоне истифода бурда мешавад, ки резидентони яке ё ҳарду Давлатҳои Аҳдкунанда мебошанд.

Моддаи 2
Андозҳое, ки нисбат ба онҳо Созишнома татбиқ мегардад

1. Созишномаи мазкур нисбат ба андозҳо аз даромад, ки аз номи Давлати Аҳдкунанда ё воҳидҳои маъмурию ҳудудӣ ва ё мақомоти маҳаллии ҳокимияти он ситонида мешаванд, сарфи назар аз шакли ситонидани онҳо, татбиқ карда мешавад.

2. Андозҳо аз даромад ҳамаи андозҳое ҳисобида мешаванд, ки аз маблағи умумии даромад, ё аз қисмҳои алоҳидаи онҳо, аз ҷумла андозҳои даромад аз бегона кардани амволи манқул ва ғайриманқул, инчунин андозҳои даромад аз болоравии арзиши сармоя ситонида мешаванд.

3. Ба андозҳои амалкунандае, ки нисбати онҳо Созишнома татбиқ мегардад, аз ҷумла инҳо мансубанд:

а) дар Финляндия:

(I) андозҳои даромади давлатӣ;

(II) андози даромади корпоративӣ;

(III) андози коммуналӣ;

(IV) андози калисо;

(V) андоз аз фоизҳои аз манбаи пардохт ситонидашаванда; ва

(VI) андози даромади ғайрирезидентҳо, ки аз манбаъ ситонида мешавад
(ки минбаьд «андозҳои Финляндия» номида мешаванд);

б) дар Ҷумҳурии Тоҷикистон:

(I) андози даромад аз шахсони воқеӣ (андоз аз даромади шахсони воқеӣ);

(II) андоз аз фоидаи шахсони ҳуқуқӣ;

(III) андоз аз амволи ғайриманқул
(ки минбаъд "андозҳои Тоҷикистон" номида мешаванд).

4. Созишнома ҳамчунин нисбати ҳама гуна андозҳои ба ин монанд ва аз рӯи хислаташон якхелае, ки баъди санаи ба имзо расидани Созишномаи мазкур дар ҳар яке аз Давлатҳои Аҳдкунанда илова бар андозҳои мавҷуда ё ки бар ивази онҳо ситонида мешаванд, мавриди татбиқ қарор мегирад. Мақомоти салоҳиятдори Давлатҳои Аҳдкунанда якдигарро аз ҳар гуна тағйироти назаррасе, ки ба қонунгузории андози онҳо ворид карда мешаванд, огоҳ месозанд.

Моддаи 3
Мафҳумҳои умумӣ

1. Барои мақсадҳои Созишномаи мазкур, агар матн маънои дигареро надиҳад:

а) истилоҳи "Финляндия" маънои Ҷумҳурии Финляндия ва ҳангоми истифодабарӣ ба маънои ҷуғрофӣ маънои қаламрави Ҷумҳурии Финляндия ва ҳар минтақаи ҳамшафати қаламрави обии Ҷумҳурии Финляндияро дорад, ки мутобиқи қонунгузории Финляндия ва ҳуқуқи байналмилалӣ Финляндия дар он ҷо метавонад дар бобати иктишоф ва коркарди захираҳои табиии қаъри баҳр, канданиҳои фоиданоки қаъри баҳр ва обҳои ҳамшафат ҳуқуқҳояшро амалӣ намояд;

б) истилоҳи "Тоҷикистон" маънои Ҷумҳурии Тоҷикистонро дорад ва ҳангоми истифодабарӣ ба маънои ҷуғрофӣ қаламрав, обҳои дохилӣ, фазои онро дар бар мегирад, ки Ҷумҳурии Тоҷикистон дар он метавонад ҳуқуқҳои мустақил ва доираи ҳуқуқҳо, аз ҷумла ҳуқуқи истифодаи қаъри замин ва захираҳои табииро мутобиқи меъёрҳои ҳуқуқи байналмилалӣ амалӣ намояд ва дар он қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон амал мекунад;

в) истилоҳи “шахс” шахси воқей, ширкат ва ҳар кадом дигар иттиҳодияи шахсонро дар бар мегирад;

г) истилоҳи “ширкат” маънои ҳар муассисаи корпоративӣ ё ҳар иттиҳоди дигареро дорад, ки барои мақсадҳои андозбандӣ ҳамчун муассисаи корпоративӣ баррасӣ мешавад;

ғ) истилоҳи «корхона» нисбати амалӣ гардонидани ҳама гуна фаъолияти соҳибкорӣ истифода мегардад;

д) истилоҳоти "Давлати Аҳдкунанда" ва "Давлати дигари "Аҳдкунанда" вобаста ба матн маънои Финляндия ё Тоҷикистонро доранд;

е) мафҳумҳои "корхонаи Давлати Аҳдкунанда" ва «корхонаи Давлати дигари Аҳдкунанда» мутобиқан маънои корхонае, ки резиденти як Давлати Аҳдкунанда идора менамояд ва корхонаеро доранд, ки резиденти Давлати дигари Аҳдкунанда идора мекунад;

ё) истилоҳи «шахси миллӣ» нисбати Давлати Аҳдкунанда маънои зерин дорад:

(I) ҳар шахси воқеие, ки шаҳрвандӣ ё миллати Давлати Аҳдкунандаро дорад;

(II) ҳар шахси ҳуқуқӣ, ширкат ё ассотсиятсияе, ки мувофиқи қонунгузории амалкунандаи ин Давлати Аҳдкунанда чунин мақомро гирифтааст;

ж) истилоҳи «ҳамлу нақли байналхалқӣ» маънои ҳама гуна боркашониҳоро тавассути киштӣ ё тайёра дорад, ки корхонаи Давлати Аҳдкунанда истифода мебарад, ба ғайр аз он ҳолатҳое, ки киштӣ ё тайёра танҳо байни маҳалҳои дар қаламрави Давлати дигари Аҳдкунанда қарордошта истифода мегардад;

з) истилоҳи «мақомоти салоҳиятдор»:

(I) дар мавриди Финляндия – маънои Вазорати молия, намояндаи ваколатдори он ё мақомеро дорад, ки Вазорати молия ба сифати мақоми салоҳиятдор таъин менамояд;

(II) дар мавриди Тоҷикистон – маънои Вазорати молия ва ё намояндаи ваколатдори онро дорад;

и) истилоҳи «фаъолияти соҳибкорӣ» хизматрасонии касбӣ ва анҷоми фаъолияти дигари дорои хусусияти мустақилро дар бар мегирад.

2. Дар ҳар мавриди истифодаи Созишномаи мазкур аз ҷониби Давлати Аҳдкунанда, ҳар истилоҳе, ки дар он муайян нашудааст, агар дар ин матн мазмуни дигар нагирад, бояд ҳамон мазмунро дошта бошад, ки айни замон қонунгузории ҳамин Давлат нисбати андозҳое муқаррар намудааст, ки Созишномаи мазкур нисбати онҳо татбиқ мешавад. Ҳар маъно тибқи қонунгузории андози ҳамин Давлат нисбат ба маънои ҳамин истилоҳ дар дигар қонунгузории ҳамин Давлат бартарӣ дорад.

Моддаи 4
Резидент

1. Барои мақсадҳои Созишномаи мазкур истилоҳи "резиденти Давлати Аҳдкунанда" маънои ҳар шахсеро дорад, ки мувофиқи қонунгузории ин Давлат дар он дар асоси маҳалли истиқомат, маҳалли доимии буду бош, маҳалли ҷойгиршавии мақоми роҳбарикунанда, маҳалли барасмиятдарорӣ (бақайдгирӣ) ё дигар меъёрҳои ҳамин хусусиятро дошта бояд мавриди андозбандӣ қарор гирад, инчунин ин Давлат ва ҳар воҳид ё мақомоти маҳалли ҳокимиятро дар бар мегирад. Вале ин истилоҳ ҳар шахсеро, ки бояд дар ин Давлат танҳо аз рӯи даромад аз манбаъҳои дар ин Давлат бадастовардааш андозбандӣ гардад, дар бар намегирад.

2. Дар ҳолате, ки мутобиқи муқаррароти банди 1 ин модда шахси воқеӣ резиденти ҳарду Давлати Аҳдкунанда бошад, мақоми вай ба тариқи зайл муайян карда мешавад:

а) шахс резиденти маҳз ҳамон Давлате ҳисобида мешавад, ки дар он манзили доимӣ дорад; агар вай дар ҳарду Давлат манзили доимӣ дошта бошад, пас вай резиденти танҳо ҳамон Давлате дониста мешавад, ки ӯ дар он ҷо робитаҳои наздиктари шахсӣ ва иқтисодӣ (маркази манфиати ҳаётӣ) дошта бошад;

б) агар Давлатеро, ки шахс дар он маркази манфиати ҳаётӣ дорад, муайян кардан ғайриимкон бошад, ё ки ӯ дар ҳеҷ яке аз ин Давлатҳо манзили доимӣ надошта бошад, пас ӯ резиденти танҳо ҳамон Давлате ҳисобида мешавад, ки одатан дар он истиқомат мекунад;

в) агар вай маъмулан дар ҳарду Давлат истиқомат кунад, ё ки дар ҳеҷ яке аз онҳо истиқомат накунад, он гоҳ ӯ резиденти танҳо ҳамон Давлате ҳисобида мешавад, ки шахси миллии он мебошад;

г) агар вай шахси миллии ҳарду Давлат бошад, ё шахси миллии ҳеҷ яке аз онҳо набошад, он гоҳ мақомоти салоҳиятдори Давлатҳои Аҳдкунанда ин масъаларо бо розигии ҳамдигар ҳал мекунанд.

3. Агар тибқи муқаррароти банди 1 шахсе, ки шахси воқеӣ нест, резиденти ҳарду Давлати Аҳдкунанда бошад, вай танҳо резиденти ҳамон Давлате ҳисобида мешавад, ки маҳалли воқеии идоракунии он дар он ҷо қарор дорад.

Моддаи 5
Муассисаи доимӣ

1. Барои мақсадҳои Созишномаи мазкур истилоҳи «муассисаи доимӣ» маънои маҳалли доимии фаъолиятро дорад, ки тавассути он фаъолияти соҳибкории корхона пурра ё қисман ба амал бароварда мешавад.

2. Истилоҳи "муассисаи доимӣ" аз ҷумла инҳоро дар бар мегирад:

а) маҳалли идоракунӣ;

б) шӯъба;

в) идора;

г) фабрика;

ғ) устохона; ва

д) шахта, чоҳи нафт ё газ, карер ё ҳар маҳалли дигари истиҳроҷи захираҳои табиӣ.

3. Майдончаи сохтмонӣ ва ё объекти насб ё васлшаванда намояндагии доимиро ташкил мекунанд, фақат агар онҳо бештар аз 6 моҳ вуҷуд дошта бошанд.

4. Сарфи назар аз муқаррароти қаблии ин модда истилоҳи «муассисаи доимӣ» ҳамчун инҳоро дарбаргиранда баррасӣ намегарданд:

(а) истифодабарии иншоот танҳо ба мақсади нигоҳдорӣ, намоиш ё таҳвили мол ё маснуоти ба корхона тааллуқдошта;

(б) нигоҳдории захираҳои мол ё маснуоти ба корхона тааллуқдошта танҳо ба мақсади дар анбор нигоҳ доштан, намоиш додан ё таҳвил кардан;

(в) нигоҳдории захираҳои мол ё маснуоти ба корхона тааллуқдошта танҳо бо мақсади коркарди онҳо аз тарафи дигар корхона;

(г) нигоҳдории маҳалли фаъолияти доимӣ танҳо ба мақсади хариди мол ё маснуот ва ё ҷамъоварии маълумот барои корхона;

(ғ) нигоҳдории маҳалли фаъолияти доимӣ танҳо ба мақсади амалӣ сохтани ҳар фаъолияти хислати кумакрасонӣ дошта барои ҳамин корхона;

(д) нигоҳдории маҳалли фаъолияти доимӣ танҳо барои амалӣ сохтани ҳар комбинатсияи намудҳои фаъолияти дар зербандҳои аз а) то е) номбаршуда, ба шарте ки намудҳои фаъолияти маҳалли доимии фаъолияти дар натиҷаи чунин комбинатсия иҷрошаванда хислати тадорукотӣ ё ёрирасон дошта бошад.

5. Сарфи назар аз муқаррароти бандҳои 1 ва 2 ҳамин модда, агар шахс – на агенти ҳуқуқи мустақилонадошта, ки нисбати вай дар банди 6 ҳамин модда гуфта мешавад, аз номи корхона дигар амал карда, дар Давлати Аҳдкунандаи маъмулан аз ваколати бастани қарордодҳо аз номи корхона истифода намояд, пас корхонаи мазкур ҳамчун корхонаи дорои муассисаи доимӣ дар ҳамин Давлат нисбати ҳама гуна фаъолияте, ки ин шахс барои корхона анҷом медиҳад, дониста мешавад, ба истиснои он ҳолате, ки фаъолияти чунин шахс бо фаъолияти дар банди 4 зикргардида маҳдуд нашуда , таввасути маҳалли фаъолияти доимӣ амалӣ гардад ҳам, вале мувофиқи муқаррароти ин банд ин маҳалли фаъолияти доимиро ба муассисаи доимӣ табдил насозад.

6. Корхона ҳамчун корхонаи дорои муассисаи доимӣ дар Давлати дигари Аҳдкунанда танҳо ба он хотир ҳисобида намешавад, ки агар он фаъолияти соҳибкориро дар ҳамин Давлат таввассути брокер, агенти комиссионӣ ё агенти дигари мақоми мустақилдошта анҷом диҳад, ба шарте ки чунин ашхос дар доираи фаъолияти маъмулии худ амал кунанд.

7. Далели он, ки ширкате, ки резиденти Давлати Аҳдкунанда буда, ширкати резиденти Давлати дигари Аҳдкунандаро таҳти назорат мегирад ё таҳти назорати он қарор дорад ё ки фаъолияти соҳибкориро дар ҳамон Давлати дигар (таввасути муассисаи доимӣ ё ба тариқи дигар) амалӣ месозад, яке аз ин ширкатҳоро ба муассисаи доимии ширкати дигар табдил намедиҳад.

Моддаи 6
Даромад аз амволи ғайриманқул

1. Даромади аз амволи ғайриманқул бадастовардаи резиденти Давлати Аҳдкунанда (аз ҷумла даромад аз кишоварзӣ ва хоҷагии ҷангал), ки дар Давлати дигари Аҳдкунанда қарор дорад, метавонад дар ин Давлати дигар мавриди андозбандӣ қарор гирад.

2. Истилоҳи "амволи ғайриманқул" ҳамон маъноеро дорад, ки мувофиқи қонунгузории Давлати Аҳдкунанда, ки амволи мазкур дар қаламрави он ҷойгир аст, дорад. Истилоҳи "амволи ғайриманқул" дар ҳар ҳолат биноҳо, амволи нисбати амволи ғайриманқул ёрирасон, ҳайвонот ва таҷҳизоти дар кишоварзӣ ва хоҷагии ҷангал истифодашаванда, ҳуқуқҳое, ки нисбати онҳо муқаррароти ҳуқуқи умумӣ дар мавриди

моликияти замин истифода мешаванд, узуфрукти (ҳуқуқи истифода бурдани моликияти бегона бе расонидани зарар) амволи ғайриманқул ва ҳуқуқ ба пардохтҳои тағйирёбанда ё собит ҳамчун ҷуброн барои коркарди захираҳои табиӣ, манбаъҳо ва дигар захираҳои табииро дар бар мегирад; киштиҳои баҳрӣ, тайёраҳо ва нақлиёти автомобилӣ ба сифати амволи ғайриманқул баррасӣ намегарданд.

3. Муқаррароти банди 1 ҳамчунин нисбати даромади аз истифодаи мустақим, ба иҷора додан ё истифодаи амволи ғайриманқул дар ҳар шакли дигар бадастомада татбиқ карда мешаванд.

4. Дар сурате, ки агар соҳибияти саҳмияҳо ё ҳуқуқҳои дигари корпоративӣ дар ширкат ба дорандаи чунин саҳмияҳо ё ҳуқуқҳои корпоративӣ ҳуқуқи истифодаи амволи ғайриманқули ба ширкат тааллуқдоштаро диҳад, пас даромад аз истифодаи мустақим, ба иҷора додан ё истифодаи чунин ҳуқуқ дар ҳар шакли дигар метавонад дар ҳамон Давлати Аҳдкунандае андозбандӣ шавад, ки чунин амволи ғайриманқул дар он ҷойгир аст.

5. Муқаррароти бандҳои 1 ва 3 ҳамин модда инчунин нисбат ба даромад аз амволи ғайриманқули корхона татбиқ мегарданд.

Моддаи 7
Фоида аз фаъолияти тиҷоратӣ

1. Фоидаи корхонаи Давлати Аҳдкунанда танҳо дар ҳамин Давлат андозбандӣ мешавад, агар чунин корхона дар Давлати дигари Аҳдкунанда фаъолияти тиҷоратиро аз тариқи муассисаи доимии дар он ҷо қарордошта амалӣ созад. Агар корхона фаъолияти тиҷоратиро таври дар боло зикргардида амалӣ созад, фоидаи он метавонад дар Давлати дигар андозбандӣ шавад, лекин танҳо дар он қисмате, ки ба ин муассисаи доимӣ тааллуқ дорад.

2. Бо дарназардошти муқаррароти банди 3 хамин модда, дар ҳолате, ки агар корхонаи Давлати Аҳдкунанда фаъолияти тиҷоратиро дар Давлати дигари Аҳдкунанда аз тариқи муассисаи доимии дар он ҷо қарордошта амалӣ созад, пас дар ҳар Давлати Аҳдкунанда ба чунин муассисаи доимӣ фоидае мансуб мегардад, ки вай метавонист ба даст оварад, агар он корхонаи мустақил ё ҷудогона буда, бо айнан ҳамон фаолият ё фаъолияти шабеҳ машғул шуда, аз корхонае, ки муассисаи доимии он мебошад, комилан мустақилона амал мекард.

3. Ҳангоми муайян кардани фоидаи муассисаи доимӣ тарҳ кардани хароҷоти ба мақсади чунин муассисаи доимӣ сарфшуда, аз ҷумла хароҷоти идоравӣ ва умумии маъмурӣ, сарфи назар аз он, ки ин хароҷот

дар Давлате, ки он ҷо муассисаи доимӣ қарор дорад, сарф шудааст ё дар ҳар ҷои дигар, иҷозат дода мешавад.

4. Агар дар Давлати Аҳдкунанда муайян намудани фоидаи мансуб ба муассисаи доимӣ дар асоси тақсимоти мутаносиби маблағи умумии фоидаи корхона байни сохторҳои гуногуни он таҷрибаи маъмулӣ бошад, пас ҳеҷ ҳолати дар банди 2 зикргардида ба Давлати Аҳдкунанда муайян намудани фоидаи андозбандишавандаро тавассути чунин тақсимоти маъмулӣ манъ намекунад; усули интихобгардидаи тақсимот бояд натиҷаҳои мувофиқ ба принсипҳои дар ин модда ҷойдоштаро диҳад.

5. Ҳеҷ фоида танҳо дар асоси аз ҷониби ин муассисаи доимӣ барои корхона харидорӣ намудани мол ё маснуот ба муассисаи доимӣ мансуб дониста намешавад.

6. Барои мақсадҳои бандҳои пешина фоидаи ба муассисаи доимӣ тааллуқдошта ҳар сол бо як усул муқаррар карда мешавад, ба шарте ки барои тағйир додани ин тартиб ягон хел асоси эътимоднок ва кофӣ вуҷуд надошта бошад.

7. Агар фоида намудҳои даромади дар моддаҳои дигари Созишномаи мазкур ба таври ҷудогона баррасишавандаро дар бар гирад, пас муқаррароти моддаҳои мазкур ба муқаррароти ин модда дахолат намекунанд.

Моддаи 8
Ҳамлу нақли баҳрӣ ва ҳавоӣ

1. Фоидаи бадастовардаи корхонаи як Давлати Аҳдкунанда аз истифодаи киштиҳои баҳрӣ, ҳавоӣ дар ҳамлу нақли байналмилалӣ танҳо дар ҳамон Давлат андозбандӣ мешавад.

2. Фоидаи бадастовардаи корхонаи Давлати Аҳдкунанда аз истифода, нигоҳдорӣ ё ба иҷора додани контейнерҳое (аз ҷумла трейлерҳо, баржаҳо ва таҷҳизоти дахлдор барои интиқоли контейнерҳо), ки барои ҳамлу нақли мол ё маснуот истифода мешаванд, бояд танҳо дар ин давлат андозбандӣ шаванд, ба истиснои ҳолатҳое, ки чунин контейнерҳо танҳо барои интиқоли мол ё маснуот байни маҳалҳо дар қаламрави Давлати дигари Аҳдкунанда истифода мешаванд.

2. Муқаррароти банди 1 ва 2 ҳамин модда ба фоида аз иштирок дар пул (шакли махсуси картел), корхонаи муштарак ё ташкилоти байналмилалӣ оид ба истифодаи воситаҳои нақлиёт дахл доранд.

Моддаи 9
Корхонаҳои муттаҳидкардашуда

1. Агар:

а) корхонаи Давлати Аҳдкунанда ба таври мустақим ё ғайримустақим дар идоракунӣ, назорат ва ё сармояи корхонаи Давлати дигари Аҳдкунанда иштирок намояд; ё

б) худи ҳамин ашхос ба таври мустақим ё ғайримустақим дар идоракунӣ, назорат ё сармояи корхонаи Давлати Аҳдкунанда ва корхонаи Давлати дигари Аҳдкунанда иштирок намоянд;

ва дар ҳар кадом ҳолат байни ду корхона дар муносибатҳои мутақобилаи тиҷоратӣ ва молиявии онҳо шароит муҳайё ё муқаррар карда шавад, ки аз муносибатҳое, ки дар байни ду корхонаи мустақил вуҷуд дошта метавонистанд, фарқ кунад, пас ҳар фоидае, ки метавонист ба яке аз ин корхонаҳо ҳисоб карда шавад, вале бинобар мавҷуд будани чунин шароит ҳисоб карда нашудааст, метавонад ба фоидаи корхонаи мазкур дохил карда шуда, мутобиқан мавриди андозбандӣ қарор дода шавад.

2. Агар як Давлати Аҳдкунанда ба фоидаи ин Давлат фоидаеро, ки нисбати он корхонаи Давлати Аҳдкунандаи дигар барои он дар ҳамин Давлати дигар андозбандӣ шудааст, ба фоидаи корхонаи ҳамин Давлат дохил карда, мутобиқан андозбандӣ кунад, ва фоидаи бо ҳамин тариқ дохил кардашуда фоидае бошад, ки ба корхонаи Давлати аввал зикршуда ҳисоб шуда метавонист, агар шароити байни ин ду корхона муқарраршуда ҳамон тавре мебуданд, ки байни ду корхонаи мустақил вуҷуд доранд, пас ин Давлати дигар ба маблағи андози дар он аз фоида гирифташуда тасҳеҳоти дахлдор ворид менамояд, агар дар он давлати дигар чунин тасҳеҳот асоснок дониста шавад. Ҳангоми муайян кардани чунин тасҳеҳот дигар муқаррароти Созишномаи мазкур ба таври бояду шояд ба инобат гирифта мешавад ва мақомоти салоҳиятдори Давлатҳои Аҳдкунанда дар ҳолатҳои зарурӣ метавонанд бо ҳамдигар машварат гузаронанд.

Моддаи 10
Дивидендҳо

1. Дивидендҳое, ки ширкати резиденти яке аз Давлати Аҳдкунанда ба резиденти Давлати дигари Аҳдкунанда мепардозад, мумкин аст дар ҳамин Давлати дигар андозбандӣ шаванд.

2. Вале чунин дивидендҳо метавонанд инчунин дар он Давлати Аҳдкунандае андозбандӣ шаванд, ки резиденти он ширкате мебошад, ки

дивидендҳоро мутобиқи қонунгузории ҳамин Давлат мепардозад, аммо агар қабулкунанда соҳиби воқеии дивидендҳо бошад, пас андози бо ҳамин тариқ ситонидашаванда набояд зиёда аз инҳо зиёд бошад:

а) 5% маҷмӯи маблағи дивидендҳо, агар соҳиби воқеӣ ширкате (на рафоқат) бошад, ки камаш 25% сармояи ширкати пардохткунандаи дивидендҳоро соҳиб мебошад;

б) 15% маблағи умумии дивидендҳо дар ҳамаи ҳолатҳои боқимонда.

Ин банд ба андозбандии ширкат нисбат ба фоидае, ки аз он дивидендҳо пардохта мешаванд, дахолат надорад.

3. Истилоҳи "дивидендҳо" ҳангоми истифода дар ҳамин модда маънои даромад аз саҳмияҳо ё дигар ҳуқуқҳо, ки талабномаи қарзии барои иштирок дар тақсимоти фоида ҳуқуқдиҳанда нестанд, инчунин даромад аз ҳуқуқҳои дигари корпоративиро дорад, ки ба монанди даромад аз саҳмияҳо тибқи қонунгузории ҳамон Давлате, ки ширкати тақсимкунандаи фоида резиденти он мебошад, бояд андозбандӣ гардад.

4. Муқаррароти бандҳои 1 ва 2 ҳамин модда дар мавридҳое истифода намешаванд, ки агар соҳиби воқеии дивидендҳо резиденти Давлати Аҳдкунанда буда, фаъолияти тиҷоратиро дар Давлати дигари Аҳдкунандае анҷом диҳад, ки дар он ширкате, ки дивиденд месупорад, ба воситаи муассисаи доимии дар он ҷо қарордошта резидент мебошад ва холдинге, ки нисбати он дивиденд пардохта мешавад, воқеан ҳам бо муассисаи доимӣ алоқаманд бошад. Дар ин ҳолат муқаррароти моддаи 7 татбиқ карда мешавад.

5. Агар ширкате, ки резиденти Давлати Аҳдкунанда мебошад, дар Давлати дигари Аҳдкунанда фоида ё даромад ба даст оварад, ин Давлати дигари Аҳдкунанда наметавонад аз дивидендҳои пардохтшавандаи ин ширкат андоз ситонад, ба истиснои он ҳолатҳое, ки чунин дивидендҳо ба резиденти ин Давлати дигари Аҳдкунанда падохта шаванд, ё ки агар холдинге, ки ба он дивидендҳо пардохта мешаванд, воқеан ҳам ба муассисаи доимии дар ҳамин Давлати дигари Аҳдкунанда қарордошта мансуб бошад, инчунин аз даромади тақсимнашудаи ширкат андози фоидаи тақсимнашуда ситонида намешавад, ҳатто агар дивидендҳои пардохташаванда ё фоидаи тақсимнашуда пурра ё қисман аз фоида ё даромади дар ҳамин Давлати дигар ҳосилшуда иборат бошад.

Моддаи 11
Фоизҳо

1. Фоизҳое, ки дар яке аз Давлатҳои Аҳдкунанда ба амал омада, ба резиденти Давлати дигари Аҳдкунанда пардохта мешаванд, мумкин аст дар ҳамин Давлати дигар андозбандӣ карда шаванд.

2. Аммо чунин фоизҳо метавонанд инчунин дар Давлати Аҳдкунандае, ки дар он ҳосил шудаанд, мувофиқи қонунгузории ҳамин Давлат андозбандӣ шаванд, вале агар гиранда соҳиби воқеии ин фоизҳо резиденти Давлати дигари Аҳдкунанда бошад, пас андози дар чунин ҳолат ситондашаванда набояд аз 10 фоизи маблағи умумии фоизҳо зиёдтар бошад.

3. Сарфи назар аз муқаррароти банди 2, фоизҳое, ки дар як Давлати Аҳдкунанда ҳосил шуда, ба резиденти Давлати дигари Аҳдкунанда пардохта мешаванд, бояд танҳо дар ҳамон Давлати Аҳдкунандае андозбандӣ шаванд, ки резиденти он гиранда мебошад, агар чунин гиранда соҳиби воқеии фоизҳо бошад ва агар чунин фоизҳо:

а) бинобар ба насия фурӯхтани ҳар мол ё таҷҳизот пардохта шаванд;

б) аз рӯи ҳар навъи қарзи аз тарафи бонк пешниҳодшаванда пардохта шавад; ё

в) ба Ҳукумати Давлати дигари Аҳдкунанда, аз ҷумла ҳар мақоми маҳаллии ҳокимият, Бонки марказӣ ё ҳар муассиса ё мақоми (бо шумули ноҳодҳои молиявӣ) ба ин Ҳукумат тааллуқдошта ё аз ҷониби он назоратшаванда пардохта шаванд;

г) ба резиденти Давлати дигари Аҳдкунанда дар робита бо ҳар қарзи кафолатдодаи Ҳукумати Давлати дигар, аз ҷумла ҳар мақоми маҳаллии ҳокимият, Бонки марказӣ ё ҳар муассиса ё мақоми (бо шумули ноҳодҳои молиявӣ) ба ин Ҳукумат тааллуқдошта ё аз ҷониби он назоратшаванда пардохта шаванд.

4. Истилоҳи «фоизҳо» ҳангоми истифода дар ҳамин модда маънои даромад аз ҳар намуди талабномаҳои қарзии бо гарав таъминшуда ё таъминнашудае, ки барои иштирок дар фоидаи қарздорон ҳуқуқ медиҳан ё намедиҳанд, аз ҷумла даромад аз қоғазҳои қиматноки ҳукуматӣ ва вомбаргҳо ё ӯҳдадориҳои қарзӣ, аз ҷумла мукофотҳо ва бурдҳои ин коғазҳои қиматнок, вомбаргҳо ё ӯҳдадориҳои қарзиро дорад. Барои мақсадҳои ин модда ҷаримаҳо барои сари вақт анҷом надодани пардохтҳо ба сифати фоизҳо баррасӣ карда намешаванд.

5. Муқаррароти бандҳои 1 ва 2 ҳамин модда дар ҳолате истифода бурда намешаванд, ки агар соҳиби воқеии фоизҳо резиденти яке аз Давлатҳои Аҳдкунанда буда, фаъолияти соҳибкориро дар Давлати дигари Аҳдкунандае анҷом диҳад, ки дар он фоизҳо тавассути муассисаи доимии дар он ҷо қарордошта ташкил меёбанд, ва талабномаи қарзӣ, ки дар асоси он фоизҳо пардохта мешаванд, ҳақиқатан ҳам ба чунин муассисаи доимӣ тааллуқ дошта бошанд. Дар чунин маврид вобаста ба ҳолат муқаррароти моддаи 7 мавриди истифода қарор мегиранд.

6. Чунин ҳисобида мешавад, ки фоизҳо дар Давлати Аҳдкунанда ҳамон вақт ташаккул меёбанд, ки агар пардохткунанда резиденти ҳамин Давлат бошад. Вале агар шахси пардозандаи фоизҳо, сарфи назар аз он, ки вай резиденти Давлати Аҳдкунанда ҳаст ё не, дар Давлати Аҳдкунанда муассисаи доимӣ дошта бошад ва вобаста ба ин қарзе пайдо шуда бошад, ки аз рӯи он фоизҳо пардохта шаванд ва чунин фоизҳоро муассисаи доимӣ пардохт кунад, пас чунин шуморида мешавад, ки чунин фоизҳо дар ҳамон Давлате ташкил ёфтаанд, ки он ҷо муассисаи доимӣ қарор дорад.

7. Агар бо сабаби мавҷуд будани муносибатҳои махсус миёни пардохткунанда ва соҳиби воқеии фоизҳо, ё ки байни ҳардуи онҳо ва шахси дигари сеюм маблағи фоизҳои ба талабномаи қарзӣ тааллуқдошта, ки дар асоси он пардохта мешавад, аз маблағе, ки бояд миёни пардохткунанда ва соҳиби воқеии фоизҳо дар мавриди мавҷуд набудани ин муносибатҳо мумкин буд мувофиқ кунонида шавад, зиёд бошад, пас муқаррароти ҳамин модда танҳо дар мавриди маблағи дар охир қайдкардашуда истифода бурда мешавад. Дар чунин ҳолат қисми зиёдатии пардохт мутобиқи қонунгузории ҳар кадом Давлатҳои Аҳдкунанда бо дарназардошти дигар муқаррароти Созишномаи мазкур мавриди андозбандӣ қарор мегирад.

Моддаи 12
Роялти

1. Роялтии дар яке аз Давлатҳои Аҳдкунанда ташаккулёфта ва ба соҳиби воқеие, ки резиденти Давлати дигари Аҳдкунанда мебошад, пардохташаванда бояд дар ҳамин Давлати дигар мавриди андозбандӣ қарор гирад.

2. Аммо, чунин роялти ҳамчунин метавонад дар Давлати Аҳдкунанда, ки он ташаккул меёбад, тибқи қонунгузории ҳамин Давлат таҳти андозбандӣ қарор гирад, вале агар гиранда ва соҳиби воқеии роялти резиденти Давлати дигари Аҳдкунанда бошад, пас андози бо чунин тариқ ситонидашаванда набояд аз 5 фоизи маблағи умумии роялти зиёдтар бошад.

3. Истилоҳи "роялти" ҳангоми истифода дар ин модда маънои ҳар намуди пардохтеро дорад, ки ба сифати ҷубронпулӣ барои истифода ё пешниҳоди ҳуқуқи истифода аз ҳуқуқи муаллифӣ барои ҳар осори бадеӣ, санъат ё илм, аз ҷумла кинофилму филмҳо ё сабтҳо барои телевизион ва радиошунавонӣ, ҳар патент, аломати тиҷоратӣ, дизайн ё модел, нақша, формула ё раванди махфӣ, ё иттилооти вобаста ба таҷрибаи саноатӣ, тиҷоратӣ ё илмӣ гирифта шудааст.

4. Муқаррароти банди 1 мавриди истифода қарор намегирад, агар соҳиби воқеии роялти резиденти як Давлати Аҳдкунанда буда, фаъолияти соҳибкориро дар Давлати дигари Аҳдкунанда анҷом диҳад, ки он ҷо роялти тавассути муассисаи доимии дар он қарордошта ташаккул меёбад, ва ҳуқуқ ё амволе, ки дар асоси онҳо роялти супорида мешавад, дар воқеъ ба муассисаи доимӣ тааллуқ дошта бошанд. Дар ин ҳолат муқаррароти моддаи 7 мавриди истифода қарор мегиранд.

5. Чунин ба ҳисоб меравад, ки роялти дар Давлати Аҳдкунанда ба миён меояд, агар пардохткунанда резиденти худи ҳамин Давлати Аҳдкунанда бошад. Вале, агар шахси пардохткунандаи роялти, новобаста аз он, ки резиденти Давлати Аҳдкунанда ҳаст ё не, дар Давлати Аҳдкунанда муассисаи доимӣ дошта бошад, ки вобаста ба он зарурати пардохт кардани роялти пайдо шудааст, ва чунин роялти аз ҷониби чунин муассисаи доимӣ пардохта шавад, он гоҳ ҳисоб карда мешавад, ки чунин роялти дар ҳамон Давлате ба вуҷуд меояд, ки дар он ҷо муассисаи доимӣ ё пойгоҳи доимӣ воқеъ аст.

6. Агар бо сабаби муносибатҳои мутақобилаи махсус миёни пардохткунанда ва соҳиби воқеии роялти, ё ки байни ҳардуи онҳо ва шахси дигари сеюм маблағи роялтии мансуб ба истифода, ҳуқуқ ё иттилоот, ки он дар асоси онҳо пардохта мешавад, аз маблағе, ки миёни пардохткунанда ва соҳиби воқеии роялти ҳангоми набудани чунин муносибатҳо мувофиқа шуда метавонист, зиёдтар бошад, он гоҳ муқаррароти ин модда танҳо нисбати маблағи охир зикргардида мавриди истифода қарор дода мешавад. Дар ин ҳолат қисми барзиёди пардохт мисли пештара бояд тибқи қонунгузории андози ҳар кадом Давлати Аҳдкунанда бо дарназардошти ҳатмии муқаррароти дигари Созишномаи мазкур мавриди андозбандӣ қарор гирад.

Моддаи 13
Даромад аз бегона кардани моликият

1. Даромади бадастомада аз бегона кардани амволи ғайриманқуле, ки дар банди 2 моддаи 6 зикр гардида, дар Давлати дигари Аҳдкунанда қарор дорад, метавонад дар ҳамин Давлати дигар андозбандӣ карда шавад.

2. Даромади бадастовардаи резиденти як Давлати Аҳдкунанда аз бегона кардани саҳмияҳо ё дигар ҳуқуқҳои корпоративӣ дар ширкат, ки зиёда аз нисфи активҳои он аз амволи ғайриманқули воқеъ дар Давлати дигари Аҳдкунанда иборатанд, метавонад дар ҳамон Давлати дигар андозбандӣ шавад.

3. Даромад аз бегона кардани амволи манқуле, ки қисми амволи тиҷоратии муассисаи доимиро ташкил медиҳад, ки корхонаи як Давлати Аҳдкунанда дар Давлати Аҳдкунандаи дигар дорад, аз ҷумла даромад аз бегона кардани чунин муассисаи доимӣ (дар алоҳидагӣ ё якҷоя бо ҳамаи корхона) метавонад дар ҳамин Давлати дигар таҳти андозбандӣ қарор гирад.

4. Даромади бадастовардаи корхонаи Давлати Аҳдкунанда аз бегона кардани киштиҳои баҳрӣ ё ҳавоие, ки дар ҳамлу нақли байналмилалӣ истифода мешаванд, ё амволи манқули мансуб ба истифодаи чунин киштиҳои баҳрӣ ё ҳавоӣ танҳо дар ҳамон Давлати Аҳдкунанда андозбандӣ мешавад.

5. Даромади бадастовардаи корхонаи як Давлати Аҳдкунанда аз бегона кардани контейнерҳое (аз ҷумла трейлерҳо, баржаҳо ва таҷҳизоти мансуб ба интиқоли контейнерҳо), ки барои ҳамлу нақли мол ё маснуот истифода мешаванд, танҳо дар ин Давлат андозбандӣ мешаванд, ба истиснои ҳолатҳое, ки чунин контейнерҳо танҳо барои интиқоли мол ё маснуот байни маҳалҳои дар қаламрави Давлати дигари Аҳдкунанда қарордошта истифода мешаванд.

6. Даромад аз бегона кардани ҳар гуна амвол, ки дар бандҳо зикр наёфтаанд, танҳо дар ҳамон Давлати Аҳдкунандае андозбандӣ карда мешавад, ки резиденти он шахси бегонакунандаи амвол мебошад.

Моддаи 14
Даромад аз кироякорӣ

1. Бо дарназардошти муқаррароти моддаҳои 15, 17 ва 18 музди меҳнат, моҳона ва дигар подошҳои шабеҳ, ки резиденти Давлати Аҳдкунанда дар робита бо кироякорӣ ба даст меорад, танҳо дар ҳамин Давлат андозбандӣ мешавад, агар чунин кироякорӣ дар Давлати дигари Аҳдкунанда анҷом дода нашавад. Агар кироякорӣ ба ҳамин тариқ амалӣ гардад, подоши вобаста ба ин ба даст овардашуда метавонад дар ҳамин Давлати дигар андозбандӣ гардад.

2. Сарфи назар аз муқаррароти банди 1 подоше, ки резиденти Давлати Аҳдкунанда дар робита бо кироякорӣ дар Давлати дигари

Аҳдкунанда ба даст овардааст, танҳо дар Давлати аввал зикршуда андозбандӣ мегардад, агар:

а) подошгиранда дар Давлати дигари Аҳдкунанда дар муддати як давра ё давраҳо, ки дар маҷмӯъ дар ҳар давраи 12-моҳаи дар ҳамин соли тақвимӣ оғоз ё анҷомёбанда на бештар аз 183 шабонарӯз аст, қарор дошта бошад, ва

б) подош аз тарафи кирокунанда ё аз номи кирокунандае, ки резиденти Давлати дигар намебошад, пардохта шавад, ва

в) хароҷоти марбут ба пардохти подошро намояндагии доимие, ки киронкунанда дар Давлати дигар дорад, ба зимма надошта бошад, ва

г) машғулият ба истиснои киронкорӣ.

3. Сарфи назар аз муқаррароти қаблии ҳамин модда подоши вобаста ба киронкорӣ дар киштии баҳрӣ ё ҳавоие, ки корхонаи Давлати Аҳдкунанда дар ҳамлу нақли байналмилалӣ истифода мекунад, метавонад танҳо дар ҳамин Давлати Аҳдкунанда андозбандӣ гардад.

Моддаи 15
Подоши директорон

Ҳаққи қалами директорон ва дигар пардохтҳои шабеҳ, ки резиденти як Давлати Аҳдкунанда ба сифати узви шӯрои директорони ширкат ё мақоми дигари шабеҳе, ки резиденти Давлати Аҳдкунандаи дигар мебошад, мегирад, метавонад дар ҳамин дигар Давлат андозбандӣ карда шавад.

Моддаи 16
Ҳунармандон ва варзишгарон

1. Сарфи назар аз муқаррароти моддаҳои 7 ва 14, даромаде, ки резиденти яке аз Давлати Аҳдкунанда ба сифати корманди санъат, ба монанди ҳунарманди театр, кино, радио ё телевизион ва ё мусиқинавоз ё ба сифати варзишгар аз фаъолияти шахсӣ дар дигар Давлати Аҳдкунанда ба даст меоварад, метавонад дар ҳамин Давлати дигар андозбандӣ карда шавад.

2. Агар даромад аз фаъолияти шахсии корманди санъат ё варзишгар ба ин сифат на ба худи корманди санъат ё варзишгар, балки ба шахси дигар ҳисоб карда шавад, пас ин даромад метавонад, сарфи назар аз муқаррароти моддаҳои 7 ва 14, дар ҳамон Давлати Аҳдкунандае

андозбандӣ гардад, ки дар он ҷо корманди санъат ва варзишгар резидент мебошад.

Моддаи 17
Нафақа, аннуитет ва пардохтҳои шабеҳ

1. Бо дарназардошти муқаррароти банди 2 моддаи 18, нафақа ва дигар подошҳои шабеҳ, ки ба резиденти Давлати Аҳдкунанда барои кироякорӣ дар гузашта пардохта мешаванд, танҳо дар ҳамин Давлат андозбандӣ мегарданд.

2. Сарфи назар аз муқаррароти банди 1 ҳамин модда ва муқаррароти банди 2 моддаи 18, нафақа ва дигар пардохтҳои даврӣ ё яквақтаинае, ки тибқи қонунгузорӣ оид ба таъминоти иҷтимоии Давлати Аҳдкунанда ё аз ҳар фонди давлатии таъсисдодаи Давлатҳои Аҳдкунандабарои амалӣ намудани пардохтҳои иҷтимоӣ,ё ҳар аннуитети дар Давлати Аҳдкунанда бавуҷудомада танҳо дар ҳамин Давлат андозбандӣ мегарданд.

3. Истилоҳи «аннуитет» ҳангоми истифода дар ҳамин модда маънои маблағи пулиеро дорад, ки пешакӣ мувофиқа шуда, давра ба давра дар мӯҳлати муқарраршуда дар давоми ҳаёт ё давраи муайян мутобиқи ӯҳдадории пардохт намудан бар ивази ҷуброни баробар ва пурра бо ифодаи пулӣ (вале на барои хизматҳои расонидашуда) пардохта мешаванд.

Моддаи 18
Хизмати давлатӣ

1. (а) Моҳона, музди меҳнат ва подошҳои дигари ба ин монанд, ки Давлати Аҳдкунанда ё мақоми қонунан муқарраршуда ё мақомоти маҳаллии ҳокимияти он ба шахси воқеӣ барои хизмат ба ҳамин Давлат ё мақом ва ё барои мақомоти ҳокимияти он мепардозад, танҳо дар ҳамин Давлат андозбандӣ мегардад.

б) Вале, чунин моҳона, музди меҳнат ва подошҳои дигари ба ин монанд танҳо дар Давлати дигари Аҳдкунанда андозбандӣ мешаванд, агар ин хизмат дар ҳамин Давлати дигар анҷом дода шуда, шахси воқеӣ резиденти ҳамин Давлат бошад, ва ӯ:

(I) шахси миллии ҳамин Давлат бошад, ё

(II) танҳо бо мақсади чунин хизмат резиденти ҳамин Давлат нашудааст.

2. а) Сарфи назар аз муқаррароти банди 1 нафақа ва подошҳои дигари ба ин монанде, ки Давлати Аҳдкунанда ё мақоми давлатӣ ё мақомоти ҳокимияти маҳаллии он ё аз фондҳои таъсисдодаи онҳо ба шахси воқеӣ барои хизмат, ки ба ҳамин Давлати Аҳдкунанда ё воҳид ё мақомоти ҳокимияти он мепардозад, танҳо дар ҳамин Давлати Аҳдкунанда андозбандӣ мегардад.

б) Вале чунин нафақа танҳо дар Давлати дигари Аҳдкунанда андозбандӣ мегардад, ки шахси воқеӣ резиденти он мебошад, агар шахси миллии ҳамин Давлат бошад.

3. Муқаррароти моддаҳои 14, 15, 16 ва 17 нисбати моҳона, музди меҳнат, нафақа ва подошҳои дигари ба ин монанд барои хизмат, ки барои иҷрои фаъолияти тиҷоратии Давлати Аҳдкунанда ё мақоми қонунан муқарраргардида ё мақомоти маҳаллии ҳокимияти он анҷом медиҳад, татбиқ мегардад.

Моддаи 19
Донишҷӯён

Пардохтҳои мегирифтаи донишҷӯ ё таҷрибаомӯзе, ки бевосита қабл аз омадан ба яке аз Давлатҳои Аҳдкунанда резиденти Давлати дигари Аҳдкунанда мебошанд ё буданд ва дар Давлати аввал зикршуда танҳо ба мақсади гирифтани таҳсилот ё гузаштани таҷрибаомузӣ қарор доранд ва ин пардохтҳо барои зист, таҳсилот ё гирифтани маълумот пешбинӣ шудаанд, дар ҳамин Давлат мавриди андозбандӣ намегиранд, ба шарте ки агар манбаъҳои ин пардохтҳо берун аз ҳудуди ин Давлат ҷойгир бошанд.

Моддаи 20
Даромадҳои дигар

1. Намудҳои даромади резиденти Давлати Аҳдкунанда, сарфи назар аз манбаи пайдоиши онҳо, ки дар моддаҳои қаблии Конвенсияи мазкур зикр нагардидаанд, танҳо дар ҳамин Давлат андозбандӣ мешаванд.

2. Муқаррароти банди 1 нисбати даромадҳо, ба истиснои даромад аз амволи ғайриманқули дар банди 2 моддаи 6 Конвенсяи мазкур муайянгардида татбиқ намегардад, агар гирандаи чунин даромадҳо резиденти яке аз Давлатҳои Аҳдкунанда буда, фаъолияти тиҷоратиро дар Давлати дигари Аҳдкунанда таввасути муассисаи доимии дар он ҷойгиршуда анҷом диҳад ё дар ҳамин Давлати дигар хизматрасонии мустақили шахсиро тавассути пойгоҳи доимии дар он ҷо қарордошта анҷом диҳад ва ҳуқуқ ё моликият, ки дар робита ба онҳо даромад гирифтааст, ҳақиқатан ҳам ба чунин муассисаи доимӣ алоқаманд бошад.

Дар чунин ҳолат муқаррароти моддаи 7 мавриди истифода қарор мегирад.

Моддаи 21
Протокол

Протоколи замимагардида қисми таркибии Созишномаи мазкур мебошад.

Моддаи 22
Усули бартараф кардани андозситонии дукарата

1. Мутобиқи муқаррароти қонунгузории Финляндия марбут ба бартарафкунии андозбандии дукарата (ки ба усулҳои асосии он дахл надорад) андозбандии дукарата ба тариқи зайл бартараф карда мешавад:

а) Агар резиденти Финляндия даромаде ба даст орад, ки мутобиқи муқаррароти Созишномаи мазкур метавонад дар Тоҷикистон андозбандӣ шавад, Финляндия, бо дарназардошти муқаррароти зербанди б), иҷозат медиҳад, ки аз андози даромади чунин шахс маблағи баробар ба андози даромади мутобиқи қонунгузории Тоҷикистон ва Созишномаи мазкур пардохташуда, ки нисбати чунин даромади мансуб ба андози ҳисоб кардашудаи Финляндия ҳисоб карда шудааст, тарҳ карда шавад.

б) Дивидендҳое, ки аз тарафи ширкати резиденти Тоҷикистон ба ширкате пардохта мешаванд, ки резиденти Финляндия буда, лоақал 10 фоизи ҳуқуқи овоздиҳии ширкати пардохткунандаи дивидендҳоро бевосита назорат мекунад, аз пардохти андози Финляндия озод карда мешаванд.

2. Агар резиденти Тоҷикистон даромаде ба даст орад ё сармояро соҳибӣ кунад, ки мутобиқи муқаррароти Созишномаи мазкур метавонад дар Финляндия таҳти андозбандӣ қарор гирад, Тоҷикистон иҷозат медиҳад, ки аз андози даромади ин резидент маблағи баробар ба андози даромади дар Финляндия пардохташуда тарҳ карда шавад.

Ин тарҳкунӣ ба ҳар ҳол набояд аз қисми андози даромаде, ки то тарҳкунии марбут ба даромад ҳисоб карда, метавонад дар Финляндия андозбандӣ шавад, зиёдтар бошад.

3. Агар мутобиқи ҳар муқаррароти Созишнома даромади бадастовардаи резиденти Давлати Аҳдкунанда дар ин Давлат аз андоз озод бошад, ин Давлат ба ҳар ҳол метавонад ҳангоми ҳисоб кардани маблағи андози қисми боқимондаи даромади ин резидент даромади аз андоз озодгардидаро ба инобат гирад.

Моддаи 23
Маҳдуд накардани ҳуқуқҳо

1. Шахсони миллии як Давлати Аҳдкунанда дар Давлати дигари Аҳдкунанда нисбат ба андозбандӣ ё ӯҳдадориҳои вобаста ба он, ки тибқи ҳамин ҳолат барои шахсони миллии ин Давлати дигар дар ҳамон шароити якхела, аз ҷумла нисбати қароргоҳ фароҳам шудааст ё шуда метавонад, таҳти андозбандии дигар ё вазнинтар ё ӯҳдадориҳои вобаста ба он қарор намегиранд. Ин муқаррарот, сарфи назар аз муқаррароти моддаи 1, ҳамчунин нисбати шахсоне истифода мешавад, ки резидентони як ё ҳарду Давлатҳои Аҳдкунанда намебошанд.

2. Андозбандии муассисаи доимӣ, ки корхонаи яке аз Давлатҳои Аҳдкунанда дар Давлати дигари Аҳдкунанда дорад, набояд дар Давлати дигари Аҳдкунанда нисбати андозбандии корхонаи ҳамин Давлати дигар, ки дар ин Давлати дигар ба чунин навъи фаъолият машғул аст, номусоидтар бошад. Ин муқаррарот набояд ҳамчун ӯҳдадоркунандаи як Давлати Аҳдкунанда барои ба резидентони Давлати дигари Аҳдкунанда додани ҳар имтиёзҳои шахсӣ, тарҳкунӣ ё тахфифҳо барои мақсадҳои андозбандӣ дар асоси мақоми шахрвандӣ ё ӯҳдадориҳои оилавии онҳо, ки Давлат ба резидентони худ пешкаш менамояд, шарҳ дода шавад.

3. Ба истиснои ҳолатҳое, ки муқаррароти банди 1 Моддаи 9, банди 7 Моддаи 11 ё банди 6 Моддаи 12 истифода мешаванд, фоизҳо, роялти ва пардохтҳои дигаре, ки корхонаи як Давлати Аҳдкунанда ба резиденти Давлати дигари Аҳдкунанда анҷом медиҳад, бояд бо мақсади муайян намудани фоидаи андозбандишавандаи чунин корхона ба тариқе мавриди тарҳкунӣ қарор гиранд, ки агар онҳо ба резиденти Давлати аввал зикршуда пардохта мешуданд.

4. Корхонаҳои яке аз Давлатҳои Аҳдкунанда, ки сармояи онҳо пурра ё қисман ба як ё якчанд резидент марбутанд, ё аз тарафи як ё якчанд резиденти Давлати дигари Аҳдкунанда мустақим ё ғайримустақим назорат карда мешаванд, дар Давлати аввал зикргардида нисбат ба андозбандӣ ё ӯҳдадориҳои вобаста ба он, ки тибқи ҳамин ҳолат барои чунин корхонаҳои Давлати аввал зикргардида фароҳам шудааст, таҳти андозбандии дигар ё вазнинтар ё ӯҳдадориҳои вобаста ба он қарор гиранд.

5. Сарфи назар аз муқаррароти Моддаи 2, муқаррароти моддаи мазкур нисбати ҳар навъ ва намуди андозҳо истифода мешавад.

Моддаи 24
Расмиёти мувофиқаи тарафайн

1. Агар шахс чунин шуморад, ки амалҳои як ё ҳарду Давлатҳои Аҳдкунанда боиси андозбандии он хилофи муқаррароти ҳамин Созишнома шудаанд ё шуда метавонанд, ин шахс, сарфи назар аз воситаҳои ҳимоявии пешбининамудаи қонунгузории миллии ин Давлатҳо, метавонад парвандаи худро ба мақомоти салоҳиятдори ҳамон Давлати Аҳдкунандае, ки вай резиденти он мебошад, пешкаш намояд, агар ҳолати ӯ таҳти амали банди 1 моддаи 23 ҳамон Давлате қарор гирад, ки вай шахси миллии он мебошад. Ариза бояд дар мӯҳлати се сол аз лаҳзаи огоҳиномаи аввал дар хусуси амалҳое, ки боиси андозбандии хилофи муқаррароти ҳамин Созишнома мегарданд, пешниҳод карда шавад.

2. Мақоми салоҳиятдор, агар аризаро асоснок ҳисобад ва агар худаш мустақилона ба қарори қаноатбахш омада натавонад, кӯшиш ба харҷ медиҳад, ки масъаларо дар мувофиқа бо мақоми салоҳиятдори Давлати дигари Аҳдкунанда бо мақсади роҳ надодан ба андозсупории хилофи муқаррароти Созишномаи мазкур ҳал кунад. Ҳама гуна мувофиқаи бадастомада, сарфи назар аз ҳар гуна маҳдудиятҳои муваққатии дар қонунгузории миллии Давлатҳои Аҳдкунанда ҷойдошта, иҷро карда мешавад.

3. Мақомоти салоҳиятдори Давлатҳои Аҳдкунанда кӯшиш менамоянд, ки бо мувофиқаи мутақобила ҳама гуна мушкилот ё шубҳаҳоро, ки зимни шарҳ ё истифодаи муқаррароти Созишномаи мазкур ба миён меоянд, ҳал намоянд. Инчунин онҳо метавонанд дар ҳолатҳое, ки Созишномаи мазкур пешбинӣ накардааст, бо мақсади бартараф намудани андозситонии дукарата бо ҳамдигар машварат намоянд.

4. Мақомоти салоҳиятдори Давлатҳои Аҳдкунанда бо мақсади ба даст овардани мувофиқа ва ҳамдигарфаҳмӣ оид ба моҳияти бандҳои қаблӣ метавонанд бо ҳам робитаи мустақим дошта бошанд, аз ҷумла комиссияи муштарак таъсис диҳанд, аъзои он метавонанд худи мақомоти салоҳиятдор ё намояндагони онҳо бошанд.

Моддаи 25
Табодули иттилоот

1. Мақомоти салоҳиятдори Давлатҳои Аҳдкунанда иттилоотеро, ки барои иҷрои муқаррароти Созишномаи мазкур ё татбиқи қонунгузории миллии марбут ба андози Давлатҳои Аҳдкунанда зарур буда, Созишномаи мазкур ба ҳамон андозае, ки андозбандӣ тибқи ин

қонунгузорӣ хилофи ҳамин Созишнома нест, ба он дахл дорад, мубодила хоҳанд кард. Мубодилаи иттилоот бо моддаҳои 1 ва 2 маҳдуд намегардад.

2. Ҳар гуна иттилооте, ки Давлати Аҳдкунанда мутобиқи банди 1 ба даст меорад, ба монанди иттилооти дар доираи қонунгузории миллии ҳамин Давлат бадастомада махфӣ ҳисобида мешавад ва танҳо метавонад ба ҳамон ашхос ва мақомот (аз ҷумла судҳо ва мақомоти маъмурӣ), ки ба арзёбӣ ё ҷамъоварӣ, ситонидани иҷборӣ ё таъқиби судӣ, ё баррасии аризаҳо оид ба андозҳои дар банди 1 ё моддаҳои қаблӣ баррасишуда машғуланд, ошкор карда шавад. Чунин ашхос ё мақомот ин иттилоотро метавонанд танҳо барои ҳамин мақсадҳо истифода намоянд. Онҳо ин иттилоотро метавонанд дар ҷараёни мурофиаи судӣ ё ҳангоми қабули қарорҳои судӣ фош намоянд. Сарфи назар аз нукоти зикргардида, иттилооти бадастовардаи Давлати Аҳдкунанда метавонад ба мақсадҳои дигар истифода шавад, агар мутобиқи қонунгузории ҳарду Давлат чунин иттилоот ба чунин дигар мақсадҳои истифода шуда тавонад ва мақоми салоҳиятдори ҳокимияти Давлати пешкашнамудаи иттилоот барои чунин истифода иҷозат диҳад.

3. Ба ҳеҷ вақҳ муқаррароти банди 1 ва 2 набояд ҳамчун ӯҳдадоркунандаи ҳар яке аз Давлатҳои Аҳдкунанда ба инҳо шарҳ дода шавад:

а) ҷорабиниҳои маъмурие гузаронад, ки хилофи қонунгузорӣ ё таҷрибаи маъмурии ин ё он Давлати Аҳдкунанда мебошанд;

б) иттилоотеро пешниҳод намояд, ки онро мувофиқи қонунгузорӣ ё дар ҷараёни амалияи маъмулии маъмурии ин ё он Давлати Аҳдкунанда гирифтан мумкин нест;

в) иттилоотеро пешниҳод намояд, ки метавонад ягон сирри савдо, соҳибкорӣ, саноатӣ, тиҷоратӣ ва касбӣ, ё раванди тиҷоратиро фош намояд ё иттилооте диҳад, ки ошкор сохтани он хилофи сиёсати давлат (тартиботи ҷамъиятӣ) мебошад.

4. Агар иттилоот мутобиқи моддаи мазкур аз ҷониби як Давлати Аҳдкунанда талаб гардад, Давлати дигари Аҳдкунанда, ҳатто агар барои ин Давлати дигар ба даст овардани чунин иттилоот барои мақсадҳои андозбандии худ зарур набошад ҳам, бояд ҷиҳати ҷамъоварии иттилооти талабшуда чорабинӣ намояд. Ӯҳдадории дар ҷумлаи қаблӣ овардашуда бо муқаррароти банди 3 маҳдуд гардидааст, вале чунин маҳдудиятҳо ба ҳеҷ вақҳ набояд ҳамчун иҷозатдиҳанда ба Давлати Аҳдкунанда барои саркашӣ аз пешкаш намудани иттилоот танҳо бо сабабе, ки ба ин иттилоот манфиати шахсӣ надорад, баррасӣ карда шавад.

5. Ба ҳеҷ вақҳ муқаррароти банди 3 ҳамчун иҷозатдиҳанда ба Давлати Аҳдкунанда барои пешкаш накардани иттилоот танҳо барои он, ки соҳиби иттилоот бонк, муассисаи дигари молиявӣ, дорандаи номиналӣ ё шахси ба сифати агент ё вакил амалкунанда мебошад ё бинобар он, ки мансуб ба ҳуқуқҳои амволии шахс аст, баррасӣ карда намешавад.

Моддаи 26
Кормандони намояндагиҳои дипломатӣ ва муассисаҳои консулӣ

Ҳеҷ яке аз муқаррароти Созишномаи мазкур ба имтиёзҳои андозии кормандони агентони дипломатӣ ё кормадони консулгарӣ, ки ба онҳо тибқи меъёрҳои умумии ҳуқуқҳои байналмилалӣ ё дар асоси созишномаҳои махсус фароҳам оварда шудаанд, дахолат намекунад.

Моддаи 27
Эътибор пайдо кардан

1. Ҳукуматҳои Давлатҳои Аҳдкунанда ҳамдигарро тавассути роҳҳои дипломатӣ дар бораи ба анҷом расонидани расмиёте, ки мутобиқи қонунгузории он барои эътибор пайдо кардани Созишномаи мазкур заруранд, огоҳ менамоянд.

2. Созишнома дар рӯзи сиюми пас аз санаи гирифтани огоҳиномаи охирини дар банди 1 ҳамин модда зикргардида эътибор пайдо карда, муқаррароти он дар ҳарду Давлати Аҳдкунанда нисбати андозҳои мазкур амал хоҳад кард:

а) нисбати андозҳое, ки аз манбаи даромадҳои аз санаи 1 ё баъди 1 январи соли тақвимии баъди санаи эътибор пайдо кардани Созишномаи мазкур бадастомада ситонида мешаванд;

б) нисбати дигар андозҳои даромад барои ҳар соли андозбандӣ, ки аз 1 ё баъди 1 январи соли тақвимии баъди соли эътибор пайдо кардани Созишномаи мазкур фаро мерасад.

Моддаи 28
Қатъи амал

Созишномаи мазкур то замоне эътибор дорад, ки яке аз Давлатҳои Аҳдкунанда амали онро қатъ насозад. Ҳар яке аз Давлатҳои Аҳдкунанда метавонад амали Созишномаи мазкурро бо гузашти панҷ сол бо усули тавассути роҳҳои дипломатӣ ирсол намудани огоҳинома дар бобати

бекор кардани амали он на дертар аз шаш моҳи то ба охир расидани ҳар соли тақвимӣ пас аз соли эътибор пайдо кардани Созишномаи мазкур қатъ намояд. Дар чунин ҳолат амали Созишнома қатъ мегардад:

а) нисбат ба андозҳое, ки аз манбаи пардохт вобаста ба даромадҳои аз 1 январ ё баъди 1 январи соли тақвимии баъд аз соли ирсол гардидани огоҳинома бадастомада нигоҳ дошта мешаванд;

б) нисбат ба дигар андозҳои даромади барои ҳама гуна соли андозбандӣ, ки аз 1 январи ё баъди 1 январи соли тақвимии баъди соли ирсол гардидани огоҳинома оғоз мегардад.

Барои тасдиқи ҳамин, намояндагони ҳарду Давлати Аҳдкунанда, ки чунин ваколат доранд, Созишномаи мазкурро ба имзо расониданд.

Созишнома дар шаҳри Хелсинки «24» _____ соли 2012 ҳар кадом бо забонҳои финӣ, тоҷикӣ ва англисӣ, ки эътибори баробари ҳуқуқӣ доранд, ба имзо расидааст. Дар сурати ихтилофи назар ҳангоми тавзеҳи Созишнома, ба матни англисӣ афзалият дода мешавад.

Аз ҷониби Ҳукумати Ҷумҳурии Финляндия

Аз ҷониби Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон

ПРОТОКОЛ

Ҳангоми ба имзо расонидани Созишнома оид ба канорагирӣ аз андозбандии дукарата ва пешгирӣ намудани саркашӣ аз супоридани андозҳо аз даромад (ки минбаъд «Созишнома» номида мешавад), ки байни Ҷумҳурии Финляндия ва Ҷумҳурии Тоҷикистон ба имзо расидааст, шахсони зерини имзонамуда ба мувофиқа расиданд, ки муқаррароти зерин қисми таркибии Созишнома мебошанд:

1. Дар мавриди Моддаи 11:

Муассиса ё мақом, тавре дар моддаи 11, банди 3) зербандҳои в) ва г), аз ҷумла Фонди Ҳамкории Саноатии Финляндия (FINNFUND), Бонки содиротию қарздиҳии Финляндия Finnvera, Бонки миллии Тоҷикистон ва Бонки давлатии амонатгузории Тоҷикистон «Амонатбонк»-ро дар бар мегиранд.

Дар назар дошта мешавад, ки рӯйхати муассисаҳо ё мақомоти дар моддаи 11, банди 3) зербандҳои в) ва г) зикргардида ҳар сари чанд вақт метавонад байни мақомоти салоҳиятдори Давлатҳои Аҳдкунанда мувофиқа карда шавад.

2. Дар мавриди Созишнома

а) Сарфи назар аз муқаррароти дигари Созишномаи мазкур, резиденти Давлатҳои Аҳдкунанда набояд аз ягон ихтисор ё озодкуниҳо аз андози пешбининамудаи Созишномаи Давлати дигари Аҳдкунанда фоида гирад, агар мақсади асосии чунин резидент ё шахс гирифтани фоида аз Созишнома бошад.

б) Муқаррароти Созишномаи мазкур нисбати хизматрасониҳои молиявии минтақаҳои озоди иқтисодии Тоҷикистон татбиқ намегарданд.

Барои тасдиқи ҳамин, намояндагони ҳарду Давлатҳои Аҳдкунанда, ки барои ин ваколат доранд, Протоколи мазкурро ба имзо расониданд.

Протокол дар шаҳри Хелсинки «24» _____ соли 2012 ҳар кадом бо забонҳои финӣ, тоҷикӣ ва англисӣ, ки эътибори баробари ҳуқуқӣ доранд, ба имзо расидааст. Дар сурати ихтилофи назар ҳангоми тавзеҳи Протокол, ба матни англисӣ афзалият дода мешавад.

Аз ҷониби Ҳукумати
Ҷумҳурии Финляндия

Аз ҷониби Ҳукумати
Ҷумҳурии Тоҷикистон

[TRANSLATION – TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE FINLANDE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DU TADJIKISTAN TENDANT À ÉVITER LES DOUBLES IMPOSITIONS ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU

Le Gouvernement de la République de Finlande et le Gouvernement de la République du Tadjikistan,

Désireux de conclure un Accord tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier. Personnes visées

Le présent Accord s'applique aux personnes qui sont des résidentes d'un État contractant ou des deux États contractants.

Article 2. Impôts visés

1. Le présent Accord s'applique aux impôts sur les revenus prélevés pour le compte d'un État contractant ou l'une de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu les impôts perçus sur le revenu total ou sur des éléments du revenu, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, ainsi que les impôts sur les gains en capital.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique l'Accord sont :

a) En Finlande :

i) Les impôts sur le revenu perçus par l'État (valtion tuloverot; de statliga inkomstskatterna) ;

ii) L'impôt sur les bénéfices des sociétés (yhteisöjen tulovero; inkomstskatten för samfund) ;

iii) L'impôt communal (kunnallisvero; kommunalskatten) ;

iv) L'impôt ecclésiastique (kirkollisvero; kyrkoskatten) ;

v) L'impôt retenu à la source sur les intérêts (korkotulon lähdevero; källskatten på ränteinkomst) ; et

vi) L'impôt retenu à la source sur le revenu des non-résidents (rajoitetusti verovelvollisen lähdevero ; källskatten för begränsat skattskyldig) ;

(ci-après dénommés « impôt finlandais ») ;

b) Au Tadjikistan :

i) La surtaxe des personnes physiques (impôt sur le revenu des personnes physiques) ;

ii) L'impôt sur les bénéfices des personnes morales ;

iii) L'impôt foncier ;

(ci-après dénommés « impôt tadjik »).

4. L'Accord s'applique également aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la signature de l'Accord et qui s'ajouteraient à ces impôts ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des États contractants se communiquent les modifications significatives apportées à leur législation fiscale respective.

Article 3. Définitions générales

1. Aux fins du présent Accord, à moins que le contexte n'exige une autre interprétation :

a) Le terme « Finlande » désigne la République de Finlande et, lorsqu'il est employé au sens géographique, le territoire de la République de Finlande et toute zone adjacente aux eaux territoriales de la République de Finlande à l'intérieur de laquelle, selon la législation de la Finlande et en conformité avec le droit international, les droits de la Finlande en matière d'exploration et d'exploitation des ressources naturelles du fond et du sous-sol marins et des eaux surjacentes peuvent être exercés ;

b) Le terme « Tadjikistan » désigne la République du Tadjikistan et, lorsqu'il est employé au sens géographique, comprend son territoire, ses eaux intérieures et l'espace aérien au-dessus de celles-ci, sur lesquels la République du Tadjikistan peut exercer ses droits souverains et sa juridiction, y compris les droits en matière d'exploration du sous-sol et des ressources naturelles, conformément au droit international et aux lois applicables de la République du Tadjikistan ;

c) Le terme « personne » comprend les personnes physiques, les sociétés et tout autre groupement de personnes ;

d) Le terme « société » désigne toute personne morale ou toute entité considérée comme une personne morale aux fins d'imposition ;

e) Le terme « entreprise » s'applique à l'exercice de toute activité commerciale ;

f) Les expressions « un État contractant » et « l'autre État contractant » désignent soit la Finlande soit le Tadjikistan, selon le contexte ;

g) Les expressions « entreprise d'un État contractant » et « entreprise de l'autre État contractant » désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un État contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant ;

h) Le terme « ressortissant », en ce qui concerne un État contractant, désigne :

i) Toute personne physique qui possède la nationalité ou la citoyenneté de cet État contractant ; et

ii) Toute personne morale, société de personnes ou association constituée conformément à la législation en vigueur dans cet État contractant ;

i) L'expression « trafic international » désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise d'un État contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef est exploité uniquement entre des points situés dans l'autre État contractant ;

j) L'expression « autorité compétente » désigne :

i) En Finlande, le Ministère des finances, son représentant autorisé ou l'autorité qui est désignée par le Ministère des finances comme autorité compétente ;

ii) Au Tadjikistan, le Ministère des finances ou son représentant autorisé ;

k) Le terme « activité » comprend l'exercice de professions libérales ainsi que l'exercice d'autres activités de caractère indépendant.

2. Pour l'application de l'Accord à un moment donné par un État contractant, tout terme qui n'y est pas défini a, sauf si le contexte exige une interprétation différente, le sens que lui attribue, à ce moment, le droit de cet État concernant les impôts auxquels s'applique l'Accord, le sens attribué à ce terme par le droit fiscal applicable de cet État prévalant sur le sens que lui attribuent les autres branches du droit de cet État.

Article 4. Résident

1. Aux fins du présent Accord, l'expression « résident d'un État contractant » désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, est assujettie à l'impôt dans cet État en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction, de son lieu de constitution (enregistrement) ou de tout autre critère de nature analogue et s'applique aussi à cet État ainsi qu'à tout ou partie d'un organisme de droit public ou à ses collectivités locales. Toutefois, cette expression ne comprend pas les personnes qui ne sont assujetties à l'impôt dans cet État que pour les revenus de sources situées dans cet État.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) Cette personne est considérée comme un résident seulement de l'État où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent ; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États, elle est considérée comme un résident seulement de l'État avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux) ;

b) Si l'État où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des États, elle est considérée comme un résident seulement de l'État où elle séjourne de façon habituelle ;

c) Si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux États ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident seulement de l'État dont elle possède la nationalité ;

d) Si cette personne possède la nationalité des deux États ou ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des États contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux États contractants, elle est considérée comme un résident seulement de l'État où elle a été constituée.

Article 5. Établissement stable

1. Aux fins du présent Accord, l'expression « établissement permanent » désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression « établissement stable » comprend notamment :

a) Un siège de direction ;

b) Une succursale ;

c) Un bureau ;

d) Une usine ;

e) Un atelier ; et

f) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. Un chantier de construction ou un projet de montage ou d'installation ne constitue un établissement stable que s'il dure plus de 12 mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, il est considéré qu'un « établissement stable » ne comprend pas :

a) L'utilisation d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise ;

b) L'exploitation d'un stock de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison ;

c) L'exploitation d'un stock de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise aux seules fins de transformation par une autre entreprise ;

d) L'exploitation d'une installation fixe d'affaires aux seules fins d'acheter des biens ou des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise ;

e) L'exploitation d'une installation fixe d'affaires aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire ;

f) L'exploitation d'une installation fixe d'affaires aux seules fins de l'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas a) à e), à condition que l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne, autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6, agit pour le compte d'une entreprise et dispose dans un État contractant de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans cet État pour toutes les activités que cette personne entreprend pour l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont mentionnées au paragraphe 4 et qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires, ne permettraient pas de considérer cette installation comme un établissement stable selon les dispositions de ce paragraphe.

6. Une entreprise n'est pas considérée comme ayant un établissement stable dans un État contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un

commissionnaire général ou de tout autre agent jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un État contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre État contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. L'expression « biens immobiliers » a le sens que lui attribue le droit de l'État contractant où les biens considérés sont situés. L'expression « biens immobiliers » comprend, en tous cas, les bâtiments, les accessoires, le cheptel et l'équipement des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements miniers, sources et autres ressources naturelles ; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ou de toute autre forme d'exploitation des biens immobiliers.

4. Lorsque la propriété d'actions ou d'autres parts sociales d'une société donne au propriétaire de ces actions ou parts sociales un droit de jouissance des biens immobiliers que la société possède, les revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ou de toute autre forme d'exploitation de ce droit de jouissance sont imposables dans l'État contractant où les biens immobiliers sont situés.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre État mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un État contractant exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque État contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses relatives aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de

direction et les frais généraux d'administration ainsi enregistrés, soit dans l'État où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

4. S'il est d'usage, dans un État contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses composantes, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet État contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage ; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes contenus dans le présent article.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait qu'il a simplement acheté des biens ou des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents du présent article, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles du présent Accord, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8. Transport maritime et aérien

1. Les bénéfices qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans cet État.

2. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant provenant de l'exploitation, l'entretien ou la location de conteneurs (y compris des remorques, des péniches et du matériel connexe pour le transport de conteneurs) servant au transport de biens ou de marchandises ne sont imposables que dans cet État, sauf lorsque ces conteneurs ne servent au transport de biens ou de marchandises qu'entre des points situés dans l'autre État contractant.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un consortium, à une coentreprise ou à un organisme international d'exploitation.

Article 9. Entreprises associées

1. Lorsque :

   a) Une entreprise d'un État contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant ; ou que

   b) Les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant ;

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées, qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un État contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet État, et impose en conséquence des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre État contractant a été imposée dans cet autre État et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier État si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, alors cet autre État procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices, lorsque cet autre État estime qu'un tel ajustement est justifié. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions du présent Accord et, si nécessaire, les autorités compétentes des États contractants se consultent.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est résidente d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est résidente, et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 5 % du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société (autre qu'une société de personnes) qui détient directement au moins 25 % du capital de la société qui paie les dividendes ;

b) 15 % du montant brut des dividendes, dans tous les autres cas.

Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme « dividendes » employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions ou autres parts bénéficiaires à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'État dont la société distributrice est un résident.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

5. Lorsqu'une société qui est un résident d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre État ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable situé dans cet autre État, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre État.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'État contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des intérêts est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 % du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant qui en est le bénéficiaire effectif ne sont imposables que dans cet autre État si ces intérêts sont payés :

a) Dans le cadre de la vente à crédit d'une marchandise ou d'un équipement quelconque ;

b) Sur un prêt ou crédit de quelque nature que ce soit accordé par une banque ;

c) Au Gouvernement de l'autre État contractant, y compris l'une de ses collectivités locales, à la Banque centrale ou à tout organisme ou instrument (y compris une institution financière) détenu ou contrôlé par ce Gouvernement ;

d) À un résident de l'autre État contractant en ce qui concerne un prêt ou un crédit garanti par le Gouvernement de l'autre État, y compris l'une de ses collectivités locales, la Banque centrale ou tout organisme ou instrument (y compris une institution financière) détenu ou contrôlé par ce Gouvernement.

4. Le terme « intérêts » employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Les pénalités pour retard de paiement ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent article.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts, une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, et que la créance génératrice des intérêts s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

6. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'État où l'établissement stable est situé.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant, compte tenu des autres dispositions du présent Accord.

Article 12. Redevances

1. Les redevances générées dans un État contractant et dont le bénéficiaire effectif est un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces redevances sont également imposables dans l'État contractant de la source et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des redevances est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 5 % du montant brut des redevances.

3. Le terme « redevances » employé dans le présent article désigne des rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques, ainsi que les films ou bandes utilisés pour les émissions de radio ou de télévision, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets ou pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

4. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un État contractant, exerce une activité industrielle ou commerciale dans l'autre État contractant source des redevances, par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, et que le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement à cet établissement stable. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable pour lequel l'engagement donnant lieu aux redevances a été contracté et qui supporte la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'État où l'établissement stable est situé.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant, compte tenu des autres dispositions du présent Accord.

Article 13. Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés au paragraphe 2 de l'article 6, et situés dans l'autre État contractant, sont imposables dans cet autre État.

2. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation d'actions ou d'autres parts sociales d'une société dont l'actif consiste, pour plus de moitié, en biens immobiliers situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

3. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise), sont imposables dans cet autre État.

4. Les gains qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'aliénation de navires ou aéronefs exploités en trafic international ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs ne sont imposables que dans cet État.

5. Les gains qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'aliénation de conteneurs (y compris les remorques, les péniches et les matériels accessoires pour le transport des conteneurs) utilisés pour le transport de biens ou de marchandises ne sont imposables que dans cet État, sauf lorsque ces conteneurs ne servent au transport de biens ou de marchandises qu'entre des points situés dans l'autre État contractant.

6. Les gains issus de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes précédents du présent article ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est un résident.

Article 14 Revenu d'emploi

1. Sous réserve des dispositions des articles 15, 17 et 18, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre État contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État si :

a) Le bénéficiaire séjourne dans l'autre État pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours de toute période de 12 mois commençant ou se terminant dans l'année fiscale considérée ; et

b) Les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre État ; et

c) La charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable que l'employeur a dans l'autre État ; et

d) L'emploi n'est pas un cas de location de main-d'œuvre.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international par une entreprise d'un État contractant sont imposables dans cet État.

Article 15. Tantièmes

Les tantièmes et autres rétributions similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de tout autre organe analogue d'une société qui est un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

Article 16. Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 7 et 14, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre État contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou qu'un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre État.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste du spectacle ou au sportif lui-même, mais à une autre personne, ces revenus sont, nonobstant les dispositions des articles 7 et 14, imposables dans l'État contractant où les activités de l'artiste du spectacle ou du sportif sont exercées.

Article 17. Pensions, rentes et paiements similaires

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 18, les pensions et autres rémunérations similaires au titre d'un emploi antérieur, payées à un résident d'un État contractant, ne sont imposables que dans cet État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, et sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 18, les pensions payées et les autres prestations, qu'il s'agisse d'indemnités périodiques ou forfaitaires, accordées en vertu de la législation sur la sécurité sociale d'un État contractant ou en vertu d'un régime public organisé par un État contractant à des fins de prévoyance sociale, ainsi que toute rente constituée dans un État contractant, sont imposables dans cet État.

3. Le terme « rente » employé dans le présent article désigne une somme déterminée payable périodiquement à une personne physique à des échéances fixes à titre viager, ou pendant une période qui est déterminée ou déterminable, en vertu d'une obligation d'effectuer des versements en contrepartie d'un capital suffisant intégralement versé en espèces ou en valeurs appréciables en espèces (autres que les services fournis).

Article 18. Fonction publique

1. a) Les salaires, traitements et autres rémunérations similaires versés par un État contractant, un de ses organismes de droit public ou une de ses collectivités locales à une personne physique au titre de services fournis à cet État, à cet organisme de droit public ou à cette collectivité locale ne sont imposables que dans cet État ;

   b) Toutefois, ces salaires, traitements et autres rémunérations similaires ne sont imposables que dans l'autre État contractant si les services sont fournis dans cet État et si la personne physique est un résident de cet État qui :

      i) Possède la nationalité de cet État ; ou

      ii) N'est pas devenu un résident de cet État à seule fin d'exécuter les services en question.

2. a) Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les pensions et autres rémunérations similaires payées par un État contractant ou l'un de ses organismes de droit public ou l'une de ses collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services fournis à cet État ou à cet organisme ou à cette collectivité locale ne sont imposables que dans cet État ;

   b) Toutefois, ces pensions ou autres rémunérations similaires ne sont imposables que dans l'autre État contractant si la personne physique est un résident de cet État et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 14, 15, 16 et 17 s'appliquent aux salaires, traitements, pensions et aux autres rémunérations similaires payées au titre de services fournis dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un État contractant ou l'un de ses organismes de droit public ou l'une de ses collectivités locales.

Article 19. Étudiants

Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire, qui est ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un État contractant un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet État, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet État.

Article 20. Autres revenus

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents du présent Accord ne sont imposables que dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'article 6, lorsque le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

Article 21. Protocole

Le protocole ci-joint fait partie intégrante du présent Accord.

Article 22. Élimination des doubles impositions

1. Sous réserve des dispositions de la législation finlandaise relatives à l'élimination des doubles impositions internationales (qui ne portent pas atteinte au principe général ici posé), les doubles impositions sont éliminées en Finlande comme suit :

a) Lorsqu'un résident de Finlande reçoit des revenus qui, conformément aux dispositions du présent Accord, sont imposables au Tadjikistan, la Finlande accorde, sous réserve des dispositions de l'alinéa b), sur l'impôt finlandais calculé sur le revenu de cette personne, une déduction d'un montant égal à l'impôt tadjik payé en vertu de la législation tadjike et conformément au présent Accord, calculé d'après les mêmes revenus sur lesquels l'impôt finlandais est calculé ;

b) Les dividendes payés par une société qui est un résident du Tadjikistan à une société qui est un résident de Finlande et qui contrôle directement au moins 10 % des droits de vote de la société qui paie les dividendes sont exempts de l'impôt finlandais.

2. Lorsqu'un résident du Tadjikistan reçoit des revenus qui, selon les dispositions du présent Accord, sont imposables en Finlande, le Tadjikistan accorde, sur l'impôt sur les revenus de ce

résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt payé en Finlande. Cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt sur le revenu, calculé avant déduction, correspondant aux revenus imposables en Finlande.

3. Lorsque, conformément à une disposition quelconque de l'Accord, les revenus qu'un résident d'un État contractant reçoit sont exempts d'impôt dans cet État, celui-ci peut néanmoins, pour calculer le montant de l'impôt sur le reste des revenus de cette personne, tenir compte des revenus exemptés.

Article 23. Non-discrimination

1. Les ressortissants d'un État contractant ne sont soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation correspondante qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les ressortissants de cet autre État qui se trouvent dans la même situation, notamment au regard de la résidence. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'article premier, aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants.

2. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant n'est pas établie dans cet autre État d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre État qui exercent la même activité. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder aux résidents de l'autre État contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

3. À moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 7 de l'article 11 ou du paragraphe 6 de l'article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres montants payés par une entreprise d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier État.

4. Les entreprises d'un État contractant dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant, ne sont soumises dans le premier État à aucune imposition ou obligation correspondante qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier État.

5. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 24. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un État contractant ou par les deux États contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions du présent Accord, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces États, soumettre son cas aux autorités compétentes de l'État contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 23, à celle de l'État contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans un délai de trois ans à compter de la première notification des mesures qui entraînent une imposition non conforme aux dispositions de l'Accord.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à l'Accord. Tout accord conclu est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des États contractants.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de l'Accord. Elles peuvent également se concerter en vue d'éliminer les doubles impositions dans les cas non prévus par l'Accord.

4. Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement entre elles, y compris au sein d'une commission mixte composée de ces autorités elles-mêmes ou de leurs représentants, en vue de parvenir à un accord au sens des paragraphes précédents.

Article 25. Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements vraisemblablement pertinents pour appliquer les dispositions du présent Accord ou celles de la législation interne relative aux impôts de toute nature ou dénomination prélevés pour le compte des États contractants, de leurs subdivisions politiques ou de leurs collectivités locales, dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à l'Accord. L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'article premier et l'article 2.

2. Les renseignements reçus en vertu du paragraphe 1 par un État contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés au paragraphe 1, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts, ou par le contrôle de ce qui précède. Ces personnes ou autorités utilisent les renseignements uniquement à ces fins. Elles peuvent divulguer les renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements. Nonobstant ce qui précède, les renseignements reçus par un État contractant peuvent être utilisés à d'autres fins si la législation des deux États l'autorise et si l'autorité compétente de l'État qui fournit ces renseignements autorise cette utilisation.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

a) De prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant ;

b) De fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre État contractant ;

c) De fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

4. Si des renseignements sont demandés par un État contractant conformément au présent article, l'autre État contractant utilise ses mesures de collecte de renseignements pour obtenir les renseignements demandés, quand bien même cet autre État n'aurait pas besoin de ces

renseignements à ses propres fins fiscales. L'obligation contenue dans la phrase précédente est subordonnée aux limitations prévues au paragraphe 3, mais ces limitations ne doivent en aucun cas être interprétées comme autorisant un État contractant à refuser de fournir des renseignements au seul motif qu'il ne détient aucun intérêt national dans de tels renseignements.

5. En aucun cas les dispositions du paragraphe 3 ne peuvent être interprétées comme autorisant un État contractant de refuser de fournir des renseignements pour la seule raison que ceux-ci sont détenus par une banque, une autre institution financière, un mandataire ou une personne agissant en tant qu'agent ou à titre fiduciaire ou parce que cela concerne les intérêts fonciers d'une personne.

Article 26. Membres de missions diplomatiques et de postes consulaires

Aucune disposition du présent Accord ne porte atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques ou des postes consulaires en vertu des règles générales du droit international ou des dispositions d'accords particuliers.

Article 27. Entrée en vigueur

1. Les Gouvernements des États contractants se notifient, par la voie diplomatique, l'accomplissement des procédures juridiques internes prescrites pour l'entrée en vigueur du présent Accord.

2. L'Accord entre en vigueur 30 jours après la date de la dernière des notifications visées au paragraphe 1, et ses dispositions s'appliquent dans les deux États contractants :

a) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux revenus perçus le 1er janvier de l'année civile suivant celle au cours de laquelle l'Accord entre en vigueur, ou après cette date ;

b) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu, aux impôts à payer pour tout exercice fiscal commençant le 1er janvier de l'année civile au cours de laquelle l'Accord entre en vigueur, ou après cette date.

Article 28. Dénonciation

Le présent Accord demeure en vigueur tant qu'il n'a pas été dénoncé par un État contractant. Chacun des États contractants peut dénoncer l'Accord par la voie diplomatique en donnant un préavis de dénonciation au moins six mois avant la fin de toute année civile après l'expiration d'une période de cinq ans à compter de la date d'entrée en vigueur du présent Accord. Dans ce cas, l'Accord cesse d'être applicable dans les deux États contractants :

a) En ce qui concerne l'impôt retenu à la source, aux revenus perçus le 1er janvier de l'année civile suivant celle au cours de laquelle le préavis est donné ;

b) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu, aux impôts à payer pour tout exercice fiscal commençant le 1er janvier de l'année civile suivant celle au cours de laquelle le préavis est donné.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé le présent Accord.

FAIT à Helsinki, le 24 octobre 2012, en double exemplaire en langues finnoise, tadjike et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaut.

Pour le Gouvernement de la République de Finlande :

[PERTTI TORSTILA]

Pour le Gouvernement de la République du Tadjikistan :

[SAFARALI NAJMIDDINOV]

PROTOCOLE

À la signature, ce jour, de l'Accord entre le Gouvernement de la République de Finlande et le Gouvernement de la République du Tadjikistan tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu (ci-après dénommé « l'Accord »), les soussignés sont convenus des dispositions suivantes qui font partie intégrante de l'Accord.

1. En ce qui concerne l'article 11 :

L'agence ou l'instrument visés aux alinéas c) et d) du paragraphe 3 de l'article 11 comprennent notamment le Fonds finlandais de coopération industrielle (FINNFUND), Finnvera, le Crédit à l'exportation finlandais, la Banque nationale du Tadjikistan et la Banque d'épargne d'État du Tadjikistan, Amonatbank.

Il est également entendu que la liste ci-dessus des agences ou instruments auxquels s'appliquent en particulier les alinéas c) et d) du paragraphe 3 de l'article 11 peut occasionnellement être convenue entre les autorités compétentes des États contractants.

2. En ce qui concerne l'Accord :

a) Nonobstant toute autre disposition du présent Accord, un résident d'un État contractant n'a pas droit aux bénéfices des réductions ou exonérations d'impôt prévues en application du présent Accord par l'autre État contractant si le but principal de ce résident ou de personnes qui lui sont associées était de bénéficier des avantages du présent Accord ;

b) Les dispositions du présent Accord ne s'appliquent pas aux zones franches du Tadjikistan en ce qui concerne les services financiers.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé le présent Protocole.

FAIT à Helsinki, le 24 octobre 2012, en double exemplaire en langues finnoise, tadjike et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaut.

Pour le Gouvernement de la République de Finlande :

[PERTTI TORSTILA]

Pour le Gouvernement de la République du Tadjikistan :

[SAFARALI NAJMIDDINOV]

No. 53559

Finland
and
Uruguay

Agreement between the Republic of Finland and the Oriental Republic of Uruguay for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital (with protocol). Montevideo, 13 December 2011

Entry into force: *6 February 2013, in accordance with article 27*

Authentic texts: *English, Finnish and Spanish*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Finland, 9 March 2016*

Finlande
et
Uruguay

Accord entre la République de Finlande et la République orientale de l'Uruguay tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec protocole). Montevideo, 13 décembre 2011

Entrée en vigueur : *6 février 2013, conformément à l'article 27*

Textes authentiques : *anglais, finnois et espagnol*

Enregistrement auprès du Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies : *Finlande, 9 mars 2016*

[TEXT IN ENGLISH – TEXTE EN ANGLAIS]

AGREEMENT BETWEEN THE REPUBLIC OF FINLAND AND THE ORIENTAL REPUBLIC OF URUGUAY FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

The Government of the Republic of Finland and the Government of the Oriental Republic of Uruguay,

Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,

Have agreed as follows:

CHAPTER I
SCOPE OF THE AGREEMENT

Article 1
Persons covered

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2
Taxes covered

1. This Agreement shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salary paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Agreement shall apply are:

a) in Finland:

(i) the state income taxes (valtion tuloverot; de statliga inkomstskattema);

(ii) the corporate income tax (yhteisöjen tulovero; inkomstskatten för samfund);

(iii) the communal tax (kunnallisvero; kommunalskatten);

(iv) the church tax (kirkollisvero; kyrkoskatten);

(v) the tax withheld at source from interest (korkotulon lähdevero; källskatten på ränteinkomst); and

(vi) the tax withheld at source from non-residents' income (rajoitetusti verovelvollisen lähdevero; källskatten för begränsat skattskyldig);

(hereinafter referred to as "Finnish tax");

b) in Uruguay:

(i) the tax on business income (Impuesto a las Rentas de las Actividades Económicas -IRAE);

(ii) the personal income tax (Impuesto a las Rentas de las Personas Físicas - IRPF);

(iii) the non-residents income tax (Impuesto a las Rentas de los No Residentes - IRNR);

(iv) the tax for social security assistance (Impuesto de Asistencia a la Seguridad Social -IASS); and

(v) the capital tax (Impuesto al Patrimonio -IP);

(hereinafter referred to as "Uruguayan tax").

4. The Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.

CHAPTER II
DEFINITIONS

Article 3
General definitions

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:

a) the term "Finland" means the Republic of Finland and, when used in a geographical sense, means the territory of the Republic of Finland, and any area adjacent to the territorial waters of the Republic of Finland within which, under the laws of Finland and in accordance with international law, the rights of Finland with respect to the exploration for and exploitation of the natural resources of the sea bed and its sub-soil and of the superjacent waters may be exercised;

b) the term "Uruguay" means the territory of the Oriental Republic of Uruguay, and when used in a geographical sense means the territory on which the tax laws are applied, including the airspace, the maritime areas, under Uruguayan sovereign rights or jurisdiction in accordance with international law and national law;

c) the term "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Finland and Uruguay, as the context requires;

d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

e) the term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;

f) the term "enterprise" applies to the carrying on of any business;

g) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

h) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

i) the term "competent authority" means:

(i) in Finland, the Ministry of Finance, its authorised representative or the authority which, by the Ministry of Finance, is designated as competent authority;

(ii) in Uruguay, the Ministry of Economy and Finance or its authorized representative;

j) the term "national" in relation to a Contracting State, means:

(i) any individual possessing the nationality or citizenship of that Contracting State; and

(ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in that Contracting State.

k) the term "business" includes the performance of professional services and of other activities of an independent character.

2. As regards the application of the Agreement at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4
Residence

1. For the purposes of this Agreement, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any statutory body or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he

has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement and determine the mode of application of the Agreement to such person.

Article 5
Permanent establishment

1. For the purposes of this Agreement, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

e) a workshop; and

f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. The term "permanent establishment" likewise includes:

a) a building site or a construction or installation or assembly project or supervisory activities in connection therewith, but only if such site, project or activities lasts more than six months;

b) the furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only if activities of that nature continue (for the same or a connected project) within a Contracting State for a period or periods aggregating more than nine months within any twelve-month period.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person – other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies – is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

CHAPTER III
TAXATION OF INCOME

Article 6
Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. a) The term "immovable property" shall, subject to the provisions of sub-paragraphs b) and c), have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated.

b) The term "immovable property" shall in any case include buildings, property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources.

c) Ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. Where the ownership of shares or other corporate rights in a company entitles the owner of such shares or corporate rights to the enjoyment of immovable property held by the company, the income from the direct use, letting, or use in any other form of such right to enjoyment may be taxed in the Contracting State in which the immovable property is situated.

5. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.

Article 7
Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

5. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8
Shipping and air transport

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. Profits of an enterprise of a Contracting State from the use, maintenance or rental of containers (including trailers, barges and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise shall be taxable only in that State, except where such containers are used for the transport of goods or merchandise solely between places within the other Contracting State.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9
Associated enterprises

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to

tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of tax charged therein on those profits, where that other State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

3. The provisions of paragraph 2 shall not apply in cases where one or more transactions leading to an adjustment of profits in accordance with paragraph 1 are regarded as fraudulent according to an administrative or judicial decision.

Article 10
Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which controls directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;

b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent

establishment situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11
Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2,

a) interest arising in Uruguay shall be taxable only in Finland if the interest is paid to:

(i) the State of Fiuland, or a local authority or a statutory body thereof;

(ii) the Finnish Fund for Industrial Co operation (FINNFUND), Finnish Export Credit or the FINNVERA, which are wholly or mainly owned by the State of Finland or any other institution, as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States;

b) interest arising in Finland shall be taxable only in Uruguay if the interest is paid to:

(i) the Bank of Oriental Republic of Uruguay;

(ii) such other financial institution performing functions of a governmental nature as may be specified and agreed upon in letters exchanged between the competent authorities of the Contracting States.

c) interest arising in a Contracting State on a loan guaranteed by any of the bodies mentioned or referred to in sub paragraph a) or sub paragraph b) and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12
Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the royalties, in the case of payments of the kind referred to in sub paragraph a) of paragraph 3;

b) 10 per cent of the gross amount of the royalties, in the case of payments of the kind referred to in sub paragraph b) of paragraph 3.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration

a) for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment or for the use of, or the right to use any software;

b) for the use of, or the right to use any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, and films or tapes for television or radio broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13
Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in paragraph 2 of Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or other corporate rights in a company of whose assets more than one-half consists of immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.

4. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.

5. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of containers (including trailers, barges and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise shall be taxable only in that State, except where such containers are used for the transport of goods or merchandise solely between places within the other Contracting State.

6. Gains from the alienation of any property other than that referred to in the preceding

paragraphs of this Article, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14
Income from employment

1. Subject to the provisions of Articles 15, 17, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days within any twelve-month period commencing or ending in the calendar year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State, may be taxed in that State.

Article 15
Directors' fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors, administrative council or any other similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 16
Artistes and sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in

his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

Article 17
Pensions, annuities and similar payments

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 18, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, and subject to the provisions of paragraph 2 of Article 18, pensions paid and other benefits, whether periodic or lump-sum compensation, awarded under the social security legislation of a Contracting State or under any public scheme organized by a Contracting State for social welfare purposes, or any annuity arising in a Contracting State, may be taxed in that State.

3. The term "annuity" as used in this Article means a stated sum payable periodically to an individual at stated times during his life, or during a specified or ascertainable period of time, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth (other than services rendered).

Article 18
Government service

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a statutory body or political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or body or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

   b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

      (i) is a national of that State; or

      (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions and other similar remuneration paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a statutory body or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or body or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

   b) However, such pensions and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 14, 15, 16 and 17 shall apply to salaries, wages, pensions, and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or statutory body or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 19
Students and trainees

Payments which a student, or a business apprentice, who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 20
Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement and arising in the other Contracting State may be taxed in that other State.

CHAPTER IV
TAXATION OF CAPITAL

Article 21
Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in paragraph 2 of Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by shares or other corporate rights in a company of whose assets more than one-half consists of immovable property situated in a Contracting State may be taxed in that State.

3. Capital represented by movable property forming part of the business property of a

permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

4. Capital represented by ships and aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State, and by movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft, shall be taxable only in that State.

5. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

CHAPTER V
METHODS FOR THE ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Article 22
Elimination of double taxation

1. Subject to the provisions of Finnish law regarding the elimination of international double taxation (which shall not affect the general principle hereof), double taxation shall be eliminated in Finland as follows:

a) Where a resident of Finland derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Uruguay, Finland shall, subject to the provisions of sub-paragraph b), allow as a deduction from the Finnish tax of that person, an amount equal to the Uruguayan tax paid under Uruguayan law and in accordance with the Agreement, as computed by reference to the same income by reference to which the Finnish tax is computed.

b) Dividends paid by a company being a resident of Uruguay to a company which is a resident of Finland and which controls directly at least 10 per cent of the voting power in the company paying the dividends shall be exempt from Finnish tax.

c) Where in accordance with any provision of the Agreement income derived by a resident of Finland is exempt from tax in Finland, Finland may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such person, take into account the exempted income.

2. In Uruguay, double taxation shall be eliminated as follows:

a) Residents in Uruguay, deriving income which has, in accordance with Finnish law and under the provisions of this Agreement, been subject to taxation in Finland, may credit the tax so paid against any Uruguayan tax payable in respect of the same income, subject to the applicable provisions of the law of Uruguay. The same shall also apply in respect of capital which has in accordance with Finnish law and under the provisions of this Agreement, been subject to taxation in Finland; the capital tax so paid may be credited against any Uruguayan tax payable in respect of the same capital, subject to the applicable provisions of the law of Uruguay. Such deduction shall not, however, exceed that part of the Uruguayan tax on income or capital, as computed before the deduction is given;

b) Where, in accordance with any provision of the Agreement, income derived or capital owned by a resident of Uruguay is exempt from tax in Uruguay, Uruguay may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

CHAPTER VI
SPECIAL PROVISIONS

Article 23
Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected

therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 24
Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 25
Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Agreement or to the administration or enforcement of the domestic law concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic law of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the

above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the law and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable by the competent authority under the law or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 26
Members of diplomatic missions and consular posts

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

CHAPTER VII
FINAL PROVISIONS

Article 27
Entry into force

1. The Governments of the Contracting States shall notify each other that the constitutional requirements for the entry into force of this Agreement have been complied with.

2. The Agreement shall enter into force thirty days after the date of the later of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect in both Contracting States

a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Agreement enters into force;

b) in respect of other taxes on income, and taxes on capital, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Agreement enters into force.

Article 28
Termination

This Agreement shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Agreement, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period of five years from the date on which the Agreement enters into force. In such event, the Agreement shall cease to have effect in both Contracting States

a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given;

b) in respect of other taxes on income, and taxes on capital, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given;

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Agreement.

Done in duplicate at Montevideo this 12th day of December 2014, in the Finnish, Spanish and English languages, all three texts being equally authentic. In the case of divergence between the texts, the English text shall prevail.

For the Government of
the Republic of Finland:

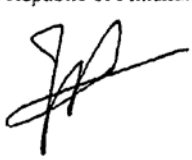

For the Government of
the Oriental Republic of Uruguay:

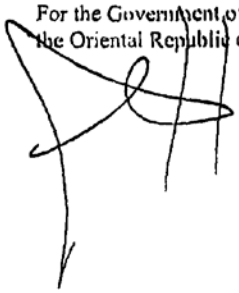

PROTOCOL

At the signing today of the Agreement between the Republic of Finland and the Oriental Republic of Uruguay for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital (hereinafter referred to as "the Agreement"), the undersigned have agreed upon the following provisions which shall form an integral part of the Agreement:

1. With reference to the Agreement:

For the purposes of the Agreement it is understood that the term "statutory body" used in this Agreement means any legal entity of a public character created by the laws of a Contracting State in which no person other than the State itself, or a local authority thereof, has an interest.

2. With reference to Article 12

For the purposes of Article 12 it is understood that the term "for the use of, or the right to use any software" will be interpreted according to the Commentaries of the OECD Model Tax Convention of July 2008.

3. With reference to the Agreement

a) The provisions of Article 10 shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the shares or other rights in respect of which the dividends are paid to take advantage of Article 10 by means of that creation or assignment.

b) The provisions of Article 11 shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the debt-claim in respect of which the interest is paid to take advantage of Article 11 by means of that creation or assignment.

c) The provisions of Article 12 shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the use, rights or information in respect of which the royalties are paid to take advantage of Article 12 by means of that creation or assignment.

d) The provisions of this Agreement shall not apply to Uruguayan free zones in respect of financial services.

4. With reference to Article 25:

a) It is understood that the administrative assistance provided for in Article 25 does not include measures aimed only at the simple collection of pieces of evidence ("fishing expeditions").

b) It is further understood that Article 25 of the Agreement shall not commit the Contracting States to exchange information on an automatic or a spontaneous basis.

5. With reference to Article 27:

This Article obliges the Contracting States to exchange information only in respect of taxation periods beginning on or after the entry into force of the Agreement.

6. With reference to the Agreement

For the purposes of the Agreement it is understood that the Commentaries of the OECD Model Tax Convention of July 2008 are an authentic mean of interpretation, provided that the provisions contained in the Agreement correspond to those established by that OECD Model.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate at Montevideo this 13rd day of December 2014, in the Finnish, Spanish and English languages, all three texts being equally authentic. In the case of divergence between the texts the English text shall prevail.

For the Government of
the Republic of Finland:

For the Government of
the Oriental Republic of Uruguay:

[TEXT IN FINNISH – TEXTE EN FINNOIS]

SOPIMUS
SUOMEN TASAVALLAN JA URUGUAYN ITÄISEN TASAVALLAN VÄLILLÄ TULO- JA VARALLISUUSVEROJA KOSKEVAN KAKSINKERTAISEN VEROTUKSEN VÄLTTÄMISEKSI JA VERON KIERTÄMISEN ESTÄMISEKSI

Suomen tasavallan hallitus ja Uruguayn itäisen tasavallan hallitus,

jotka haluavat tehdä sopimuksen tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi,

ovat sopineet seuraavasta:

I LUKU
SOPIMUKSEN SOVELTAMISALA

1 artikla
Sopimuksen piiriin kuuluvat henkilöt

Tätä sopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka asuvat sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.

2 artikla
Sopimuksen piiriin kuuluvat verot

1. Tätä sopimusta sovelletaan tulon ja varallisuuden perusteella suoritettaviin veroihin, jotka määrätään sopimusvaltion tai sen paikallisviranomaisten lukuun, riippumatta siitä, millä tavoin verot kannetaan.

2. Tulon ja varallisuuden perusteella suoritettavina veroina pidetään kaikkia kokonaistulon tai kokonaisvarallisuuden taikka tulon tai varallisuuden osan perusteella suoritettavia veroja, niihin luettuina irtaimen tai kiinteän omaisuuden luovutuksesta saadun voiton perusteella suoritettavat verot, yrityksen maksamien palkkojen yhteenlasketun määrän perusteella suoritettavat verot sekä arvonnousun perusteella suoritettavat verot.

3. Tällä hetkellä suoritettavat verot, joihin sopimusta sovelletaan, ovat:

a) Suomessa:

1) valtion tuloverot;

2) yhteisöjen tulovero;

3) kunnallisvero;

4) kirkollisvero;

5) korkotulon lähdevero; ja

6) rajoitetusti verovelvollisen lähdevero;

(jäljempänä "Suomen vero");

b) Uruguayssa:

1) liiketulosta suoritettava vero (Impuesto a las Rentas de las Actividades Económicas – IRAE);

2) luonnollisten henkilöiden tulovero (Impuesto a las Rentas de las Personas Físicas – IRPF);

3) rajoitetusti verovelvollisten tulovero (Impuesto a las Rentas de los No Residentes – IRNR);

4) sosiaaliturvatukea varten suoritettava vero (Impuesto de Asistencia a la Seguridad Social – IASS); ja

5) varallisuusvero (Impuesto al Patrimonio – IP);

(jäljempänä "Uruguayn vero").

4. Sopimusta sovelletaan myös kaikkiin samanlaisiin tai pääasiallisesti samanluonteisiin veroihin, joita on sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen suoritettava tällä hetkellä suoritettavien verojen ohella tai asemesta. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava toisilleen verolainsäädäntöönsä tehdyistä merkittävistä muutoksista.

II LUKU
MÄÄRITELMÄT

3 artikla
Yleiset määritelmät

1. Tässä sopimuksessa, jollei asiayhteydestä muuta johdu:

a) "Suomi" tarkoittaa Suomen tasavaltaa ja, maantieteellisessä merkityksessä käytettynä, Suomen tasavallan aluetta ja Suomen tasavallan aluevesiin rajoittuvia alueita, joilla Suomi lainsäädäntönsä mukaan ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti saa käyttää oikeuksiaan merenpohjan ja sen sisustan sekä niiden yläpuolella olevien vesien luonnonvarojen tutkimiseen ja hyväksikäyttöön;

b) "Uruguay" tarkoittaa Uruguayn itäisen tasavallan aluetta ja, maantieteellisessä merkityksessä käytettynä aluetta, jolla verolainsäädäntöä sovelletaan, mukaan lukien ilmatila ja merialueet, jotka ovat Uruguayn suvereenien oikeuksien tai tuomiovallan alaisia kansainvälisen oikeuden ja kansallisen lain mukaisesti;

c) "sopimusvaltio" ja "toinen sopimusvaltio" tarkoittavat Suomea tai Uruguayta sen mukaan kuin asiayhteys edellyttää;

d) sanonta "henkilö" käsittää luonnollisen henkilön, yhtiön ja muun yhteenliittymän;

e) sanonta "yhtiö" tarkoittaa oikeushenkilöä tai muuta, jota verotuksessa käsitellään oikeushenkilönä;

f) sanonta "yritys" sovelletaan kaikkeen liiketoiminnan harjoittamiseen;

g) "sopimusvaltiossa oleva yritys" ja "toisessa sopimusvaltiossa oleva yritys" tarkoittavat yritystä, jota sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa, ja vastaavasti yritystä, jota toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa;

h) "kansainvälinen liikenne" tarkoittaa kuljetusta laivalla tai ilma-aluksella, jota sopimusvaltiossa oleva yritys käyttää, paitsi milloin laivaa tai ilma-alusta käytetään ainoastaan toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä;

i) "toimivaltainen viranomainen" tarkoittaa:

1) Suomessa valtiovarainministeriötä, sen valtuuttamaa edustajaa tai sitä viranomaista, jonka valtiovarainministeriö määrää toimivaltaiseksi viranomaiseksi;

2) Uruguayssa, the Ministry of Economy and Finance tai sen valtuuttamaa edustajaa;

j) "kansalainen" tarkoittaa sopimusvaltion osalta:

1) luonnollista henkilöä, jolla on tämän sopimusvaltion kansalaisuus; ja

2) oikeushenkilöä, yhtymää tai muuta yhteenliittymää, joka on muodostettu tässä sopimusvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaan;

k) sanonta "liiketoiminta" käsittää vapaan ammatin ja muun itsenäisen toiminnan harjoittamisen.

2. Kun sopimusvaltio jonakin ajankohtana soveltaa sopimusta, katsotaan, jollei asiayhteydestä muuta johdu, jokaisella sanonnalla, jota ei ole sopimuksessa määritelty, olevan se merkitys, joka sillä tänä ajankohtana on tämän valtion niitä veroja koskevan lainsäädännön mukaan, joihin sopimusta sovelletaan, ja tässä valtiossa sovellettavan verolainsäädännön mukaisella merkityksellä on etusija sanonnalle tämän valtion muussa lainsäädännössä annettuun merkitykseen nähden.

4 artikla
Kotipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "sopimusvaltiossa asuva henkilö" tarkoitetaan henkilöä, joka tämän valtion lainsäädännön mukaan on siellä verovelvollinen domisiilin, asumisen, johtopaikan, perustamispaikan tai muun sellaisen seikan nojalla, ja sanonta käsittää myös tämän valtion ja sen julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen. Ilmaisu ei kuitenkaan käsitä henkilöä, joka on tässä valtiossa verovelvollinen vain tässä valtiossa olevista lähteistä saadun tulon tai siellä olevan varallisuuden perusteella.

2. Milloin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan on kummassakin sopimusvaltiossa asuva, hänen kotipaikkansa määritetään seuraavasti:

a) hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa hänen käytettävänään on vakinainen asunto; jos hänen käytettävänään on vakinainen asunto molemmissa valtioissa, hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, johon hänen henkilökohtaiset ja taloudelliset suhteensa ovat kiinteämmät (elinetujen keskus);

b) jos ei voida ratkaista, kummassa valtiossa hänen elinetujensa keskus on, tai jos hänen käytettävänään ei ole vakinaista asuntoa kummassakaan valtiossa, hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa hän oleskelee pysyvästi;

c) jos hän oleskelee pysyvästi kummassakin valtiossa tai ei oleskele pysyvästi kummassakaan niistä, hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jonka kansalainen hän on;

d) jos hän on molempien valtioiden kansalainen tai ei ole kummankaan valtion kansalainen, sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ratkaistava asia keskinäisin sopimuksin.

3. Milloin muu kuin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan asuu molemmissa sopimusvaltioissa, sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ratkaistava asia keskinäisellä sopimuksella ja määrättävä, miten sopimusta sovelletaan tällaiseen henkilöön.

5 artikla
Kiinteä toimipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "kiinteä toimipaikka" tarkoitetaan kiinteää liikepaikkaa, josta yrityksen toimintaa kokonaan tai osaksi harjoitetaan.

2. Sanonta "kiinteä toimipaikka" käsittää erityisesti:

a) johdon sijaintipaikan;

b) sivuliikkeen;

c) toimiston;

d) tehtaan;

e) työpajan; ja

f) kaivoksen, öljy- tai kaasulähteen, louhoksen tai muun paikan, josta luonnonvaroja otetaan.

3. Sanonta "kiinteä toimipaikka" käsittää myös:

a) paikan, jossa harjoitetaan rakennus-, kokoonpano- tai asennustoimintaa tai niihin liittyvää valvontatoimintaa, mutta vain, jos toiminta kestää yli kuusi kuukautta;

b) palvelut, niihin luettuina konsulttipalvelut, joita sopimusvaltiossa oleva yritys pitää saatavilla, palvelukseensa tätä tarkoitusta varten ottamiensa työntekijöiden tai muun henkilöstön välityksellä, mutta vain jos tällainen toiminta jatkuu (saman tai yhdistetyn projektin osalta) sopimusvaltiossa ajanjakson tai ajan-

jaksoja, jotka yhteensä ylittävät yhdeksän kuukautta kahdentoista kuukauden ajanjaksona.

4. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä sanonnan "kiinteä toimipaikka" ei katsota käsittävän:

a) järjestelyjä, jotka on tarkoitettu ainoastaan yritykselle kuuluvien tavaroiden varastoimista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;

b) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan varastoimista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;

c) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan toisen yrityksen toimesta tapahtuvaa muokkaamista tai jalostamista varten;

d) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan tavaroiden ostamiseksi tai tietojen keräämiseksi yritykselle;

e) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan muun luonteeltaan valmistelevan tai avustavan toiminnan harjoittamiseksi yritykselle;

f) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan a)–e) kohdassa mainittujen toimintojen yhdistämiseksi, edellyttäen, että koko se kiinteästä liikepaikasta harjoitettava toiminta, joka perustuu tähän yhdistämiseen, on luonteeltaan valmistelevaa tai avustavaa.

5. Jos henkilö, olematta itsenäinen edustaja, johon sovelletaan 6 kappaletta, toimii yrityksen puolesta ja hänellä on sopimusvaltiossa valtuus tehdä sopimuksia yrityksen nimissä ja hän valtuuttaan siellä tavanomaisesti käyttää, katsotaan tällä yrityksellä 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä olevan kiinteä toimipaikka tässä valtiossa jokaisen toiminnan osalta, jota tämä henkilö harjoittaa yrityksen lukuun. Tätä ei kuitenkaan noudateta, jos tämän henkilön toiminta rajoittuu sellaiseen, joka mainitaan 4 kappaleessa ja joka, jos sitä harjoitettaisiin kiinteästä liikepaikasta, ei tekisi tätä kiinteää liikepaikkaa kiinteäksi toimipaikaksi mainitun kappaleen määräysten mukaan.

6. Yrityksellä ei katsota olevan kiinteää toimipaikkaa sopimusvaltiossa pelkästään sen vuoksi, että se harjoittaa liiketoimintaa siinä valtiossa välittäjän, komissionäärin tai muun itsenäisen edustajan välityksellä, edellyttäen, että tämä henkilö toimii säännönmukaisen liiketoimintansa rajoissa.

7. Se seikka, että sopimusvaltiossa asuvalla yhtiöllä on määräämisvalta yhtiössä – tai siinä on määräämisvalta yhtiöllä – joka asuu toisessa sopimusvaltiossa taikka joka tässä toisessa valtiossa harjoittaa liiketoimintaa (joko kiinteästä toimipaikasta tai muulla tavoin), ei itsestään tee kumpaakaan yhtiötä toisen kiinteäksi toimipaikaksi.

III LUKU
TULON VEROTTAMINEN

6 artikla
Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo

1. Sopimusvaltiossa asuvan toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta saamaa tuloa (mukaan lukien maataloudesta tai metsätaloudesta saatu tulo) voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. a) Sanonnalla "kiinteä omaisuus" on, jollei b) ja c) kohdan määräyksistä muuta johdu, sen sopimusvaltion lainsäädännön mukainen merkitys, jossa omaisuus on.

b) Sanonta "kiinteä omaisuus" käsittää kuitenkin aina rakennuksen, kiinteän omaisuuden tarpeiston, maataloudessa ja metsätaloudessa käytetyn elävän ja elottoman irtaimiston, oikeudet, joihin sovelletaan yksityisoikeuden kiinteää omaisuutta koskevia määräyksiä, kiinteän omaisuuden käyttöoikeuden sekä oikeudet määrältään muuttuviin tai kiinteisiin korvauksiin, jotka saadaan kivennäisesiintymien, lähteiden ja muiden luonnonvarojen hyväksikäytöstä tai oikeudesta niiden hyväksikäyttöön.

c) Laivoja ja ilma-aluksia ei pidetä kiinteänä omaisuutena.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan tuloon, joka saadaan kiinteän omaisuuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä.

4. Jos osakkeiden tai muiden yhtiöosuuksien omistus oikeuttaa osakkeiden tai yhtiöosuuksien omistajan hallitsemaan yhtiölle kuuluvaa kiinteää omaisuutta, voidaan tulosta, joka saadaan tällaisen hallintaoikeuden välittömästä käytöstä, vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on.

5. Tämän artiklan 1 ja 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös yrityksen omistamasta kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon.

7 artikla
Liiketulo

1. Sopimusvaltiossa olevan yrityksen saamasta tulosta verotetaan vain siinä valtiossa, paitsi jos yritys harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta. Jos yritys harjoittaa liiketoimintaa edellä sanotuin tavoin, voidaan toisessa valtiossa verottaa yrityksen saamasta tulosta, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi.

2. Jos sopimusvaltion yritys harjoittaa liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, luetaan, jollei 3 kappaleen määräyksistä muuta johdu, kummassakin sopimusvaltiossa kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi se tulo, jonka toimipaikan olisi voitu olettaa tuottavan, jos se olisi ollut erillinen yritys, joka harjoittaa samaa tai samanlaista toimintaa samojen tai samanlaisten edellytysten vallitessa ja itsenäisesti

päättää liiketoimista sen yrityksen kanssa, jonka kiinteä toimipaikka se on.

3. Kiinteän toimipaikan tuloa määrättäessä on vähennykseksi hyväksyttävä kiinteästä toimipaikasta johtuneet menot, niihin luettuina yrityksen johtamisesta ja yleisestä hallinnosta johtuneet menot, riippumatta siitä, ovatko ne syntyneet siinä valtiossa, jossa kiinteä toimipaikka on, vai muualla.

4. Tuloa ei lueta kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi pelkästään sen perusteella, että kiinteä toimipaikka ostaa tavaroita yrityksen lukuun.

5. Milloin liiketuloon sisältyy tulolajeja, joita käsitellään erikseen tämän sopimuksen muissa artikloissa, tämän artiklan määräykset eivät vaikuta sanottujen artiklojen määräyksiin.

8 artikla
Merenkulku ja ilmakuljetus

1. Tulosta, jonka sopimusvaltion yritys saa laivan tai ilma-aluksen käytöstä kansainväliseen liikenteeseen, verotetaan vain tässä valtiossa.

2. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa tavarankuljetukseen käytetyn kontin (siihen luettuina perävaunu, proomu ja vastaavanlainen kontin kuljetukseen tarvittava kalusto) käytöstä, kunnossapidosta tai vuokralle antamisesta, verotetaan vain tässä valtiossa, paitsi milloin konttia käytetään tavarankuljetukseen vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös tuloon, joka saadaan osallistumisesta pooliin, yhteiseen liiketoimintaan tai kansainväliseen kuljetusjärjestöön.

9 artikla
Etuyhteydessä keskenään olevat yritykset

1. Milloin

a) sopimusvaltiossa oleva yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa osan sen pääomasta, taikka

b) samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat sekä sopimusvaltiossa olevan yrityksen että toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistavat osan niiden pääomasta,

noudatetaan seuraavaa.

Jos jommassakummassa tapauksessa yritysten välillä kauppa- tai rahoitussuhteissa sovitaan ehdoista tai määrätään ehtoja, jotka poikkeavat siitä, mistä riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, voidaan kaikki tulo, joka ilman näitä ehtoja olisi kertynyt toiselle näistä yrityksistä, mutta näiden ehtojen vuoksi ei ole kertynyt yritykselle, lukea tämän yrityksen tuloon ja verottaa siitä tämän mukaisesti.

2. Milloin sopimusvaltio tässä valtiossa olevan yrityksen tuloon lukee – ja tämän mukaisesti verottaa – tulon, josta toisessa sopimusvaltiossa olevaa yritystä on verotettu tässä toisessa valtiossa, sekä siten mukaan luettu tulo on tuloa, joka olisi kertynyt ensiksi mainitussa valtiossa olevalle yritykselle, jos yritysten välillä sovitut ehdot olisivat olleet sellaisia, joista riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, tämän toisen valtion on asianmukaisesti oikaistava tästä tulosta siellä määrätyn veron määrä, jos tämä toinen valtio pitää oikaisua oikeutettuna. Tällaista oikaisua tehtäessä on otettava huomioon tämän sopimuksen muut määräykset, ja sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa neuvoteltava keskenään.

3. Tämän artiklan 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta tapauksissa, joissa yhtä tai useampaa 1 kappaleen mukaiseen tulonoikaisuun johtavaa liiketointa pidetään vilpillisenä hallinnollisen tai tuomioistuimen päätöksen mukaan.

10 artikla
Osinko

1. Sopimusvaltiossa asuvan yhtiön toisessa sopimusvaltiossa asuvalle maksamasta osingosta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Osingosta voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu ja tämän valtion lainsäädännön mukaisesti, mutta jos osinkoetuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva, näin määrätty vero ei saa olla suurempi kuin:

a) 5 prosenttia osingon kokonaismäärästä, jos etuuden omistaja on yhtiö (lukuun ottamatta yhtymää), joka välittömästi omistaa vähintään 25 prosenttia osingon maksavan yhtiön pääomasta;

b) 15 prosenttia osingon bruttomäärästä muissa tapauksissa.

Tämä kappale ei vaikuta yhtiön verottamiseen siitä voitosta, josta osinko maksetaan.

3. Sanonnalla "osinko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka on saatu osakkeista tai muista oikeuksista, jotka eivät ole saamisia ja jotka oikeuttavat voitto-osuuteen, samoin kuin muista yhtiöosuuksista saatua tuloa, jota sen valtion lainsäädännön mukaan, jossa voiton jakava yhtiö asuu, kohdellaan verotuksessa samalla tavoin kuin osakkeista saatua tuloa.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva osinkoetuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, ja osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan määräyksiä.

5. Jos sopimusvaltiossa asuva yhtiö saa tuloa toisesta sopimusvaltiosta, tämä toinen valtio ei saa verottaa yhtiön maksamasta osingosta, paitsi mikäli osinko maksetaan tässä toisessa valtiossa asuvalle henkilölle tai mikäli osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tässä toisessa valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan, eikä

myöskään määrätä yhtiön jakamattomasta voitosta tällaisesta voitosta suoritettavaa veroa, vaikka maksettu osinko tai jakamaton voitto kokonaan tai osaksi koostuisi tässä toisessa valtiossa kertyneestä tulosta.

11 artikla
Korko

1. Korosta, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Korosta voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos korkoetuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, vero ei saa olla suurempi kuin 10 prosenttia koron kokonaismäärästä.

3. Tämän artiklan 2 kappaleen määräysten estämättä,

a) korosta, joka kertyy Uruguaysta, verotetaan vain Suomessa, jos korko maksetaan:

1) Suomen valtiolle, sen paikallisviranomaiselle tai julkisyhteisölle;

2) Teollisen yhteistyön rahastolle (FINNFUND), Suomen Vientiluotto Oy:lle tai Finnvera Oyj:lle, jotka kokonaan tai pääasiallisesti omistaa Suomen valtio tai muu laitos, josta sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset saattavat ajoittain keskenään sopia;

b) korosta, joka kertyy Suomesta, verotetaan vain Uruguayssa, jos korko maksetaan:

1) Bank of Oriental Republic of Uruguay -pankille;

2) sellaiselle muulle rahoituslaitokselle, joka suorittaa luonteeltaan valtiollisia tehtäviä ja joka voidaan täsmentää ja josta voidaan sopia sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välisellä kirjeenvaihdolla.

c) korosta joka kertyy sopimusvaltiosta a) tai b) kohdassa mainitun tai tarkoitetun yhteenliittymän takaamalle lainalle ja joka maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, verotetaan vain tässä toisessa valtiossa.

4. Ilmaisulla "korko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka saadaan kaikenlaatuisista saamisista riippumatta siitä, onko ne turvattu kiinteistökiinnityksin vai ei, ja liittyykö niihin oikeus osuuteen velallisen voitosta vai ei. Ilmaisulla tarkoitetaan erityisesti tuloa, joka saadaan valtion antamista arvopapereista, ja tuloa, joka saadaan obligaatioista tai debentuureista, mukaan lukien tällaisiin arvopapereihin, obligaatioihin tai debentuureihin liittyvät agiot ja voitot. Maksun viivästymisen johdosta suoritettavia sakkomaksuja ei pidetä korkona tätä artiklaa sovellettaessa.

5. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asu-

va korkoetuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta korko kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, ja koron maksamisen perusteena oleva saaminen tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan määräyksiä.

6. Koron katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta silloin, kun koron maksaja on tässä valtiossa asuva. Jos kuitenkin koron maksajalla riippumatta siitä, asuuko hän sopimusvaltiossa vai ei, on sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka, jonka yhteydessä koron maksamisen perusteena oleva velka on syntynyt, ja korko rasittaa tätä kiinteää toimipaikkaa, katsotaan koron kertyvän siitä valtiosta, jossa kiinteä toimipaikka on.

7. Jos koron määrä maksajan ja korkoetuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää koron maksamisen perusteena olevaan saamiseen nähden määrän, josta maksaja ja korkoetuuden omistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, tämän artiklan määräyksiä sovelletaan vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävästä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

12 artikla
Rojalti

1. Sopimusvaltiosta kertyvästä, toisessa sopimusvaltiossa asuvalle maksettavasta rojaltista voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Rojaltista voidaan verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos rojaltietuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, vero ei saa olla suurempi kuin:

a) 5 prosenttia rojaltin kokonaismäärästä, milloin kysymyksessä on suoritus, jota tarkoitetaan 3 kappaleen a) kohdassa;

b) 10 prosenttia rojaltin kokonaismäärästä, milloin kysymyksessä on suoritus, jota tarkoitetaan 3 kappaleen b) kohdassa.

3. Sanonnalla "rojalti" tarkoitetaan tässä artiklassa kaikkia suorituksia, jotka saadaan korvauksena

a) teollisen, kaupallisen tai tieteellisen laitteiston käytöstä tai käyttöoikeudesta tai ohjelmiston (software) käytöstä tai käyttöoikeudesta;

b) kirjallisen, taiteellisen tai tieteellisen teoksen (siihen luettuina elokuvafilmi sekä televisio- tai radiolähetyksessä käytettävä filmi tai nauha) tekijänoikeuden, patentin, tavaramerkin, mallin tai muotin, piirustuksen, salaisen kaavan tai valmistusmenetelmän käytöstä tai käyttöoikeudesta, taikka kokemusperäisestä teollis-, kaupallis- tai tieteellisluonteisesta tiedosta.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva rojaltietuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta rojalti kertyy, liike-

toiminnan siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, ja rojaltin maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan määräyksiä.

5. Rojaltin katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta silloin, kun sen maksaja on tässä valtiossa asuva. Jos kuitenkin rojaltin maksajalla riippumatta siitä, asuuko hän sopimusvaltiossa vai ei, on sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka, jonka yhteydessä rojaltin maksamisen perusteena oleva velvoite on syntynyt, ja rojalti rasittaa tätä kiinteää toimipaikkaa, rojaltin katsotaan kertyvän siitä valtiosta, jossa kiinteä toimipaikka on.

6. Jos rojaltin määrä maksajan ja rojaltietuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää rojaltin maksamisen perusteena olevaan käyttöön, oikeuteen tai tietoon nähden määrän, josta maksaja ja rojaltietuuden omistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, tämän artiklan määräyksiä sovelletaan vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävästä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

13 artikla
Luovutusvoitto

1. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitetun ja toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa sellaisen yhtiön osakkeen tai muun osuuden luovutuksesta, jonka varoista enemmän kuin puolet koostuu toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

3. Voitosta, joka saadaan sopimusvaltion yrityksellä toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvan irtaimen omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa. Sama koskee tällaisen kiinteän toimipaikan luovutuksesta (erillisenä tai koko yrityksen mukana) saatua voittoa.

4. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa kansainväliseen liikenteeseen käytetyn laivan tai ilma-aluksen taikka tällaisen laivan tai ilma-aluksen käyttämiseen liittyvän irtaimen omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain tässä valtiossa.

5. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa tavarankuljetukseen käytetyn kontin (siihen luettuina perävaunu, proomu ja vastaavanlainen kontin kuljetukseen tarvittava kalusto) luovutuksesta, verotetaan vain tässä valtiossa, paitsi milloin konttia käytetään tavarankuljetukseen vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä.

6. Voitosta, joka saadaan muun kuin tämän artiklan edellä olevissa kappaleissa tarkoitetun omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa luovuttaja asuu.

14 artikla
Työtulo

1. Jollei 15, 17, 18 ja 19 artiklan määräyksistä muuta johdu, verotetaan palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa epäitsenäisestä työstä, vain tässä valtiossa, jollei työtä tehdä toisessa sopimusvaltiossa. Jos työ tehdään tässä toisessa valtiossa, työnteosta saadusta hyvityksestä voidaan verottaa siellä.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa tekemästään epäitsenäisestä työstä, vain ensiksi mainitussa valtiossa, jos:

a) saaja oleskelee toisessa valtiossa yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, enintään 183 päivää kahdentoista kuukauden ajanjaksona, joka alkaa tai päättyy kysymyksessä olevan kalenterivuoden aikana, ja

b) hyvityksen maksaa sellainen työnantaja tai se maksetaan sellaisen työnantajan puolesta, joka ei ole toisessa valtiossa asuva, ja

c) hyvitys ei rasita kiinteää toimipaikkaa, joka työnantajalla on toisessa valtiossa.

3. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä voidaan hyvityksestä, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen kansainväliseen liikenteeseen käyttämässä laivassa tai ilma-aluksessa tehdystä epäitsenäisestä työstä, verottaa tässä valtiossa.

15 artikla
Johtajanpalkkio

Johtajanpalkkiosta ja muusta sellaisesta suorituksesta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa asuvan yhtiön hallituksen, hallintoneuvoston tai muun sellaisen toimielimen jäsenenä, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

16 artikla
Taiteilijat ja urheilijat

1. Tämän sopimuksen 7 ja 14 artiklan määräysten estämättä voidaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa viihdetaiteilijana, kuten teatteri- tai elokuvanäyttelijänä, radio- tai televisiotaiteilijana tahi muusikkona, taikka urheilijana, toisessa sopimusvaltiossa harjoittamastaan henkilökohtaisesta toiminnasta, verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Milloin tulo, joka saadaan viihdetaiteilijan tai urheilijan tässä ominaisuudessaan harjoittamasta henkilökohtaisesta toiminnasta, ei tule viihdetaiteilijalle tai urheilijalle itselleen, vaan toiselle henkilölle, voidaan tästä tulosta, 7 ja 14 artiklan määräysten estämättä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa viihdetaiteilija tai urheilija harjoittaa toimintaansa.

17 artikla
Eläkkeet, elinkorot ja samanluonteiset maksut

1. Jollei 18 artiklan 2 kappaleen määräyksistä muuta johdu, verotetaan eläkkeestä ja muusta samanlaisesta hyvityksestä, joka maksetaan sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle aikaisemman epäitsenäisen työn perusteella, vain tässä valtiossa.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä, ja jollei 18 artiklan 2 kappaleen määräyksistä muuta johdu, voidaan sopimusvaltion sosiaalivakuutuslainsäädännön tai sopimusvaltion järjestämän muun julkisen sosiaaliturvan mukaan toistuvasti tai kertakorvauksena maksettavasta eläkkeestä ja muusta etuudesta, tai elinkorosta, joka kertyy sopimusvaltiosta, verottaa tässä valtiossa.

3. Sanonnalla "elinkorko" tarkoitetaan tässä artiklassa vahvistettua rahamäärää, joka toistuvasti maksetaan luonnolliselle henkilölle vahvistettuina ajankohtina joko henkilön elinkautena tai yksilöitynä taikka määritettävissä olevana aikana ja joka perustuu velvoitukseen toimeenpanna maksut täyden raha- tai rahanarvoisen suorituksen (muun kuin tehdyn työn) vastikkeeksi.

18 artikla
Julkinen palvelus

1. a) Palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä (eläkettä lukuun ottamatta), jonka sopimusvaltio, sen julkisyhteisö, valtiollinen osa tai paikallisviranomainen maksaa luonnolliselle henkilölle työstä, joka tehdään tämän valtion, yhteisön, osan tai viranomaisen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.

b) Tällaisesta palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä verotetaan kuitenkin vain toisessa sopimusvaltiossa, jos työ tehdään tässä valtiossa ja henkilö asuu tässä valtiossa, ja

1) on tämän valtion kansalainen; tai

2) hänestä ei tullut tässä valtiossa asuvaa ainoastaan tämän työn tekemiseksi.

2. a) Eläkkeestä ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltio, sen julkisyhteisö, valtiollinen osa tai paikallisviranomainen maksaa, tai joka maksetaan niiden perustamista rahastoista, luonnolliselle henkilölle työstä, joka on tehty tämän valtion, yhteisön, osan tai viranomaisen palveluksessa, verotetaan 1 kappaleen määräysten estämättä vain tässä valtiossa.

b) Tällaisesta eläkkeestä ja muusta sellaisesta hyvityksestä verotetaan kuitenkin vain toisessa sopimusvaltiossa, jos henkilö asuu tässä valtiossa ja on tämän valtion kansalainen.

3. Tämän sopimuksen 14, 15, 16 ja 17 artiklan määräyksiä sovelletaan palkkaan, eläkkeeseen ja muuhun sellaiseen hyvitykseen, joka maksetaan sopimusvaltion, sen julkisyhteisön, valtiollisen osan tai paikallisviranomaisen harjoittaman liiketoiminnan yhteydessä tehdystä työstä.

19 artikla
Opiskelijat ja harjoittelijat

Rahamääristä, jotka opiskelija tai liikealan harjoittelija, joka asuu tai välittömästi ennen oleskeluaan sopimusvaltiossa asui toisessa sopimusvaltiossa ja joka oleskelee ensiksi mainitussa valtiossa yksinomaan koulutuksensa tai harjoittelunsa vuoksi, saa elatustaan, koulutustaan tai harjoitteluaan varten, ei tässä valtiossa veroteta, edellyttäen, että nämä rahamäärät kertyvät tämän valtion ulkopuolella olevista lähteistä.

20 artikla
Muu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja jota ei käsitellä tämän sopimuksen edellisissä artikloissa, verotetaan vain tässä valtiossa, riippumatta siitä, mistä tulo kertyy.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta tuloon, lukuun ottamatta 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettua kiinteästä omaisuudesta saatua tuloa, jos sopimusvaltiossa asuva tulon saaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, ja tulon maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan määräyksiä.

3. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja jota ei käsitellä tämän sopimuksen edellä olevissa artikloissa ja joka kertyy toisesta sopimusvaltiosta, voidaan tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä verottaa tässä toisessa valtiossa.

IV LUKU
VARALLISUUDEN VEROTTAMINEN

21 artikla
Varallisuus

1. Varallisuudesta, joka koostuu sopimusvaltiossa asuvan henkilön omistamasta 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitetusta ja toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Varallisuudesta, joka koostuu sellaisen yhtiön osakkeesta tai muusta yhtiöosuudesta, jonka varoista enemmän kuin puolet koostuu sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan verottaa tässä valtiossa.

3. Varallisuudesta, joka koostuu sopimusvaltion yrityksellä toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvasta irtaimesta omaisuudesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

4. Varallisuudesta, joka koostuu sopimusvaltiossa olevan yrityksen kansainväliseen liikenteeseen käytetystä laivasta ja ilma-aluksesta taikka tällaisen laivan tai ilma-aluksen käyttämiseen liittyvästä irtaimesta omaisuudesta, verotetaan vain tässä valtiossa.

5. Muusta sopimusvaltiossa asuvan varallisuudesta verotetaan vain tässä sopimusvaltiossa.

V LUKU
KAKSINKERTAISEN VEROTUKSEN POISTAMISMENETELMÄT

22 artikla
Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen

1. Jollei Suomen lainsäädännöstä, joka koskee kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamista, muuta johdu (sikäli kuin tämä lainsäädäntö ei vaikuta tässä esitettyyn yleiseen periaatteeseen), kaksinkertainen verotus poistetaan Suomessa seuraavasti:

a) Milloin Suomessa asuva henkilö saa tuloa, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa Uruguayssa, Suomen on, jollei jäljempänä olevan b) kohdan määräyksistä muuta johdu, vähennettävä tämän henkilön Suomen verosta Uruguayn lainsäädännön mukaan ja sopimuksen mukaisesti maksettua Uruguayn veroa vastaava määrä, joka lasketaan saman tulon perusteella kuin minkä perusteella Suomen vero lasketaan.

b) Osinko, jonka Uruguayssa asuva yhtiö maksaa Suomessa asuvalle yhtiölle, vapautetaan Suomen verosta, jos saaja välittömästi hallitsee vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön äänimäärästä.

c) Jos Suomessa asuvan henkilön tulo on sopimuksen määräyksen mukaan vapautettu verosta Suomessa, Suomi voi kuitenkin määrätessään tämän henkilön muusta tulosta suoritettavan veron määrää ottaa lukuun verosta vapautetun tulon.

2. Uruguayssa kaksinkertainen verotus poistetaan seuraavasti:

a) Uruguayssa asuvat henkilöt, jotka saavat tuloa, josta Suomen lainsäädännön ja tämän sopimuksen määräysten mukaisesti on verotettu Suomessa, saavat hyvittää näin maksetun veron samasta tulosta maksettavaa Uruguayn veroa vastaan, jollei Uruguayn lainsäädännön sovellettavista säännöksistä muuta johdu. Tätä sovelletaan myös varallisuuden osalta, josta Suomen lainsäädännön ja tämän sopimuksen määräysten mukaisesti on verotettu Suomessa; näin maksettu varallisuusvero voidaan hyvittää samasta varallisuudesta maksettavaa Uruguayn veroa vastaan, jollei Uruguayn lainsäädännön sovellettavista säännöksistä muuta johdu. Tällainen vähennys ei kuitenkaan saa ylittää sitä

osaa Uruguayn tulo- tai varallisuusverosta, joka lasketaan ennen vähennyksen myöntämistä.

b) Jos Uruguayssa asuvan henkilön tulo tai varallisuus on sopimuksen määräyksen mukaan vapautettu verosta Uruguayssa, Uruguay voi kuitenkin määrätessään tämän henkilön muusta tulosta tai varallisuudesta suoritettavan veron määrää ottaa lukuun sen tulon tai varallisuuden, joka on vapautettu verosta.

VI LUKU
ERITYISET MÄÄRÄYKSET

23 artikla
Syrjintäkielto

1. Sopimusvaltion kansalainen ei toisessa sopimusvaltiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi tämän toisen valtion kansalainen samoissa, erityisesti asuinpaikkaa koskevissa olosuhteissa joutuu tai saattaa joutua. Tämän sopimuksen 1 artiklan määräysten estämättä tätä määräystä sovelletaan myös henkilöön, joka ei asu sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.

2. Verotus, joka kohdistuu sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan, ei tässä toisessa valtiossa saa olla epäedullisempi kuin verotus, joka kohdistuu tässä toisessa valtiossa olevaan samanlaista toimintaa harjoittavaan yritykseen. Tämän määräyksen ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota myöntämään toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle sellaista henkilökohtaista vähennystä verotuksessa, vapautusta verosta ja alennusta veroon siviilisäädyn taikka perheen huoltovelvollisuuden johdosta, jotka myönnetään omassa valtiossa asuvalle henkilölle.

3. Muussa kuin sellaisessa tapauksessa, jossa 9 artiklan 1 kappaleen, 11 artiklan 7 kappaleen tai 12 artiklan 6 kappaleen määräyksiä sovelletaan, ovat korko, rojalti ja muu maksu, jotka sopimusvaltiossa oleva yritys suorittaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, vähennyskelpoisia tämän yrityksen verotettavaa tuloa määrättäessä samoin ehdoin kuin maksu ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle. Samoin on sopimusvaltion yrityksen velka toisessa sopimusvaltiossa asuvalle vähennyskelpoinen tämän yrityksen verotettavaa varallisuutta määrättäessä samoin ehdoin kuin velka ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle.

4. Sopimusvaltiossa oleva yritys, jonka pääoman toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö tai siellä asuvat henkilöt välittömästi tai välillisesti joko kokonaan tai osaksi omistavat tai josta he tällä tavoin määräävät, ei ensiksi mainitussa valtiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi ensiksi mainitussa valtiossa oleva muu samanluonteinen yritys joutuu tai saattaa joutua.

5. Tämän sopimuksen 2 artiklan määräysten estämättä tämän artiklan määräyksiä sovelletaan kaikenlaatuisiin veroihin.

24 artikla
Keskinäinen sopimusmenettely

1. Jos henkilö katsoo, että sopimusvaltion tai molempien sopimusvaltioiden toimenpiteet ovat johtaneet tai johtavat hänen osaltaan verotukseen, joka on tämän sopimuksen määräysten vastainen, hän voi saattaa asiansa sen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi, jossa hän asuu tai, jos kysymyksessä on 23 artiklan 1 kappaleen soveltaminen, jonka kansalainen hän on, ilman että tämä vaikuttaa hänen oikeuteensa käyttää näiden valtioiden sisäisessä oikeusjärjestyksessä olevia oikeussuojakeinoja. Asia on saatettava käsiteltäväksi kolmen vuoden kuluessa siitä kun henkilö sai tiedon toimenpiteestä, joka on aiheuttanut sopimuksen määräysten vastaisen verotuksen.

2. Jos toimivaltainen viranomainen havaitsee huomautuksen perustelluksi, mutta ei itse voi saada aikaan tyydyttävää ratkaisua, viranomaisen on pyrittävä toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan asia siinä tarkoituksessa, että vältetään verotus, joka on sopimuksen vastainen. Tehty sopimus pannaan täytäntöön sopimusvaltioiden sisäisessä lainsäädännössä olevista aikarajoista riippumatta.

3. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä keskinäisellä sopimuksella ratkaisemaan sopimuksen tulkinnassa tai soveltamisessa syntyvät vaikeudet tai epätietoisuutta aiheuttavat kysymykset. Ne voivat myös neuvotella keskenään kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi sellaisissa tapauksissa, joita ei säännellä sopimuksessa.

4. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat olla välittömässä yhteydessä keskenään, myös sellaisessa yhteisessä toimikunnassa, johon ne itse kuuluvat tai johon kuuluu heidän edustajiaan, sopimukseen pääsemiseksi siinä merkityksessä kuin edellä olevissa kappaleissa tarkoitetaan.

25 artikla
Tietojen vaihtaminen

1. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava keskenään sellaisia tietoja, jotka ovat ennalta arvioiden olennaisia tämän sopimuksen määräysten soveltamiseksi tai sopimusvaltioiden tai niiden valtiollisten osien tai paikallisviranomaisten lukuun määrättäviä kaikenlaatuisia veroja koskevan sisäisen lainsäädännön hallinnoimiseksi tai toimeenpanemiseksi, mikäli tämän lainsäädännön perusteella tapahtuva verotus ei ole tämän sopimuksen vastainen. Sopimuksen 1 ja 2 artikla eivät rajoita tietojen vaihtamista.

2. Sopimusvaltion 1 kappaleen perusteella vastaanottamia tietoja on käsiteltävä salaisina samalla tavalla kuin tämän valtion sisäisen lainsäädännön perusteella saatuja tietoja ja niitä saadaan ilmaista vain henkilöille tai viranomaisille (niihin luettuina tuomioistuimet ja hallintoelimet), jotka määräävät, kantavat tai perivät 1 kappaleessa mainittuja veroja tai käsittelevät näitä veroja koskevia syytteitä tai valituksia, taikka valvovat edellä mainittuja toimia. Näiden henkilöiden tai viranomaisten on käytettävä tietoja vain tällaisiin tarkoituksiin. Ne saavat ilmaista tietoja julkisessa oikeudenkäynnissä tai tuomioistuimen ratkaisuissa.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräysten ei missään tapauksessa katsota velvoittavan sopimusvaltiota:

a) ryhtymään hallintotoimiin, jotka poikkeavat tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännöstä ja hallintokäytännöstä;

b) antamaan tietoja, joita toimivaltainen viranomainen ei tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan tai säännönmukaisen hallintomenettelyn puitteissa voi hankkia;

c) antamaan tietoja, jotka paljastaisivat liikesalaisuuden taikka teollisen, kaupallisen tai ammatillisen salaisuuden tai elinkeinotoiminnassa käytetyn menettelytavan, taikka tietoja, joiden paljastaminen olisi vastoin yleistä järjestystä (ordre public).

4. Jos sopimusvaltio pyytää tietoja tämän artiklan mukaisesti, toisen sopimusvaltion on käytettävä tietojenhankintakeinojaan pyydettyjen tietojen hankkimiseksi, vaikka tämä toinen valtio ei ehkä tarvitsekaan näitä tietoja omiin verotuksellisiin tarkoituksiinsa. Edelliseen lauseeseen sisältyvän velvollisuuden osalta sovelletaan 3 kappaleen rajoituksia, mutta näiden rajoitusten ei voida milloinkaan katsoa sallivan sitä, että sopimusvaltio kieltäytyy antamasta tietoja vain sen vuoksi, että ne eivät sen osalta koske kansallista etua.

5. Tämän artiklan 3 kappaleen määräysten ei voida milloinkaan katsoa sallivan sitä, että sopimusvaltio kieltäytyy antamasta tietoja vain sen vuoksi, että tiedot ovat pankin, muun rahoituslaitoksen, välittäjän tai edustajan tai uskotun miehen hallussa tai ne koskevat omistusosuuksia henkilössä.

26 artikla
Diplomaattisen edustuston ja konsuliedustuston jäsenet

Tämä sopimus ei vaikuta niihin verotusta koskeviin erioikeuksiin, jotka kansainvälisen oikeuden yleisten sääntöjen tai erityisten sopimusten määräysten mukaan myönnetään diplomaattisen edustuston tai konsuliedustuston jäsenille.

VII LUKU
LOPPUMÄÄRÄYKSET

27 artikla
Voimaantulo

1. Sopimusvaltioiden hallitukset ilmoittavat toisilleen täyttäneensä valtiosäännössään tämän sopimuksen voimaantulolle asetetut edellytykset.

2. Sopimus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, jona myöhempi 1 kappaleessa tarkoitetuista ilmoituksista on tehty, ja sen määräyksiä sovelletaan molemmissa sopimusvaltioissa

a) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sopimuksen voimaantulovuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

b) muiden tulosta suoritettavien verojen, ja varallisuudesta suoritettavien verojen, osalta, veroihin, jotka määrätään sopimuksen voimaantulovuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

28 artikla
Päättyminen

Tämä sopimus on voimassa, kunnes jompikumpi sopimusvaltio sen irtisanoo. Kumpikin sopimusvaltio voi viiden vuoden kuluttua sopimuksen voimaantulopäivästä irtisanoa sopimuksen diplomaattista tietä antamalla irtisanomisilmoituksen vähintään kuusi kuukautta ennen jonkin kalenterivuoden päättymistä. Tässä tapauksessa sopimuksen soveltaminen lakkaa molemmissa sopimusvaltioissa

a) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan irtisanomisilmoituksen antamisvuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

b) muiden tulosta suoritettavien verojen, ja varallisuudesta suoritettavien verojen, osalta, veroihin, jotka määrätään sitä vuotta, jona irtisanomisilmoitus tehdään, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty 13. päivänä junio kuuta 2011, kahtena suomen-, espanjan- ja englanninkielisenä kappaleena kaikkien kolmen tekstin ollessa yhtä todistusvoimaiset. Tekstien poiketessa toisistaan englanninkielinen teksti on ratkaiseva.

Suomen tasavallan hallituksen puolesta:

Uruguayn itäisen tasavallan hallituksen puolesta:

PÖYTÄKIRJA

Allekirjoitettaessa tänään sopimusta Suomen tasavallan ja Uruguayn itäisen tasavallan välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi (jäljempänä "sopimus") allekirjoittaneet ovat sopineet seuraavista määräyksistä, jotka ovat sopimuksen olennainen osa:

1. Koko sopimus:

Sopimusta sovellettaessa katsotaan sopimuksessa käytetyllä sanonnalla "julkisyhteisö" tarkoitettavan mitä tahansa sopimusvaltion lainsäädännön mukaan perustettua julkisluonteista oikeudellista yhteenliittymää, jossa ainoastaan tämä valtio itse tai sen paikallisviranomainen on osakkaana.

2. Sopimuksen 12 artikla

Artiklan 12 osalta katsotaan, että ilmaisua "ohjelmiston (software) käytöstä tai käyttöoikeudesta" tulkitaan OECD:n malliverosopimuksen (OECD Model Tax Convention) heinäkuun 2008 version kommentaarien mukaisesti.

3. Koko sopimus

a) Artiklan 10 määräyksiä ei sovelleta, jos osingon maksamisen perustana olevien osakkeiden tai muiden osuuksien luomiseen tai siirtämiseen osallisen henkilön pääasiallinen tarkoitus tai yksi pääasiallisista tarkoituksista oli saada 10 artiklan mukainen etu tämän luomisen tai siirtämisen avulla.

b) Artiklan 11 määräyksiä ei sovelleta, jos koron maksamisen perustana olevan saatavan luomiseen tai siirtämiseen osallisen henkilön pääasiallinen tarkoitus tai yksi pääasiallisista tarkoituksista oli saada 11 artiklassa tarkoitettu etu tämän luomisen tai siirtämisen avulla.

c) Artiklan 12 määräyksiä ei sovelleta, jos rojaltin maksamisen perustana olevaan käytön, oikeuden tai tiedon luomiseen tai siirtämiseen osallisen henkilön pääasiallinen tarkoitus tai yksi pääasiallisista tarkoituksista oli saada 12 artiklassa tarkoitettu etu tämän luomisen tai siirtämisen avulla.

d) Tämän sopimuksen määräyksiä ei sovelleta Uruguayn vapaa-alueisiin rahoituspalvelujen osalta.

4. Artikla 25:

a) Artiklassa 25 määrätyn virka-avun ei katsota käsittävän toimia, joiden tarkoituksena vain on pelkkä todisteiden kerääminen ("kalasteluretket").

b) Sopimuksen 25 artiklan ei myöskään katsota velvoittavan sopimusvaltioita vaihtamaan tietoja automaattisesti tai spontaanisti.

5. Artikla 27:

Tämä artikla velvoittaa sopimusvaltiot vaihtamaan tietoja vain niiden verokausien osalta, jotka alkavat sopimuksen tullessa voimaan tai sen jälkeen.

6. Koko sopimus

Sopimusta sovellettaessa katsotaan OECD:n malliverosopimuksen (OECD Model Tax Convention) *heinäkuun 2008 version* kommentaarien olevan autenttinen tulkintaväline edellyttäen, että sopimukseen sisältyvät määräykset vastaavat tämän OECD:n mallin määräyksiä.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan.

Tehty 13. päivänä joulu kuuta 2011, kahtena suomen-, espanjan- ja englanninkielisenä kappaleena kaikkien kolmen tekstin ollessa yhtä todistusvoimaiset. Tekstien poiketessa toisistaan englanninkielinen teksti on ratkaiseva.

Suomen tasavallan hallituksen puolesta:

Uruguayn itäisen tasavallan hallituksen puolesta:

[TEXT IN SPANISH – TEXTE EN ESPAGNOL]

ACUERDO ENTRE LA REPÚBLICA DE FINLANDIA Y LA REPUBLICA ORIENTAL DEL URUGUAY PARA EVITAR LA DOBLE IMPOSICIÓN Y PREVENIR LA EVASIÓN FISCAL EN MATERIA DE IMPUESTOS SOBRE LA RENTA Y SOBRE EL PATRIMONIO

El gobierno de la República de Finlandia y el gobierno de la República Oriental del Uruguay,

Deseando concluir un Acuerdo para evitar la doble imposición y prevenir la evasión fiscal en materia de impuestos sobre la renta y sobre el patrimonio,

Han acordado lo siguiente:

CAPITULO I
ÁMBITO DE APLICACIÓN DEL ACUERDO

Artículo 1
Personas comprendidas

El presente Acuerdo se aplicará a las personas residentes de uno o de ambos Estados Contratantes.

Artículo 2
Impuestos comprendidos

1. El presente Acuerdo se aplicará a los impuestos sobre la renta y sobre el patrimonio exigibles por cada uno de los Estados Contratantes o sus autoridades locales, cualquiera que sea el sistema de exacción.

2. Se considerarán impuestos sobre la renta y sobre el patrimonio los que gravan la totalidad de la renta o del patrimonio o cualquier parte de los mismos, incluidos los impuestos sobre las ganancias derivadas de la enajenación de la propiedad mobiliaria o inmobiliaria, los impuestos sobre los importes totales de los sueldos o salarios pagados por las empresas, así como los impuestos sobre las plusvalías.

3. Los impuestos actuales a los que se aplicará este Acuerdo son, en particular:

a) en Finlandia:

(i) los impuestos estatales a las rentas (valtion tuloverot; de statliga inkomstskatterna);

(ii) el impuesto a las rentas corporativo (yhteisöjen tulovero; inkomstskatten för samfund);

(iii) el impuesto comunal (kunnallisvero; kommunalskatten);

(iv) el impuesto eclesiástico (kirkollisvero; kyrkoskatten);

(v) el impuesto retenido en la fuente sobre los intereses (korkotulon lähdevero; källskatten på ränteinkomst); and

(vi) el impuesto retenido en la fuente sobre las rentas de no residentes (rajoitetusti verovelvollisen lähdevero; källskatten för begränsat skattskyldig);

(en adelante denominados como "impuesto finlandés");

b) en Uruguay:

(i) el Impuesto a las Rentas de las Actividades Económicas (IRAE);

(ii) el Impuesto a las Rentas de las Personas Físicas (IRPF);

(iii) el Impuesto a las Rentas de los No Residentes (IRNR);

(iv) el Impuesto de Asistencia a la Seguridad Social (IASS); y

(v) el Impuesto al Patrimonio (IP);

(en adelante denominados como "impuesto uruguayo").

4. El Acuerdo se aplicará igualmente a los impuestos de naturaleza idéntica o análoga que se establezcan con posterioridad a la fecha de la firma del mismo, que se añadan a los impuestos actuales o les sustituyan. Las autoridades competentes de los Estados Contratantes se comunicarán mutuamente las modificaciones significativas que se hayan introducido en sus respectivas legislaciones fiscales.

CAPÍTULO II
DEFINICIONES

Artículo 3
Definiciones Generales

1. A los efectos del presente Acuerdo, a menos que de su contexto se infiera una interpretación diferente:

a) el término "Finlandia" significa la República de Finlandia, y cuando se utilice en sentido geográfico significa el territorio de la República de Finlandia, y toda área adyacente a las aguas territoriales de la República de Finlandia dentro de la cual, bajo las leyes de Finlandia y de acuerdo con la legislación internacional, los derechos de Finlandia con respecto a la exploración y explotación de los recursos naturales del lecho marino y su subsuelo y de las aguas superyacentes, pueden ser ejercidos.

b) El término "Uruguay" significa la República Oriental del Uruguay, y cuando se utilice en sentido geográfico significa el territorio en el que se aplican las leyes impositivas, incluyendo el espacio aéreo, las áreas marítimas, bajo los derechos de soberanía o jurisdicción de Uruguay, de acuerdo con el derecho internacional y la legislación nacional;

c) las expresiones "un Estado Contratante" y "el otro Estado Contratante" significan Finlandia o Uruguay, según el contexto;

d) el término "persona" comprende una persona física, una sociedad y cualquier otra agrupación de personas;

e) el término "sociedad" significa cualquier persona jurídica o cualquier entidad que se considere persona jurídica a efectos impositivos;

f) el término "empresa" se aplica al ejercicio de toda actividad o negocio;

g) las expresiones "empresa de un Estado Contratante" y "empresa del otro Estado Contratante" significan, respectivamente, una empresa explotada por un residente de un Estado Contratante y una empresa explotada por un residente del otro Estado Contratante;

h) la expresión "tráfico internacional" significa todo transporte efectuado por un buque o aeronave explotado por una empresa de un Estado Contratante, salvo cuando el buque o aeronave sea explotado únicamente entre puntos situados en el otro Estado Contratante;

i) la expresión "autoridad competente" significa:

(i) en Finlandia, el Ministerio de Finanzas, sus representantes autorizados o la autoridad designada como autoridad competente por el Ministerio de Finanzas;

(ii) en Uruguay, el Ministerio de Economía y Finanzas o su representante autorizado;

j) el término "nacional", en relación con un Estado Contratante, significa:

(i) toda persona física que posea la nacionalidad o ciudadanía de ese Estado Contratante; y

(ii) toda persona jurídica, sociedad de personas -partnership- o asociación, que tenga la calidad de tal de conformidad con las leyes vigentes en ese Estado contratante.

k) el término "negocio" incluye el ejercicio de servicios profesionales y la realización de otras actividades de carácter independiente.

2. Para la aplicación del Acuerdo por un Estado Contratante en un momento determinado, cualquier término o expresión no definida en el mismo tendrá, a menos que de su contexto se infiera una interpretación diferente, el significado que en ese momento le atribuya la legislación de ese Estado relativa a los impuestos que son objeto del Acuerdo, prevaleciendo el significado atribuido por esa legislación fiscal sobre el que resultaría de otras Leyes de ese Estado.

Artículo 4
Residencia

1. A los efectos de este Acuerdo, la expresión "residente de un Estado Contratante" significa toda persona que, en virtud de la legislación de ese Estado, esté sujeta a imposición en el mismo en razón de su domicilio, residencia, sede de dirección, lugar de constitución, o cualquier otro criterio de naturaleza análoga, incluyendo también a ese Estado y a sus órganos estatutarios o autoridades locales. Esta expresión no incluye, sin embargo, a las personas que estén sujetas a imposición en ese Estado exclusivamente por la renta que obtengan de fuentes situadas en el citado Estado o por el patrimonio situado en el mismo.

2. Cuando, en virtud de las disposiciones del apartado 1, una persona física sea residente de ambos Estados Contratantes, su situación se resolverá de la siguiente manera:

a) dicha persona será considerada residente solamente del Estado donde tenga una vivienda permanente a su disposición; si tuviera una vivienda permanente a su disposición en ambos Estados, se considerará residente solamente del Estado con el que mantenga relaciones personales y económicas más estrechas (centro de intereses vitales);

b) si no pudiera determinarse el Estado en el que dicha persona tiene el centro de sus intereses vitales o si no tuviera una vivienda permanente a su disposición en ninguno de los Estados, se considerará residente solamente del Estado donde viva habitualmente;

c) si viviera habitualmente en ambos Estados, o no lo hiciera en ninguno de ellos, se considerará residente solamente del Estado del que sea nacional;

d) si fuera nacional de ambos Estados, o no lo fuera de ninguno de ellos, las autoridades competentes de los Estados Contratantes resolverán el caso de común acuerdo.

3. Cuando, en virtud de las disposiciones del apartado 1, una persona que no sea una persona física sea residente de ambos Estados Contratantes, las autoridades competentes de los Estados Contratantes resolverán el caso de común acuerdo y determinarán el modo de aplicación del Acuerdo para dicha persona.

Artículo 5
Establecimiento permanente

1. A efectos del presente Acuerdo, la expresión "establecimiento permanente" significa un lugar fijo de negocios mediante el cual una empresa realiza toda o parte de su actividad.

2. La expresión "establecimiento permanente" comprende, en especial:

a) una sede de dirección;

b) una sucursal;

c) una oficina;

d) una fabrica;

e) un taller; y

f) una mina, un pozo de petróleo o gas, una cantera o cualquier otro lugar de extracción de recursos naturales.

3. La expresión "establecimiento permanente" comprende asimismo:

a) una obra o un proyecto de construcción o instalación o montaje, o actividades de supervisión relacionadas, pero sólo si la duración de tales obras, proyectos o actividades excede seis meses;

b) La prestación de servicios, incluidos los servicios de consultoría, por una empresa por intermedio de sus empleados u otro personal contratado por la empresa para dicho propósito, pero sólo en el caso de que las actividades de esa naturaleza prosigan (en relación con el mismo proyecto o con un proyecto conexo) en un Estado Contratante durante un periodo o periodos que en total excedan de nueve meses, dentro de un periodo cualquiera de doce meses.

4. No obstante las disposiciones anteriores de este Artículo, se considerará que la expresión "establecimiento permanente" no incluye:

a) la utilización de instalaciones con el único fin de almacenar, exponer o entregar bienes o mercancías pertenecientes a la empresa;

b) el mantenimiento de un depósito de bienes o mercancías pertenecientes a la empresa con el único fin de almacenarlas, exponerlas o entregarlas;

c) el mantenimiento de un depósito de bienes o mercancías pertenecientes a la empresa con el único fin de que sean transformadas por otra empresa;

d) el mantenimiento de un lugar fijo de negocios con el único fin de comprar bienes o mercancías o de recoger información, para la empresa;

e) el mantenimiento de un lugar fijo de negocios con el único fin de realizar para la empresa cualquier otra actividad de carácter auxiliar o preparatorio;

f) el mantenimiento de un lugar fijo de negocios con el único fin de realizar cualquier combinación de las actividades mencionadas en los subapartados a) a e), a condición de que el conjunto de la actividad del lugar fijo de negocios que resulte de esa combinación conserve su carácter auxiliar o preparatorio.

5. No obstante lo dispuesto en los apartados 1 y 2, cuando una persona - distinta de un agente independiente al que le es aplicable el apartado 6- actúe por cuenta de una empresa y ostente y ejerza habitualmente en un Estado Contratante poderes que la faculten para concluir contratos en nombre de la empresa, se considerará que esa empresa tiene un establecimiento permanente en ese Estado respecto de las actividades que dicha persona realice para la empresa, a menos que las actividades de esa persona se limiten a las mencionadas en el apartado 4 y que, de haber sido realizadas por medio de un lugar fijo de negocios, no hubieran determinado la consideración de dicho lugar fijo de negocios como un establecimiento permanente de acuerdo con las disposiciones de ese apartado.

6. No se considerará que una empresa tiene un establecimiento permanente en un Estado Contratante por el mero hecho de que realice sus actividades en ese Estado por medio de un corredor, un comisionista general o cualquier otro agente independiente, siempre que dichas personas actúen dentro del marco ordinario de su actividad.

7. El hecho de que una sociedad residente de un Estado Contratante controle o sea controlada por una sociedad residente del otro Estado Contratante o que realice actividades empresariales en ese otro Estado (ya sea por medio de un establecimiento permanente o de otra manera), no convertirá por sí solo a cualquiera de estas sociedades en establecimiento permanente de la otra.

CAPÍTULO III
IMPOSICIÓN DE LAS RENTAS

Artículo 6
Rentas inmobiliarias

1. Las rentas que un residente de un Estado Contratante obtenga de la propiedad inmobiliaria (incluidas las rentas de explotaciones agrícolas o forestales) situada en el otro Estado Contratante pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

2. a) La expresión "propiedad inmobiliaria" tendrá, sin perjuicio de las disposiciones de los subapartados b) y c), el significado que le atribuya el derecho del Estado Contratante en que la propiedad en cuestión esté situada.

b) La expresión "propiedad inmobiliaria" comprenderá, en cualquier caso, las construcciones, la propiedad accesoria a la propiedad inmobiliaria, el ganado y el equipo utilizado en las explotaciones agrícolas y forestales, los derechos a los que sean aplicables las disposiciones de derecho privado relativas a los bienes raíces, el usufructo de la propiedad inmobiliaria y el derecho a percibir pagos fijos o variables en contraprestación por la explotación, o la concesión de la explotación, de yacimientos minerales, fuentes y otros recursos naturales.

c) los buques y aeronaves no tendrán la consideración de propiedad inmobiliaria.

3. Las disposiciones del apartado 1 aplicarán a las rentas derivadas de la utilización directa, el arrendamiento o el uso, así como de cualquier otra forma de explotación de la propiedad inmobiliaria.

4. Cuando la propiedad de acciones u otras participaciones en una sociedad le permitan al propietario de tales acciones o participaciones sociales el disfrute de propiedad inmobiliaria detentada por la sociedad, la renta por la utilización directa, el arrendamiento o el uso, así como de cualquier otra forma de explotación de tales derechos de disfrute, puede someterse a imposición en el Estado Contratante en que la propiedad en cuestión esté situada.

5. Las disposiciones de los apartados 1 y 3 se aplicarán igualmente a las rentas derivadas de la propiedad inmobiliaria de una empresa.

Artículo 7
Utilidades empresariales

1. Las utilidades de una empresa de un Estado Contratante podrán someterse a imposición solamente en ese Estado, a no ser que la empresa realice su actividad en el otro Estado

Contratante por medio de un establecimiento permanente situado en él. Si la empresa realiza su actividad de dicha manera, las utilidades de la empresa pueden someterse a imposición en el otro Estado, pero sólo en la medida en que sean imputables a ese establecimiento permanente.

2. Sin perjuicio de las disposiciones del apartado 3, cuando una empresa de un Estado Contratante realice su actividad en el otro Estado Contratante por medio de un establecimiento permanente situado en él, en cada Estado Contratante se atribuirán a dicho establecimiento permanente las utilidades que el mismo hubiera podido obtener si fuera una empresa distinta y separada que realizase actividades idénticas o similares, en las mismas o análogas condiciones y tratase con total independencia con la empresa de la que es establecimiento permanente.

3. Para la determinación de las utilidades del establecimiento permanente se permitirá la deducción de los gastos realizados para los fines del establecimiento permanente, incluyéndose los gastos de dirección y generales de administración para los mismos fines, tanto si se efectúan en el Estado en que se encuentra el establecimiento permanente como en otra parte.

4. No se atribuirán utilidades a un establecimiento permanente por la simple compra de bienes o mercancías para la empresa.

5. Cuando las utilidades incluyan elementos de renta regulados separadamente en otros Artículos de este Acuerdo, las disposiciones de dichos Artículos no quedarán afectadas por las del presente Artículo.

Artículo 8
Transporte marítimo y aéreo

1. Las utilidades de una empresa de un Estado Contratante procedentes de la explotación de buques o aeronaves en tráfico internacional podrán someterse a imposición solamente en ese Estado.

2. Las utilidades de una empresa de un Estado Contratante procedentes del uso, mantenimiento o arrendamiento de contenedores (incluyendo remolques, barcazas y equipamiento relacionado para el transporte de contenedores) usados para el transporte de bienes o mercancías podrán someterse a imposición solamente en ese Estado, excepto cuando tales contenedores son usados para el transporte de bienes o mercancías únicamente entre puntos situados dentro del otro Estado Contratante.

3. Las disposiciones de los apartados 1 y 2 serán también aplicables a las utilidades procedentes de la participación en un consorcio -pool-, en una empresa mixta o en una agencia de explotación internacional.

Artículo 9
Empresas asociadas

1. Cuando

a) una empresa de un Estado Contratante participe directa o indirectamente en la dirección, el control o el capital de una empresa del otro Estado Contratante, o

b) unas mismas personas participen directa o indirectamente en la dirección, el control o el capital de una empresa de un Estado Contratante y de una empresa del otro Estado Contratante,

y, en uno y otro caso, las dos empresas estén, en sus relaciones comerciales o financieras, unidas por condiciones aceptadas o impuestas que difieran de las que serían acordadas por empresas independientes, las utilidades que habrían sido obtenidas por una de las empresas de no existir dichas condiciones, y que de hecho no se han realizado a causa de las mismas, pueden incluirse en las utilidades de esa empresa y someterse a imposición en consecuencia.

2. Cuando un Estado Contratante incluya en las utilidades de una empresa de ese Estado – y, en consecuencia, grave - las de una empresa del otro Estado Contratante que ya han sido gravadas en ese otro Estado, y estas utilidades así incluidas son las que habrían sido realizadas por la empresa del Estado mencionado en primer lugar si las condiciones convenidas entre las dos empresas hubieran sido las acordadas entre empresas independientes, ese otro Estado practicará el ajuste correspondiente a la cuantía del impuesto que ha percibido sobre esas utilidades, cuando ese otro Estado considere el ajuste justificado. Para determinar dicho ajuste, se tendrán en cuenta las demás disposiciones del presente Acuerdo y las autoridades competentes de los Estados Contratantes se consultarán en caso necesario.

3. Las disposiciones del apartado 2 no se aplicarán en los casos en que una o más transacciones que den lugar a un ajuste de utilidades de conformidad con el apartado 1, sean consideradas fraudulentas en virtud de un fallo administrativo o judicial.

Artículo 10
Dividendos

1. Los dividendos pagados por una sociedad residente de un Estado Contratante a un residente del otro Estado Contratante pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

2. Sin embargo, dichos dividendos también pueden someterse a imposición en el Estado Contratante en que resida la sociedad que paga los dividendos y según la legislación de ese Estado, pero si el beneficiario efectivo de los dividendos es un residente del otro Estado Contratante, el impuesto así exigido no podrá exceder del:

a) 5 por ciento del importe bruto de los dividendos si el beneficiario efectivo es una sociedad (excluidas las sociedades de personas –*partnerships*–) que controle directamente al menos el 25 por ciento del capital de la sociedad que paga los dividendos;

b) 15 por ciento del importe bruto de los dividendos en los demás casos.

Este apartado no afectará a la imposición de la sociedad respecto de las utilidades con cargo a las cuales se pagan los dividendos.

3. El término "dividendos" empleado en el presente Artículo significa las rentas de las acciones, u otros derechos, excepto los de créditos, que permitan participar en las utilidades; así como las rentas de otras participaciones sociales sujetas al mismo régimen fiscal que las rentas de las acciones por la legislación del Estado de residencia de la sociedad que hace la distribución.

4. Las disposiciones de los apartados 1 y 2 no serán aplicables si el beneficiario efectivo de los dividendos, residente de un Estado Contratante, realiza en el otro Estado Contratante, del que es residente la sociedad que paga los dividendos, actividades empresariales a través de un establecimiento permanente situado allí y la participación que genera los dividendos está vinculada efectivamente a dicho establecimiento permanente. En tal caso serán aplicables las disposiciones del Artículo 7.

5. Cuando una sociedad residente de un Estado Contratante obtenga utilidades o rentas procedentes del otro Estado Contratante, ese otro Estado no podrá exigir impuesto alguno sobre los dividendos pagados por la sociedad, salvo en la medida en que esos dividendos se paguen a un residente de ese otro Estado o la participación que genera los dividendos esté vinculada efectivamente a un establecimiento permanente situado en ese otro Estado, ni tampoco someter las utilidades no distribuidas de la sociedad a un impuesto sobre las mismas, aunque los dividendos pagados o las utilidades no distribuidas consistan, total o parcialmente, en utilidades o rentas procedentes de ese otro Estado.

Artículo 11
Intereses

1. Los intereses procedentes de un Estado Contratante y pagados a un residente del otro Estado Contratante pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

2. Sin embargo, dichos intereses también pueden someterse a imposición en el Estado Contratante del que procedan y según la legislación de *ese Estado, pero si el* beneficiario efectivo de los intereses es un residente del otro Estado Contratante, el impuesto así exigido no podrá exceder del 10 por ciento del importe bruto de los intereses.

3. No obstante las disposiciones del apartado 2,

a) los intereses procedentes de Uruguay serán sometidos a imposición solamente en Finlandia si los intereses son pagados a:

(i) el Estado de Finlandia, o a una autoridad local o a un órgano estatutario del mismo;

(ii) el Fondo Finlandés para la Cooperación Industrial (FINNFUND), Crédito Finlandés de Exportación o el FINNVERA, que son total o parcialmente

propiedad del Estado de Finlandia o cualquier otra institución que se pueda acordar cada vez por las autoridades competentes de los Estados Contratantes;

b) los intereses procedentes de Finlandia serán sometidos a imposición solamente en Uruguay si los intereses son pagados a:

(i) el Banco de la República Oriental del Uruguay;

(ii) toda otra institución financiera que lleve a cabo funciones de naturaleza gubernamental que puedan ser especificadas y acordadas en cartas intercambiadas entre las autoridades competentes de los Estados Contratantes.

c) los intereses provenientes de un Estado Contratante sobre por un préstamo garantizado por cualquiera de los órganos mencionados o referidos en los subapartados a) o b) y pagados a un residente del otro Estado Contratante serán sometidos a imposición solamente en ese otro Estado.

4. El término "intereses" empleado en el presente Artículo significa las rentas de créditos de cualquier naturaleza, con o sin garantía hipotecaria o cláusula de participación en las utilidades del deudor y, en particular, las rentas de valores públicos y las rentas de bonos y obligaciones, incluidas las primas y premios unidos a esos títulos. Las penalizaciones por mora en el pago no se considerarán intereses a efectos del presente Artículo.

5. Las disposiciones de los apartados 1 y 2 no serán aplicables si el beneficiario efectivo de los intereses, residente de un Estado Contratante, realiza en el otro Estado Contratante, del que proceden los intereses, actividades empresariales por medio de un establecimiento permanente situado allí, y el crédito que genera los intereses está vinculado efectivamente a dicho establecimiento permanente. En tal caso serán aplicables las disposiciones del Artículo 7.

6. Los intereses se considerarán procedentes de un Estado Contratante cuando el deudor sea un residente de ese Estado. Sin embargo, cuando el deudor de los intereses, sea o no residente de un Estado Contratante, tenga en un Estado Contratante un establecimiento permanente en relación con el cual se haya contraído la deuda por la que se pagan los intereses, y estos últimos son soportados por el citado establecimiento permanente, dichos intereses se considerarán procedentes del Estado Contratante en que esté situado el susodicho establecimiento permanente.

7. Cuando en razón de las relaciones especiales existentes entre el deudor y el beneficiario efectivo, o de las que uno y otro mantengan con terceros, el importe de los intereses, habida cuenta del crédito por el que se paguen, exceda del que hubieran convenido el deudor y el beneficiario efectivo en ausencia de tales relaciones, las disposiciones de este Artículo no se aplicarán más que a este último importe. En tal caso la cuantía en exceso podrá someterse a imposición de acuerdo con la legislación de cada Estado Contratante, teniendo en cuenta las demás disposiciones del presente Acuerdo.

Artículo 12
Regalías

1. Las regalías procedentes de un Estado Contratante y pagadas a un residente del otro Estado Contratante pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

2. Sin embargo, dichas regalías también pueden someterse a imposición en el Estado Contratante del que procedan y según la legislación de ese Estado, pero si el beneficiario efectivo de las regalías es residente del otro Estado Contratante, el impuesto así exigido no podrá exceder del:

a) 5 por ciento del importe bruto de las regalías, en el caso de pagos del tipo referido en el subapartado a) del apartado 3;

b) 10 por ciento del importe bruto de las regalías, en el caso de pagos del tipo referido en el subapartado b) del apartado 3.

3. El término "regalías" empleado en el presente Artículo significa los pagos de cualquier naturaleza percibidos

a) por el uso, o la concesión de uso, de equipos industriales, comerciales o científicos, o por el uso, o la concesión de uso, de cualquier software;

b) por el uso, o la concesión de uso, de derechos de autor sobre obras literarias, artísticas o científicas, incluyendo películas cinematográficas, y películas o cintas para su difusión televisiva o radial, de patentes, marcas, diseños o modelos, planos, fórmulas o procedimientos secretos, o por informaciones relativas a experiencias industriales, comerciales o científicas.

4 Las disposiciones de los apartados 1 y 2 no serán aplicables si el beneficiario efectivo de las regalías, residente de un Estado Contratante, realiza en el Estado Contratante del que proceden las regalías actividades empresariales por medio de un establecimiento permanente situado allí, y el bien o el derecho por el que se pagan las regalías está vinculado efectivamente a dicho establecimiento permanente. En tal caso serán aplicables las disposiciones del Artículo 7.

5. Las regalías se considerarán procedentes de un Estado Contratante cuando el deudor es un residente de ese Estado. Sin embargo, cuando quien paga las regalías, sea o no residente de un Estado Contratante, tenga en uno de los Estados Contratantes un establecimiento permanente en relación con el cual se haya contraído la obligación de pago de las regalías y dicho establecimiento permanente soporte la carga de las mismas, las regalías se considerarán procedentes del Estado donde esté situado el susodicho establecimiento permanente.

6. Cuando en razón de las relaciones especiales existentes entre el deudor y el beneficiario efectivo, o de las que uno y otro mantengan con terceros, el importe de las regalías, habida cuenta del uso, derecho o información por los que se pagan, exceda del que hubieran convenido el deudor y el beneficiario efectivo en ausencia de tales relaciones, las disposiciones de este Artículo no se aplicarán más que a este último importe. En tal caso la cuantía en exceso podrá someterse a imposición de acuerdo con la legislación de cada Estado Contratante, teniendo en cuenta las demás disposiciones del presente Acuerdo.

Artículo 13
Ganancias de capital

1. Las ganancias que un residente de un Estado Contratante obtenga de la enajenación de propiedad inmobiliaria tal como se define en el apartado 2 del Artículo 6, situada en el otro Estado Contratante, pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

2. Las ganancias obtenidas por un residente de un Estado Contratante por la enajenación de acciones u otras participaciones en una sociedad, en la que más del la mitad de sus activos consistan en propiedad inmobiliaria situada en el otro Estado Contratante, pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

3. Las ganancias derivadas de la enajenación de propiedad mobiliaria que forme parte del activo de un establecimiento permanente que una empresa de un Estado Contratante tenga en el otro Estado Contratante, incluyendo las ganancias derivadas de la enajenación de dicho establecimiento permanente (sólo o con el conjunto de la empresa), pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

4. Las ganancias obtenidas por una empresa de un Estado Contratante derivadas de la enajenación de buques o aeronaves explotados en el tráfico internacional, o de propiedad mobiliaria afecta a la explotación de dichos buques o aeronaves, podrán someterse a imposición solamente en ese Estado.

5. Las ganancias obtenidas por una empresa de un Estado Contratante, derivadas de la enajenación de contenedores (incluyendo remolques, barcazas y equipamiento relacionados para el transporte de contenedores) usados para el transporte de bienes o mercancías podrán someterse a imposición solamente en ese Estado, excepto cuando tales contenedores son usados para el transporte de bienes o mercancías únicamente entre puntos situados dentro del otro Estado Contratante.

6. Las ganancias derivadas de la enajenación de cualquier otro bien distinto de los mencionados en los apartados precedentes de este Artículo, podrán someterse a imposición solamente en el Estado Contratante en que resida el enajenante.

Artículo 14
Rentas del trabajo dependiente

1. Sin perjuicio de lo dispuesto en los Artículos 15, 17, 18 y 19, los sueldos, salarios y otras remuneraciones similares obtenidas por un residente de un Estado Contratante en razón de un trabajo dependiente podrán someterse a imposición solamente en ese Estado, a no ser que el trabajo dependiente se desarrolle en el otro Estado Contratante. Si el trabajo dependiente se desarrolla de esa forma, las remuneraciones derivadas del mismo pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

2. No obstante lo dispuesto en el apartado 1, las remuneraciones obtenidas por un residente de un Estado Contratante en razón de un trabajo dependiente realizado en el otro Estado Contratante podrán someterse a imposición solamente en el Estado mencionado en primer lugar si:

a) el perceptor permanece en el otro Estado durante un período o períodos cuya duración no exceda, en conjunto, de 183 días en cualquier período de doce meses que comience o termine en el año calendario considerado, y

b) las remuneraciones son pagadas por, o en nombre de, un empleador que no sea residente del otro Estado, y

c) las remuneraciones no son soportadas por un establecimiento permanente que el empleador tenga en el otro Estado.

3. No obstante las disposiciones precedentes de este Artículo, las remuneraciones obtenidas de un trabajo dependiente realizado a bordo de un buque o aeronave explotados en tráfico internacional por una empresa de un Estado Contratante, pueden someterse a imposición en ese Estado.

Artículo 15
Honorarios de directores

Los honorarios de directores y otras remuneraciones similares que un residente de un Estado Contratante obtenga como miembro de un directorio, consejo de administración o de cualquier otro órgano similar de una sociedad residente del otro Estado Contratante, pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

Artículo 16
Artistas y deportistas

1. No obstante lo dispuesto en los Artículos 7 y 14 , las rentas que un residente de un Estado Contratante obtenga del ejercicio de sus actividades personales en el otro Estado Contratante en calidad de artista del espectáculo, tal como actor de teatro, cine, radio o televisión, o músico o como deportista, pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

2. No obstante lo dispuesto en los Artículos 7 y 14, cuando las rentas derivadas de las actividades personales de los artistas del espectáculo o los deportistas, en esa calidad, se atribuyan no ya al propio artista del espectáculo o deportista sino a otra persona, dichas rentas pueden someterse a imposición en el Estado Contratante donde se realicen las actividades del artista del espectáculo o del deportista.

Artículo 17
Pensiones, anualidades y pagos similares

1. Sin perjuicio de lo dispuesto en el apartado 2 del Artículo 18, las pensiones y demás remuneraciones similares pagadas a un residente de un Estado Contratante por un trabajo dependiente anterior, podrán someterse a imposición solamente en ese Estado.

2. No obstante lo dispuesto en el apartado 1, y sin perjuicio de lo dispuesto en el apartado 2 del Artículo 18, las pensiones y otros beneficios pagados, ya sean compensaciones periódicas

o de pago único, en virtud de la legislación de seguridad social de un Estado Contratante o de cualquier fondo público organizado por un Estado Contratante con fines de asistencia social, o cualquier anualidad procedente de un Estado Contratante, pueden someterse a imposición en ese Estado.

3. El término "anualidad" empleado en el presente Artículo significa un importe determinado, abonado periódicamente a una persona física por un tiempo establecido durante su vida, o durante un período de tiempo especificado o comprobable, bajo la obligación de hacer los pagos a cambio de una adecuada suma de dinero o equivalente (distinto de servicios prestados).

Artículo 18
Funciones públicas

1. a) Los sueldos, salarios y otras remuneraciones similares, que no sean pensiones, pagadas por un Estado Contratante o un órgano estatutario o subdivisión política o una autoridad local del mismo, a una persona física por los servicios prestados a ese Estado u órgano o a esa subdivisión o autoridad, podrán someterse a imposición solamente en ese Estado.

b) Sin embargo, dichos sueldos, salarios y remuneraciones podrán someterse a imposición solamente en el otro Estado Contratante si los servicios se prestan en ese Estado y la persona física es un residente de ese Estado que:

(i) es nacional de ese Estado; o

(ii) no ha adquirido la condición de residente de ese Estado solamente con el propósito de prestar los servicios.

2. a) No obstante lo dispuesto en el apartado 1, las pensiones y otras remuneraciones similares pagadas por, o con cargo a fondos creados por un Estado Contratante o un órgano estatutario o por una de sus subdivisiones políticas o autoridades locales, a una persona física por los servicios prestados a ese Estado u órgano o a esa subdivisión o autoridad, podrán someterse a imposición solamente en ese Estado.

b) Sin embargo, dichas pensiones y otras remuneraciones similares podrán someterse a imposición solamente en el otro Estado Contratante si la persona física es residente y nacional de ese Estado.

3. Lo dispuesto en los artículos 14, 15, 16 y 17 se aplicará a los sueldos, salarios, pensiones, y otras remuneraciones similares, pagados por los servicios prestados en el marco de un negocio realizado por un Estado Contratante u órgano estatutario o por una de sus subdivisiones políticas o entidades locales.

Artículo 19
Estudiantes y aprendices

Las cantidades que reciba para cubrir sus gastos de manutención, estudios o capacitación, un estudiante o una persona en prácticas que sea, o haya sido inmediatamente antes de visitar un Estado Contratante, residente del otro Estado Contratante y que se encuentre en el Estado mencionado en primer lugar con el único fin de proseguir sus estudios o capacitación, no podrán someterse a imposición en ese Estado siempre que los citados pagos procedan de fuentes externas al mismo.

Artículo 20
Otras rentas

1. Las rentas de un residente de un Estado Contratante, cualquiera que fuese su procedencia, no mencionadas en los anteriores Artículos del presente Acuerdo podrán someterse a imposición solamente en ese Estado.

2. Lo dispuesto en el apartado 1 no será aplicable a las rentas, distintas de las derivadas de la propiedad inmobiliaria en el sentido del apartado 2 del Artículo 6, cuando el beneficiario de dichas rentas, residente de un Estado Contratante, realice en el otro Estado Contratante actividades empresariales por medio de un establecimiento permanente situado en ese otro Estado, y el derecho o bien por el que se pagan las rentas esté vinculado efectivamente a dicho establecimiento permanente. En tal caso serán aplicables las disposiciones del Artículo 7.

3. No obstante lo dispuesto en los apartados 1 y 2 de este Artículo, los elementos de renta de un residente de un Estado Contratante no mencionados en los Artículos anteriores del presente Acuerdo y procedentes del otro Estado Contratante, pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

CAPÍTULO IV
IMPOSICIÓN DEL PATRIMONIO

Artículo 21
Patrimonio

1. El patrimonio constituido por propiedad inmobiliaria, en el sentido del apartado 2 del Artículo 6, que posea un residente de un Estado Contratante y esté situado en el otro Estado Contratante, puede someterse a imposición en ese otro Estado.

2. El patrimonio constituido por acciones u otras participaciones en una sociedad en la que más de la mitad de sus activos consistan en propiedad inmobiliaria situada en un Estado Contratante, puede someterse a imposición en ese Estado.

3. El patrimonio constituido por propiedad mobiliaria que forme parte del activo de un establecimiento permanente que una empresa de un Estado Contratante tenga en el otro Estado Contratante, puede someterse a imposición en ese otro Estado.

4. El patrimonio constituido por buques y aeronaves explotados en el tráfico internacional por una empresa de un Estado Contratante, y por propiedad mobiliaria afecta a la explotación de tales buques y aeronaves, podrá someterse a imposición solamente en ese Estado.

5. Todos los demás elementos patrimoniales de un residente de un Estado Contratante podrán someterse a imposición solamente en ese Estado.

CAPÍTULO V
MÉTODOS PARA ELIMINAR LA DOBLE IMPOSICIÓN

Artículo 22
Eliminación de la doble imposición

1. Sin perjuicio de lo dispuesto por la ley finlandesa con respecto a la eliminación de la doble imposición internacional (que no afectará los principios generales del presente Acuerdo), la doble imposición será eliminada en Finlandia de la siguiente manera:

a) Cuando un residente de Finlandia obtenga rentas que, de acuerdo con lo dispuesto en el presente Acuerdo, puedan someterse a imposición en Uruguay, Finlandia sin perjuicio de lo dispuesto en el subapartado b), permitirá como deducción del impuesto finlandés de esa persona, un monto equivalente al impuesto uruguayo pagado según las leyes uruguayas y de conformidad con el Acuerdo, calculado en función de las mismas rentas respecto de las cuales se calcula el impuesto finlandés.

b) Los dividendos pagados por una sociedad residente en Uruguay a una sociedad residente en Finlandia que controle directamente al menos el 10% del poder de voto en la sociedad pagadora de los dividendos, estará exento del impuesto finlandés.

c) Cuando, de conformidad con cualquier disposición de este Acuerdo, las rentas obtenidas por un residente de Finlandia estén exentas de impuestos en Finlandia, Finlandia puede, no obstante, tomar en consideración las rentas exentas para calcular el impuesto sobre el resto de las rentas de esa persona.

2. En Uruguay, la doble imposición será eliminada de la siguiente manera:

a) Los residentes de Uruguay, que obtengan rentas que conforme a la legislación finlandesa y a las disposiciones del presente Acuerdo, hayan sido sometidas a imposición en Finlandia, pueden acreditar el impuesto abonado en tal concepto contra cualquier impuesto uruguayo a ser abonado con relación a la misma renta, sujeto a las disposiciones aplicables de la legislación uruguaya. Lo mismo será de aplicación con respecto al patrimonio que, conforme a la legislación finlandesa y a las disposiciones de este Acuerdo, haya sido objeto de imposición en Finlandia; el impuesto al patrimonio abonado en tal concepto puede ser acreditado contra cualquier impuesto uruguayo a ser abonado con relación al mismo patrimonio, sujeto a las disposiciones aplicables de la legislación uruguaya. Sin embargo, tal deducción no podrá exceder la parte del impuesto uruguayo sobre la renta o el patrimonio, calculado previo al otorgamiento de la misma;

b) Cuando, de conformidad con cualquier disposición de este Acuerdo, las rentas obtenidas por un residente de Uruguay o el patrimonio que posea, estén exentos de impuestos en Uruguay, Uruguay puede, no obstante, tomar en consideración las rentas o el patrimonio exentos para calcular el impuesto sobre el resto de las rentas o el patrimonio de ese residente.

CAPÍTULO VI
DISPOSICIONES ESPECIALES

Artículo 23
No discriminación

1. Los nacionales de un Estado Contratante no serán sometidos en el otro Estado Contratante a ningún impuesto u obligación relativa al mismo que no se exijan o que sean más gravosos que aquellos a los que estén o puedan estar sometidos los nacionales de ese otro Estado que se encuentren en las mismas condiciones, en particular con respecto a la residencia. No obstante las disposiciones del Artículo 1, la presente disposición será también aplicable a las personas que no sean residentes de uno o de ninguno de los Estados Contratantes.

2. Los establecimientos permanentes que una empresa de un Estado Contratante tenga en el otro Estado Contratante no serán sometidos a imposición en ese Estado de manera menos favorable que las empresas de ese otro Estado que realicen las mismas actividades. Esta disposición no podrá interpretarse en el sentido de obligar a un Estado Contratante a conceder a los residentes del otro Estado Contratante las deducciones personales, desgravaciones y reducciones impositivas, que otorgue a sus propios residentes en consideración a su estado civil o cargas familiares.

3. A menos que se apliquen las disposiciones del apartado 1 del Artículo 9, del apartado 7 del Artículo 11 o del apartado 6 del Artículo 12, los intereses, regalías y demás gastos pagados por una empresa de un Estado Contratante a un residente del otro Estado Contratante serán deducibles para determinar las utilidades sujetas a imposición de dicha empresa, en las mismas condiciones que si se hubieran pagado a un residente del Estado mencionado en primer lugar. Igualmente, las deudas de una empresa de un Estado Contratante contraídas con un residente del otro Estado Contratante serán deducibles para la determinación del patrimonio imponible de dicha empresa en las mismas condiciones que si se hubieran contraído con un residente del Estado mencionado en primer lugar.

4. Las empresas de un Estado Contratante cuyo capital esté total o parcialmente poseído, o controlado directa o indirectamente, por uno o varios residentes del otro Estado Contratante, no se someterán en el Estado mencionado en primer lugar a ningún impuesto u obligación relativa al mismo que no se exijan o que sean más gravosos que aquellos a los que estén o puedan estar sometidas otras empresas similares del Estado mencionado en primer lugar.

5. No obstante las disposiciones del Artículo 2, las disposiciones del presente Artículo serán aplicables a todos los impuestos, cualquiera que sea su naturaleza o denominación.

Artículo 24
Procedimiento amistoso

1. Cuando una persona considere que las medidas adoptadas por uno o por ambos Estados Contratantes implican o pueden implicar para ella una imposición que no esté conforme con las disposiciones del presente Acuerdo puede, con independencia de los recursos previstos por el derecho interno de esos Estados, someter su caso a la autoridad competente del Estado Contratante del que sea residente o, si fuera aplicable el apartado 1 del Artículo 23, a la del Estado Contratante del que sea nacional. El caso debe ser planteado dentro de los tres años siguientes a la primera notificación de la medida que implique una imposición no conforme a las disposiciones del Acuerdo.

2. La autoridad competente, si la reclamación le parece fundada y si no puede por sí misma encontrar una solución satisfactoria, hará lo posible por resolver la cuestión por medio de un acuerdo amistoso con la autoridad competente del otro Estado Contratante, a fin de evitar una imposición que no se ajuste a este Acuerdo. El acuerdo será aplicable independientemente de los plazos previstos por el derecho interno de los Estados Contratantes.

3. Las autoridades competentes de los Estados Contratantes harán lo posible por resolver las dificultades o las dudas que plantee la interpretación o aplicación del Acuerdo por medio de un acuerdo amistoso. También pueden ponerse de acuerdo para tratar de eliminar la doble imposición en los casos no previstos en el Acuerdo.

4. A fin de llegar a un acuerdo en el sentido de los apartados anteriores, las autoridades competentes de los Estados Contratantes pueden comunicarse directamente, incluso en el seno de una comisión mixta integrada por ellas mismas o sus representantes.

Artículo 25
Intercambio de información

1. Las autoridades competentes de los Estados Contratantes intercambiarán la información previsiblemente pertinente para aplicar lo dispuesto en el presente Acuerdo o para administrar o exigir lodispuesto en la legislación nacional de los Estados Contratantes relativa a los impuestos de toda clase y naturaleza percibidos por los Estados Contratantes, sus subdivisiones políticas o autoridades locales, en la medida en que la imposición prevista no sea contraria al Acuerdo. El intercambio de información no está limitado por los Artículos 1 y 2.

2. La información recibida por un Estado Contratante en virtud del apartado 1 será mantenida secreta de la misma forma que la información obtenida en virtud del Derecho interno de ese Estado y sólo se desvelará a las personas o autoridades (incluidos los tribunales y órganos administrativos) encargadas de la liquidación o recaudación de los impuestos a los que hace referencia el apartado 1, de su aplicación efectiva o de la persecución del incumplimiento relativo a los mismos, de la resolución de los recursos en relación con los mismos o de la supervisión de las funciones anteriores. Dichas personas o autoridades sólo utilizarán esta información para dichos fines. Pueden desvelar la información en las audiencias públicas de los tribunales o en las sentencias judiciales.

3. En ningún caso las disposiciones de los apartados 1 y 2 podrán interpretarse en el sentido de

obligar a un Estado Contratante a:

a) adoptar medidas administrativas contrarias a su legislación o práctica administrativa, o a las del otro Estado Contratante;

b) suministrar información que no se pueda obtener por la autoridad competente sobre la base de su propia legislación o en el ejercicio de su práctica administrativa normal, o de las del otro Estado Contratante;

c) suministrar información que revele secretos comerciales, gerenciales, industriales o profesionales, procedimientos comerciales o informaciones cuya divulgación sea contraria al orden público.

4. Si un Estado Contratante solicita información conforme al presente Artículo, el otro Estado Contratante utilizará las medidas para recabar información de que disponga con el fin de obtener la información solicitada, aun cuando ese otro Estado pueda no necesitar dicha información para sus propios fines tributarios. La obligación precedente está limitada por lo dispuesto en el apartado 3, pero en ningún caso dichas limitaciones serán interpretadas en el sentido de permitir que un Estado Contratante se niegue a proporcionar información exclusivamente por la ausencia de interés doméstico en la misma.

5. En ningún caso las disposiciones del apartado 3 se interpretarán en el sentido de permitir a un Estado Contratante negarse a proporcionar información únicamente porque esta obre en poder de un banco, otras instituciones financieras, o de cualquier persona que actúe en calidad representativa o fiduciaria o porque esa información haga referencia a la participación en la titularidad de una persona.

Artículo 26
Miembros de misiones diplomáticas y de oficinas consulares

Las disposiciones del presente Acuerdo no afectarán a los privilegios fiscales de los miembros de las misiones diplomáticas o de las oficinas consulares de acuerdo con los principios generales del derecho internacional o en virtud de las disposiciones de acuerdos especiales.

CAPÍTULO VII
DISPOSICIONES FINALES

Article 27
Entrada en vigor

1. Cada uno de los Gobiernos de los Estados Contratantes notificará al otro que se han cumplido los requerimientos constitucionales para la entrada en vigor del presente Acuerdo.

2. El Acuerdo entrará en vigor treinta días después de la última notificación a que se refiere el apartado 1 y sus disposiciones surtirán efecto en ambos Estados Contratantes:

a) respecto de los impuestos retenidos en la fuente, a las rentas obtenidas a partir del 1° de enero, inclusive, del año calendario siguiente a aquel en que entre en vigor el presente Acuerdo;

b) respecto de los restantes impuestos a las rentas, y a los impuestos sobre el patrimonio, para impuestos imputables a cualquier periodo fiscal que se inicie a partir del 1° de enero, inclusive, del año calendario siguiente a aquel en que entre en vigor el presente Acuerdo.

Artículo 28
Terminación

El presente Acuerdo permanecerá en vigor mientras no se termine por uno de los Estados Contratantes. Cualquiera de los Estados Contratantes puede terminar el Acuerdo, por vía diplomática, dando aviso de la terminación al menos con seis meses de antelación al final de cualquier año calendario tras un periodo de cinco años a partir de la fecha en que el Acuerdo entre en vigor. En tal caso, el Acuerdo dejará de surtir efecto en ambos Estados Contratantes:

a) respecto de los impuestos retenidos en la fuente, a las rentas obtenidas a partir del 1° de enero, inclusive, del año calendario siguiente a aquel en que se comunique la terminación;

b) respecto de los restantes impuestos a las rentas, y a los impuestos sobre el patrimonio, para impuestos imputables a cualquier periodo fiscal que se inicie a partir del 1° de enero, inclusive, del año calendario siguiente a aquel en que se comunique la terminación;

EN FE DE LO CUAL, los suscritos, debidamente autorizados a tales efectos, han firmado este Acuerdo.

Hecho en duplicado en Montevideo., a los .....13..... días de diciembre de 2014.., en idioma finlandés, español e inglés, siendo todos los textos igualmente auténticos. En el caso de divergencias entre los textos, prevalecerá la versión en inglés.

Por el Gobierno
de la República
de Finlandia:

Por el Gobierno de la
República Oriental del
Uruguay:

PROTOCOLO

Al momento de la firma de hoy del Acuerdo entre la República de Finlandia y la República Oriental del Uruguay para evitar la doble imposición y prevenir la evasión fiscal en materia de impuestos sobre la renta y sobre el patrimonio (en adelante denominado como "el Acuerdo"), los abajo firmantes han acordado que las siguientes disposiciones formarán parte integral del Acuerdo:

1. Con referencia al Acuerdo:

A los efectos del Acuerdo se entiende que la expresión "órgano estatutario" empleada en el presente Acuerdo significa cualquier persona jurídica de carácter público creada por las leyes de un Estado Contratante en la que ninguna persona que no sea el propio Estado, o una autoridad local del mismo, tenga un interés.

2. Con referencia al artículo 12

A los efectos del artículo 12 se entiende que el la expresión "por el uso, o la concesión de uso, de cualquier software" será interpretada de acuerdo con los comentarios del Modelo de Convenio Tributario de la OCDE de Julio de 2008.

3. Con referencia al Acuerdo

a) Las disposiciones del Artículo 10 no serán aplicables si el principal o uno de los principales propósitos de cualquier persona encargada de la creación o cesión de las acciones u otras participaciones respecto de las cuales se pagan los dividendos, fuera sacar ventaja del Artículo 10 por medio de dicha creación o cesión.

b) Las disposiciones del Artículo 11 no serán aplicables si el principal o uno de los principales propósitos de cualquier persona encargada de la creación o cesión de los créditos respecto de los cuales se pagan los intereses, fuera sacar ventaja del Artículo 11 por medio de dicha creación o cesión.

c) Las disposiciones del Artículo 12 no serán aplicables si el principal o uno de los principales propósitos de cualquier persona encargada de la creación o cesión del uso, derechos o información respecto de los cuales se pagan las regalías, fuera sacar ventaja del

Artículo 12 por medio de dicha creación o cesión

d) Las disposiciones de este Acuerdo no serán aplicables a las Zonas Francas uruguayas respecto de los servicios financieros.

4. Con referencia al Artículo 25:

a) Se entiende que la asistencia administrativa prevista en el artículo 25 no incluye medidas dirigidas únicamente a la simple recolección de evidencias ("pesquisas").

b) Se entiende además que el Artículo 25 del Acuerdo no cometerá a los Estados Contratantes a intercambiar información de forma automática o espontánea.

5. Con referencia al artículo 27:

Este Artículo solamente obliga a los Estados Contratantes a intercambiar información con respecto de periodos fiscales que comiencen a partir de la entrada en vigor del Acuerdo.

6. Con referencia al Acuerdo:

A los efectos del Acuerdo se entiende que los Comentarios del Modelo de Convenio Tributario de la OCDE de Julio de 2008 son una auténtica forma de interpretación, siempre que las disposiciones contenidas en el Acuerdo se correspondan con las establecidas por ese Modelo de la OCDE.

En fe de lo cual, los suscritos, debidamente autorizados a tales efectos, han firmado este Protocolo.

Hecho en duplicado en Montevideo, a los 13 días de diciembre de 2011, en idioma finlandés, español e inglés, siendo todos los textos igualmente auténticos. En el caso de divergencias entre los textos, prevalecerá la versión en inglés.

Por el Gobierno de la República de Finlandia:

Por el Gobierno de la República Oriental del Uruguay:

[TRANSLATION – TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE FINLANDE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE ORIENTALE DE L'URUGUAY TENDANT À ÉVITER LES DOUBLES IMPOSITIONS ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

Le Gouvernement de la République de Finlande et le Gouvernement de la République orientale de l'Uruguay,

Désireux de conclure un Accord tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune,

Sont convenus de ce qui suit :

CHAPITRE I. CHAMP D'APPLICATION DE L'ACCORD

Article premier. Personnes visées

Le présent Accord s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants.

Article 2. Impôts visés

1. Le présent Accord s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte d'un État contractant ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale, ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur le montant global des salaires payés par les entreprises, ainsi que les impôts sur les gains en capital.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique l'Accord sont :

a) En Finlande :

i) Les impôts sur le revenu perçus par l'État (valtion tuloverot; de statliga inkomstskatterna) ;

ii) L'impôt sur les bénéfices des sociétés (yhteisöjen tulovero ; inkomstskatten för samfund) ;

iii) L'impôt communal (kunnallisvero ; kommunalskatten) ;

iv) L'impôt ecclésiatsique (kirkollisvero ; kyrkoskatten) ;

v) L'impôt retenu à la source sur les intérêts (korkotulon lähdevero ; källskatten på ränteinkomst) ; et

vi) L'impôt retenu à la source sur le revenu des non-résidents (rajoitetusti verovelvollisen lähdevero ; källskatten för begränsat skattskyldig) ;

(ci-après dénommés « impôt finlandais ») ;

b) En Uruguay :

i) L'impôt sur les revenus des sociétés (Impuesto a las Rentas de las Actividades Económicas - IRAE) ;

ii) L'impôt sur le revenu des personnes physiques (Impuesto a las Rentas de las Personas Físicas - IRPF) ;

iii) L'impôt sur le revenu des non-résidents (Impuesto a las Rentas de los No Residentes - IRNR) ;

iv) L'impôt pour la sécurité sociale (Impuesto de Asistencia a la Seguridad Social - IASS) ; et

v) L'impôt sur la fortune (Impuesto al Patrimonio - IP) ;

(ci-après dénommés « impôt uruguayen »).

4. Le présent Accord s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la signature de l'Accord et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des États contractants se communiquent les modifications significatives apportées à leur législation fiscale.

CHAPITRE II. DÉFINITIONS

Article 3. Définitions générales

1. Aux fins du présent Accord, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

a) Le terme « Finlande » désigne la République de Finlande et, lorsqu'il est employé dans son sens géographique, le territoire de la République de Finlande et de toute zone adjacente aux eaux territoriales de la République de Finlande à l'intérieur de laquelle, en vertu de la législation de la Finlande et conformément au droit international, les droits de la Finlande en ce qui concerne l'exploration et l'exploitation des ressources naturelles des fonds marins et de leur sous-sol et des eaux surjacentes peuvent être exercés ;

b) Le terme « Uruguay » désigne le territoire de la République orientale de l'Uruguay et, lorsqu'il est utilisé au sens géographique, le territoire sur lequel la législation fiscale est applicable, y compris l'espace aérien, les zones maritimes, relevant des droits souverains ou de la juridiction de l'Uruguay, conformément au droit international et à sa législation nationale.

c) Les expressions « un État contractant » et « l'autre État contractant » désignent soit la Finlande, soit l'Uruguay, selon le contexte ;

d) Le terme « personne » comprend les personnes physiques, les sociétés et tous autres groupements de personnes ;

e) Le terme « société » désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition ;

f) Le terme « entreprise » s'applique à l'exercice de toute activité commerciale ;

g) Les expressions « entreprise d'un État contractant » et « entreprise de l'autre État contractant » désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un État contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant ;

h) L'expression « trafic international » désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise d'un État contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre État contractant ;

i) L'expression « autorité compétente » désigne :

i) En Finlande, le Ministère des finances, son représentant autorisé ou l'autorité désignée par le Ministère des finances en tant qu'autorité compétente ;

ii) En Uruguay, le Ministère de l'économie et des finances ou son représentant autorisé ;

j) Le terme « ressortissant », s'agissant d'un État contractant, désigne :

i) Toute personne physique qui possède la nationalité ou la citoyenneté de cet État contractant ; et

ii) Toute personne morale, société de personnes ou association constituée conformément à la législation en vigueur dans cet État contractant ;

k) Le terme « activité » comprend l'exercice de professions libérales et d'autres activités de caractère indépendant.

2. Pour l'application du présent Accord à un moment donné par un État contractant, tout terme qui n'y est pas défini a, sauf si le contexte exige une interprétation différente, le sens que lui attribue à ce moment le droit de cet État concernant les impôts auxquels s'applique l'Accord, le sens que lui attribue le droit fiscal applicable de cet État prévalant sur le sens que lui attribuent les autres branches du droit de cet État.

Article 4. Résidence

1. Aux fins du présent Accord, l'expression « résident d'un État contractant » désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, est assujettie à l'impôt dans cet État en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction, de son lieu de constitution ou de tout autre critère de nature analogue, et s'applique également à cet État ainsi qu'à ses organismes de droit public ou à ses collectivités locales. Cette expression ne comprend toutefois pas les personnes qui ne sont assujetties à l'impôt dans cet État que pour des revenus de sources situées dans cet État ou pour la fortune qui y est située.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) Cette personne est considérée comme un résident seulement de l'État où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent ; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États, elle est considérée comme un résident seulement de l'État avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux) ;

b) Si l'État où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des deux États, cette

personne est considérée comme un résident seulement de l'État où elle séjourne de façon habituelle ;

c) Si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux États ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident seulement de l'État dont elle possède la nationalité ;

d) Si cette personne possède la nationalité des deux États ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des États contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux États contractants, les autorités compétentes des États contractants tranchent la question d'un commun accord et déterminent les modalités de l'application de l'Accord à cette personne.

Article 5. Établissement stable

1. Aux fins du présent Accord, l'expression « établissement stable » désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression « établissement stable » comprend notamment :

a) Un siège de direction ;

b) Une succursale ;

c) Un bureau ;

d) Une usine ;

e) Un atelier ; et

f) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. L'expression « établissement stable » comprend également :

a) Un chantier de construction ou un projet d'installation ou de montage ou des activités de supervision liées à ce projet, mais seulement lorsque ce chantier, ce projet ou ces activités durent plus de six mois ;

b) La fourniture, par une entreprise, de services, y compris des services de conseil, par l'intermédiaire de salariés ou autre personnel engagés par l'entreprise à cette fin, mais seulement si des activités de cette nature se poursuivent (pour le même projet ou pour un projet connexe) dans un État contractant pendant une ou des périodes totalisant plus de neuf mois au cours de toute période de 12 mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, il est considéré que l'expression « établissement stable » ne comprend pas :

a) L'utilisation d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise ;

b) L'exploitation d'un stock de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison ;

c) L'exploitation d'un stock de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise aux seules fins de transformation par une autre entreprise ;

d) L'exploitation d'une installation fixe d'affaires aux seules fins d'acheter des biens ou des marchandises ou de réunir des informations, pour l'entreprise ;

e) L'exploitation d'une installation fixe d'affaires aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire ;

f) L'exploitation d'une installation fixe d'affaires aux seules fins d'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas a) à e), à condition que l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne, autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6, agit pour le compte d'une entreprise et dispose dans un État contractant de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans cet État pour toutes les activités que cette personne entreprend pour l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont mentionnées au paragraphe 4 et qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires, ne permettraient pas de considérer cette installation comme un établissement stable selon les dispositions de ce paragraphe.

6. Une entreprise n'est pas considérée comme ayant un établissement stable dans un État contractant du seul fait qu'elle y exerce une activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent jouissant d'un statut indépendant, à condition que celui-ci agisse dans le cadre ordinaire de ses activités.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un État contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre État contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

CHAPITRE III. IMPOSITION DES REVENUS

Article 6. Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus d'exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. a) L'expression « biens immobiliers » a, sous réserve des dispositions des alinéas b) et c), le sens que lui attribue le droit de l'État contractant où les biens considérés sont situés ;

b) L'expression « biens immobiliers » comprend en tout cas les accessoires, le cheptel et le matériel utilisé dans les activités agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes au titre de l'exploitation, ou de la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles ;

c) Les navires et les aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation des biens immobiliers.

4. Lorsque la propriété d'actions ou d'autres parts sociales d'une société donne au propriétaire de ces actions ou de ces parts sociales un droit de jouissance de biens immobiliers détenus par la société, les revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage ainsi que de toute autre forme d'exercice de ce droit sont imposables dans l'État contractant où les biens immobiliers sont situés.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État, sauf si l'entreprise exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre État, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un État contractant exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque État contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable sont admises en déduction les dépenses relatives aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi enregistrés, soit dans l'État où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

4. Aucun bénéfice n'est attribué à un établissement stable du seul fait que celui-ci a acheté des marchandises pour l'entreprise.

5. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles du présent Accord, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8. Transport maritime et aérien

1. Les bénéfices qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans cet État.

2. Les bénéfices qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'utilisation, de l'entretien et de la location de conteneurs (y compris les remorques, les chalands et le matériel pour le transport de conteneurs) utilisés pour le transport de biens ou de marchandises ne sont imposables que dans cet État, sauf si ces conteneurs sont utilisés pour le transport de biens ou de marchandises uniquement entre des points situés dans l'autre État contractant.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un consortium, à une coentreprise ou à un organisme international d'exploitation.

Article 9. Entreprises associées

1. Lorsque :

   a) Une entreprise d'un État contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant ; ou que

   b) Les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant ;

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises, mais n'ont pu l'être à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un État contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet État, et impose en conséquence des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre État contractant a été imposée dans cet autre État, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier État si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, alors cet autre État peut, s'il l'estime justifié, procéder à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions du présent Accord et, si nécessaire, les autorités compétentes des États contractants se consultent.

3. Les dispositions du paragraphe 2 ne s'appliquent pas dans les cas où une décision administrative ou judiciaire considère comme frauduleuses une ou plusieurs transactions donnant lieu à un ajustement des bénéfices conformément au paragraphe 1.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

   a) 5 % du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société (autre qu'une société de personnes) qui détient directement au moins 25 % du capital de la société qui paie les dividendes ;

   b) 15 % du montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme « dividendes » employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions ou d'autres parts bénéficiaires, à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation fiscale de l'État dont la société distributrice est un résident.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à cet établissement stable. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 s'appliquent.

5. Lorsqu'une société qui est résidente d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre État ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable situé dans cet autre État, ni prélever aucun impôt, au titre des bénéfices non distribués, sur les sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou en revenus provenant de cet autre État.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'État contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des intérêts est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 % du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2 :

a) Les intérêts ayant leur source en Uruguay ne sont imposables qu'en Finlande s'ils sont payés :

i) À l'État de Finlande, ou à l'une de ses collectivités locales ou à l'un de ses organismes de droit public ;

ii) Au Fonds finlandais pour la coopération industrielle (FINNFUND), à l'agence finlandaise de crédit à l'exportation (FINNVERA), qui sont détenus en tout ou partie par l'État de Finlande, ou à toute autre institution similaire qui peut, le cas échéant, être identifiée d'un commun accord par les autorités compétentes des États contractants ;

b) Les intérêts ayant leur source en Finlande ne sont imposables qu'en Uruguay s'ils sont payés à :

i) La Banque de la République orientale de l'Uruguay ;

ii) Toute autre institution financière remplissant des fonctions gouvernementales, selon ce qui est spécifié et convenu par échange de lettres entre les autorités compétentes des États contractants ;

c) Les intérêts provenant d'un État contractant sur un prêt garanti par l'un des organismes mentionnés ou visés à l'alinéa a) ou b) et payés à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

4. Le terme « intérêts » employé dans le présent article désigne les revenus de créances de toute nature assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus de fonds publics et des obligations d'emprunts, y

compris les primes et lots attachés à ces titres. Les pénalités pour retard de paiement ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent article.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts, une activité d'entreprise par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, et que la créance génératrice des intérêts s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 s'appliquent.

6. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident dudit État. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'État où l'établissement stable est situé.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions du présent Accord.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 5 % du montant brut des redevances, dans le cas de paiements du type visé à l'alinéa a) du paragraphe 3 ;

b) 10 % du montant brut des redevances, dans le cas de paiements du type visé à l'alinéa b) du paragraphe 3.

3. Le terme « redevances » employé dans le présent article désigne les paiements de toute nature payées pour :

a) L'usage, ou la concession de l'usage, d'un équipement industriel, commercial ou scientifique ou l'usage, ou la concession de l'usage, de logiciels ;

b) L'usage, ou la concession de l'usage, d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques ainsi que les films et bandes utilisés pour les émissions de radio ou de télévision, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets ou pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où

proviennent les redevances une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que le droit ou le bien générateur des redevances s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 s'appliquent.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable pour lequel l'engagement donnant lieu aux redevances a été contracté et qui supporte la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'État où l'établissement stable est situé.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions du présent Accord.

Article 13. Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation des biens immobiliers définis au paragraphe 2 de l'article 6 et situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation d'actions ou d'autres parts sociales dans une société dont les actifs consistent pour plus de la moitié de leur valeur en des biens immobiliers situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

3. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise), sont imposables dans cet autre État.

4. Les gains qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'aliénation de navires ou aéronefs exploités en trafic international ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs ne sont imposables que dans cet État.

5. Les gains qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'aliénation de conteneurs (y compris les remorques, les chalands et le matériel pour le transport de conteneurs) utilisés pour le transport de biens ou de marchandises ne sont imposables que dans cet État, sauf lorsque ces conteneurs sont utilisés pour le transport de biens ou de marchandises uniquement entre des points situés dans l'autre État contractant.

6. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes précédents du présent article ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est un résident.

Article 14. Revenus d'emploi

1. Sous réserve des dispositions des articles 15, 17, 18 et 19, les salaires, traitements ou autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi

salarié ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre État contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État si :

a) Le bénéficiaire séjourne dans l'autre État pour une période ou des périodes n'excédant pas 183 jours au total au cours de toute période de 12 mois commençant ou s'achevant pendant l'année civile en question ; et

b) Les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre État ; et

c) La charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable que l'employeur a dans l'autre État.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations tirées d'un emploi exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international par une entreprise d'un État contractant est imposable dans cet État.

Article 15. Tantièmes

Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil de direction, du conseil d'administration ou de tout autre organe analogue d'une société qui est un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

Article 16. Artistes et sportifs

l. Nonobstant les dispositions des articles 7 et 14, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre État contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou qu'un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre État.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même, mais à une autre personne, ces revenus sont, nonobstant les dispositions des articles 7 et 14, imposables dans l'État contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

Article 17. Pensions, rentes et paiements similaires

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 18, les pensions et autres émoluments similaires payés à un résident d'un État contractant au titre d'un emploi antérieur ne sont imposables que dans cet État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 et sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 18, les pensions payées et autres prestations, que ce soit sous forme de versements périodiques ou de compensation forfaitaire, accordées au titre de la législation sur la sécurité sociale d'un État contractant ou au titre de tout autre régime organisé par un État

contractant à des fins de protection sociale, ou toute autre rente provenant d'un État, sont imposables dans cet État.

3. Le terme « rente » employé dans le présent article désigne un montant déterminé payable périodiquement à une personne physique à échéances fixes, à titre viager ou pendant une période déterminée ou déterminable, en vertu d'une obligation d'effectuer ces versements en contrepartie d'une prestation adéquate et entière en espèces ou en équivalent d'espèces (autres que des services fournis).

Article 18. Fonction publique

1. a) Les traitements, salaires et autres rémunérations analogues, autres que les pensions, payés par un État contractant, un de ses organismes de droit public, une de ses subdivisions politiques ou une de ses collectivités locales à une personne physique, au titre de services fournis à cet État, cet organisme, cette subdivision ou cette collectivité locale, ne sont imposables que dans cet État ;

   b) Toutefois, ces traitements, salaires et autres rémunérations analogues ne sont imposables que dans l'autre État contractant si les services sont fournis dans cet État et si la personne physique est un résident de cet État qui :

      i) Possède la nationalité de cet État ; ou

      ii) N'est pas devenu un résident de cet État à seule fin d'exécuter les services en question.

2. a) Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les pensions et autres rémunérations similaires payées par un État contractant, un de ses organismes de droit public, une de ses subdivisions politiques ou une de ses collectivités locales, directement ou à partir des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique pour services fournis à cet État, cet organisme, cette subdivision ou cette collectivité ne sont imposables que dans cet État contractant ;

   b) Toutefois, ces pensions et autres rémunérations similaires ne sont imposables que dans l'autre État contractant si la personne physique est un résident de cet État et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 14, 15, 16 et 17 s'appliquent aux salaires, traitements, pensions, et autres rémunérations similaires payés au titre de services fournis dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un État contractant, un de ses organismes de droit public, une de ses subdivisions politiques ou une de ses collectivités locales.

Article 19. Étudiants et stagiaires

Les sommes qu'un étudiant ou un apprenti, qui est ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un État contractant un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État à la seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet État, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet État.

Article 20. Autres revenus

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents du présent Accord, ne sont imposables que dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent qu'aux revenus autres que ceux issus de biens immobiliers, tels que définis au paragraphe 2 de l'article 6, si le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 s'appliquent.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article, les éléments de revenu d'un résident d'un État contractant qui ne sont pas traités dans les articles précédents du présent Accord et qui proviennent de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

CHAPITRE IV. IMPOSITION DE LA FORTUNE

Article 21. Fortune

1. La fortune constituée par des biens immobiliers visés au paragraphe 2 de l'article 6, que possède un résident d'un État contractant et qui sont situés dans l'autre État contractant, est imposable dans cet autre État.

2. La fortune constituée par des actions ou autres parts sociales d'une société dont plus de la moitié de l'actif consiste en biens immobiliers situés dans l'autre État contractant est imposable dans cet autre État.

3. La fortune constituée par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant est imposable dans cet autre État.

4. La fortune constituée par des navires et des aéronefs exploités en trafic international par une entreprise d'un État contractant, ou par des biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs, n'est imposable que dans cet État.

5. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État.

CHAPITRE V. MÉTHODES POUR ÉLIMINER LES DOUBLES IMPOSITIONS

Article 22. Élimination des doubles impositions

1. Sous réserve des dispositions de la législation finlandaise relative à l'élimination des doubles impositions internationales (sans affecter le principe général ici posé), les doubles impositions sont éliminées comme suit en Finlande :

a) Lorsqu'un résident de Finlande reçoit des revenus qui, conformément aux dispositions du présent Accord, sont imposables en Uruguay, la Finlande accorde,

sous réserve des dispositions de l'alinéa b), sur l'impôt finlandais sur les revenus de cette personne, une déduction d'un montant égal à l'impôt uruguayen payé en vertu de la législation uruguayenne et conformément au présent Accord, tel que calculé en faisant référence aux mêmes revenus au titre desquels l'impôt finlandais est calculé ;

b) Les dividendes payés par une société qui est un résident de l'Uruguay à une société qui est un résident de Finlande et qui contrôle directement au moins 10 % des droits de vote de la société qui paie les dividendes sont exempts de l'impôt finlandais ;

c) Lorsque, conformément à une disposition quelconque de l'Accord, les revenus reçus par un résident de la Finlande sont exonérés d'impôt en Finlande, la Finlande peut néanmoins, pour calculer le montant de l'impôt sur le reste des revenus de ce résident, tenir compte des revenus exonérés.

2. En Uruguay, les doubles impositions sont éliminées comme suit :

a) Les résidents de l'Uruguay recevant des revenus qui, conformément au droit finlandais et en vertu des dispositions du présent Accord, ont été imposés en Finlande, peuvent imputer l'impôt ainsi payé sur tout impôt uruguayen dû au titre de ces mêmes revenus, sous réserve des dispositions applicables du droit de l'Uruguay. Les mêmes dispositions s'appliquent aux éléments de fortune qui, conformément au droit finlandais et en vertu des dispositions du présent Accord, ont été imposés en Finlande ; l'impôt sur la fortune ainsi payé peut être imputé sur tout impôt uruguayen payable au titre de cette même fortune, sous réserve des dispositions applicables du droit de l'Uruguay. Cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt uruguayen sur les revenus ou sur la fortune, calculé avant déduction ;

b) Lorsque, conformément à une disposition quelconque du présent Accord, les revenus reçus par un résident de l'Uruguay ou la fortune qu'il possède sont exempts d'impôt en Uruguay, l'Uruguay peut toutefois, pour calculer le montant de l'impôt sur le reste des revenus ou de la fortune de ce résident, tenir compte des revenus ou de la fortune exonérés.

CHAPITRE VI. DISPOSITIONS SPÉCIALES

Article 23. Non-discrimination

1. Les ressortissants d'un État contractant ne sont soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation correspondante qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les ressortissants de cet autre État qui se trouvent dans la même situation, notamment au regard de la résidence. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'article premier, aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants.

2. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant n'est pas établie dans cet autre État d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre État qui exercent la même activité. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder aux résidents de l'autre État contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

3. À moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 7 de l'article 11 ou du paragraphe 6 de l'article 12 ne s'appliquent, les intérêts, redevances et autres montants payés par une entreprise d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, déductibles dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier État. De même, les dettes d'une entreprise d'un État contractant envers un résident de l'autre État contractant sont déductibles, pour la détermination de la fortune imposable de cette entreprise, déductibles dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées à l'égard d'un résident du premier État.

4. Les entreprises d'un État contractant dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant, ne sont soumises dans le premier État à aucune imposition ou obligation correspondante qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier État.

5. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 24. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un État contractant ou par les deux États contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions du présent Accord, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces États, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'État contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 23, à celle de l'État contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans un délai de trois ans à compter de la première notification des mesures qui entraînent une imposition non conforme aux dispositions de l'Accord.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la requête lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à l'Accord. Tout accord conclu est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des États contractants.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de l'Accord. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par l'Accord.

4. Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement entre elles, y compris au sein d'une commission mixte composée de ces autorités elles-mêmes ou de leurs représentants, en vue de parvenir à un accord au sens des paragraphes précédents.

Article 25. Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements vraisemblablement pertinents pour appliquer les dispositions du présent Accord ou celle de la législation interne relative aux impôts de toute nature ou dénomination prélevés pour le compte des États contractants, de leurs subdivisions politiques ou de leurs collectivités locales, à condition

que l'imposition qu'elle prévoit ne soit pas contraire au présent Accord. L'échange de renseignements n'est pas restreint par les articles premier et 2.

2. Les renseignements reçus en vertu du paragraphe 1 par un État contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application du droit interne de cet État et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés au paragraphe 1, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts ou par le contrôle de ce qui précède. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent divulguer ces renseignements dans des audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

a) De prendre des dispositions administratives dérogeant à sa propre législation ou pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant ;

b) De fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre État contractant ;

c) De fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

4. Si des renseignements sont demandés par un État contractant conformément au présent article, l'autre État contractant utilise ses mesures de collecte de renseignements pour obtenir les renseignements demandés quand bien même cet autre État n'en aurait pas besoin à ses propres fins fiscales. L'obligation contenue dans la phrase précédente est subordonnée aux limitations du paragraphe 3, mais ces limitations ne peuvent en aucun cas être interprétées comme autorisant un État contractant à refuser de fournir des renseignements pour la seule raison qu'il ne détient aucun intérêt national dans de tels renseignements.

5. Les dispositions du paragraphe 3 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme autorisant un État contractant à refuser de communiquer des renseignements pour la seule raison que ceux-ci sont détenus par une banque, une autre institution financière, un mandataire ou une personne agissant en qualité d'agent ou à titre fiduciaire, ou parce que ces renseignements se rapportent aux droits de propriété d'une personne.

Article 26. Membres de missions diplomatiques et de postes consulaires

Aucune disposition du présent Accord ne porte atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres de missions diplomatiques ou de postes consulaires en vertu des règles générales du droit international ou des dispositions d'accords particuliers.

CHAPITRE VII. DISPOSITIONS FINALES

Article 27. Entrée en vigueur

1. Les Gouvernements des États contractants s'informent mutuellement de l'accomplissement des procédures constitutionnelles requises pour l'entrée en vigueur du présent Accord.

2. L'Accord entre en vigueur 30 jours après la date de la dernière des notifications visées au paragraphe 1 et ses dispositions s'appliquent dans les deux États contractants :

a) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux revenus perçus le 1er janvier de l'année civile suivant celle au cours de laquelle l'Accord est entré en vigueur, ou après cette date ;

b) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et les impôts sur la fortune, aux impôts dus pour tout exercice fiscal commençant le 1er janvier de l'année civile qui suit celle au cours de laquelle l'Accord est entré en vigueur, ou après cette date.

Article 28. Dénonciation

Le présent Accord demeure en vigueur tant qu'il n'a pas été dénoncé par un État contractant. Chacun des États contractants peut dénoncer l'Accord par la voie diplomatique en donnant un préavis de dénonciation au moins six mois avant la fin de toute année civile après l'expiration d'une période de cinq ans à compter de la date d'entrée en vigueur du présent Accord. Dans ce cas, l'Accord cesse de s'appliquer dans les deux États contractants :

a) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux revenus perçus le 1er janvier de l'année civile suivant celle au cours de laquelle le préavis est donné, ou après cette date ;

b) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et les impôts sur la fortune, aux impôts à recouvrer pour tout exercice fiscal commençant à compter du 1er janvier de l'année civile qui suit celle au cours de laquelle le préavis est donné.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé le présent Accord.

FAIT à Montevideo, le 13 décembre 2011, en double exemplaire en langues finnoise, espagnole et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaut.

Pour le Gouvernement de la République de Finlande :

[JUKKA PIETIKÄINEN]

Pour le Gouvernement de la République orientale de l'Uruguay :

[LUIS ALMAGRO LEMES]

PROTOCOLE

Lors de la signature du présent Accord entre la République de Finlande et la République orientale de l'Uruguay tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu (ci-après dénommé « Accord »), les soussignés sont convenus des dispositions suivantes qui font partie intégrante de l'Accord :

1. En ce qui concerne le présent Accord :

Aux fins de l'Accord, il est entendu que l'expression « organisme de droit public » utilisé dans le présent Accord désigne toute personne morale à caractère public constituée par le droit interne de l'État contractant dans laquelle n'a d'intérêt personne d'autre que l'État à proprement parler, ou l'une de ses collectivités locales.

2. En ce qui concerne l'article 12 :

Aux fins de l'article 12, il est entendu que l'expression « l'usage, ou la concession de l'usage, d'un logiciel » est interprété conformément aux Commentaires du Modèle de convention fiscale de l'OCDE de juillet 2008.

3. En ce qui concerne le présent Accord :

   a) Les dispositions de l'article 10 ne s'appliquent pas lorsque le principal objectif ou l'un des principaux objectifs de toute personne concernée par la création ou la cession d'actions ou autres parts bénéficiaires au titre desquelles les dividendes sont versés consisterait à tirer avantage des dispositions de l'article 10 par le biais de cette création ou cession ;

   b) Les dispositions de l'article 11 ne s'appliquent pas lorsque le principal objectif ou l'un des principaux objectifs de toute personne liée à la création ou à l'octroi de la créance pour laquelle les intérêts sont versés consiste à tirer avantage de l'article 11 par le biais de cette création ou de cet octroi ;

   c) Les dispositions de l'article 12 ne s'appliquent pas dans le cas où le principal objectif ou l'un des principaux objectifs de toute personne concernée par la création ou la cession de l'utilisation, des droits ou des informations pour lesquels les redevances sont payées est de tirer avantage de l'article 12 par le biais de cette création ou de cette cession.

   d) Les dispositions du présent Accord ne s'appliquent pas aux zones franches uruguayennes relativement aux services financiers.

4. En ce qui concerne l'article 25 :

   a) Il est entendu que la demande d'assistance administrative prévue à l'article 25 ne comprend pas les mesures visant à la simple obtention de preuves (« pêche aux renseignements ») ;

   b) Il est en outre entendu que l'article 25 n'engage nullement les États contractants à procéder à un échange de renseignements spontané ou automatique.

5. En ce qui concerne l'article 27 :

Cet article n'impose aux États contractants l'obligation d'échanger des renseignements qu'en ce qui concerne les périodes fiscales commençant à compter de l'entrée en vigueur de l'Accord.

6. En ce qui concerne le présent Accord :

Aux fins de l'Accord, il est entendu que les Commentaires du Modèle de convention fiscale de l'OCDE de juillet 2008 constituent un moyen d'interprétation authentique, sous réserve que les dispositions visées dans l'Accord correspondent à celles établies par ledit Modèle de l'OCDE.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé le présent Protocole.

FAIT à Montevideo, le 13 décembre 2011, en double exemplaire en langues finnoise, espagnole et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence entre les textes, le texte anglais prévaut.

Pour le Gouvernement de la République de Finlande :

[JUKKA PIETIKÄINEN]

Pour le Gouvernement de la République orientale de l'Uruguay :

[LUIS ALMAGRO LEMES]

ISBN 978-92-1-002920-9

23-15497

UNITED

NATIONS

TREATY

SERIES

Volume
3115

2016

I. Nos.
53556-53559

RECUEIL

DES

TRAITÉS

NATIONS

UNIES